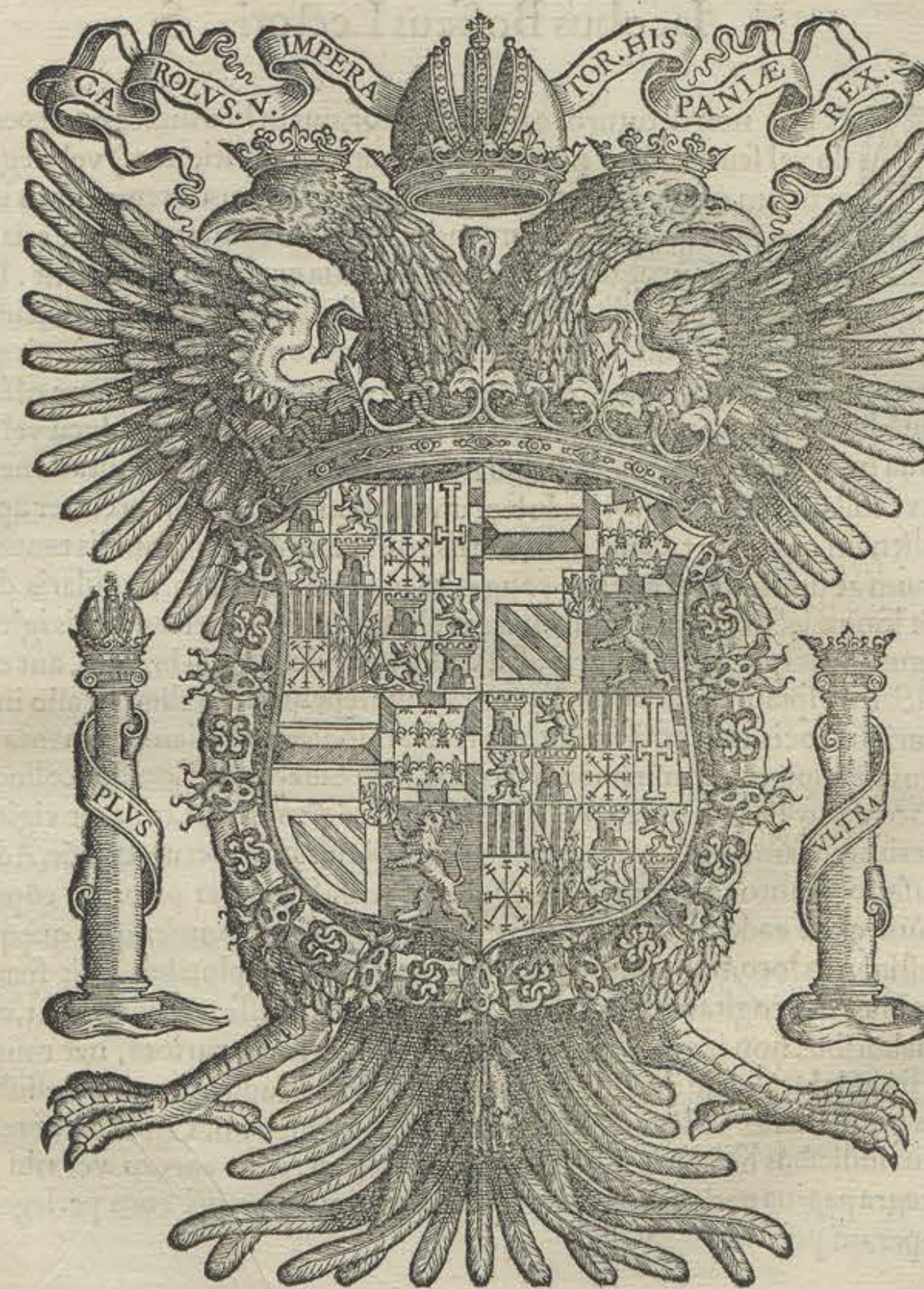

Handwritten text in a medieval script, likely a manuscript page. The text is written in brown ink on aged, yellowed parchment. The script is a cursive Gothic or similar medieval hand. The text is arranged in a single column, with some lines showing significant fading or damage. The parchment is heavily stained and discolored, particularly along the right edge. A circular library stamp is visible in the upper left corner.

INDEX SEV REPERTORIUM

materiarū ac vtriusque iuris decissionum
quæ in singulis septē partitarū glosis continentur:
Copiosissime atque luculētissime cōcinnatū
per
Iacobum Boffæum.

SALMANTICAE.

Excudebat Andreas à Portonarijs.

1555.

Iacobus Boffeus Lectori. S.

SCIO non defuturos candide lector, qui in hoc indice excerptendo vel seueritatem nimiam (ne dicam superstitionem) vel negligentiam condemnent: cum pleraque minutiora occurrant in indicem redacta, quae reticere melius fortasse fuisset: pleraque etiam quae fusius, magisque integra sententia explicari potuissent. Illi tamen cogitare debent hunc esse authorem, qui in scribendis glossis parcissima breuitate tantam rerum ac disciplinarum varietatem complexus est, ut in eis nihil mancum, nihil praeter re, nihil denique quod non apte dictum sit vspiam offendas. Aliquando enim Laconismo quodam sic aliorum dogmata, vel adducit vel refutat: ut sua mira felicitate, & arte stabiliat. Interdum etiam sic disputationem instituit: ut collatis hinc inde varijs doctorum sententijs, suam aut breuiter aperiat, aut alienam confirmet. Quin & minutissimis (ut ita dicam) punctis tantam quaestionum ac decisionum copiam congerit: ut in eis omnibus singularis doctrinae & longae lectionis aculeum interea relictum animaduertas. Quis igitur in his angustijs, sic quae sensit autor, possit colligere: quin aliquid breuius, aut curiosius dictum vspiam occurrat? Atque ea ratione se penumero aliud ex alio infero: vel pluribus locis eandem sententiam tractari indico: vel etiam (cum tota in dicis virtus sit copia atque inueniendi facilitas) sub diuersis dictionibus colloco, ut illa: Accusatio licet regulariter in omnibus fere criminibus, tollatur viginti annis: in crimine tamen adulterij per vim commissi: durat perpetuo. Et haec, Adulterij accusatio quanto tempore duret. Quae posterior sententia priorem comprehendit: tum quod ad eadem loca pertineat: tum etiam quod non omnes, quo quaeque sint inuestiganda loca, nouerunt: & facilius occurrant quae pluribus locis sparsa leguntur. Haec qui cogitauerint candide lector, mihi fortasse aequiores erunt, nostrisque laboribus non ingrati fruentur. Praesertim cum ita curiosè, nec minus commodè singula loca unde quaeque deprompsi, indicare studuerim: ut per stellulas, & literas interlineales ad locum ipsum, quasi manu deducam. Quod in caeteris glossarum indicibus haecenus factitatum non reperi, cum eorum vel tibi sit prius integra pagina perlegenda, quam quidquam inuenias: vel cum perlegeris saepius operam perdas. Vale.

INDEX MATERIARVM, QVAE
in singulis septem Partitarum Glossis tractantur, com-

positissimo, atque exactissimo ordine digestus

Per Iacobum Boffeum.

Canon.

ANIMADVERTE Candide Lector, per litteram cum numero suo denotare Partitarum ordinem: hac autem figura a, primam foliorum Paginam: b, Verò secundam ostendit. Litterae autem aliae omnes Alphabeticae sequentes, significant litteras interlineales textus quae ad marginem appositae, ordinem Glossarum signant. Stellula Verò * denotat in Summarijs esse quod quaeritur sub eadem stellula: vel sub hoc signo 20. Exempli gratia. Abbas non tenetur ire ad Synodum. p. 1. Fol. 103. a. f. Demonstrat p. 1. Partitam. 1. a, Paginam. 1. f, Glossam, quae litteram f, in margine habet signatam. Et idem de caeteris literis.

Abbas

Non tenetur ire ad Synodum. p. 1. Fol. 103. a. f.

Abbas potest monachum, pro excessibus, corrigere vel virgis, per se, vel per alium credere. p. 1. Fol. 79. b. *.

ABIGAEVS dicitur, qui pecus furatur: & si hoc facere consuevit, capite punitur, alias non. p. 7. fol. 53. a. *.

Quid autem, si numerus semel furatarum pecudum faciat gregem? capite punitur. Ibidem.

ABIGENS dicitur etiam, qui vnum tantum equum, vel bouem furatus sit. p. 7. fol. 53. b. f.

ABSENTES non sunt necessarij vocandi ad Capitulum, nisi in tribus casibus. p. 1. fol. 103. a. b.

Absentes citari non possunt, sed perquirendi sunt. p. 3. fol. 42. b. e.

ABSOLVTIO ab excommunicatione propter haereticum, soli Papae hodie est reservata. p. 1. fol. 37. b. e.

Absolutio in foro poenitentiali non excusat a foro iudiciali, nisi poenitentia publica imposita sit. p. 7. fol. 6. b. col. 1. in prin.

Absolutionis ab excommunicatione forma. p. 1. fol. 91. a. *.

Absolutio ab anathemate forma. Ibidem. *.

Absolvere non debet Episcopus excommunicatum a suo subdito sine emenda, & sine excommunicationis scientia. p. 1. fol. 90. b. *.

Absolvere potest quilibet sacerdos excommunicatum pro violenta manu iniectio in Clericum, si sit constitutus in mortis articulo. Ibidem. *.

Absolueudus ab excommunicatione incursa propter contumaciam, iurare debet de stando, & parendo iuri. p. 1. fol. 91. b. *.

Absolutus per sententiam validam ab accusatione non potest de eodem crimine denuo accusari. p. 7. fol. 6. a. *.

ABSTINENTIA Matrem sanitatis appellant medici. p. 2. fol. 18. b. c.

ACETVM citissimè extinguit incendium. p. 2. fol. 52. a. col. 1. in principio.

ACCEPTILATIO facta reo, prodest fidei iuratori. p. 3. fol. 12. b. h.

Non tamen prodest, si in acceptilatione versetur dolus ex parte vtriusvis. Ibidem.

ACOLYTVS quis dicatur, & quod sit eius munus. p. 1. fol. 55. a. *.

ACQUIRERE dominium, vide in dictio. dominium.

ACTIO redhibitoria datur contra venditorem, qui vitium rei venditae tacuit. p. 5. fol. 34. a. d. & sequentib.

Et redhibitoria debet fieri cum fructibus. Ibidem.

Actio non potest acquiri alteri per alterum de iure partitarum sine mandato. p. 5. fol. 27. a. a.

Actio quanto minoris civilis, & praetoria, in quo differunt. p. 5. fol. 34. b. b.

ACTIO iniuriarum, furti, & caeteras vide in suis locis

Actiones competentes Regi, vel fisco, quo tempore praescribantur. p. 6. fol. ultimo. a. col. 1.

Actiones & nomina debitorum sunt tertij generis rerum. p. 2. fol. 53. a. f.

In actione pignoratitia, venit delus, levis, & lata culpa. p. 5. fol. 38. a. g.

Actio redhibitoria, & quanti minoris quae dicatur. p. 5. fol. 34. a. c. i.

Actiones ad vindictam non transmittuntur, nisi lite contestata. p. 7. fol. 13. a. f. & fol. 38. a. *.

ACCVSARE matrimonium possunt consanguinei coniugum

tanquam melius scientes lineam parentela. p. 4. fol. 25. b. col. 2. *.

Accusare, quae personae possunt, vel non. p. 7. fol. 2. b. *.

Accusare proprie quid sit. p. 4. fol. 26. a. col. 1. c.

Accusare prohibitus, non prohibetur denunciare. p. 7. fol. 41. a. h.

Accusare nemo potest alium per procuratorem. p. 7. fol. 4. b. *.

Tutor tamen accusat nomine pupilli. d.

Accusare poterit etiam infamis damnatus publico iudicio, de crimine lese maiestatis. p. 7. fol. 3. a. o.

Accusare de homicidio, quae personae possint. p. 7. fol. 32. a. *.

Accusare de falso potest quilibet de populo, & huiusmodi accusatio durat vsq; ad viginti annos. p. 7. fol. 27. a. *.

Accusare, in quibus casibus permittitur seruo. p. 7. fol. 3. b. *.

Accusari post mortem, in quibus casibus quis possit. p. 7. fol. 4. b. *.

Accusari non potest impubes de luxuria: quia non praesumitur eam posse facere: de alijs autem criminibus potest accusari maior decem annis. cum dimidio. p. 7. fol. 3. a. *.

Accusari semper possunt atrocissima delicta. p. 7. fol. 66. b. h.

Accusationis instantia perit mortuo accusatore, lite pendente: mortuo autem reo totaliter perit accusatio, nisi in certis casibus. p. 7. fol. 11. b. *.

Accusatio in quibus criminibus potest proponi post mortem. p. 7. fol. 17. b. *.

Accusatio qualiter debeat fieri. p. 7. fol. 7. a. *.

Accusatio quando fit de periurio testis, an ponatur locus iuramenti, vel depositionis. p. 7. fol. 7. a. e.

Accusatio duplex est: una est, ex cuius probationis defectu, accusator punitur similitudine supplicij: alia, ex qua sic non punitur. p. 7. fol. 2. b. *.

Accusatio ad separationem thori, qualiter debeat proponi. p. 4. fol. 24. b. *.

In accusatione, quando dies sit necessarij apponendus. p. 7. fol. 7. a. f.

Accusationem falsam qui produxit, an teneatur poena falsi. p. 7. fol. 34. b. a.

Accusatio consanguinei de iniuria illata consanguineo, non excluditur ex eo, quod alius sit propinquior, qui accusare possit. p. 7. fol. 20. b. d.

Accusatio licet regulariter in omnibus fere criminibus tollatur viginti annis: in crimine tamen adulterij durat perpetuo. p. 7. fol. 66. b. h.

Accusator qui aliquid dedit iudici, ut iniuste iudicaret, quas poenas subeat. p. 3. fol. 143. a. *.

Accusator si non compareat, accusato comparente, in termino praefixo arbitrarie punitur pecuniariter. p. 7. fol. 8. b. *.

Accusator de falsa moneta non probans, non punitur: nisi sit evidens calumnia. p. 7. fol. 9. b. *.

Accusator & testis quis esse potest in causa matrimoniali. p. 4. fol. 25. b. col. 1. c.

Accusator an debeat offerre libellum iam dictatum, cum venit coram iudice, vel sufficiat quod dicit coram iudice. p. 7. fol. 7. a. b.

Accusator volens ab accusatione desistere potest cum licentia iudicis, per abolitionem desistere intra triginta dies, nisi in casibus expressis. p. 7. fol. 9. b. *.

Atque hoc etiam habet locum, si suam, vel suorum iniuriam prosequatur. Ibidem. c.

Accusatores, si plures sint, & reus compareat, non tenetur omnibus respondere: sed eligat iudex vnum, cui respondeat accusatus. p. 7. fol. 6. b. *.

Index materiarum

Sitamen plures accusatores sint tutores, possunt simul accusare in eodem libello. *ibid. g.*
Idem possunt facere plures filij accusantes mortem patris. *ibid.*
Quid autem, si unus accuset coram uno iudice alius coram alio. *ibid.*
Accusans uxorem de adulterio quid in libello exprimere debeat. *p. 4. fol. 25. a. colum. 1. & d.*
Accusans uxorem adulterij, an obligetur ad talionem. *p. 4. fol. 25. a. colum. 1. & d.*
Accusans aliquem civiliter vel criminaliter non se subscribit ad talionem. *p. 4. fol. 25. a. colum. 2. m.*
Accusatus debet respondere in termino sibi praefixo ad respondendum. *p. 7. fol. 8. a. & b.*
Accusatus si decedat intra tempora data ad accusandum, an sit idem ac si appellaret. *p. 7. fol. 12. a. & b.*
Accusatus fugiens post accusationem, nec volens usque ad finem profectui litteris, potest ubique infra regis dominium capi, & ad locum accusationis deduci. *p. 7. fol. 9. a. & b.*
Accusatus non potest pendente accusatione alium accusare de minori vel equali crimine: nec etiam postea, si ad mortem, vel perpetuum exilium sit damnatus. *p. 7. fol. 3. b. & g.*
Sed hoc in quibus casibus fallat, vide *ibid. g. & h.*
Accusatus etiam in gradu appellationis, potest obijcere de ineptitudine libelli. *p. 7. fol. 7. a. & g.*
Accusatus tenetur accusatori respondere ubi deliquit, & non alibi: nisi accusatus sine exceptione respondeat. *p. 7. fol. 7. b. & i.*
Accusatus potest ante sententiam de crimine mortis, aut membri mutilatione transigere: quia licitum est cuicunque proprium sanguinem redimere. *p. 7. fol. 10. a. & i.*
Et in quibus criminibus non potest transigere. *ibid.*
Accusator post litem contestatam ob criminis conscientiam se occidat, qualiter debeat procedere iudex. *p. 7. fol. 12. a. & i.*
E T cui incumbit probatio quod se propter criminis conscientiam occiderit. *ibid.*
A C T V S quot, qui & quales requirantur ad probandam consuetudinem. *p. 1. fol. 2. b. colum. 2. d.*
Actus alius reprobatus per iurisdictionem publicae utilitatis. *p. 3. fol. 39. b. e.*
Actus qui potuit geri ex duplici potestate sustentabitur ex ea qua melius valere potest. *p. 6. fol. 82. b. colum. 2. in medi.*
Actus reprobatus propter turpitudinem aequiparatur actui prohibito de iure divino. *p. 6. fol. 88. a. colum. 1. in prin.*
Actus legitimi non recipiunt diem, neque conditionem. *p. 6. fol. 42. a. d.*
Actor quando sine actione experiri possit. *p. 3. fol. 8. b. d.*
Actor qui contumaciter non comparuit, soluit expensas debitori, etiam si debitor probaverit. *p. 3. fol. 11. a. & i.*
Actor quam actionem intentare debeat, quando exemptionem soluit. *p. 2. fol. 7. a. & i.*
Actor quis dicatur. *p. 3. fol. 3. a. & i.*
Actor si petat rem mobilem exhiberi exhibenda est in iudicio, ut actori paratur sua probatio. *p. 3. fol. 6. b. & i.*
Actor ex delatione iuramenti dabitur res, quam iurat sibi debere. *p. 3. fol. 59. a. & i.*
Actor dicitur quatuor modis plus debito petere. *p. 3. fol. 14. a. & i.*
Actor si plus petat, & in probatione deficit, condemnabitur in expensis. *ibid. a. & i.*
Actor qui ante citationem, rem iugiosam transfert in potentiorum, causa adversarii fatigandi, perditur quod habet in re. *p. 2. fol. 47. a. & i. & d.*
Bene tamen poterit rem in potentiorum transferre ante citationem in testamento vel in codicillo. *ibid. b. & i.*
Actor in quibus casibus non tenetur reum convenire in loco domicilij. *p. 3. fol. 11. a. & i.*
Actor tenetur probare intentionem suam qui in iudicio proposuit, si per reum fuerit negata. *p. 3. fol. 13. a. & i.*
Extende etiam si reus in se assumpserit onus probandi. *ibid. k.*
Actor quando nihil probavit, an possit deferre iuramentum. *p. 2. fol. 57. b. colum. 1. in principio.*
Actor potest contra reum coram iudice semel plures petitiones proponere: dum tamen non sint contrariae: tunc enim eligit vnam, nec potest postea variare. *p. 3. fol. 53. b. & i.*
Actoris est electio, quando reus plures habet foros. *p. 3. fol. 11. b. g.*
Actor ubi deficit in probatione, non potest dici quod habuerit iustam causam litigandi in iustitiam: & sic semper debet condemnari in expensis. *p. 3. fol. 13. b. a.*
A D A M antequam peccasset habebat scientiam quam Angeli habent. *p. 2. fol. 82. a. g.*
Adam si non peccasset, in conceptu libido non fuisset. *p. 4. fol. 7. b. colum. 2. in principio.*
A D A L I S qualiter creatur. *p. 2. fol. 77. b. & i.*
Adalilis quam potestatem habeat. *ibid. & i.*

Adalilis quis dicatur, & quod sit eius officium. *p. 2. fol. 76. a. & i. & fol. 77. a. a.*
Adalilem quis creare possit. *p. 2. fol. 77. a. & i.*
A D I V N C T V S datus iudici suspecto an possit recusari. *p. 3. fol. 25. b. colum. 1. per totum.*
A D I T I O vide in dictione hereditas.
Aditio in testamento, quando non est tutus accessus. *p. 4. fol. 63. b. b.*
A D M I N I S T R A T I O bonorum aduentitiorum filij, si auferatur patri propter dissipationem, patri non reservatur usus fructus. *p. 3. fol. 3. b. n.*
A D O P T A R E quae personae possint. *p. 4. fol. 45. b. & i. & b.*
Adoptare non potest sacerdos, nec ceteri qui matrimonium contrahere non possunt. *ibid. b.*
Adoptari non potest libertus, propter reverentiam patrono debitam. *p. 4. fol. 45. b. & i.*
Adoptatus non transit in adoptantis potestatem, nisi alicui de ascendentibus detur in adoptionem. *p. 4. fol. 46. b. & i. & d.*
Adoptio duplex est. *p. 4. fol. 20. b. & i.*
Adoptio quibus modis sit. *ibid. & fol. 45. a. & i.*
Adoptio impedit matrimonium. *ibid.*
Adoptivum quos reliquit gravatus, non excludunt substitutum. *p. 6. fol. 24. b. colum. 4. in prin.*
Adoptivum non dicitur proprii filij, sed quicquid habent, dicuntur habere ex mera liberalitate patris. *p. 6. fol. 23. b. a.*
Vnde si statutum vult, quod filij non solvant gabelam de hereditate paterna, adoptivum solvere tenebuntur. *ibid.*
Adoptivus debet alii a patre adopt. ex quo ei succedit ab intestato. *p. 4. fol. 46. b. b.*
Adoptivus poterit contrahere cum matre vel amia adoptantis. *p. 4. fol. 20. b. i.*
Adoptivus an possit agere contra testamentum patris adoptivi. *p. 4. fol. 46. b. g.*
Adoptivus an possit matrimonium contrahere cum filia patris adoptivi. *p. 4. fol. 21. d.*
A D O R A T I O hodie cur sit versus Orientem? *p. 1. fol. 98. a. o.*
A D V E N T I T I V M dicitur etiam id quod pater promittit filio bene merito: & obligatur pater ex tali promissione. *p. 5. fol. 89. b. d.*
A D V L T E R potest cum adultera post mortem alterius uxoris contrahere: nisi in tribus casibus. *p. 4. fol. 11. b. & i.*
Adulterium per vim contractum maritus accusare non potest. *p. 4. fol. 24. a. & i.*
Quid si vis non fuit praecisa, sed conditionalis, adulterium committitur licet excusetur a poena. *ibid. i.*
Quid si vir praemonuit uxorem, ut fugeret, ne vi hostium opprimeretur, & noluit. *ibid.*
Adulterium uxoris an compensetur adulterio viri. *p. 4. fol. 9. a. m.*
Ita ut maritus adulter uxorem adulteram accusare non possit. *ibid. m.*
Adulterij crimen tunc est ecclesiasticum, quando agitur ad separationem thori matrimonialis. *p. 1. fol. 69. a. e.*
Adulterium cum Regina fieri consilens, proditor est, & morte plectendus. *p. 2. fol. 42. b. & i.*
Adulterium est sacrilegium, unde eius cognitio pertinet etiam ad iudicem ecclesiasticum. *p. 4. fol. 23. a. k.*
Adulterium attentatum cum Regina, an sit crimen laesae maiestatis. *p. 2. fol. 42. b. a.*
Adulterium est inter alia crimina excellentius, ut refert Azo. C. eodem. in summa. *p. 7. fol. 65. a. e.*
Adulterium est cum coniugata vel alterius sponsa scienter coire. *ibid. & i.*
Adulterium unde sic dicitur. *ibid.*
De adulterio accusare hodie per leg. fori legum, soli marito licet. *p. 7. fol. 65. b. h.*
Ergo & iudici non licet de ea inquirere. *ibid.*
Adulterij suspectus atque ter admonitus a viro, ne cum uxore eius loqueretur, impune potest occidi. *p. 7. fol. 68. b. & i.*
De adulterijs vide multa in parte maritus & uxoris.
Adulterij accusatio quanto tempore duret. *p. 7. fol. 66. b. a. & i.*
Adulterium qualiter probatur. *p. 7. fol. 68. a. & i.*
Adulterij poena qualis sit a iure statuta. *p. 7. fol. 69. b. & i.*
De adulterio non licet transigere. *p. 7. fol. 65. a. e.*
De adulterio accusare, quae personae possint. *p. 7. fol. 66. a. & i.*
De adulterio accusata mulier, quam exceptionem opponere potest. *p. 7. fol. 67. a. & i. cum sequenti.*
A D V L T I O triplex est. *p. 2. fol. 11. a. f.*
Adulatio quando sit peccatum mortale. *p. 2. fol. 35. b. b.*
Adulatores sunt reijciendi a consortio principum. *p. 2. fol. 35. a. & i.*
Adulatores deserviunt curias principum. *p. 2. fol. 11. a. f.*
Adulatores repelluntur ab accusando. *p. 2. fol. 35. b. b.*
A D V L T V S si baptizetur debet per se respondere baptizanti. *p. 2.*

Septem partitarum.

fol. 17. a. & i.
Adultus prius quam baptizetur, debet instrui in fide. *ibid. n.*
Adultus non habens curatorum: potest adire hereditatem, & repudiare. *p. 5. fol. 61. a. in fine.*
Adultus maior quatuordecim annorum, an possit accusare? *p. 3. fol. 2. b. h.*
A D V O C A T V S est ille qui litis suae vel alienae merita iudicio agendo vel defendendo proponit. *p. 3. fol. 39. a. & i.*
Advocatus non tenetur consulere iudici in eadem causa, in qua est advocatus. *p. 3. fol. 38. b. i.*
Advocatus dari debet per iudicem pupillis, & miserabilibus personis petentibus advocatum. *p. 3. fol. 39. b. & i.*
Advocatus quo ordine debeat proponere merita causae. *p. 3. fol. 40. b. & i.*
Advocatus vel procurator reuelans instrumenta vel alia secreta suae partis punitur poena falsi. *p. 7. fol. 26. a. f.*
Advocatus pro quibus personis teneatur advocare gratis, & sine salario. *p. 2. fol. 35. b. g.*
Advocatus unde dicatur. *p. 3. fol. 39. a. & i.*
Advocati non dicuntur omnes qui assunt defensionem causae: sed tantum illi qui studuerunt saltem per quinquennium. *ibid. a.*
Advocatus qui esse non possint. *ibid. & i. & 3. cum sequenti.*
Advocatus nemo esse potest, qui non sit iurisperitus. *ibid. d.*
Advocatus novus, secundum Ange. est consularium: & medicus novus, occisor parentum. *p. 3. fol. 39. a. e.*
Advocatus novus potius debet sumere partes rei, quam actoris. *ibid.*
Advocatus an possit esse monachus, si ante paupertatem monasterij. *ibid. h.*
Advocati vociferantes, & boatu triumphaliter loquentes, qualiter reprehenduntur. *p. 3. fol. 40. a. g.*
Non advocare in palatio qui iuravit, poterit nihilominus sine metu perituri advocare pro pupillis, & alijs personis coniunctis. *p. 3. fol. 41. a. d.*
Advocatum salaria qualia esse debeant in causis civilibus & criminalibus. *p. 3. fol. 41. b. & i. & e.*
Advocati hodie errant qui faciunt iurare clientulos suos, quod pro tanto nolent sustinuisse talem iniuriam. Sed sic iurare debent, quod ante expendissent tantum de suo, quam pati voluissent talem iniuriam. *p. 7. fol. 37. b. g.*
Advocatus qui ad tempus prohibetur advocare coram iudice, poterit nihilominus postulare coram eius locum tenente. *p. 3. fol. 41. a. & i.*
Advocatus nullus potest patrocinari, quin prius per iudices & peritos regalis Curiae, aut illius loci, ubi patrocinari vult, de peritia examinetur. *ibid. & i.*
Advocatus qui patrocinij officium iurat, qualiter iurare debeat. *ibid.*
Advocatus qui non reperitur in matricula, censetur esse privatus. *p. 3. fol. 41. a. m.*
(Ibid. k.)
Advocatus qui sumit causas iniustas qualiter in conscientia teneatur. *ibid.*
Advocatus pactum facere non potest de quora litis cum clientulo. *p. 3. fol. 41. b. & i.*
Advocatus qui vtramque partem adiuvat, est praevicator: & est ultimo supplicio plectendus. *ibid. & i.*
Advocatus coram iudice in praesentia partis, si quid confiteatur, perinde est, ac si pars dixisset. Si tamen quid nocivum dixisset, quandoque potest ante sententiam diffinitivam revocare. *p. 3. fol. 40. a. & i.*
Advocatus qui scit secreta causae, nolens pro moderato salario postulare, compellitur per iudicem. Nec potest advocare pro adversa parte, postquam scit secreta litis. *p. 3. fol. 40. b. & i. & k.*
Advocatus qui secreta causae clientuli sui reuelat, qualiter puniatur. *p. 3. fol. 40. b. & i.*
Hoc videtur procedere, quando tantum dolo communicavit. *ibid. d.*
Advocare, quae personae possint pro se, & parentibus, non pro alijs. *p. 3. fol. 39. b. & i.*
Advocare qui sunt prohibiti, si forte iudice ignorante postulent, an teneat processus. *p. 3. fol. 39. b. i.*
Advocati qui non possunt questionari, nec tormetis subijci. *p. 2. fol. 31. a. h.*
Advocationis officium hodie plus ad subversionem veritatis, quam ad lucidationem iustitiae exercetur. *p. 3. fol. 38. b. h.*
A E S T I M A T A res si datur in dotem, qualiter debeat reddi. *p. 4. fol. 34. a. h. per totum.*
Aestimatio in dubio facit emptionem. *p. 4. fol. 33. b. g.*
A F F I N I T A S non contrahitur extraordinaria pollutione viri cum uxore: sed opus est, quod semen viri intret claustra pudoris. *p. 4. fol. 19. a. & i.*
Sed qualiter fiet haec probatio? *ibid.*
Affinitas quid sit. *p. 4. fol. 8. b. g.*
Affinitas contrahitur etiam contra fornicario. *p. 4. fol. 10. a. l.*
Vide in dict. gradus affinitatis.
Affinitas non est inter virum & uxorem, sed sunt principium affinitatis. *p. 4. fol. 19. a. a.*
Affinitas contrahitur inter uxorem adoptantis, & adoptivum. *p. 4. fol. 11. a. & i.*
Affinitatis tres gradus sunt, ascendentes, descendentes, & collaterales.

p. 6. fol. 87. b. & i.
A F F E L T A M E N T V M, seu Naulum quid. *p. 5. fol. 39. a. & i.*
A G A M E N N O N populi pastor dictus ab Homero. *p. 2. fol. 30. l.*
A G E N S fraudulenter contra mercatorem aut alium viatorem, ut differat suum iter, compellitur ad rei instantiam per iudicem: ut ad breve tempus contra eum agatur. *p. 2. fol. 15. a. & i.*
Agens ad damnum, vel iniuriam sibi illatam, quid in libello debeat exprimere. *p. 3. fol. 10. b. & i.*
Agenti recuperanda obstat notorius defectus proprietatis. *p. 7. fol. 43. b. a.*
Agere in quibus casibus quis inuitus compellitur. *p. 3. fol. 14. b. & i. & k.*
Agere inuitus compellitur infamans. *p. 3. fol. 15. a. a.*
Sed coram quo iudice, diffamati, aut infamantis? *ibid. b.*
A G G R E S S O R iterum non potest pro vna vice capitaliter puniri, nisi occiderit. *p. 2. fol. 53. a. b.*
A G R I C O L A E qui dicantur. *p. 2. fol. 69. a. & i.*
A L F A Q V E V E S Arabicè qui dicantur, & quod sit eorum officium. *p. 2. fol. 13. b. & i.*
A L E A T O R dicitur ille qui lusum alexae apud se consuevit exercere, causa sui emolumenti, sicut in cauponibus. *p. 7. fol. 48. a. f.*
Aleator adeo est odiosus iuri, ut neque iniuriarum, neque legis Aquiliae agere possit, si ludi occasione, ubique, & quandoque ei accidat damnum. *ibid. g.*
A L I E N A N S in hostes, plectitur poena mortis. *p. 2. fol. 55. a. c.*
Alienare prohibitus, an incidat in poenam, si tenet, vel incipiat alienare. *p. 5. fol. 25. b. c.*
Alienare non possem, non est de diffinitione dominij. *ibid.*
Alienatio, an consumitur, si pretium rei dotalis alienatae restituatur soluto matrimonio. *p. 4. fol. 31. a. colum. 2. e.*
Alienatio proprie est, per quam dominium transfertur, secundum Bal. *p. 5. fol. 25. b. c. & p. 1. fol. 109. b. & i. & c.*
Alienatio facta per Regem de re aliena, transfert dominium in accipientem. *p. 5. fol. 92. a. & i.*
Requiritur tamen, ut Rex credat esse rem suam, aliter non valeret alienatio, nisi fiat de plenitudine potestatis. *ibid. g.*
Alienatio rerum ecclesiae per quem, & quomodo debeat fieri. *p. 1. fol. 110. a. & i.*
Et an requiratur consensus totius populi. *ibid. c.*
Sed an etiam praecedere debeat causa cognitio. *ibid. d.*
Alienatio facta a proditore, postquam cepit de prodicione cogitare, non valet. *p. 7. fol. 17. b. & i.*
Facta tamen iustis ignorantibus, videtur tenere. *ibid. fol. 18. a. b.*
Alienatio facta secundum dispositionem legum Partiarum, an liget Ecclesiam, cum non reperitur approbata de iure canonico. *p. 1. fol. 110. b. a.*
Alienationis prohibitio per testatorem facta, valet si exprimit nullam causam. *p. 5. b. & i.*
Et aliquando etiam sine causa expresse. *fol. 26. a. b. & c.*
Alienantes illicite bona ecclesiae, qualiter puniuntur. *p. 1. fol. 111. a. & i. & h.*
Alienatione prohibita per pactum, dominium non transiit doctores antiqui tenebant falsum. *p. 5. fol. 25. b. e.*
In alienatione rerum immobilium minoris, necessario requiritur decretum. *p. 3. fol. 102. b. h.*
Alienigena non potest succedere in castro regni. *p. 2. fol. 54. b. f.*
A L E X A N D E R magnus cur in Venere non fuerit strenuus? *p. 2. fol. 19. a. a.*
A L F E R E Z vulgo in Hispania dictus, qui & Comestabilis alibi dicitur, qualis esse debeat, & quod sit eius beneficium. *p. 2. fol. 25. b. & i.*
A L G V A Z E L L V S Arabicè quis dicatur, & quod sit eius officium. *p. 2. fol. 26. b. & i. & ibid. d.*
Alguazellus quibus in casibus potest capere delinquentes sine mandato iudicis. *p. 2. fol. 27. a. a.*
Alguazellus, qui potuit prohibere robarias, & alia damna: & non fecit, tenetur ad emendam damni. *ibid. c.*
A L I M E N T A iure naturae filijs debentur, etiam si sint incestuosi, & de damnato coitu. *p. 4. fol. 52. a. b.*
Excusantur tamen, si sunt pauperes. *ibid. b. & i.*
Alimenta praestare quid sit, & quam vim habeat. *p. 4. fol. 52. a. & i.*
Alimentis legatis fine quantitate praestari debent, sicut testator consuevit. *p. 6. fol. 64. b. & i.*
Alimenta praestare tribus de causis, tenentur parentes. *p. 4. folio. 52. a. & i.*
Alimenta cui debentur, debetur & domus ad habitandum: quia sine domo vita hominis duci non potest. *p. 4. fol. 52. a. g.*
Alimenta ubi alieni debentur, debent taxari pro modo reddituum, non pro valore bonorum. *p. 4. fol. 52. a. h.*
Alimentis legatis comprehenduntur carbones, & ligna, & vestiarius, & calcearius. *p. 2. fol. 58. b. e.*
Alimenta praestare filio, quibus de causis excusetur pater. *p. 4. fol. 53. a. & i. & m. & n.*

Index materiarum

Alimenta debita pupillo, vide in parte pupillus.
Alimenta tenetur filius mittere patri etiam existenti in exilio. p. 4. fol. 52. b. a.
Alimentorum appellatione quid contineatur. p. 4. fol. 52. a. f.
Alimentum non debet alimentantem accusare, nisi sit res quæ Regem, vel Rempub. concernat. p. 4. fol. 54. a. * 1.
Alimentis aliqñ tenetur ei omnia necessaria tribuere. p. 4. fol. 53. a. * 3.
Dictio ALIVS facit positionem eiusdem qualitatis. p. 3. fol. 97. b. f.
ADMIRANDVS quod officium habeat. p. 2. fol. 28. a. * 1.
ALMOCADENVIS quis dicatur, & quod sit eius officium, & qua liter creari debeat. p. 2. fol. 78. a. * 1. & sequent. per totum. & fol. 91. a. * 2. & 3.
ALVEVS fluminis si mutetur in aliã partem, quod est derelictum à flumine dividitur inter eos quorum prædiorum adhærebant. p. 3. fol. 190. b. * 1.
Quid si alveus sibi stetit per decem annos inter præfentes, & per viginti inter abfentes, & recedat? dic, non debere restitui dominis prioribus: quia præscriptum est titulo iuris gentium. ibid. fol. 161. a. a.
ALMOXARIFES qui dicantur Arabicè, & quod sit eorum officium. p. 2. fol. 28. b. * 1. & a.
ALQVIMIAE ars quam sit vana, & ridicula. p. 7. fol. 29. b. a.
ALLVIO non habet ius in privato torrente. p. 3. fol. 160. a. b.
Alluvione nobis acquiritur dominium fundi. ibid. * 1.
Alluvionis incrementum pertinet etiam ad usufructuarium, & Emphiteotam. ibidem. id.
Idem etiam est in feudatario. ibid. g.
Alluvionis incrementum, an communicetur inter virum & vxorem? ibidem h.
Alluvio quid sit. p. 5. fol. 86. b. k.
ALTARE non debet esse ligneum, vel terrecum: sed lapideum. p. 1. fol. 98. a. e.
Altare ad decantandum missam nemo debet habere sine licentia Episcopi. p. 1. fol. 96. a. * 1. & f.
Altaria constituta per somnia, & quasi per inanem revelationem hominum destrui debent. p. 1. fol. 97. a. * 2.
AMBASSIATORES, seu Legati Regis quales esse debeant. p. 2. fol. 27. a. * 1.
Ambasiatoribus an liceat donare, & recipere. ibid. f.
Ambasiatores de iure gentium sunt in violabiles. p. 3. fol. 92. b. a.
AMICVS verus quid teneatur facere pro amico. p. 4. fol. 73. a. * 1.
Propter amicum non excusatur peccatum. ibid. b. d.
Amicus magnus ex quibus actibus iudicetur: & ad quid conferat hæc probatio. p. 7. fol. 20. a. d.
Amicus si recipit amicum in domo sua, non tenetur ex edicto Nautæ, capto. habu. p. 7. fol. 48. b. a.
Amicus verus qualiter cognoscatur. p. 4. fol. 72. b. * 1.
Amicitie commoditas, & fructus. ibid. b.
Amicitia triplex est: vna naturalis: altera, ex longa conversatione: tertia, quam quis ob suum commodum duntaxat habet. Potest addi quarta, quam generosi inter se possunt ex pacto. p. 4. fol. 72. b. * 2.
Amicitia propter vilem damnata est, secundum Aristotelem. 8. Ethicorū. ibidem fol. 73. a. c.
Ad amicitie conferuationem quæ requirantur. ibid. * 1.
Amicitia quibus modis soluitur. p. 4. fol. 73. b. * 1.
AMPLEXVS est nota remissionis iniuriæ. p. 7. fol. 45. d.
ANATHEMATIS sententia, quæ mucro Episcopalis dicitur, fertur per solum Episcopum, non per minores prælatos, & qua solennitate & ritu emittitur. p. 1. fol. 86. b. * 1.
Anathematizare est mucro Episcopalis. dicit text. in cap. visis. 16. quæstio. 2. p. 1. fol. 17. a. l.
ANCILLA à domino publicè prostitutâ, efficitur libera odio profluentis. p. 4. fol. 57. a. * 2.
Ancilla data in dotem viro, non cedit ipsa, nec partus eius lucro viri, nisi vir receperit eam æstimatam. p. 4. fol. 34. b. * 1. & ibid. b.
Ancilla quæ domino sciente contraxit cum libero homine, per hoc efficitur libera. p. 4. fol. 57. b. * 1.
ANIMA rationalis duos intellectus habet. p. 2. fol. 32. b. * 1.
Anima per peccatum moritur in damnationem perpetuam, & per poenitentiam refurgit in vitam æternam. p. 1. fol. 22. a. col. 1. * 1.
Animæ vera diuisio. p. 2. fol. 32. b. col. 1. in principio.
Animæ quotidie novæ creantur à Deo, & infunduntur novis corporibus: & infundendo creantur, & creando infunduntur. p. 1. fol. 104. b. g.
Animam esse sanguinem dixit Triclas Aristoteles entelechiam: alij vero ignem &c. p. 2. fol. 32. a. f.
Animus generosus facilius ducitur quam trahitur. p. 2. fol. 19. b. d.
Animalia omnia instinctibus quibusdam docta sunt per quos tendunt ad conferuationem suæ speciei. p. 4. fol. 51. b. i.
ANNVVS redditus, & mancipia annexa fundo inter immobilia nu-

merantur. p. 2. fol. 53. a. h.
APPELLARI an possit à sententia lata super actione ad exhibendum. p. 3. fol. 8. a. e.
Appellari potest à iudicibus tam ordinariis, quam delegatis: à principem vero non appellatur, sed supplicatur, ut reuocet sententiam quâ tulit. p. 3. fol. 147. b. * 1.
Appellari potest à statuto introducto in odium speciale priuata personæ. p. 1. fol. 7. a. col. 1. e.
Appellari potest bis à sententia super eodem facta. p. 3. fol. 149. b. * 2.
Appellare, quæ personæ possint à sententia lata. p. 3. fol. 143. a. * 1. cum sequentibus.
Appellare poterit inuito reo confanguineus pro condemnato in causa sanguinis. p. 3. fol. 144. a. * 2.
Quid autem, si condemnatus fuerit contumax, an idem erit dicendum? videtur, quod sic. ibid. m.
Appellare & appellatio, vide plura in parte sententia.
Appellare oportet gradatim, non omisis medijs: ad principem vero appellari potest, omisis medijs. p. 3. fol. 147. b. * 2.
Infra quod tempus appellandum lit. p. 3. fol. 148. b. * 2. & fol. seq. a. c.
Appellatur à declaratione verbi ambigui in diffinitiva posita, & à relatione imperfecta missa regi. p. 3. fol. 147. a. * 1.
Appellatio non admittitur, nisi iusta causa exprimatur. p. 3. fol. 146. b. e.
Appellatio si sit interposita ad Regem per viduam vel pupillum, seu pauperem non habentem viginti morapeños, ipse Rex cognoscet de appellatione, vel mandabit qui cognoscat. p. 3. fol. 148. b. * 1.
Appellationis victoria vnius sociorum prodest cæteris socijs, licet non appellauerint: idem est in seruitute communi. p. 3. fol. 144. a. * 1.
Contra appellationis naturam esset consuetudo appellandi ad patrem, vel minorem iudicem: idem nihil valeret. p. 3. fol. 142. b. g.
Quando tamen huiusmodi appellatio valeat, vide. p. 3. fol. 148. a. c.
Post appellationem attentata debent reuocari, & in pristinum reduci. p. 3. fol. 150. b. a.
Appellatione pendente si moriatur res de qua contenditur: puta, bos, nihilominus iudex appellationis procedet contra morosum. p. 3. fol. 150. b. * 2.
Appellationes (vt ait diuus Bernard. de cons. ad Eugē.) sunt grande & generale bonum mundo, tamq; necessarium quam solipsæ mortalibus. p. 3. fol. 142. b. e.
Appellationes si fiant ad regem cognoscunt de eajudices ordinarij curiæ regis. p. 3. fol. 148. a. * 1.
In causis tamen magnis & arduis non debent pronunciare sine consultatione regis. ibid. f.
APPELLANS debet prosequi appellationem infra terminum à iudice assignatum. p. 3. fol. 149. a. * 1.
Appellans non debet per verba incurialia siue iniuria iudicem, à quo appellat, laedere: nec dicere quod iniuste iudicauit. p. 3. fol. 149. b. * 2.
APOLLINARISTAE hæretici dixerunt Christum habere animam sensitivam tantum. p. 1. fol. 14. a. col. 2. n.
APOSENTADORES vulgò dicti domus regis, quales esse debeant. p. 2. fol. 25. a. * 3.
Aposentadores perdunt officium, & septulum reddunt, si aliquid recipiant etiam ab sponte dantibus vltra taxata sibi à lege. ibid. h.
APOSTATA reuertens ad fidē, non recuperat bona. p. 7. fol. 78. a. c.
APOSTOLORVM quem quisq; articulum in Symbolo composuerit, vnde sciri potuit. p. 1. fol. 14. b. col. 2. g.
APVLLIÆ regnum est feudale ecclesiæ. p. 4. fol. 65. b. h.
AQUA ad baptismum qualis esse debeat. p. 1. fol. 16. a. col. 2. in prin.
Aqua venalis est in Aegypto. p. 2. fol. 58. b. b.
Aqua vsus & commoda ex Ydoro. p. 2. fol. 31. a. c. & fol. 58. b. a.
ARABICA multa vocabula remanserunt in Hispania, postquam recuperata fuit à Sarracenis. p. 2. fol. 25. b. d.
ARBITER vide in parte compromissum.
Arbiter dicitur, qui est electus à partibus ad cognoscendum de causis eorum per viam iuris. p. 3. fol. 25. * 1.
Arbitri vocabulum comprehendit tam arbitros, q̄ arbitratores. ibid. b.
Arbiter ab arbitratore in quo diffinitur. ibid.
Arbiter alius quàm naturalis ratio, non cadit inter prætendentes supremam potestatem. p. 1. fol. 7. a. col. 1. in prin.
Arbiter multare non potest partes ratione contumaciæ. p. 3. fol. 25. b. d.
Arbiter diffinitivam sententiam ferre non potest altera parte absente etiam per contumaciam: nisi hoc actum sit in compromisso. p. 3. fol. 26. a. a.
Arbiter an possit cogi suscipere arbitrium. p. 3. fol. 27. b. b. & fol. 28. b. * 2.
Arbitri potestas quo tempore finitur. p. 3. fol. 28. b. b.
Ab arbitri sententia non appellatur: non tamen condemnatus eam observare tenetur, si poenam solvere voluerit. p. 3. fol. 31. a. * 1.

Septem partitarum.

Hodie tamen de iure regni rectè potest appellari. ibid. c.
Arbitri sententia analogatur, etiam si fuit apposta in compromisso. p. 3. fol. 31. a. f.
Arbitri quibus de causis prohiberi possunt ne sententiam ferant. p. 3. fol. 29. b. * 1.
Arbitri quid observare debeant, quando sententiam ferre volunt. ibidem * 2.
Arbitri quibus de causis compelli non possunt decidere controuersiam quam semel susceperunt terminandam. p. 3. fol. 29. a. * 1.
Arbitri quæ debeant animaduertere circa lites quas decidendas & componendas recipiunt. p. 3. fol. 27. b. * 1.
Arbitri quando discordant in electione tertij, iudex ordinarius potest eum eligere: & in huiusmodi electione potius sequi debet voluntatem partium, quàm arbitrorum. p. 3. fol. 29. a. d.
Sed an hoc procedat in arbitratoribus? ibid. e.
Et hic tertius an possit cogi arbitrari, & quam potestatem habeat discordantibus cæteris arbitris. ibid. f. & g.
Arbitrator dicitur ille qui est electus à partibus ad componendum inter eos, non scrutata via iuris. p. 3. fol. 25. b. * 1.
Arbitrator non tenetur observare ferias. p. 3. fol. 12. a. b.
Arbitrator potest sententia clausam ferre sine recitatione. p. 3. fol. 116. a. p.
Arbitrium boni viri quæ verba importent. p. 6. fol. 66. a. col. 2. per totū.
Arbitria redacta sunt ad instar iudiciorum. p. 3. fol. 25. b. e.
Arbitri an possint iudicare secundum ius quod nouerunt ex consuetudine. p. 1. fol. 12. a. col. 1. a.
ARBOR quādo nocet vicino, qualiter probatur. p. 7. fol. 62. b. g. h. i. k.
Arborescunt dotalis à marito scissæ, vel vi ventorum euulsæ constante matrimonio, sunt vxoris. p. 4. fol. 37. a. * 1.
Idem etiam est si arbores essent delicatæ. ibid. a.
Arbores in ripa fluminum constitutæ, eorum sunt quorum prædia sunt ripis iuncta. p. 3. fol. 156. b. * 1.
Arbores frugiferas qui damnicat, tenetur ad duplum. p. 7. fol. 62. a. * 2.
Arbores, ne damnum dent fabricæ ædificij, solent radicibus amputari. p. 7. fol. 62. b. g.
ARCHIDIACONVS græcè, latine diaconorum dux, hic est vicarius Episcopi. p. 1. fol. 53. b. * 1.
Archidiaconi officium quod sit. ibidem. r. & per totum.
ARCHIEPISCOPVS in visitatione diocesis quid observare & facere debeat. p. 1. fol. 145. a. * 1. & 2.
Archiepiscopus dicitur visitare, etiam si vadat causa consignandi pueros. p. 1. fol. 145. a. k.
Archiepiscopus Toletanus dicitur primas Hispaniæ, vt patet expressè in cap. cum longe. 63. dist. in. p. 1. fol. 35. b. i.
Archiepiscopus dicitur dux Episcoporum, & illud potest in Episcopos suæ provincie quod Patriarcha super suos Archiepiscopos. p. 1. fol. 137. b. * 2.
Archiepiscopus, Cardinalis, Patriarcha, Episcopus, Archiepiscopus, qualiter dignitate & iurisdictione inter se differant. ibid. n.
ARISTIPPVS damnabat in hominum moribus, quod in austro nibus vasa diligenter inspicerent, prius quàm emerent: vitam eorum non inspicerent quos sibi in amicitiam adiungerent. p. 4. fol. 72. b. e.
ARISTOCRATIA an melior sit monarchia. p. 2. fol. 5. b. b.
ARMA nec victualia debent vendi hostibus fidei. p. 5. fol. 19. b. * 3. & fol. 20. a. b.
Armorum appellatione non solum lorica: sed & lanceæ, & pili, & lapides continentur. p. 7. fol. 98. a. * 1.
ARCA quid sit. p. 4. fol. 29. b. a.
ARRAE possunt dari constante matrimonio. p. 4. fol. 29. a. d.
Pro artis potest fundus vxori dari contra opinionem Bartoli. p. 3. fol. 110. b. h.
Aræ hodie de iure regni non possunt excedere decimam partem bonorum. p. 3. fol. m. b. b.
Aræ duplicatas, vt teneatur reddere, qui nolit stare pro matrimonio, de iure partituri non reperitur: licet de iure civili possint reddi, etiā quadruplicatas, si ita conuentū sit. p. 3. fol. m. a. b.
Aræ in Hispania successerunt loco donationis propter nuptias. p. 4. fol. 29. a. d.
Arratum nomine non potest dari vltra decimam bonorum. p. 4. fol. 10. a. c.
ARROGARI non potest minor septennio patre carens. p. 4. fol. 10. a. 5. b. * 3.
Arrogare non potest tutor eum cuius tutelam gerit. p. 4. fol. 46. a. * 1.
Arrogator quid debeat restituere arrogato, si eum extra potestatem excludat. p. 4. fol. 46. a. * 3.
Arrogatus transit cum suis bonis, filijs & famulis in arrogantis potestatem. p. 4. fol. 46. a. * 2.
Arrogato qualiter debeat quarta in bonis arrogatoris. p. 4. folio, 46. a. g.

ARTICVLVS quid sit. p. 1. fol. 15. a. d.
Articuli fidei, vnde ita dicantur. p. 1. fol. 15. a. b.
Articuli fidei sunt quatuordecim, quorum septem pertinent ad Christi diuinitatem: & septem ad humanitatem. p. 1. fol. 15. a. col. 1. * 1. & col. 2. d.
ARTIFEX tenetur de damno, quod in re, quam suscepit contigit imperitia sua. p. 5. fol. 42. a. * 1.
Artifex in dubio se videtur asserere peritum. ibid. f.
Artifex qui opus certo precio suscepit, si anteq̄ perficiatur, corrumpit, tenetur ad pretium, & interesse. p. 5. fol. 43. b. * 1.
Et idem est, si corrumpat post quindecim annos. ibid. g.
Artifex qui locat operas suas, tenetur de leuissima culpa. p. 5. fol. 44. a. c.
Et si suscepit in se periculum rei, tenetur de casu fortuito. ibidem.
Artifices ceteriq; menestrales qualiter teneantur pro rebus quæ sibi faciendæ committuntur. p. 7. fol. 49. b. * 1.
ASTROLOGVS si per suam artem aliquem furem rei alicuius nominauerit, non est actio iniuriarum. p. 7. fol. 36. b. * 1.
ASTRONOMIAE vsum valde diffusadet Innocentius, quippe quæ homines faciliè ducat ad idololatriam. 7. fol. 73. b. i.
Per Astronomiam velle prædicare casus fortuitos, est illicitum & superstitiosum. ibidem.
Illa tamen quæ causantur ex corporibus cælestibus prædicare licet, vt pluiam &c. ibid. l.
Aliquando etiam his artibus magicis vti licet, propter magnam vtilitatem, vt ad deuandam nubem, ad expellendos demones &c. ibidem lio. 7. a. * 2.
AROMATARI qui miscent ceram corruptam cum incorrupta, non committunt falsitatem. p. 7. fol. 27. a. d.
ASSASSINI qui dicantur, & qua poena puniantur. p. 7. fol. 81. a. * 1. & b.
ASSONATAM qui in domo sua facit qualiter puniatur. p. 7. fol. 81. a. * 2.
AVARVS non est diuitiarum dominus, sed seruus. p. 2. fol. 102. a. * 1.
Avaritia nihil deterius, præsertim in principibus. p. 2. fol. 102. a. b.
Avaritia quæ mala secum adferat. ibid. c.
AVGVSTVS Cæsar fuit primus qui formauit hoc Adagium, Ad Kalendas Græcas. p. 5. fol. 65. a. c.
AVRIFICES qui faciunt aurum & argentum de minori liga, quæ ciuitas requirat, puniuntur poena falsi. p. 7. fol. 27. a. d.
AVTHORITAS principis quando requiratur in statuto. p. 1. folio, 7. b. col. 2.
Auctoritas principis iniusta est, si quod populis prohibet sibi licere pariatur. p. 1. fol. 9. a. col. 1. a.
AVIBVS legatis, rapaces, & pauones: & omnes aliæ aues debentur. p. 7. fol. 107. a. * 2.
AVVS paternus & maternus de iure Partitarum circa onus dotatæ neptis non differunt. p. 4. fol. 31. b. d.
AVXILIUM qualiter quis dicatur prestare furto. p. 7. fol. 52. b. g. B.

BACCALAVREVS an eximatur à muneribus. p. 2. fol. 31. b. col. 1. & 2. & per totum.
BANNA bannitorum in aliqua pecunia præstanda non possunt exigi ab hæredibus. p. 7. fol. 13. a. col. 1. in medio.
Bannitio non impedit mortis poenam imponi. p. 2. fol. 43. a. h.
Banniti si euocantur ad curiam, gaudent securitate. p. 2. fol. 52. b. g.
BALSAMVS quid sit & cur in Chrismate ad miscetur. p. 1. fol. 19. a. col. 1. b. & c.
Balsamus optimus vbi crescat. ibid. c.
Balsami colligendi modus. ibid.
BAPTISMVS quid sit, & quando fuit institutus. p. 1. fol. 16. a. col. 1. * 1. & c.
Baptismus remittit omnia peccata. p. 1. fol. 17. a. col. 1. * 1.
Baptismus collatus à quocunq; siue iudex Sarraceno, scemina vel mafculo valet si baptismi forma seruetur. ibid. & fol. 17. b. col. 2. * 1.
Baptismus sanguinis fit per martyrium. p. 1. fol. 16. b. col. 1. m.
Baptismus est ianua omnium sacramentorum. p. 1. fol. 18. a. col. 2. * 1.
Baptismus est primum fidei sacramentorum & stabile fundamentum. p. 4. fol. 28. a. col. 1. c.
Baptismus debet præstari in ecclesia parrochiali cuius est baptizandus. p. 1. fol. 18. a. col. 1. in prin.
Baptismus cur potius in aqua, quàm in vino vel alio liquore debeat fieri. p. 1. fol. 16. a. col. 1. e.
Baptismus est triplex, fluminis, fluminis, & sanguinis. p. 1. fol. 16. b. col. 1. * 1.
Baptismus quare iterari non debet. p. 2. fol. 18. a. col. 1. d.

Index materiarum

Baptismus non requirit necessarium, ut aqua sit benedicta vel sanctificata. p. 1. fol. 16. a. col. 1. f.
Baptismi effectus & virtus. p. 1. fol. 17. a. col. 1. b.
Baptismi forma & ceremonie. p. 1. fol. 16. a. col. 2. g.
Baptismi forma instituta fuit à Christo, cum dixit Discipulis, ut baptizarent in nomine Patris & Filij, & Spiritus sancti. p. 1. fol. 16. b. col. 1. a. f.
Baptismus an vitia verba & quipollentia. p. 1. fol. 16. b. 1. b.
Baptizans si erret in sexu, an teneat baptismum. p. 1. fol. 17. a. col. 2. m.
Baptizans debet esse vnus & non plures. ibidem. b. col. 1. c.
Baptizatus bis si fuerit laicus non potest ad ordines promoueri: si est clericus ab ordinibus deponitur. p. 1. fol. 18. a. col. 1. a. f.
Baptizatus vnus in peccato oleo, bis ante baptismum & quid illud significat. p. 1. fol. 19. a. col. 1. a. f.
Baptizatus timore futuri morbi non est ordinandus. p. 1. fol. 17. a. col. 2. a. f.
Baptizari iterum quis potest quado est dubium de baptismo. p. 1. fol. 16. b. col. 2. c. & fol. 18. a. col. 1. c.
IOANNES Baptista primus posuit noui testamenti fundamenta. p. 1. fol. 19. b. col. 1. c.
BAΣΙΛΕΥΣ quis proprie dicatur. p. 2. fol. 7. a. col. 1. b. & fol. 65. a. d.
BARAGANA arabice quæ dicatur. p. 4. fol. 40. b. a. f.
BARBITONSO R, in quibus locis debeat exercere officium suum, & qualiter teneat de dano qd ratione artis suæ dedit. p. 7. fol. 62. a. f. & g.
BARONES possunt non petita licentia se transferre cum suis vallis ad aliud regnum Christianorum sui sacri gratia, modo non noceant suo regi. p. 4. fol. 65. a. c.
Barones ceterique domini tenentur curtes suas in quibus pedagia custodire ad prædones aliter tenentur ad damna ipsius depreddatis. p. 5. fol. 37. b. a. & b.
Barones non habent ius hospitandi in domibus vassalorum. p. 4. fol. 62. b. g.
BEHETRIA quid sit, & que eius vis ac potestas. p. 4. fol. 62. a. f. & g.
BELLVM instum dicitur quod sit ob augmentum fidei, & ad destructionem inimicorum illius, & quod sit ob domini sui custodiam, honorem, & seruitium. p. 2. fol. 79. a. f.
Bellum quod possit indicere infideles ex parte Ecclesie. p. 2. fol. 2. a. col. 1. b.
Bellum factum quorum rerum debeant esse periti. p. 2. fol. 91. a. f.
Bellum in iustitiam moueatur Indis Maris oceanum amplissime simul & eruditissime disputatur. p. 2. fol. 79. per. 20. fere columnas.
Bellum potest iudici contra hereticos. p. 2. fol. 2. a. col. 1. c.
Bellum dulce in expertis. p. 2. fol. 4. b. k.
Bellum est iudicium à lege contra seditiones. p. 2. fol. 65. b. h.
Bella iniusta sunt quædam latrocinia. p. 2. fol. 79. a. b.
Bellum quot modis dicatur iniustum. ibid.
Bellum iniustum, quibus armis præmuniri debeant. p. 2. fol. 83. b. a. f.
Bellum geritur, ut pax acquiratur. p. 2. fol. 78. b. c.
Bellum quid sit. ibid. a. & d.
Bellum ut sit iustum, quæ requirantur. ibid.
BENEFICIUM non confertur inuito. p. 7. fol. 101. Reg. 2. 4.
Ad beneficia simplicia habiles sunt maiores septennio, ex quo possunt ad minores ordines promoueri. p. 1. fol. 120. b. b.
Beneficia plura quis obtineat potest in diuersis diocesis, modo non sint curata. ibidem. c.
Beneficia totius orbis potest conferre Papa, etiam cessante negligentia prælatorum. p. 1. fol. 109. a. g.
Beneficia quibus personis debeant conferri. p. 1. fol. 120. a. a. f.
Beneficia, ut obtineri possint quæ ætas requiritur. ibid. a. 2. & duabus columnis sequentibus.
Beneficiorum variae administrationes, & tituli vnde fluxerunt. p. 1. fol. 44. b. col. 1. circa finem.
Beneficiorum collatio ad quem pertineat, & quid sit beneficium. p. 1. fol. 109. b. a. f.
BESTIAE & aues statim sunt capientium, nisi interueniat prohibitio domini fundi. p. 3. fol. 156. b. a. f.
Bestiæ quæ habent consuetudinem eundi, & redeundi, tam diu remanent in dominio eius qui ceperat, quandiu consuetudinem illam non deserant. p. 3. fol. 159. b. a. f.
Sed qualiter huiusmodi animus deprehendatur. ibid. l.
BETICA provincia, quia natura calet, fortiores gignit homines, & aptiores ad bellum. p. 2. fol. 78. a. f.
Betica provincia secundum Ysidoro diuiditur in sex provincias. ibid. g.
BIBERE ter in refectionem sufficit. p. 2. fol. 12. a. d.
BIGAMVS efficitur, qui cognoscit vxoriam adulteram, etiam igno-
rante. p. 1. fol. 43. a. c.
Bigamus si ex dispensatione ordinetur, non magis recipit characterem, quam alius, secundum Nico. Furio. opinio. ibid.
Bigamus non est qui virginem duxit quæ maritum præmortuum non cognouerat. p. 4. fol. 4. a. f.
Sed quid si ab extraneo, eo inscio corrupta fuerit, nihilominus bigamus est. ibid. d.

Bigamus non potest promoueri ad episcopatum. p. 1. fol. 42. b. a. f.
Bigamus quis dicatur. ibid. i. & k.
BLASPHEMIAE crimen est contra naturam. p. 2. fol. 1. a. h.
Blasphemia est aliquid dictum vel factum in contemptum Dei, etiam sine maledictione. p. 7. fol. 81. b. b.
Blasphemiam accusare potest quilibet de populo: & hoc videntes accu-
satores & testes esse possunt. p. 7. fol. 81. b. a. f.
Blasphemus non accusetur calore iracundiae, nisi tantus esset qui denegat
quipararetur. p. 7. fol. 81. b. a.
Quid autem de ebrio blasphemante? excusabitur. ibid.
Blasphemus si sit diues homo, cui potest subiacere. ibid. a. 2.
Quid autem si plebeius, vel infidelis. ibi. fol. 82. b. a. f. & 3.
BONA per peccatorem peccato mortali alligatum, ad quid prosint.
p. 1. fol. 26. a. f. 3.
Bona quæ quis fecit, moriuntur, postquam mortaliter peccat: sed si po-
niteat, reuiuiscunt. ibidem. a. 3.
Bona peregrinorum qui in itinere moriuntur, qualiter debeant asserua-
ri: & quomodo de eis disponendum sit. p. 6. fol. 11. a. f. 1.
Bona vini sunt tacite obligata pro restitutione dotis. p. 4. fol. 33. b. a. f.
Sed hoc intelligitur in bonis quorum administrationem mulier con-
cessit marito. ibidem. d.
Bona paraphernalia quæ dicantur, & quot sint eorum genera. p. 4. fol. 33. b. b.
Bona infidelium qui nobiscum vivere voluit in pace, an possint capi, &
depreddari, maxima fuit contrarietas inter Iuno. & Holt. p. 5. fol. 48. b.
col. 2. in medio.
Bona hereticorum hodie diuiduntur in tres partes. p. 7. fol. 78. a. c.
Bona à beando dicuntur. p. 5. fol. 13. b. col. 1. in medio.
Bona maioræ quæ dicantur. p. 2. fol. 44. a. d.
Bona immobilia regni sunt impræscriptibilia. p. 2. fol. 53. b. n.
Bona sua si quis relinquat in maioriā, seu iure maioræ, an intelligan-
tur etiam de bonis futuris. p. 5. fol. 84. a. g.
Bona patris tacite obligata sunt filio, si ipse filij bona aduentitia alienet
& aget filius post mortem patris coram quemcunque detentorem, si
deficiant bona paterna. p. 5. fol. 89. b. a. f. & l. per totum.
Bona acquisita constante matrimonio, eo ipso quod ducuntur ad domum,
efficiuntur communia, & dominium transit pro parte in vxorem.
p. 5. fol. 31. a. col. 1. in medio. (6. fol. 109. b. p.)
Bona fideiutorum & heredum tutoris, tacite sunt obligata minori. p.
Bona eorum qui sibi mortem consueuerunt, quibus de causis fisco ap-
plicantur. p. 7. fol. 12. b. col. 1. in principio.
Bona hereticorum capi non possunt per principes seculares, donec per
iudices ecclesiasticos lata sit sententia. p. 7. fol. 8. a. c.
Bona eius qui sibi mortem iniecit, ut confiscentur, duo requirantur. p.
7. fol. 12. a. k.
Bona proditoris à quo die intelliguntur confiscata. p. 7. fol. 18. a. c.
Bonorum acquisitionum constante matrimonio quibus modis transit
in vxorem dominium. p. 5. fol. 31. a. col. 1. per totam columnam.
Bonorum iam fisco incorporatorum à principe facta concessio, an sit
valida. p. 3. fol. 93. b. c.
Bonorum appellatione non continentur quæ plus damni quæm com-
modi adferant. p. 7. fol. 100. a. Reg. 3.
Bonorum possessio contra tabulas dabitur filio non ritè exheredato,
contra testamentum matris. p. 6. fol. 44. b. b.
p. 6. fol. 6. a. f. 1.
Bonis capti, vel absentis, vel sine hærede defuncti, dandus est curator.
In bonis nostris esse videntur ea quæ bona fide possidemus. p. 5. fol.
87. a. col. 2. in medio.
BVLAE Cruciatz hodie facultatem concedunt eligendi Con-
fessorem. p. 1. fol. 20. b. col. 1. b.

C A. p. 1. quo temp. mil. in prin. quæ fuit pri. cau. ben.
amitten. limitatur per. l. Part. p. 2. fol. 41. b. a.
C. filius noster. de testa. nouo intellectu illustratur.
p. 6. fol. 59. b. col. 1. per totum.
Cæcus non potest facere testamentum in scriptis.
p. 2. fol. 34. b. d. & p. 6. fol. 6. a. l.
Cæcus qualiter possit facere testamentum, & quæ
solennitas in eo requiratur. p. 6. fol. 6. a. f. & o per totum.
Cæci oculos an liceat vngere, ut videant. p. 1. fol. 18. b. g.
CÆSAR quare scito vtero vidit lucem. p. 2. fol. 45. a.
CÆTERVM appellatione, cum in testamentis apponitur
quid contineatur. p. 6. fol. 56. a. col. 1. in fine.
CAMBII nomine hodie forneratores & vsurarij vbique, vsuras paliant
p. 7. fol. 24. a. in prin.
Canem qui soluit scienter ut damnum faceret vel eum irritauit, de eo te-
netur. p. 7. fol. 60. a. f. 3.
CANCELLARIA quid sit. p. 3. fol. 128. a. a. f. 2.
Cancellarius olim dicebatur quæstor. p. 2. fol. 21. a. c.

Septem partitarum.

Cancellarius debet esse naturalis re gni. ibid. d.
Cancellarius qualiter debeat seruire sigillum. p. 3. fol. 127. b. a. f. 1.
Cancellarij officium, quod & quale sit. p. 2. fol. 22. a. f. 1.
CANONICORVM vita in quibus concordat cum ea mo-
nachorum. p. 1. fol. 79. a. f. 1.
Canonizatio sanctorum qualiter fieri debeat. p. 1. fol. 31. a. f. 3.
Qualiter debeat inquiri de vita canonizandi. ibid. b. a. & c.
CANTORIBVS an liceat linere guttur, ut dulcius canant. p. 2.
fol. 16. b. a.
CAPELLANVS Regis qualis debeat, & quod sit eius offi-
cium. p. 2. fol. 21. b. a. f. 2.
Capellæ monachorum sunt subiectæ Episcopo de Iure Communi. p. 1.
fol. 104. a. b.
CAPITANI nemo potest sine iudicis mandato, nisi sit falsarius monetæ,
defensor militiæ, publicus latro, aut nocturnus, domus incendia-
rius & c. p. 7. fol. 83. b. a. f. 1.
CAPITANEI seu valuafores dicuntur in Hispania Infançon-
es, & quæ sit eorum potestas. p. 2. fol. 7. b. a. f. 2.
Capitaneus, quando possit treguas facere. p. 2. fol. 3. b. col. 2. g.
CAPITVLVM potest statutum facere in his dumtaxat quæ
concernunt facta ipsius Capituli, sine licentia Episcopi. p. 1. fol. 7. b.
column. 2. in prin.
Capituli totius consensum anihilat vnus non vocati contemptus. p. 1.
fol. 12. b. a. f. 1.
Capituli maior pars dicitur, quæ est maior respectu capituli, non res-
pectu partium. ibidem. c.
Capitulum an possit recipere resignationem beneficiorum ex causa per-
mutationis sedevacante, in casu quo ad solum Episcopum spectat
collatio beneficiorum. p. 5. fol. 35. b. a.
Conuocatio capituli ad quem pertineat. p. 1. fol. 13. a. a. f. 1. & 2.
Capituli generale religioforum, ubi, & quæ debeat celebrari. p. 1. fol. 75. b.
CAPTVS in carcere, vide in dictio. Incarceratus.
Captiuitatis iura non seruantur inter Christianos, quod ad personas ca-
ptas. p. 2. fol. 10. a. f. 1. & p. 6. fol. 31. a. d.
Captiuus restituitur contra prescriptionem contra eum decursam. p. 2.
fol. 11. b. a. f. 1.
Captiuus non potest condere testamentum neq; codicillos dum est in
captiuitate. ibidem. a. 2.
Captiuus qui redemit, non habet in eum ius seruitutis. p. 2. fol. 13. a. f. 1.
CAPVLARIS senex quis dicatur. p. 3. fol. 38. b. h.
Capulus quid sit. ibidem.
CARCEREM rumpere, aut exire, vide in parte custos, & in par-
te Incarceratus.
Carcerem priuatum qui facit, qualiter puniatur. p. 7. fol. 87. b. a. f. 1.
CARDINALES gaudent privilegio militum in testando. p.
5. fol. 27. b. column. 1. in prin.
CAROLVS V. Imperator quàm iuste imperet. p. 2. fol. 2. b. col. 1. b.
CASTIGATOR filij vel discipuli immoderatus, qualiter pu-
niendus sit. p. 7. fol. 31. a. f. 1.
Castigatio domini erga famulos qualis esse debeat. ibid. e.
CASTELL A quibus rebus debeant esse munita. p. 2. fol. 58. a. f. 1.
Castella ceteraq; fortalicia quæ debeat dari & recipi. p. 2. fol. 55. a. f. 1.
Castella quibus ex causis possint recipi sine ianitore. p. 2. fol. 56. a. f. 1.
Castella regia qualiter debeant custodiri à populo. p. 2. fol. 54. b. a. f. 1.
Castella necessariò debent esse munita gallo, cane, & Cato, & furno. p.
2. fol. 61. b. b. & c.
Castella quare non traduntur ex more antiquo, nisi per ianitorem. p.
2. fol. 55. b. a. f. 1.
Castella qualiter debeat implacitari, custodiri, muniri, & defendi, vi-
de. p. 2. titu. xvij. per totum.
Castellanus cuius ætas esse debeat. p. 2. fol. 56. b. f.
Castellanus non potest deferere castrum tempore imminentis pericu-
li. p. 2. fol. 57. a. f. 2. & ibid. i.
Castellani quales esse debeant. p. 2. fol. 57. a. f. 1.
Castellano mortuo qualiter alius eligi debeat. p. 2. fol. 57. b. a. f. 1.
Castrum sequestratum à Rege non potest à domino per vim occupari.
p. 2. fol. 63. a. c.
Castra qualiter possint recipi per procuratorem. p. 2. fol. 56. b. a. f. 1.
Castra & fortalicia quæ sunt in regno, & pertinent ad Regem, licet non
apparet de donatione. p. 2. fol. 41. a. col. 1. in prin.
Castra concessa Marchioni, non ex hoc erunt de marchionatu. p. 2. fol.
46. a. column. 1.
Castra priuatorum, quibus ex causis ponant in manu regis. p. 2. fol. 56. a. h.
Castra bello acquisita qualiter debeant tradi Regi. p. 2. fol. 64. a. f. 1.
In castris Baronum tempore guerræ, Rex potest ponere custodes. p. 2.
fol. 54. b. b.
Castra dicuntur, quod ibi castrum libido, secundum Pap. p. 4. fol. 47. b. f.
CASTRANS aut castrari faciens liberum vel seruum, quemadmo-

dum si occidisset eum debet puniri. p. 7. fol. 31. b. a. f. 2.
Castrans hominem dicitur inimicus naturæ. p. 7. fol. 32. a. a.
Castratus si matrimonium contrahat, dirimitur: sed si postquam cot-
traxit, perdit genitalia, minimè. p. 4. fol. 21. b. a. f. 3.
Nec eius vxor potest alij copulari: nisi prius maritus intret religionem.
Ibidem.
CASVS fortuiti qui dicantur. p. 5. fol. 5. b. l.
CATAN I qui dicantur. p. 2. fol. 7. b. g.
CATECHISMV S quid sit. p. 1. fol. 17. b. col. 2. e.
CASA criminalis quæ dicatur. p. 3. fol. 21. b. e.
Causa matrimonialis non est per arbitros terminanda. p. 4. fol. 18. b. co-
lum. 2. a. f. 1.
Causa falsa inserta testamento quid operetur. p. 6. fol. 6. b. c. d. g.
Causa falsa adiecta legato non vitiat legatum. p. 6. fol. 62. b. a. f. 2.
Causa, secundum Barto. est quid præteritum vel instans, quo impelli-
mur, ut aliquid disponamus. p. 6. fol. 63. a. d.
Causa antiquior dicitur inspecto tempore solutionis, non tempore con-
tractus. fol. 100. b. a.
Causa vilis quæ dicatur, relinquatur arbitrio iudicis. p. 3. fol. 13. b. g. & fo-
lio. 133. a. e.
CAVTIO iudicij sistendi causa, quando expiret. p. 5. fol. 78. b. l.
CEDENS bonis non potest amplius post cessionem factam con-
ueniri à creditoribus, nisi ad pinguem fortunam deuenerit. p. 5. fo-
lio. 110. a. f. 2. (ditiore. p. 5. fol. 110. a. f. 3.)
Cedere qui recusat, vel soluere mittitur in carcerem ad instantiam cre-
ditoris tamen debet fieri discussio in eius bonis. ibid. b. a.
Cedere bonis qualiter debeant debitoribus. p. 5. fol. 109. b. a. f. 1.
Cedere bonis, an possit minor. ibid. d.
Cedere bonis potest debitor extra iudicium. ibid. e.
Cedere fructibus beneficiorum, an cogi possint clerici. p. 5. fol. 109. l. in
fine.
Cedere bonis non potest debitor post dilationem acceptam à credito-
ribus, sed in carcerem. p. 5. fol. 110. b. i.
Cessio bonorum non tollit naturalem, neq; ciuilem obligationem. p. 5.
fol. 110. a. h.
Cessionis beneficij in quibus casibus quis gaudere non potest. p. 5. fo-
lio. 110. b. d.
CENSVS est certa pensio annua, quam præstus ab aliqua reci-
pit ecclesia, & significat subiectionem, & ab alijs seruitijs liberatio-
nem. p. 1. fol. 145. a. f. 3.
Census ecclesiæ non potest remitti, nec minui per Episcopum sine con-
sensu capituli. ibid. b. a. f. 3.
Census potest imponi ecclesijs secularibus, etiam per minores prælatos
de consensu Episcoporum. p. 1. fol. 145. b. a. f. 1.
Census potest imponi ecclesijs quatuor modis. p. 1. fol. 145. b. a. f. 2.
Censualis contractus hodierni temporis in quo, ponens censum trans-
fert tantum ius percipiendi redditus, an sit licitus. p. 5. fol. 48. b. b. co-
lum. 1. in medio.
Multi ex scribenibus tum antiquis, tum modernis tenuerunt non esse
licitum: atq; in ea re scripsit religiosissimus Tractatum quendam
Didacus Pizarro. ibid. fol. 49. b. col. 2. in prin.
Censualis contractus probatur esse furarius. ibid. in fine. a. col.
Censualis contractus in quibus casibus hodie sit illicitus. ibidem fol.
49. a. per duas columnas integras.
Census quando petitur, debet probari à quo tempore debeat, nisi sit
à tempore immemoriali. p. 1. fol. 146. a. f. 1.
CENTAVRVS quare sit dictus, & quando primum hoc no-
men factum est. p. 5. fol. 66. b. i.
CEREBRVM membrum est diuinum, & in eo est sensus, & in-
tellectus. p. 4. fol. 2. a. e.
CHARACTER imprimatur ei qui coactione conditionali fuit
compulsus, ut promoueretur ad ordinem. p. 1. fol. 60. b. a. f. 1. & ibi. b.
Character quid sit in sacramentis. p. 1. fol. 16. a. col. 2. i.
CHARITAS requirit, ut prius subueniamus consanguineis, q
extraneis. p. 2. fol. 20. b. d.
Charitas quid sit. p. 2. fol. 33. a. f. 3.
CHARTIS legatis, ipse folz non libri debentur, nisi testator est
litteratus. p. 7. fol. 107. a. f. 2.
CHRISMA quid sit. p. 1. fol. 19. a. col. 1. b.
Chrismate vngitur parietes ecclesiæ in consecratione. p. 1. fol. 19. b. col. 1. i.
Chrisma an possit confici ex alio balsamo quàm Alexandrino. p. 1. fol.
19. column. 1. c.
Chrisma in fronte & in capite quid significet. p. 1. fol. 19. a. col. 2. a. f. 1.
Chrisma ex quibus conficitur. p. 1. fol. 18. a. col. 2. a. f. 1.
Chrisma in baptismo cur detur in fronte. p. 1. fol. 17. b. col. 2. h.
Chrismate sunt signandi omnes Christiani. p. 1. fol. 18. a. f. 1.
Chrisma conficitur die Iouis Cenæ, etiam tempore interdicti. p. 1. fol. 19.
a. column. 1. b.

Index materialium

Christus quare elegit sibi mortem crucis. p. fol. 14. a. col. 2. h.
Christus secundum humanitatem non fuit dominus temporalis orbis. p. fol. 80. b. col. 2. in medio.
Christum venturum esse iudicare vivos & mortuos, quomodo intelligitur. p. fol. 14. a. i.
Christus in quantum homo fuit passibilis: unde nisi expirasset in cruce, defecisset senio, sicut quilibet homo. p. fol. 14. a. col. 2. q.
Christianus utriusque sexus ad minus semel quolibet anno, postquam intelligit bonum & malum confiteri debet. p. fol. 24. b. * 1.
Christiani habent ius predicandi, & annunciandi Evangelium in provinciis barbarorum. p. fol. 81. b. col. 2. in fine.
Christianus vir non debet sibi vitam quærere aliena morte, unde sapiens in naufragio positus non deberet extorquere tabulam insipienti. p. fol. 52. a. i.
CIBVS institutus fuit ad vitam, non vita ad cibum. p. fol. 12. a. * 1.
CIMITERRIVM vnum potest concedi diuersis ecclesiis in quo habeant ius sepeliendi suos parochianos. p. fol. 105. b. c.
Cimiterium an possit concedi ecclesie non habenti populum. ibid.
Cimiterium dicitur, quasi cinisterium: quia ibi cinis mortuorum teritur. ibid. fol. 106. a. a.
CIRCIVITORES antiquitus appellabantur medici, quia circuibant civitatem sanando egros. p. fol. 110. b. o.
Circumstantie quæ mutant speciem peccati, necessarii sunt confitendæ. p. fol. 22. b. col. 1. f.
CITARI non possunt parentes à filiis, propter reuerentiam naturalem, nec patronus à libertis. p. fol. 43. b. * 1.
Citare potest iudex delegatus per nuntium. p. fol. 42. b. b.
Citare non potest vnus iudex per nuntium alterius. ibid.
Citari non possunt absentes, aut non latitantes, sed perquirendi sunt. ibidem c.
Citari quæ personæ non possint. ibid. * 1.
Citare patronum non licet libertis, sine licentia iudicis: alijs puniuntur in quinquaginta morapetinis auri. p. fol. 44. a. * 1.
Citare quæ personæ possint. p. fol. 42. a. * 1.
Citare non potest iudex mulierem, quam matrimonialiter cognoscere voluit. p. fol. 44. a. * 2.
Item nec eum potest citare quem iniussu torfit. ibid. f.
Citari: aliquem maliciose, vt faciat eum dimittere curam rerum suarum, tenetur citatio actione iniuriarum. p. fol. 34. * 2.
Citatus ad Curiam regiam, si est de regno, vbi Rex permanet, tenetur suum aduersarium per triduum, post terminum citationis expectare. Si vero est alterius regni per nouem dies. p. fol. 45. a. * 2.
Citatus se excusare non potest, licet postea mutet domicilium: vel peregrinetur, aut ad studium vadat. p. fol. 46. a. * 1.
Citatus qui contumax est, qualiter puniatur. p. fol. 44. b. * 1.
Citatus quibus de causis excusetur à contumacia, si non venerit ad terminum citationis. p. fol. 45. b. * 1.
Citatus si est detentus infirmitate longa, tenetur mittere procuratorem. ibidem h.
Citatio est alicuius vocatio, vt coram iudice compareat. p. fol. 42. a. * 1.
Citatio qualiter debeat fieri. ibid.
Citatio noua, an requiratur ad condemnationem multæ propter contumaciam. p. fol. 44. b. e.
Citatio sine præfixione termini, an possit valere. p. fol. 45. b. a.
Citatio fit per præconem, vbi quis non habet domum vbi citetur, & latitat. p. fol. 42. b. d.
Citatio expressè debet fieri de mandato iudicis. p. fol. 44. a. h.
Citatio trina debet præcedere, vt fiat missio in possessionem. p. fol. 47. b. f.
Citatio si non appareat, non tenet processus, licet sit completus. p. fol. 42. a. e.
Citatio necessario debet fieri parti, vt audiat sententiam diffinitiuam, licet fuerit contumax in toto processu. p. fol. 132. b. g.
Quid autem, si pars tempore sententiz adfuerit, an requiratur citatio? ibidem.
Citationis terminum possunt partes ipsæ prorogare. p. fol. 44. a. * 3.
Citationis actum, an poterit tribuere ipsi aduersario tanquam nuntio? ibidem. b. b.
Post citationem, reus vendens, aut permutans, aut donans rem, quæ petitur nihil agit. p. fol. 46. a. * 2.
Vnde videtur, quod per solam citationem in actione reali, res efficitur litigiosa, licet huiusmodi petitionis non sit notificatus. ibidem. c. & e. per totum.
CIVILITAS originaria quomodo amittatur. p. fol. 61. a. b.
CIVITAS potest compellere aliquos, vt dicant artificum, quo ipsa indiget. p. fol. 69. b. a.
Civitas potest exterius prohibere piscationem in flumine quo ipsa aluitur. p. fol. 156. b. col. 1. in principio.

Civitatis pars, vel quarterium potest inducere consuetudinem. p. fol. 12. a. col. 2. f.
Civitas fundamentum magis stat in legibus, quam in lapidibus, & muris. p. fol. 2. a. h.
Civitas appellatio quilibet locus muratus cum continentibus ædificiis, & sub urbis intelligitur. p. fol. 107. b. * 1.
Civitates sine iussu principis se se muris circuire non possunt. p. fol. 32. a. c.
Civitates maxime corrumpuntur extaneorum conuersione. p. fol. 37. a. i.
Cives ideo dicuntur quod in vnum coeuntes vivunt. p. fol. 30. a. k.
Cives qui deserunt civitatem periclitantem perdunt privilegia ciuitatis. p. fol. 66. a. e.
CLAVDVVS non repellitur ab ordinis susceptione. p. fol. 58. b. h.
CLAVIVM traditio non liberat hospitalem a periculo custodiendi. p. fol. 48. a. a.
Clauis aditione intratur in possessionem. p. fol. 104. b. b. & fol. 173. a. * 3.
CLAVSVS V. L. A. derogatoria callans & irritans omne aliud testamentum, licet ponatur in secundo testamento inualido non rumpit primum validum. p. fol. 8. b. a.
Clausula (indignationem) Petri & Pauli se nouerint incurfuros) quid importet? p. fol. 88. a. f.
CLERICVS dicitur, quasi electus ad sortem Dei, qui debet esse sua sorte contentus. p. fol. 52. b. * 1.
Clericus etiam in sacris, si non habet beneficium, potest esse Tabellio. p. fol. 64. a. n.
Clericus, si fidei iubeat de iudicio soluendo, an possit iudex facere executionem in eius bonis. ibid. f.
Clericus qui successit laico pro contractibus laici, debet conueniri coram iudice seculari. p. fol. 88. b. c.
Clericus, cui (inuenio cum vxore alterius) genitalia amputata sunt, celebrare non potest: nec etiam si ipsos gerat in bursa puluerizatos: vt volunt rullici. p. fol. 68. b. f.
Clericus qui scienter ordines recepit ab eo qui dignitari & Episcopatu renuntiavit, non ministrabit in susceptis. p. fol. 57. b. * 2.
Clericus an possit incarcerationi pro debito laici. p. fol. 58. a. d. & e.
Clericus qui ob callitatem sibi virilia amputauit, puniuntur, vt homicida siuipius, nec celebrare poterit. p. fol. 58. b. g.
Clerici adulteri poena. p. fol. 63. b. c.
Clericus publicè notorius & fornicator, seu concubinarius, est ipso facto suspensus sine monitione nec ab eo licet audire diuina. ibid. e.
Clericus vel monachus, licet non sit in potestate patris, non definit esse suus hæres. p. fol. 20. a. b.
Clericus quibus de causis degradatur, & puniatur per indicem secularem. p. fol. 69. b. * 1.
Clericus si renuntiavit suo beneficio fructibus iam maturis, an debeat diuidi pro rata. p. fol. 36. b. i.
Clericus superfluos fructus habens, potest cogi ad conferendum illos pauperibus, non solum ex officio iudicis: verum etiam conditione ex canone. p. fol. 45. a. col. 1. circa finem.
Clericus si aliquid attentauit pendente questione in foro seculari, an causa sit per iudicem secularem retinenda. p. fol. 37. b. col. 2. in principio.
Clericus in sacris ordinibus constitutus, matrimonium contrahere non potest. p. fol. 11. a. * 1.
Clericus peliparius potest conueniri sub Camerlingo ratione artis. p. fol. 37. b. e. & p. fol. 65. b. e. in fine.
Clericus constitutus in ordine sacro in temporalibus est sub patris potestate, modo non sit Episcopus. p. fol. 43. a. a. col. 1. in principio. & fol. 51. a. a.
Clericus non potest ditare cognatos, & consanguineos, nisi vt pauperes & donatio iudicabitur moderata. p. fol. 45. a. col. 2. in fine.
Clericus secularis perita licentia prælato, licet non obtenta potest ab Ecclesia seculari transire ad regularem. p. fol. 73. b. * 1.
Clericus de concubinato infamatus debet Episcopus purgationem indicere. p. fol. 64. a. * 1.
Clerici excusari non possunt à constructione & refectione pontium & viarum, & si contribuere reculant, sunt per prælatos cogendi. p. fol. 67. b. * 1.
Clerici habentes curam animarum tenentur scire articulos fidei explicite. p. fol. 1. b. col. 2. in principio.
Clerici quando teneantur ad bellum. p. fol. 65. b. k. & 66. a. f.
Clerici non faciunt libere fructus suos, atque hoc dicere est hæreticum: secundum Archidiacono. p. fol. 44. a. n. per totum.
Clerici magis ad elemosinam tenentur, quam laici. p. fol. 45. a. d.
Clerici qualiter possint cogi ad suscipiendos ordines. p. fol. 69. a. * 1. & 2.
Clerici in sacris constituti, qui matrimonium contrahunt, quali poena debeant puniri. p. fol. 63. a. * 1.
Clerici à quibus officiis & muneribus debeant abstinere. p. fol. 64. a. * 2.
Clerici mercantiam exercentes tenentur ad vestigalia, & gabellass. p. fol. 65. b. c.

Septem partitarum

Clerici qui possunt per laicos indices capi & torqueri. partita a. fol. 49. a. l.
Clerici quibus privilegijs gaudeant. p. fol. 65. b. * 2.
Clerici pro rebus quas vendunt sine negotiatione non debent soluere gabellass. ibidem. g.
Clerici dicuntur de populo in materia fauorabili & privilegiata non autem in odiosa. p. fol. 12. a. col. 2. e.
Clerici quibus rebus debeant vacare & a quibus abstinere. p. fol. 61. a. * 1.
Clerici quando sunt beneficiati tenentur ad horas canonicas, item & in sacris constituti & quando excusentur. ibidem. b. & c.
Clericus beneficiatus de licentia sui episcopi potest ad aliud beneficium conuolare in eadem diocesi. p. fol. 61. b. * 1.
Clerici an teneantur papæ ad decimam, si propter incursum hostium fructus beneficiorum colligere non potuerunt. p. fol. 45. b. b.
Clerici quas secum mulieres domi alere possunt. p. fol. 61. b. * 3.
Clerici occidentales & orientales in quibus discordent & in quibus conueniant. p. fol. 62. b. * 1. & 2.
Clericorum res non possunt capi pro repræfalsijs. p. fol. 66. a. b.
Clerici non tenentur ad munera personalia sed ad patrimonialia sibi. ibid.
Clerici qui teneantur ad munerum custodiam. p. fol. 66. b. * 1. & d.
Clerici an possint dispensari vt in iusto bello manu propria pugnent. ibid. f.
Clerici voluptuose consumentes fructus beneficiorum an teneantur ad restitutionem. p. fol. 58. a. a.
Clerici non debent exercere mercatoris officium quia vix sine peccato exercentur. Possunt tamen scripturas & alia honesta operari. quibus vitium habeat. p. fol. 64. b. * 1. & c.
Clerici cui generi venationis operam dare possunt. ibid. * 2.
Clerici non debent causas tractare, nisi habeant temporalem iurisdictionem, vel ex regis commissione. ibid. * 3.
Clerici non debent interesse tauricinijs ludis duellis, nec executionibus damnatorum. p. fol. 49. b. b.
Clerici quod ius & dominium habeant in his quæ sibi acquirunt. etiam intuitu ecclesie. p. fol. 67. a. * 1.
Clerici & monachi ex dispensatione papæ possunt testari de acquisitis ex redditibus suorum beneficiorum. p. fol. 67. a. c.
Hodie tamen indistincte sine dispensatione ex consuetudine testantur, sed an talis consuetudo sit bona & licita variz sunt opiniones, ibid. e.
Clerici pro decimis, primitijs, oblationibus terris vel alijs in ædificatione oblati nulla onera tenentur subire. p. fol. 67. b. * 2.
Clericorum privilegia circa causas spirituales & temporales. p. fol. 68. a. * 1. & 2. & q.
Clerici in bonis feudalibus coram quo debeant conueniri. ibidem. q.
Clerici in causa reconuentionis coram quo iudice debeant respondere. p. fol. 68. b. b. & c.
Clypeus legis est ratio naturalis. p. fol. 7. a. col. 1. in principio.
COGITATIO à cogendo nomen accepit: nam tria sunt quæ cogitationem faciunt. p. fol. 84. b. g.
Cogitatio est imaginatio præsentium, præteritorum & futurorum. p. fol. 9. b. * 1.
Cogitatio importat quandam inquisitionem. ibid. b.
Cogitatio vnde procedat. ibid. * 2.
COGNATIO spiritualis an possit contrahi p. procuratorem. p. fol. 19. a. i.
Cognatio spiritualis quid sit. ibidem.
Cognatio spiritualis est duplex. ibid. * 1.
Cognatio spiritualis an transmittatur in concubinam, sicut in legitimam vxorem. ibid. g. per totam col.
Cognatio spiritualis contrahitur per confirmationem episcopi, sicut per baptismum. ibid. * 2.
Cognatio spiritualis non potest contrahi inter iudeos, inter Christianum tamen & iudeum copaternitas recte contrahitur. p. fol. 19. a. i. in fine.
In cognitione spirituali non sunt gradus sicut in affinitate. p. fol. 20. a. * 3.
COITVS vxoris an possit polluere ecclesiam. p. fol. 100. a. c.
Coitus alius quam vxorius est contra naturam. p. fol. 40. a. * 1.
Coitus meretricius, porcorum est: & quæ mala secum afferat. p. fol. 12. a. i.
Coitus vxorius, non ex concupiscentia carnis est actus charitatis & iustitiae. p. fol. 9. b. c.
Coitus vxorati cum ancilla sua an sit punibilis. p. fol. 41. a. d.
Coendi impotentia ex maleficio proveniente iudex debet mādare coniugibus, cum iuramento præfisso, vt per triennium, iuxta posse commixtionem operam, dent. p. fol. 22. a. * 1.
Coendi impotentia vnde procedat. p. fol. 40. a. * 2.
Coendi impotentia in feminis nunquam impedit matrimonium. ibid. b. c.
Si tamen vuluum habeant ita stristam vel adeo latam, quod non possint cognosci à viro recte dirimitur matrimonium. ibid. e.
Potest tamen mulier ad aperienda claustra pudoris, vti medicinalibus instrumentis. ibid. f.
Sed quid si à diuortio facto ob arctionem vuluæ à secundo viro cognoscatur, an reddenda erit primo marito? dic quod inspicendum est vtriusque viri membrum. ibid. * 2.

COLLATIO beneficij, vide in parte beneficia.
Collatio beneficij non debet fieri ignoto. p. fol. 55. b. c.
COLLECTORES Siurium regularium plus debito extorquentes de vi armata tenentur. p. fol. 36. a. * 3.
COLLEGIA nulla fieri possunt in consilio principis. p. fol. 14. a. b.
COLONVS partarius in quo differt ab eo, qui suis nummis colit fundum. p. fol. 50. a. i. k.
Colonus frumentum & alios fructus potius vendere debet domino fundi, quam extraneo. p. fol. 30. a. h.
Vnde iussu, omnes facientes fal in salinis proprijs tenentur illud vendere fisco, & non alijs. ibidem.
Colonus partarius ante diuisionem fructuum, non habet conditionem furui ad fructus collectos à fure, Angelus voluit contra. p. fol. 50. a. l.
COMMENDATORES & milites sancti Iacobi de spata & alij ordinum de Calatrana & Alcantara non gaudent privilegio fori, saltem in criminibus: ex quo omnes ducit vxores. p. fol. 70. b. h. p. totum
Item an excusentur a gabellass & contributionibus & de eorum vita, insituitis, & privilegijs. ibid. fol. 71. a. per integras duas columnas.
COMENTARIENSIS maior carceris quolibet mense debet venire coram iudice, & ei relationem facere de numero captiuorum & eorum nominibus, & de tempore quo quilibet fuit captus. p. fol. 85. b. * 2.
COMES quis dicatur. p. fol. 7. a. col. 1. * 1.
Comitis nomen vnde defluxerit. p. fol. 10. a. g.
Comites palatini abusiue dicuntur comites. p. fol. 7. a. i.
Comites qui dicantur & quod sit eorum officium. p. fol. 91. b. * 1.
COMMODATVM non potest retineri preterito debiti nisi pro necessarijs expensis in commodato factis. p. fol. 7. a. * 1.
Commodatum quomodo distinguatur à precario. ibid. c.
Commodatum si sit furto ablatum eligit dominus an contra furem vel commodatarium agat. p. fol. 49. b. * 2.
Quid autem si egi contra commodatarium, credens eum esse soluendo & non erat nunquid potest redire ad furem. ibid. k.
Commodatum est illud quod gratuite alicui ad certum tempus vtendi datur, & dicitur quasi commodum recipientis datum. p. fol. 5. * 2.
Commodatum quibus modis contrahitur. ibid. * 3.
Commodans tenetur de damno commodatario illato per seruum furem commodatum. p. fol. 6. b. * 2.
Comodatus si non potest vt re comodata poterit reuocari commodatum. p. fol. 7. a. d.
Comodatus non tenetur de casu fortuito. p. fol. 5. b. c. & * 1.
Comodatus gratia vtriusque tenetur de culpa etiam leui. ibidem. e.
Comodatus liber est a re quando eam tradidit perferendam seruo legali, qui aufugit. p. fol. 6. a. * 1. & h.
Videtur tamen imputandum ei qui malum nuntium misit. ibid. l.
Comodatus tenetur ad expensas legatæ quadiu eam tenet. p. fol. 6. b. * 3.
Comodatus si perdit rem comodatam & soluat æstimationem commodanti si postea eam reperiat, potest vel retinere vel psci recipere. ibid. * 4.
COMMVNIO solet excitare discordiam. p. fol. 98. b. c.
Communia quedam sunt omnibus animalibus, quedam folis hominibus, quedam vniuersitatibus singulorum. p. fol. 155. b. * 2.
Communia omnibus animalibus quæ sint. ibid. * 3.
Communia vniuersitatibus quæ sint. p. fol. 156. b. * 3.
Communia vniuersitatis prescribi non possunt. p. fol. 165. b. * 1.
Comunis res si vendatur potius debet vendi omnibus confortibus: quæ vni, ne sit alijs molestus. p. fol. 31. b. a.
Communitatum tempore, qui reges in Hispanijs diffamarunt, meruerunt penam mortis. p. fol. 35. a. f.
COMPARENTES ad accusandum non possunt esse testes in causa in qua vnus eorum fuit electus. p. fol. 25. b. col. prima. e.
Compensatio potest fieri inter socios eius quod ex vtriusque negligentia deterioratum est. p. fol. 103. b. * 1.
Compensatio habetur loco solutionis. p. fol. 103. a. a.
Compensatio quibus modis opponatur. p. fol. 103. a. c.
Compensatio compensationis non admittitur. ibidem.
Compensationem non potest opponere filius defendens in iudicio patrem, nisi det fideiussores de rato. p. fol. 14. a. * 1.
Compensari non potest debitum regis pro muris, pontibus, galeis & cum alio debito. p. fol. 104. a. * 2.
Compensationem non potest opponere condemnatus propter delictum vim, vel aliud facinus, vt aliquid soluat res. partita. folio. 104. a. * 3.
Compensare possunt socij adinuicem damna doli vnus cum dolo alterius. p. fol. 103. b. * 2.
Compensatio in quibus rebus possit fieri. part. folio. 103. a. * 2. h. & c. i.
COMPOSITIO aliquorum regis privilegio firmata perditur eo ipso quod coponentes fecerint contra eam. p. fol. 97. a. * 1.
COMPROMISSVM factum in aliquem vti dicit secundum iustitiam & veritatem, iudicare debet secundum legem fori non secundum legem poli. p. fol. 2. a. a. a.

Index materialium

COMPROMISSO in est conditio si dolus non sit commissus. par. 3. folio 26. a. g.
Forma compromissi ibidem. l.
Compromitti an possit super crimine, quod non ingerit poenam sanguinis. videtur quod sic. par. 3. folio 26. b. a.
Sed hoc procedat quando poena esset applicanda parti secus si fisco. ibidem.
Compromittere quæ personæ non possunt. par. 3. folio 27. a. * 1. & g.
Compromitti super quibus rebus possit. par. 3. folio 26. b. * 1.
In compromissis super rebus ciuitatum, an requiratur licentia regis? Barto. dicit q. sic. par. 3. folio 26. b. e.
Compromissum quibus casibus expirat. par. 3. folio 28. b. * 1.
Compromissum in arbitros de elegendo tertio an valeat. par. 3. folio 28. a. b. per totum.
Si in compromisso certum tempus apponatur iuxta quod pronuntietur, non possunt eo elapso arbitri iudicare, nisi partes prorogent ibidem. * 1.
Sed quod tempus possit prorogari? ibidem. e.
Compromissum sicut ex pacto transit ad heredem an sic possit transire ad heredem arbitri. par. 3. folio 28. b. g.
CONCILIUM qualiter debeat conuocari. par. 2. folio 30. a. k.
Concilium quid sit. par. 2. folio 30. b. d.
CONCUBINA quæ dicatur. par. 4. folio 40. b. * 2.
Concubina & vxor parum differunt nisi in honore. par. 4. folio 40. b. f.
Vnde vallus priuatus feudo si cognouerit concubinam domini sui. ibidem.
Concubinam quilibet potest habere de iure ciuili modo non sit vxoratus vel ordinatus. par. 4. folio 41. a. * 1.
Nam in clericis concubinitas est omnino reprobata. ibidem. e.
Concubina illius virorum quæ mulieres esse non possint. par. 4. folio 41. b. * 1.
Concubinitas hodie est reprobata per. II. regni. par. 4. folio 40. b. g.
Concubinitas an possit interuenire cum virgine. par. 4. folio 41. a. h.
Concubinitas ut sit licita de iure ciuili quot requirantur. par. 4. folio 41. a. i.
Concupiscentia carnis etiam inter coniuges est peccatum. par. 4. folio 41. b. * 1.
CONDER E iura parum est, nisi sint, qui ea exequantur. par. 4. folio 8. b. col. 1. c.
Conditio legis solus potest dubium declarare. par. 1. folio 8. a. col. 1. * 1.
CONDICTIO furtiua quando habeat locum. par. 7. folio 53. b. * 1.
Condictio furtiua datur etiam ultra id quod ad eum peruenit. par. 7. folio 53. c. e.
CONDITIO ea honesta est, si Christianus contrahat cum infideli, sub conditione, si ad fidem conuertatur. par. 4. folio 14. b. * 1.
Conditio quot modis dicatur. par. 4. folio 13. b. * 1.
Conditio impossibilis vitiat contractum. par. 5. folio 66. a. d.
Si vero negatiue ponatur, recte obligat. ibidem.
Conditio turpis vel impossibilis natura habetur pro nulla, si sit adiecta in contractu matrimonij. par. 4. folio 14. b. * 3.
Conditionis natura est suspendere actum. par. 4. folio 14. b. c.
Conditiones inhonestæ & turpes impediunt contractum matrimonij. par. 4. folio 14. b. * 2.
Item de ceteris conditionibus appositis in contractu matrimonij. ibidem. & fol. seq. a. per totum. * 1. col.
Conditio quid sit & quotuplex. par. 6. folio 21. a. * 3.
Conditio illa proprie dicitur, quæ suspendit & potest se habere ad esse & ad non esse. par. 6. folio 21. a. c.
Conditio appositæ per verba futuri temporis, si iam extabat tempore testamenti, institutio pura censetur. par. 7. folio 21. b. m.
Conditio impossibilis de natura vitatur & non vitiat institutionem, vel legatum. par. 6. folio 21. b. * 2. & fol. 22. a. * 1.
Sed quid si conditio impossibilis apponatur in persona grauati, an tunc conditio reiiciatur & institutio remaneat pura? Azo dicit q. non reiicitur: imò vitatur relictum à grauato. ibidem. o.
Conditio impossibilis ratione perplexitatis vitatur. par. 6. folio 22. a. * 2.
Conditio quæ est casualis non potest sub ea hæres institui ante ei implementum querere hereditatem. par. 6. folio 23. a. * 1.
Conditio mixta, quæ partim est in potestate hominis & partim in viribus fortunæ, suspendit hereditatis additionem donec impleatur. ibidem. * 2.
Conditio nulla debet poni in legitima filiorum. par. 6. folio 24. b. * 1.
Sed an hoc procedat in eo ad quem filius transfinit ius ad eundem? videtur quod non. ibidem. e.
Conditio potestatis in dando vel faciendo consistens est adimplenda antequam solvatur relictum. par. 6. folio 22. b. * 1.
Conditiones potestatis quæ dicantur. ibidem. g. h. i.
Conditio dandam possit impleri per alium, quæ illi cui fuit appo-

ta laborat in extremis. Bald. vult quod sic. ibidem. i.
Conditio appositæ alieno seruo non potest adimpleri nisi ipsius domino mandante. par. 6. folio 26. b. * 1.
Conditio si concipiatur per verba futuri temporis sufficit, quod fuerit impleta testatore ignorante. par. 6. folio 63. a. b.
Conditio potestatis an debeat impleri ex proposito in contrahentibus. par. 6. folio 57. b. b.
Conditio potestatis si per casum in persona implente vel eius in quo debet impleri, deficiat, habetur pro impleta. par. 6. folio 63. a. * 1.
Conditio potestatis quantuncumque potestatis sit reiicitur de legitima. par. 6. folio 25. a. c.
Conditio potestatis heredi vel legatario appositæ, si casu non potest adimpleri habetur pro impleta, si autem est mixta non habetur pro impleta. par. 6. folio 26. a. * 1. & b. a. per totum.
Conditio fideicommissi etiam si veniat post mortem grauati: tenentur heredes grauati. par. 6. folio 34. b. b.
Conditio an transeat actiue in heredes legatarij implere debent. par. 6. folio 63. b. b.
Conditionem quæ ditiones importent. par. 6. folio 63. a. a. col. 1. in principi.
Conditionem quæ ditiones inducant. par. 6. folio 21. b. k.
Conditiones de preterito, vel de presenti non suspendunt testatoris dispositionem: quia si veræ sunt pro non appositis habentur. par. 6. folio 21. b. * 1.
Conditiones improprie dicuntur quæ ad præsens tempus referuntur. par. 6. folio 21. b. a.
Conditiones tacite quæ sunt, & in quibus casibus subintelligantur. par. 6. folio 23. a. * 3. & fol. seq. a. per duas columnas.
Conditiones impossibiles, vel quæ dependent ex voluntate principis habentur pro non scriptis. par. 6. folio 60. b. d.
Conditionibus pluribus heredi appolitis, omnes adimpleri debet alias inualidum erit testamentum. par. 6. folio 25. b. * 2.
Intellige tamen quod conditiones tendant ad diuersa implementa. par. 6. folio 26. a. p.
CONDUTOR prædij rustici finito locationis tempore per tres dies vel plures tenens illud, videtur pro eo anno reconduxisse: tanto precio, sicut in precedenti. par. 5. folio 45. a. * 1.
At in conductore Vrbanj prædij secus est. ibidem.
Item in rebus mobilibus: duo committit factum qui vitur ampliori tempore. ibidem. d.
Conductor vel colonus si malitiose rem meam deserat non perdo potestatem. par. 3. folio 17. a. b. * 1. & c.
Conductor quibus modis tacite prædij rusticum vel emphyteosin intelligatur reconduxisse. par. 5. folio 45. a. g. per totam col. & sequens.
Conductor si impeditur uti re locata per dominum, dominus ei tenetur ad damna & interesse. par. 5. folio 45. b. * 1.
Conductor si cesset in solutione pensionis an possit dominus claudere hostia domus locatæ propria auctoritate. par. 5. folio 85. b. col. 1. in fin. gloss. mag.
Conductor vel depositario si res ablata sit per dominum restituitur tum damnis & interesse. par. 7. folio 41. a. * 1.
Conductor ex quibus causis non teneatur ad solutionem rei locatæ. par. 5. folio 46. a. * 1.
Quid autem si conduxit ad longum tempus an fiet remissio pro rata temporis. ibidem. h.
Conductor tenetur colere prædia, & tali tempore, ut ipsa non deteriorentur. par. 5. folio 41. a. * 1.
Conductor non tenetur de perditione vel deterioratione rei si casu accidit. par. 5. folio 41. b. * 1.
Conductor dominus tenetur soluere meliorationis expensas, veluti noui operis vel plantationis. par. 5. folio 47. a. * 1.
An autem possit asportare res quas fecit meliorando domum, ibidem.
CONFESSIO an expresse debeat fieri in quadragesima. par. 1. folio 24. b. e.
Confessio an sit precepti ecclesiæ. ibidem. c.
Confessio qualis esse debeat. par. 1. folio 21. b. col. 1. b.
Confessio non potest fieri per epistolam aut nuntium, nisi confitens sit mutus, aut non intelligens linguam. par. 1. folio 23. b. columna 2. * 1. & g. & h.
Confessio mentalis facta Deo est de iure naturali, vocalis verò est de iure diuino nouæ legis. par. 1. folio 21. b. columna 1. a.
Confessor quid percutiari debeat à confitente. par. 1. folio 23. a. col. 1. * 1.
Confessor quæ debeat attendere in interrogando poenitentem. par. 1. folio 23. a. col. 2. e.
Confessor nō debet respicere faciem mulieris confitentis: quia est vetus vrens. ibidem. e.
CONFIRMATIO non datur minoribus septennio. par. 1. folio 18. b. col. 1. c.

Septem partitarum.

Confessio incerta, vel impossibilis de natura, vel de iure non nocet confitenti. par. 3. folio 66. b. * 1.
Confessio patris se debere filio in capaci, aliquid ultra quā capere possit, aliter, presumitur facta in fraudem legis. par. 3. folio 68. a. * 1.
Confessio facta calore iracundiæ non præiudicat, nisi detur per seuerantia. par. 3. folio 70. a. d.
Pro confessis habentur tacens, & obscure respondens. par. 3. folio 65. b. k.
Confessus maleficio extra iudicium non habetur pro confesso, licet contra eum sit in hac confessione suspicio. par. 3. folio 67. a. * 1.
Secus tamen est si fiat præsentem parte. ibidem. c.
Confessus sponte regulariter non appellat, nisi velit docere de errore. par. 3. folio 147. b. a. col. 1. in principio.
Confessio est responsio per partem facta parti, quam quilibet maior. xxv. annis, & eius procurator facere potest. par. 3. folio 65. a. * 1.
Procurator tamen eam non potest facere nisi habeat speciale mandatum. ibidem. a.
Confessio erronea si nititur instrumento, an destructo instrumento, de struatur confessio. par. 3. folio 66. a. k.
Confessio in iudicio facta præsentem aduersario æquipollens probationi, & secundum eam est ferenda sententia. par. 3. folio 65. a. * 2. & f.
Sed an requiratur, quod fiat acceptante, vel instante parte, & petente? par. 3. folio 65. b. a.
Confessio triplex est, iudicialis extra iudicialis, & facta per torturam. ibidem. * 1.
Confessio, ut sit valida, quot requirantur. ibidem. * 2.
Confessio extra iudicialis facta præsentem parte, probat plenè, vel saltem releuat ab onere probandi. par. 3. folio 66. a. f.
Confessio formidine tormentorum vulneris, vel infamie facta non valet: nisi spontanea sequatur perseverantia. par. 3. folio 66. a. * 1.
Confessio erronea etiam reuocari potest post sententiam cum ostensio ne probabilis erroris. ibidem. l.
Confessor quæ diligenter obseruare debeat circa confessionem poenitentis. par. 1. folio 22. a. * 1.
Confessor an debeat interrogare, vel audire tatum. par. 3. folio 23. a. col. 2. in prin.
CONFITENS se non posse à peccato desistere nullo modo est absolendus. par. 1. folio 23. a. a.
Ut quis confiteatur non debet expectare senectutem, aut infirmitatem. par. 1. folio 23. b. * 2.
Confiteri potius tenemur ex ecclesiæ vniuersalis traditione, quā ex noui vel veteris testamenti auctoritate. par. 1. folio 21. b. a.
Confiteri per interpretem an quis teneatur. par. 1. folio 24. a. a.
Confiteri illam quando quis tenetur. par. 1. folio 21. a. k.
Confiteri tenet quilibet suo presbytero parochiali. par. 1. folio 20. a. * 1.
Confiteri, ut quis possit alieno sacerdoti quot requirantur. par. 1. folio 20. b. f. & fol. 21. a. * 1.
Confiteri nemo potest hæretico neque schismatico etiam tempore necessitatis. par. 1. folio 21. a. a.
CONFUGIENTES ad ecclesiam quomodo soleant asseruari, & defendi. par. 1. folio 101. a. * 1.
Confugiens ad ecclesiam ratione debiti non est inde extrahendus tamen intra fines representandus est iudici: ut possit defendere perse, vel per alium. ibidem. b.
Confugiens ad ecclesiam, puniri non potest pena corporali, si postea exeat quādo talis immunitas procurata fuit ab ipsa ecclesiā data cautione iuratoria. ibidem. g.
Confugiens seruus ad ecclesiam domino restituitur, quod si eum restitueret noluit clericus, dominus impune extrahet. ibidem. b. * 1.
Hoc tamen non procedit, quando fugiunt propter magnam atrocitatem domini. ibidem. d.
Confugiens ad ecclesiam quæ personæ non recipiuntur. ibidem. * 2. & h.
CONNECTURA honesta excludit inhonestam presumptionem fauore prolis. par. 2. folio 42. b. d.
CONQUAESTA Regis Hispaniæ quæ hodie dicatur. par. 2. folio 64. b. a.
CONSANGVINEI si contraxerunt matrimonium ante obtentam dispensationem, an filius natus dicatur legitimus. par. 2. folio 45. a. a.
Consanguinei presumuntur melius seruituri, quā alij sed hodie contra sit. par. 2. folio 20. b. e.
Consanguinei circa Regem delinquentes eiiciendi, & exterminandi sunt. par. 2. folio 21. a. * 1. & a.
Consanguinitas quid sit. par. 4. folio 16. b. * 1. & ibidem. c.
Consanguinitatis linea quid sit. ibidem. * 2. & e.
Et ibi vide varias quæstiones circa testamentum voluntates, & declarationem arboris. ibidem. fol. sequenti.
CONSENSVS primogeniti consentientis ut secundus succedat in regno an valeat. par. 2. folio 45. a. a.
Consensus matrimonij ex quibus indicij præsumit. par. 4. folio 4. a. col. 1. in principio.

CONSECRATIO episcopi qualiter debeat fieri. par. 1. folio 41. a. * 1.
Consecratio Episcopi debet fieri in ecclesia quam consecrator elegerit. ibidem. i.
Consecratio ecclesiæ, vide in parte ecclesiæ.
CONSILIARIVS optimus quis. par. 4. folio 50. a. e.
Consiliarij reuelantes secretum Regis, quæ poena puniuntur. par. 2. folio 22. b. h.
Consiliarij principis sedent ad latus: consiliarij verò Papæ ad pedes. par. 2. folio 23. a. a.
Consiliarij Regis quid primum consulere debeant. par. 2. folio 17. b. d.
Consiliarij Regis debet conari ne quid Rex iubeat iniustum, unde nec tenentur literas regias subscribere, si continerent iniustitiam. par. 2. folio 41. b. e.
Consiliarij principum non possunt emere res subditorum. par. 5. folio 16. b. d.
Consiliarij Regis excusantur à tutelis iam susceptis. par. 4. folio 50. a. f.
In consilio eligendo quæ requirantur. par. 2. folio 22. b. * 1.
Consilium non est perfectum sine prudentia, & beneuolentia. par. 2. folio 22. b. d.
Consilium est bonus intellectus super rebus dubijs adhibitus. par. 3. folio 130. a. * 1.
CONSTITUTIONES loquentes de falcidia amittenda non sunt trahendæ ad trebellianicam. par. 6. folio 39. b. a.
Constitutiones quomodo debeant intelligi, & interpretari. par. 1. folio 8. a. a.
CONSVETUDO mala si roboraretur temporis præscriptione cuius initij non est memoria vel saltem 30. annorum, tenet. par. 1. folio 11. a. i.
Consuetudo quid sit. par. 1. folio 13. a. * 1.
Consuetudo non valet per quam quis iudicaretur nobilis, vel ignobilis ex progenie materna. par. 2. folio 71. b. a.
Consuetudo quinqué modis introducit. par. 1. folio 11. a. * 1.
Consuetudo in feudanti ut dicatur inducta, quantum tempus requiratur. par. 4. folio 66. a. col. 1. in principio.
Consuetudo firmata in contradictorio iudicio de cætero seruabitur, ne que recipitur libellus contra. par. 1. folio 12. b. e.
Consuetudo dat iurisdictionem. par. 2. folio 37. b. col. 1. in principio.
Consuetudo habet vim decreti, & tenaciter obseruata habet vim iustitiæ. ibidem.
Consuetudo hodie quando non potest induci, nisi de consensu principis. par. 1. folio 12. a. col. 1. in principio. & 13. a. l.
Consuetudo ex quibus inducitur. par. 1. folio 11. a. b. & c. & fol. 12. b. a.
Consuetudo, quod vxor superueniens lucretur partem bonorum mariti, non extenditur ad bona quæ sunt extra territorium. par. 4. folio 36. a. a.
Consuetudo loci ubi contraxerunt matrimonium coniuges, inspicitur, quo ad lucra matrimonialia, & non loci in quem postea diuerterunt. ibidem.
Consuetudo an requirat pluralitatem sententiarum ut inducatur. par. 1. folio 12. b. c.
Consuetudo secundum Bald. etiam in propria causa dat iurisdictionem. par. 5. folio 85. b. col. 1. in principio.
Consuetudo an im pediat errorem populi. par. 1. folio 11. b. col. 2. in principio.
Consuetudo inducitur ex usu populi per tempus decem, vel viginti annorum, sciente domino, & non contradicente. par. 1. folio 12. a. * 1.
Consuetudo interpretatur leges. par. 1. folio 8. a. d.
Consuetudo contra ius etiam positum non tenet. par. 1. folio 11. b. e.
Consuetudo communis patriæ ligat, & laicos, & clericos. par. 1. folio 12. a. e.
Consuetudo non valet contra maiorem, vel ius regni, seu summam iurisdictionem. par. 1. folio 13. a. c.
Consuetudo quæ dicatur rationalis, vel irrationalis relinquitur arbitrio iudicis. par. 1. folio 11. a. i.
Consuetudo ut inducatur contra ius canonicum, requirit spatium quæ draginta annorum. par. 1. folio 12. a. g.
Ad simile consuetudinis recurrimus, ut per consuetudinem decidatur. par. 1. folio 13. a. g.
Consuetudo mala an possit præscribi. par. 1. folio 11. b. col. 1. in principio.
Consuetudo quæ sciente principe introducta est ligat principem. par. 1. folio 9. a. col. 1. in principio.
Consuetudo duplex est generalis, & specialis. par. 1. folio 12. a. * 1.
Consuetudo contra maiorem Regis, & regni, seu contra supremam iurisdictionem non valet. par. 1. folio 13. a. c.
Consuetudo contra ius publicum aliquando valet. ibidem. e.
Consuetudo admittitur ubi lex non disponit. ibidem. * 1.
Consuetudo est altera natura. par. 7. folio 2. a. b.
Consuetudo admittitur ubi lex non disponit. par. 1. folio 13. a. * 1.
CONSVLTORIS optimi officium. par. 2. folio 36. b. e.
CONTINENS Regis qualis debeat esse. par. 2. folio 12. b. * 1.

Index materialium

CONTRAHENTES, & delinquentes ligantur legibus loci ubi contraxerunt, vel deliquerunt. p. 1. fol. 8. b. d.
CONTRACTVS censuali, in quo solum venditur ius percipiendi, licitus est secundum communem Doctorum opinionem in quacunque re fiat. p. 5. fol. 48. b. col. 1. in medio.
Si vero redditus de nouo constituitur super fundo tempore venditiōis, dixerunt quidam talem contractum esse illicitum.
Multi tamen omnino censent abstinendum ab huiusmodi contractu censuali inter quos & scripsit super ea re Didacus Pizarro tractatum non inutilem. ibid. fol. 49. b. col. 2. in principio.
Contractus dotis est contractus de iure gentium. p. 4. fol. 28. b. k.
Contractus prohibitus applicatur fisco tanquam scelere quaesitus. p. 5. folio. 19. b. b.
Contractus omnes permisi sunt inter virum, & uxorem. p. 1. fol. 30. a. i.
Contractus non efficitur nullus quando dolus non dedit formam contractui, sed solummodo contrahendi. p. 5. fol. 33. a. b.
Contractus innominatus quid sit & quot modis celebretur. p. 5. folio. 36. a. i.
Contractus innominatus iudicatur secundum naturam contractus nominati. ibidem. b.
Contractus innominati non pariunt actionem de iure Canonico. p. 5. fol. 35. b. h.
Contractus innominati respectui sunt tantum quatuor: non respectui autem sunt infiniti. p. 5. fol. 36. a. c.
Contractus innominati ratio possunt probari cum notarij hodie apponant in omnibus instrumentis stipulationem. p. 5. fol. 61. a. a.
Contractus feudalis fuit populo Romano incognitus: quia sapit seruitutem personarum. p. 4. fol. 65. a. d.
Contractus feudales vnde habuerunt vim. p. 4. fol. 81. b. a.
Contractus feudales iam noti tempore Iustitiani. ibidem.
Contractus in definitione furti significat omnem abductionem, vel basulationem. p. 7. fol. 45. b. c.
CONTERI debemus de omni peccato. p. 1. fol. 21. b. col. 2. in princ.
CONTRITIO quid sit & qualis esse debeat. p. 1. fol. 21. a. l.
Contritio peccati maxima diminuit poenam. p. 1. fol. 22. b. h.
Contritio sola liberat poenitentem à poenis inferni obstante aliquo cōfittendi impedimento. p. 1. fol. 24. a. i.
CONTUMAX proprie quis dicatur. p. 3. fol. 145. a. d.
Contumax verus qui dixit se non venturum, in possit appellare si veniat iudice adhuc pro tribunali sedente. p. 3. fol. 152. b. d.
Et an sit necesse petere restitutionem isto casu ad appellandum? ibid. Sed quid in contumacia fisco? ibid. e.
Contumax qualiter puniatur. p. 3. fol. 144. b. i. & e.
Contumax in criminalibus habetur pro confesso. p. 3. fol. 52. b. colum. 1. in medio.
Contumax largo modo dicitur rebellis. p. 2. fol. 40. b. g.
Contumacia quibus modis probatur. p. 3. fol. 47. b. f.
CONVENTVS si nominet in fraudem, & causa differendi iudicium priuatur possessione. p. 3. fol. 10. a. e.
Conuentiones symoniace sunt quando tractatur cum religiosis, vel clericis, ut detur alicui nobili pro sepultura sua capella maior, vel alia cū pacto quod pro hoc aliquis redditus detur ecclesie. p. 1. fol. 105. a. c.
CONVERSIO quid sit. p. 1. fol. 22. b. col. 1. in prin.
Conuersus ad fidem si non potest cum infideli coniuge habitare, quomodo possit ad secunda vota transire. p. 4. fol. 27. b. i.
Conuersi dicuntur qui obtulerunt se, & sua in religione mutando habitum, non tamen promouentur ad ordines. p. 1. fol. 73. b. b.
Conuersi, vel obliti possunt transire ad rectiorem religionem petita licentia. ibidem.
Conuersi magis astringuntur monasterio quam ipsi monachi: quia efficiuntur quasi serui monasterij. ibid.
CODICILLVS est brevis scriptura, ante vel post testamentum facta, possunt codicillare omnes qui possunt testari. p. 6. fol. 86. a. i.
In codicillis an debeat intervenire eadem solennitas quæ in testamento. ibid. k.
Codicilli, & testamenta quomodo differant. p. 6. fol. 86. b. i. & g.
COPVLA matrimonialis inducit nexum diuinum qui appellatur fœdus matrimonij. p. 4. fol. 7. b. c.
Copula violenta, an impediatur religionis ingressum? p. 4. fol. 4. b. b.
Copula carnalis efficit, ut vnus coniugum sine alterius consensu religionem ingredi non possit. p. 4. fol. 4. a. i.
Copula quæ requiritur, ut causetur affinitas. ibidem. e.
Copula carnalis per matrimonium, vel sine matrimonio facit virum affinem consanguineis foeminae in eo gradu quo tangunt eam. p. 4. fol. 18. b. i. & 3.
COR secundum Aristotelem est sensus omnium sensuum, vitæq; ac san- guinis. p. 4. fol. 2. a. p.
CREATIO duplex. p. 4. fol. 53. b. i. & 2.

CREDERE explicitè & implicitè, quid sit. p. 1. fol. 14. b. col. 1. e.
Credere spiritum sanctum, melius dicitur, quam credere in spiritum, secundum. S. Tho. p. 1. fol. 15. a. a.
CREDVLITAS quando excusetur. p. 2. fol. 36. b. a.
CREDITOR vt non teneatur de euictione pignoris quinq; requiruntur. p. 5. fol. 97. a. g.
Creditor cum non habeat vsum rei pignoratæ sibi furatæ, nihil debet lucrari ex actione furti, vel conditione incerti. p. 7. fol. 49. a. k.
Creditor qui domum pignoratam inhabitat, tenetur ad pensionem, de iure Partit. Limitat tamen Paul. de Cast. hoc ita esse verum si creditor alius erat eam conducturus. p. 5. fol. 88. a. n.
Creditor non potest autoritate sua debitorem in bonis, vel in personâ pignorare. p. 5. fol. 101. i. 3.
Creditor an possit vti iurisdictione, & iuribus incorporalibus castri sibi pignorati. p. 7. fol. 47. a. e.
Creditor potest retinere pignus etiam post solutionem debiti si quid post primum debitum debitori mutauit. p. 5. fol. 88. l. i. a.
Et hoc procedit in quocunque debito iudiciali, pratorio & sine chirographo. ibidem.
Atque adeo si remiserit sponte debitum creditori. ibid. e. & c. f.
Creditor an teneatur de fructibus percipiendis. p. 5. fol. 83. a. d.
Creditor qui cum debitore contraxit, quod det sibi aliquam rem in pignus vsque ad certam diem, vel sub aliqua conditione, non potest petere, vt ante diem vel conditionem adimpleat quod promissit. p. 5. folio. 87. a. i. i.
Creditor licite potest vendere fructus, quos percepit ex re pignorata, sed precium accedit in solutionem fortis. p. 7. fol. 47. a. e.
Creditor potest vti fructibus rei pignoratæ, & conuerrtere eos in vsum suum, vel vendere, ita vt compenset in fortem. p. 5. folio. 83. b. colum. 1. in principio.
Creditor potest debitorem fugientem capere si desit iudicis copia. p. 5. folio. 112. a. i. i.
Atque vti id possit facere debitor requiruntur quatuor. ibid. f.
Creditor non potest sua autoritate capere pignora debitoris sine iudicis autoritate. p. 5. fol. 85. a. i. 3.
Nec sufficit iussus iudicis incompetens. ibid. n.
Creditor quando possit agere conditione nulla facta discussione debitoris. p. 5. fol. 86. a. d. & per tot. col. sequen.
Creditor contra debitorem, vel tertium tenentem pignus postquâ probauit pignoris constitutionem si dolose debitor transportet, ne tradere queat, soluet ei debitum, & super interesse iurabit debitor. p. 5. folio. 87. b. i. i.
Creditor qui pignus debitori suo legauit non videtur, debitum legare, sed ipsum pignus ideo debet pignoris æstimatio per heredem. p. 6. fol. 61. b. i. i.
Quid est contra si debitor legat pignus suo creditori. ibid. g.
Creditor non potest capere debitorem fugientem cum re, vel pecunia sibi debita, propria autoritate. p. 5. fol. 85. b. col. 1. in princ.
Creditor si pignus petat à tertio, & ipse tenet negat, si ipse negat pignoris constitutionem, & debitoris dominium, recuperabit illud. p. 5. folio. 87. a. i. 2.
Creditor qui absque iudicis licentia bona debitoris moribundi occupat perdit debitum & tantumdem hereditibus soluit, & insuper tertia pars bonorum suorum applicabitur fisco. p. 7. fol. 35. a. i. 5.
Creditor non tenetur contribuere socijs creditoribus quod accepit à debitore ante executionem, vel cessionem. p. 5. folio. 101. b. i. 2.
Creditor qualiter de pignore teneatur si eo vtatur vel culpa sua deterioretur. p. 5. fol. 88. a. i. i.
Creditores cum plures sunt concurrunt in solidum in solutione fienda ex bonis cedentis: si autem vni prius sunt obligata bona, iste præferatur. p. 5. fol. 110. a. i. i.
Creditores an habeant recursum contra emptores rerum hereditariarum quibus hæres vendidit. p. 6. fol. 38. b. col. 1. in prin.
Creditores quando possint agere contra legatarios. ibid. a.
CRIMINA que leuia, enormia, mediocria, venialia, &c. dicantur. p. 1. fol. 42. i. 2. & c. 3.
Crimina priuata & publica, quomodo differant. p. 7. fol. 14. a. d.
Crimen adulterij, læsæ maiestatis, homicidij, & ceterorum vide in suis quodque dictionibus.
CVLPA semper præsumitur nisi contrarium probetur. p. 2. fol. 55. a. d.
Culpa lata leuis, & leuissima que dicitur. p. 5. fol. 8. i. & c. p. 7. fol. 99. a. i. i.
Culpa tota attribuitur mouenti rixam, & aggressori. p. 3. fol. 3. a. c.
Culpa lata an æquiparetur dolo in maleficijs. p. 7. fol. 99. a. i. i.
CVPIDITAS radix est omnium malorum. p. 2. folio. 10. a. i. i.
Cupiditas egenos facit quos capit. ibid. d.
CVRATOR debet dari à iudice bonis captiui, vel absentis, vel sine herede defuncti. p. 3. fol. 6. a. i. i.
Curatoris datio non tollit alicui ius administrandi quod habet à natura.

Septem partitarum.

p. 5. fol. 62. b. d.
Curati tenentur ex necessitate tradere in matriculis eos qui non continentur quadragesima. p. 1. fol. 24. b. e.
Curatus potest dare licentiam prædicandi cuilibet religioso in parochia sua. p. 1. fol. 55. a. b.
CVRIA Regis quid sit & vnde nomen accepit. p. 2. fol. 29. a. i. i.
Curia Regis intelligitur cum quinque leucis in circuitu. ibid. d. & folio. 52. a. d.
Curia an dicatur, si rex absens est ita vt homicida intrans in eam excusetur à poena. ibid. e.
Curia Regis cur assimilatur mari. ibid. i. 2.
CVRRV legato debetur etiam bestia adducens currum. p. 6. fol. 74. b. i. 2.
Quid si mortua sit bestia interit legatui, nisi testator aliâ apponat. ibid.
Quid autem si duobus mulis vehitur currus, vno mortuo, an pereat legatum. p. 6. fol. 75. a. col. 1. in prin.
CVRTIS, seu curia est pars domus. p. 2. fol. 51. b. c.
CVSTOS carceris, & castri æquiparantur. p. 2. fol. 55. a. d.
Custos carceris qualiter debeat tractare incarceratos. p. 7. fol. 86. a. i. 2.
Custos carceris qui capium sinit abire qualiter puniatur. p. 7. folio. 86. b. i. i.
Contra custodem in dubio præsumitur negligentia. ibid. e.
Custos carceris per commentariem sem positus si fugiat cum capto vltimo supplicio damnabitur. p. 7. fol. 85. b. i. 3.
CVSTODES carcerum si non diligenter custodiant incarceratos pro debito pecuniario, & eorum culpa fugiant, tenebuntur ad eorū debitum. p. 7. fol. 83. a. b.
Custodes personarum regie quales esse debeant. p. 2. fol. 24. a. i. i.
Custodes castri quales esse debeant. p. 2. fol. 58. b. i. 2.
Custodes ponendi sunt in litoribus maris & fluminum, & itineribus terrarum, per quæ merces illicitæ possunt portari. p. 3. fol. 91. a. c.
Custodia carceratorum spectat de iure ad Alguazellum. p. 2. fol. 26. b. h.
Pro custodia qui mercedem recipit tenetur de leuissima culpa. p. 5. folio. 43. a. e.
D.
DAMON apparet in forma hominis an baptizaret. p. 1. fol. 17. a. k.
Demones per se fuerunt creati boni: sed per se abutendo libero arbitrio facti sunt mali. p. 1. fol. 14. a. i. i.
DAMNATVS ad mortem hodie potest condere, testamentum. p. 2. fol. 34. b. d. & p. 7. fol. 93. a. l.
Damnum est perditio, vel deterioratio rei vel personæ alterius culpa, pueniens, & est triplex. p. 7. fol. 56. a. i. i.
Damnum dicitur sentie, qui patitur diminutionem patrimonij non qui perdit lucrum non radicatum, & perfecte acquisitum. ibid. c.
Damni dati actio vt detur, exigitur dolus vel culpa. ibid. d.
Propter damnum procedens ex contractu non datur actio legis aquilæ. ibidem.
Damni dati emendam quis possit petere. ibid. i. 2.
Damnum qui se fatetur dedisse tenetur licet re vera non dederit. p. 7. folio. 59. b. i. i.
Quando tamen agitur de homine occiso debet constare de persona. ibid. e.
Damnum qui se dedisse negat, si contra eum per testes probetur condemnatur in damno duplicato. p. 7. fol. 59. a. i. i.
Damni actio qualiter debeat proponi. ibid. c.
Damni æstimatio qualiter fieri debeat per iudicem. ibid. fol. 60. a. c.
Damni dati per quadrupedem qualiter dominus eius teneatur. ibid. b. i. i. & c. 2.
Damnum, vel periculum rerum donatarum in dotem ad quem pertinet. p. 4. fol. 33. b. i. 2.
DATVM, ne maleficium detegeretur repeti potest. p. 5. folio. 109. a. i. 2.
DEBITOR mulieris si soluit dotem promissam à muliere, an præsumatur animo donandi, vel se liberandi promississe. p. 4. fol. 38. a. col. 1. in principio.
Debitor potest impetrare moratorium dilationem ne creditori soluat, vsque ad certum terminum. p. 3. fol. 94. a. i. 2.
Sed an teneatur dare satisfactionem? ibid. b. a.
Debitor soluendo creditori dum est captus à latronibus non liberatur si solutio esset ad commodum latronum. p. 2. fol. 57. b. d.
Debitor qui soluit procuratori recusanti ob metum perditionis pecuniæ, postea si perdat an sit liberatus. p. 2. fol. 57. b. d.
Debitor quibus modis excusatur à mora. p. 5. fol. 66. a. k.
Debitor qui rem pignoratā vi auferat à creditore perdit dominium quod habet in re. p. 7. fol. 41. b. i. 2.
Idem est si creditor rem loco pignoris à suo debitore auferat. ibidem. folio. 42. a. i. i.

Debitor qualiter liberetur rei interitu vel perditione. p. 5. fol. 100. a. i. i.
Debitor qui allegat solutionem an possit condemnari, vt soluat debitum, nisi infra octo dies solutionem probauerit. p. 3. fol. 131. b. b.
Debitor an liberetur à poena, si eius amicus obtulit debitum creditori, & ipse noluit recipere. p. 5. fol. 81. b. d.
Debitor quando dolose non restituit pignus iuratur in litem cōtra eū. p. 5. fol. 88. a. b.
Sed hoc de stricto iure procedit: nam de æquitate, tenetur tātum ad debitum hanc tamen æquitatem non seruat ius partitarum. ibid.
Debitor alternatiuvs vtrumque per errorem soluens repetit vnū quod maluit. p. 5. fol. 106. b. i. 3.
Debitor qui aliquid promissit facere, vt à debito liberaretur, si recuset, creditor potest eligere, an petat primum debitum, vel compellat eū facere quod promissit. ibid. i. 5.
Debitor qui soluit post sententiam absolutoriam errore ductus, an possit repetere solutum. p. 3. fol. 60. a. f.
Debitor debet recipere pignus cum in crementis soluendo expensas per creditorem factas. p. 5. fol. 88. a. i. 2.
Debitor si quid alienauit in fraudem creditorum reuocatur per creditores. p. 5. fol. 110. a. i. i.
Quin, & detruendi potest in carcerem: vt reuelet eos in quos alienauit. ibid. i.
Debitor quando præsumitur alienare in fraudem. p. 5. fol. 111. b. d.
Debitor, qui creditori pignus subripit furtum committit. p. 7. fol. 47. a. e. & fol. 49. a. i. i.
Quid autem si creditor non tenebat pignus: sed mansit in potestate debitoris dicendum est, quod si speciali nomine pignoris eam creditori obligauerat, tenetur actione furti, si eam vendat, aut alias contrahat. p. 7. fol. 49. a. c.
Debitor præscribit triginta annis debitum negligentia creditoris non petentis. Rem verò locatam nequit conductor aliquo tempore præscribere. p. 3. fol. 170. a. i. 2.
Verbum (debet) importat necessitatem secundum glo. in clemen. attendentes in verbo debeant de stat. monacho.
Debitum non est denegandum coniugi petenti etiam pendente accusatione adulterij. p. 4. fol. 9. a. i. i.
Quod non procedit si accusatio sit facta coram iudice laico. ibid. l.
DECANVS est in aliquibus ecclesijs primus personatus qui preest omnibus post pontificem, & habet in clericos iurisdictionem ordinariam. p. 1. fol. 53. a. i. i. & c. e.
DECIMA est omnium bonorum mobilium licite quaesitorum decima deo data, & est duplex prædialis videlicet, & personalis. p. 1. folio. 135. b. i. i.
Decima prædialis soluenda est sine deductione sumptuum, & census, vel tributui. p. 1. fol. 139. a. i. i.
Decime prædiales statim collectis fructibus, & redditibus soluendæ sunt & si differatur deterioratio spectat ad morosum. p. 1. fol. 140. a. i. i.
Decime personales, vt dicit Abbas hodie non est in vfu in aliquibus locis. p. 1. fol. 135. b. h.
Decime personales non soluunt nisi de lucro deducto principali quod fuit iam decimatum. p. 1. fol. 139. b. i. i.
Decime non de melioribus, nec de deterioribus fructibus: sed de medio cibus est soluenda. p. 1. fol. 140. a. i. 2.
Decime qualiter debeant diuidi secundum consuetudinem locorum. p. 1. fol. 140. a. i. i.
Decime non possunt permutari cum aliqua re temporali. p. 5. fol. 35. a. l.
Decimas debere solui à Christianis quibus autoritatibus probat Hostiensis in summa de deci. p. 1. fol. 135. b. e.
DECRETVM necessario requiritur in alienatione rerum immobilium minoris. p. 3. fol. 102. b. h.
DECREPITI inter infirmos numerantur: nā & ipsa senectus morbus est. p. 6. fol. 19. b. g. i.
DECVRIONES representant populum, & possunt consuetudinem inducere. p. 1. fol. 12. a. f.
DEGRADATIO æquiparatur vltimo supplicio. p. 1. fol. 69. b. g.
Degradatus ex quibus maleficijs iudici seculari non tradatur. ibid. i. 2.
Degradari an possit clericus pro homicidio, vel conuicio in prælatum. p. 1. fol. 70. a. b. per totum.
DEICIENS vel effundens quod damnum det transeuntibus tenetur in duplum. p. 7. fol. 61. b. i. i.
Quid autem si lapis est proiectus ab vno ex quatuor qui erant in domo, sed nescitur à quo, an omnes teneantur de percussione? ibid. f.
DELEGATVS à principe potest subdelegare causam etiam coram eo non ceptam, quod non potest ordinarius. p. 3. fol. 24. a. i. i.
Delegatus à Rege quomodo debeat dari, & quid in eo animaduertere debeat rex. ibid. b. i. i.
Delegati potestatem soluitur, vetante delegante, aut si delegatus incipit esse æqualis, aut maioris potestatis quā delegans. ibid. i. 2.
Delegari non possunt ea quæ sunt meri imperij. p. 3. fol. 23. b. i. i.

Index materiarum

Borum tamen audientia delegari potest, reſeruata ſententia iudici ordinario. *ibid.*
 Delegari poſſunt ea quæ ſunt mixti imperij. *ibid.*
 Delegatus poteſt ante litem conſeſſationem reſuſari, non expreſſa reſuſationis cauſa, præſtito à reſuſante iuramento ſi petatur, quod non malitioſe reſuſat. *p. 3. fol. 25. a. 1.*
 Delegatus poteſt exercere omnia ſine quibus cauſa expediri non poteſt. *p. 3. fol. 98. a. f.*
 Delegatus ſi committatur cauſe cognitio, & nihil dicatur de deciſione, non poſſit decidere cauſam neque pronunciare, licet contra teneat Speculator. *p. 3. fol. 98. b. d.*
 DELIBERARE idem eſt quod cum amicis conſilium an recipiat hæreditatem qui habere, & prodeſt vt informetur deliberans an ſit ei lucroſa, vel damnoſa hæreditas. *p. 6. fol. 35. a. 1.*
 Intra deliberandi terminum mortuo hærede, poteſt eius hæres adire in fra reliquum tempus. *p. 6. fol. 36. a. b.*
 Deliberandi terminus debet peti à iudice vbi eſt maior pars hæreditatis. *p. 6. fol. 35. b. b.*
 Deliberandi terminum petet abbas, ſi hæreditas ſit delata monacho. *p. 6. fol. 35. b. e.*
 Deliberandi terminus quando petitur à Rege Rex cõcedit annũ: quando autem à iudice nouem meſes. *ibid. 1.*
 Deliberandi termino elapſo an filius excludatur à petitione hæreditatis. *ibid. i.*
 Deliberans ſi repudiet tenetur bona hæreditaria creditoribus reſtituere. *p. 6. fol. 36. b. 2.*
 Deliberatione pendente hæres non poteſt vendere rem hæreditariam. *p. 6. fol. 36. b. 1.*
 DELICTA paria mutua compensatione tolluntur in foro canonico. *p. 3. fol. 64. a. 1.*
 DELINQVENS debet remitti ad locum delicti. *p. 3. fol. 11. b. e.*
 DENVNCIARE poteſt, quicunque & accuſare. *p. 7. fol. 14. a. d.*
 Denunciator quando tenetur ad probandum, vel non. *p. 7. fol. 14. a. f.*
 Denuntiatio ſola an ſufficiat in inquirendum. *p. 7. fol. 14. a. k. & l.*
 Denunciatio an ſufficiat quod fiat procuratori, vel marito pro vxore. *p. 5. fol. 22. a. 1.*
 DEPOSITARIUS tenetur de furto ſerui depoſiti ſi ſciuit furem, nec certiorauit depoſitarium. *p. 5. fol. 10. a. 1.*
 Depoſens rem quæ conſiſtit pondere, numero, vel meſura anterioribus perſonalibus præſertur non tamen realiſ. *p. 5. fol. 9. b. 1.*
 DEPORTATVS dicitur mortuus ciuilitate. *p. 4. fol. 49. b. d.*
 Deportatio quid ſit. *ibid. e.*
 Deportatus, & deportatio vide relegatus.
 Deportatus habetur pro mortuo. *p. 5. fol. 8. a. e.*
 DEPOSITARIVS non tenetur in foro conſcientie ad reſtituendam rem ſi naturaliter intereat. *p. 5. fol. 7. b. b.*
 Depoſitarius tenetur de lata culpa, & de dolo. *p. 5. fol. 8. a. 1.*
 Depoſitarius reddens depoſitum mādato iudicis liberatur. *p. 5. fol. 8. a. a.*
 Depoſitarius qui depoſitum vltro rogauit, tenetur de leui, & leuiſſima culpa. *ibid. l.*
 Depoſitarius quando præſumatur eſſe in dolo. *p. 5. fol. 8. b. d.*
 Depoſitarius agit contra furem ad perfectionem pro depoſito ſibi ſubrepto, & dominus ad poenam furti niſi tali ſorte ſuſcepit: vt non teneretur de periculo. *p. 7. fol. 50. a. 1.*
 Depoſitarius non tenetur de caſu fortuito, niſi de hoc conuenierit, vel præceſſerit dolo. *p. 5. fol. 8. a. 2.*
 Depoſitarius non tenetur reddere arma ſtulto ſi timetur, q̃ cum eis ledat. *p. 5. fol. 8. b. 2.*
 Depoſitum quibus de cauſis poſſit retineri à depoſitario. *p. 5. fol. 10. a. 1.*
 Depoſitum fieri neceſſitate imminente, vel ceſſante quid interſit. *p. 5. fol. 7. b. e.*
 Depoſitum non poteſt retineri prætextu compensationis debiti. *p. 5. fol. 8. b. 2.*
 Depoſitum debet reddi in loco in quo datum eſt. *ibid. g.*
 Depoſitum qualiter debeat reddi, ſi conuentum eſt ne redderetur vni ſi ne altero. *ibid. m.*
 Depoſitum incendiij neceſſitate qui negauerit tenetur ad duplũ. *p. 5. fol. 9. a. 2. l.*
 Depoſiti quod ſit, & quot modis contrahitur. *p. 5. fol. 7. b. 1.*
 Depoſitum factum in eccleſia tenetur reſtituere prælatũ, vel capitulũ. *p. 5. fol. 9. a. 1.*
 Depoſiti quod conſtat pondere numero, & meſura dominiũ, & periculum tranſit in depoſitarium. *p. 5. fol. 7. b. k.*
 Depoſito dari quæ res poſſint. *p. 5. fol. 7. b. 2.*
 Depoſita ſi clauſa ſint, & ſignata tacite prohibetur ne depoſitarius eis vtatur. *ibid. k.*
 DESESPERATIO eſt cum quis diſſidit, & derelinquit bona huius ſeculi & futuri abhorrens vitam, & amplectens mortem. *p. 7. fol.*

lio. 80. b. 1.

Deſperatio quintuplex eſt. *ibid. m.*
 DEVS quare dicatur vnus. *p. 1. fol. 13. b. f.*
 Deus quare dicatur immenſus. *ibid. h.*
 Deus eſt principium principians, cauſans, & non cauſatum. *p. 1. fol. 1. a. d. a. 8. fol. 8. a. c.*
 Deus quod ſit trinus & vnus, quomodo debeat intelligi. *p. 1. fol. 14. a. e. f.*
 Dei bonitate & miſericordia omni momento fruimur. *p. 2. fol. 8. b. b.*
 Deum cognoscere nemo poteſt perfectẽ. *p. 2. fol. 8. b. 1.*
 Deum non habuiſſe principium quomodo probetur. *p. 2. fol. 2. a. a.*
 DIACONVS quis dicatur, & quod ſit eius munus. *p. 1. fol. 55. a. 1.*
 DIES tacita interpellat, & conſtituit debitore in mora. *p. 5. fol. 99. b. b.*
 Dies feriati qui, & quot ſint. *p. 3. fol. 12. a. 2.*
 Dies feriati melius hodie reducerentur ad paucos propter abuſum, & flagitia, quæ hodie in illis perpetrantur. *ibid. c.*
 Dies feriati repentinũ qui dicantur. *ibid. b. 1.*
 Dies interpellat ſine homine, & conſtituit debitorem in mora. *p. 5. fol. 66. a. g.*
 Dies feriati ob vtilitatem publicam qui ſint. *p. 3. fol. 13. a. 1.*
 Dies feriati meſium non ſeruantur in regalibus auditorijs regni Caſtellæ nec ſimiliter in curia Romana, nec in curijs Francorũ. *ibid. c.*
 Dies feriati computantur intra tempora aſſignata à iudice ad proſequendum appellationem. *p. 3. fol. 149. a. 2.*
 Diebus feriatis nõ debet quis citari, nec in iudicio exigi. *p. 3. fol. 12. a. 1.*
 Diebus feriatis introductis in honorem Dei non poſſunt reſuſcitari parres. *ibid. i.*
 Diebus feriatis in honorem Dei quæ nam iudex poſſit expedire. *ibid. e. 3. b. e. per totam. col. 1. & 2. & fol. 13. a. 2.*
 DIETÀ ſimpliciter intelligitur de vulgari ſecundum conſuetudinem regionis. *p. 2. fol. 32. e.*
 DIFFAMARE & occidere paria ſunt. *p. 2. fol. 35. a. 2.*
 Diffamatus poteſt impunẽ dicere diffamanti, quod mentitur: quia licitum eſt vnicuique ſuum honorem defendere. *p. 7. fol. 19. b. e.*
 Diffamans aliquem de maleſicio ex quo mors veniret inſtigenda, patitur ſupplicij ſimilitudinem. *p. 7. fol. 25. b. 1.*
 Diffamans alium per ſcripturam, ſeu dictamen: eadem eſt poena puniendus, quæ illi eſſet puniendus quem diffamat, delicto probato. *p. 7. fol. 33. a. 2.*
 DIFFIDATIO vide in dictio. reptum, & reptare.
 Diffidatio eſt à fide inter generoſos antiquitus poſita diſceſſio. *p. 7. fol. 43. b. 1.*
 Diffidatio ad quid prodeſt, & quis eam poſſet facere. *ibid. m.*
 Diffidatio ſuper quibus rebus, & in quo loco, & ante quem poſſet fieri. *p. 7. fol. 44. a. 1. & 2.*
 DIGNITAS & ordo peccatum aggrauant. *p. 1. fol. 12. b. d. & p. 2. fol. 53. b. g.*
 Dignitas clericalis præualeat regali. *p. 1. fol. 70. a. f.*
 Dignitas qualis liberat filium à patria poteſtate. *p. 4. fol. 50. a. 2. & c. & amplifiſimè in ſummarijs. 4. ſequen.*
 Dignitatis appellatione in materia reſtringibili non venit episcopalis. Item nec episcopalis dignitatis appellatione venit Archiepiscopalis. *p. 4. fol. 43. b. f.*
 Dignitates duodecim ſunt que liberant filium à patria poteſtate. *p. 4. fol. 51. a. b.*
 DILIGENTIA nimia aliquando nocet. *p. 5. fol. 43. a. f.*
 DILATIO eſt temporis ſpatium à iudice partibus ad reſpondendũ, vel ad probandum negata conſeſſum. *p. 3. fol. 27. b. 1.*
 Et huiusmodi terminus debet dari à iudice pro tribunali ſedẽte vtraque parte præſente, & pendente huius termini dilatione nihil debet nouum in lite fieri. *p. 3. fol. 72. b. 2.*
 Dilatio triplex ſolet dari in ciuilibus cauſis ad probandum, & ſi neceſſe fuerit dalitur quartus cum iuramento. *p. 3. fol. 72. b. 3.*
 DISCIPLINA ſi moriatur ex immoderata diſciplina ad quid tenetur magiſter. *p. 5. fol. 42. a. 2. & ibid. b. d.*
 DISPENSATIO eſt prouida iuris communis relaxatio vtilitate ſue neceſſitate penſata. *p. 1. fol. 51. a. a.*
 Diſpenſatio in quibus cauſis eſt permiſſa episcopis. *ibid. b. 1.*
 Diſpenſare an licite poſſit papa cum bigamo. *p. 1. fol. 34. b. m.*
 Diſpenſus interior quomodo poſſit probari. *p. 4. fol. 8. a. col. 1. in prin.*
 Diſpenſatores domus Regiæ quales eſſe debeant. *p. 2. fol. 25. a. 1.*
 DISPOSITIO legis debet cõuenire diſpoſitioni naturali. *p. 1. fol. 7. a.*
 Diſpoſitio facta de liberis nõ extendit ad fratres, vel forores. *p. 2. fol. 35. b. g.*
 DIVINA Eſt Dei poteſtatem ad futura præſcienda velle recipere: & duplex eſt diuinitas. *p. 7. fol. 73. b. 1.*
 DIVISIO hæreditatis quid ſit. *p. 6. fol. 99. a. 1.*
 DIVEſſe verè dicitur qui bonis moribus abundat. *p. 2. fol. 16. b. l.*
 Diuites homines qui proprie dicantur. *p. 4. fol. 64. a. b.*
 Diuites hodie literas negligunt. *p. 2. fol. 17. b. f.*

Septem partitarum.

Diuitiæ tanquam viles non poſſunt tribuere nobilitatem. *p. 2. fol. 23. a. e.*
 Diuitiarum commoda. *p. 5. fol. 26. a. f.*
 Diuitiarum vituperium. *p. 1. fol. 70. b. e.*
 DIVORTIVM quibus de cauſis fiat inter cõiuges. *p. 4. fol. 27. b. 1.*
 Diuortium dicitur voluntatum diuiſio: & per ſententiam diuortij ſeparantur coniuges. *p. 4. fol. 27. a. 1. & d.*
 Diuortium non dirimit matrimonium legitime copulatũ. *p. 4. fol. 28. a. 1.*
 Diuortio facto ob viri frigidiſſimam, ſi cum alia contrahat, & ſi potens, inueniatur cogitur ad primam redire. *p. 4. fol. 22. a. 1.*
 Innocentius tamen contrarium tenet, ſed q̃ ſi ſciens impedimentũ contrahit, tenetur alere primam vxorem. *ibid. f.*
 Diuortio facto propter vxoris adulterium, ſi vir alteri commiſceat cogitur ad priorem adulterum redire: quia paria delicta mutua cõpenſatione tolluntur. *p. 4. fol. 28. a. 1.*
 Diuortio facto ſi alter coniugum, qui non deliquit vel recõſiliari, hoc poterit inuito altero cõiuge, & idẽ ſi vterque deliquit. *p. 4. fol. 28. a. f.*
 Diuortio facto ob arſtationem mulieris, ſi ea à ſecundo viro cognoscat, reddenda erit prima marito, vel inſpiciendum erit vtriusque viri membrum. *p. 4. fol. 21. b. 2.*
 DOCTOR non debet legere ad pompam: ſed ad profeſſum ſcholarium. *p. 5. fol. 42. b. a.*
 DOLI actio quibus perſonis ſoleat dari. *ibid. 3.*
 Doli actio contra quas perſonas non poſſit dari. *p. 7. fol. 63. b. 1.*
 Doli actio quanto tempore duret. *ibid. 3.*
 Dolo qui induxit aliquem, vt plus debito promitteret. Perdit etiam, qd̃ ſibi verè debebatur. *p. 3. fol. 14. b. 1.*
 In dolo eſt qui non facit id ad quod tenetur. *p. 1. fol. 40. b. c.*
 Dolo quando præſumatur in faciente contra leges, & quando legis in tellectus eſt dubius. *p. 1. fol. 10. a. b.*
 Dolo quid ſit. *p. 7. fol. 99. a. 1.*
 Dolo malus eſt machinatio facta cauſa fraudis cum verbis mēdacibus cauſa decipiendi. *p. 7. fol. 63. a. 1.*
 Dolo præponderat culpa. *p. 5. fol. 103. b. c.*
 Dolo malus duplex eſt, vnus: qui ſit per verba mendacia alter qui ſit per taciturnitatem non reſpondendo ad interrogata, vel reſpondendo ambigue. *ibid. & c.*
 Dolo vnus eſt malus alter bonus. *ibid. 2.*
 In actione de dolo poena criminalis eſt arbitraria propter diuerſitatem fraudum & deceptionum. *p. 7. fol. 65. a. 1.*
 Dolo in quibus rebus ſoleat fieri. *p. 7. fol. 64. b. 1. & 2. cū tribus ſequẽ.*
 DOMICILIUM quod venit ex accidenti non mutat originem. *p. 4. fol. 61. a. b.*
 DOMINVS proprie dicitur qui habet poteſtatem, & iuriſdictionẽ ſuper inhabitantem. *p. 4. fol. 61. b. 1. a. & b.*
 Dominus tenetur de rapina ſerui. *p. 7. fol. 46. a. 2.*
 Dominus qui abutitur dominio, indignum ſe facit dominari. *p. 2. fol. 3. b. l. & p. 1. fol. 109. b. a.*
 Dominus non debet puniri de facto ſui ſeruitoris liberi hominis: quia peccata ſequuntur ſuos auctores. *p. 2. fol. 63. b. a.*
 Dominus etiam cum cauſa non poteſt ſeruare in ſeruos. *p. 4. fol. 55. b. o.*
 Dominus qui malum fieri videt, & non vetat, conſentire videtur. *p. 7. fol. 100. b. Reg. 2.*
 Dominus nolens ſeruitutem vaſſalli an per hoc liberetur à foldata. *p. 4. fol. 63. b. m.*
 Dominus ſerui inſtituti ſi impediatur inſtituentem ſuum teſtamentum mutare. *p. 6. fol. 10. b. 1.*
 Dominus ratione iuriſdictionis non poteſt plures oues aut armenta immittere in paſcuſ ciuitati communibus, quàm pauperes. *p. 3. fol. 157. a. c. per totum.*
 Dominus qui recuperat caſtrum quod vaſſallus culpa ſua amiſerat, nõ tenetur illud reddere vaſſallo. *p. 2. fol. 64. a. f.*
 Dominus qualiter puniatur ex facto, & negligentia ſui paſtoris. *p. 7. fol. 61. a. c.*
 Domino inuito in qbus cauſis q̃ poſſit ingredi fundũ. *p. 3. fol. 159. a. 1.*
 Dominium quoruplex ſit, & per conſequeſ vaſſallagium. *p. 4. fol. 61. b. 2.*
 Dominium omnium rerum quomodo ſit diuiſum. *p. 3. fol. 155. b. 2. & 3.*
 Dominium bonorum acquiſitorũ conſtante matrimonio qualiter pro parte tranſeat in vxorem. *p. 5. fol. 31. a. col. 1. & 2. per totum.*
 Dominium terrarum, quas inhabitant Indi Maris Oceani, an potuerit concedi Catholicis Hiſpaniarũ Regibus. *p. 2. fol. 79. b. col. 1. in medio.*
 Dominium quaſi acquiritur per vſucapionẽ, p̃ per ſcripturam. *p. 3. fol. 165. a. c.*
 Dominium & prælatio ſuper ſubditos eſt de iure humano: nõ de iure naturali. *p. 2. fol. 80. b. col. 1. in medio.*
 Dominium acceptum in vera, & ſtricta ſignificatione eſt ius de re corporali perfectè diſponendi. *ibid. e.*
 Dominium nobis acquiritur per acceſſionem ſectus, quem pecus noſtrum peperit. *p. 3. fol. 159. b. 4.*
 Dominium quomodo nobis acquiritur per ſpecificationem alterius

rei. *p. 3. fol. 161. a. 1. cum ſequenti.*
 Dominium nobis acquiritur per immiſſionẽ, vt ſi bona fide tigna aliena poſui in edificio meo. *p. 3. fol. 162. a. 1.*
 Dominium rectè tranſfert, licet erretur i cā qua tradit. *p. 1. fol. 11. b. col. 2. i. p̃ri.*
 Dominium rei immobilis, in qua dñs corporaliter exiſtit non perdit, licet cõſtituat ſe nolle habere, niſi corporali exeat inde. *p. 3. fol. 165. a. 1.*
 Dominij appellatiõe necdũ venit directũ: ſed etiã vtile. *p. 3. fol. 155. b. e.*
 Dominia non erant diſtincta in ſtatu naturæ integræ. *p. 3. fol. 155. b. f.*
 Domum vicini qui deſtruit, ne incendiũ in vrbe excitatũ ad ſuam perueniat non tenetur de damno. *p. 7. fol. 58. a. 3.*
 Hoc tamen intellige quando ignis iam perueniat ad domum deſtruat. *ibid. b. a.*
 Domus Regiæ cuſtos habet iuriſdictionẽ. *p. 2. fol. 54. a. d.*
 Domus nobilium ſecuritate caſtrorum gaudet. *p. 2. fol. 64. a. 1. & ibid. d.*
 De domo aliquid deiiciens, quod damnum tranſeuntibus faciat tenetur ad damnum duplicatum. *p. 7. fol. 61. b. 1.*
 DOMVS prodiſtoris debet dirui, & hæreditas vaſſari, nec poterit reſciſi niſi ſint maioris ab antiquo. *p. 2. fol. 36. a. & b.*
 DONARE non videtur, qui dat ex neceſſitate. *p. 4. fol. 35. b. e.*
 Donare nõ pot̃ reus hære maieſtatis, vel publicus hæreticus. *p. 5. fol. 10. a. 1.*
 Donare non poteſt filius familias ſine conſenſu patris, niſi de Caſtrenſi peculio. *ibid. 2.*
 Donatio quid. *p. 5. fol. 10. a. 2.*
 Donatio per quas perſonas fieri poteſt. *ibid.*
 Donatio facta propter filiorum defectum reuocatur in totum habitis filiis. *p. 5. fol. 12. a. 1. & ibid. c.*
 Donatio rerũ eccleſiaſticarũ in quib⁹ cauſibus valida ſit. *p. 1. fol. 111. a. 1.*
 Donatio quibus modis fieri debet. *p. 5. fol. 12. a. 1.*
 Donatio rerum eccleſiaſticarum ſine conſenſu capitali nulla temporis præſcriptione defenditur. *ibid. b. 1.*
 Donatio facta à patre filio in poteſtate non valet. *p. 5. fol. 10. b. i.*
 Donatio propter nuptias, & datio arrarum in quot differunt. *p. 4. fol. 29. col. 2. in fine glo. mag.*
 Donatio propter nuptias cur ſuit introducta. *p. 4. fol. 29. vbi ſupra.*
 Donatio inter vi. & vxor. vt morte confirmetur requirit traditionem. *p. 4. fol. 30. b. b.*
 Donatio facta ſub cõditione valet ſi adimpleatur cõditio. *p. 5. fol. 11. b. 1.*
 Donatio inter viuos facta ſub modo reuocatur ſi mod⁹ nõ impleatur. *p. 2.*
 Donatio facta pro dote alicuius puellæ per extraneum reuocatur per ſuperuenientiam liberorum. *p. 5. fol. 12. b. b.*
 Donatio an reuocatur ſi legitime filij per ſubſequentes matrimoniũ. *p. 5. fol. 13. a. c.*
 Donatio non poteſt reuocari per filium viuente patre niſi in defectum alimentorum. *ibid. e.*
 Donatio nõ reuocatur ſi, ſi filij, qui eã ſemel reuocauerũt moriantur. *ibid. g.*
 Donatio propter nuptias quid ſit. *p. 4. fol. 29. a. 1.*
 Donatio quæ cõfirmatur morte an indigeat inſinuatione. *p. 4. fol. 30. b. b.*
 Donatio facta inter abſentes an teneat. *p. 5. fol. 11. a. d.*
 Donatio non reuocatur propter ſuperuenientiam liberorum adoptiuorum, vel ſpiritalium. *p. 5. fol. 13. a. c.*
 Donatio reuocatur per ſuperuenientiam filiorum naturalium qui non ſunt ex damnato coitu, quicquid alias poſſunt ſuccedere matri. *ibid. m.*
 Donatio facta ſponſæ ab ſpõſo ante ductionem ad domum an teneat. *p. 4. fol. 30. a. b.*
 Donatio quæ confirmatur morte eſt quædam tertia ſpecies à donatione, & legato. *ibid. b. b.*
 Donatio ad certam diem rectè fieri poteſt. *p. 5. fol. 11. b. 3.*
 Donatio cauſa mortis ex quibus cauſis inſirma eſt & a quo fieri poſſit. *p. 5. fol. 15. a. 1.*
 Donatio propter nuptias non venit in iudicium familiæ herediſcundæ. *p. 6. fol. 101. a. 1.*
 Donatio cauſa mortis requirit præſentiam donatarij. *p. 5. fol. 15. b. b.*
 Donatio facta inter patrem & filiũ tempore emancipationis, valet, etiã ante decretum iudicis interpoſitum. *p. 3. fol. 13. a. l.*
 Donatio que recipitur à notario nomine abſentis non poteſt reuocari. *p. 5. fol. 11. d.*
 Donatio ſi antequã acceptetur à donatario, reuocetur per donatorem non valet. *ibid.*
 Donatio facta eccleſiæ vltra quingentos aureos exigit inſinuationem ex mente Baldi. *p. 5. fol. 14. a. m.*
 Donatio an poſſit reuocari etiam ſi iurauit donator ſe non reuocaturũ prætextu ingratitudinis. *p. 5. fol. 15. a. b.*
 Donatio facta filioſiſſimis qñ ei imputetur in legitimã. *p. 2. fol. 10. b. l.*
 Donatio vſq; ad quingentos morape. valet ſine inſinuatione. *p. 5. fol. 15. b. a. 1.*
 Donatio non definit eſſe valida licet ex ea recipiens non efficiatur diſtor. *p. 4. fol. 31. a. 1.*
 Donatio an ſit perfecta quam nuntius ſine mandato donatario declarauerit. *p. 5. fol. 10. a. d.*

Index materiarum

Donatio reuocatur propter ingratitudinem donatarii. p. 5. fol. 14. b. 1.
Donatio propter bene merita non reuocatur ingratitudine donatarii. ibid. c.
Donatio usufructus quem habet pater in bonis filij non potest reuocari per querelam inofficiose donationis. p. 5. fol. 13. b. col. 2. in prin.
Donatio inofficiose reuocatur usque ad legitimam tantum & non in totum. ibid. b. a.
Donationis appellatio non semper venit donatio causa mortis. p. 5. folio. 15. a. d.
Donatione facta filio an possit reuocare filij postea nati. p. 5. fol. 12. b. c.
In donatione caltri seu villæ etiam facta ecclesiæ non venit merum imperium. p. 5. fol. 14. a. a.
In donatione causa mortis debet fieri mentio periculi & mortis, vt ita dicatur. p. 5. fol. 15. a. e.
In donatione causa mortis restituuntur fructus percepti à donatario. ibid. g.
Donationes causa matrimonij fortuntur fauores dotis. p. 1. fol. 28. b. i.
Donationes factæ à principe, vel à privato principi, nec in dote, nec in donat. propter nupt. non est necessaria ininuatio. p. 5. fol. 13. b. 2. a.
Donationes durante matrimonio prohibite sunt inter virum & uxorem ex quibus vnus ditor alter pauperior efficiatur. p. 4. fol. 30. a. 1. a. 1.
Donationes factas per reges successores ratas habere debent. p. 1. fol. 15. a. c.
Donationes & legata non debentur nisi deducto ære alieno. fol. 11. b. a.
Donationes inter virum & uxorem durante matrimonio, an confirmari possint iuramento. p. 4. fol. 30. a. i.
Donator an possit agere contra heredes donatarii ingrat. p. 5. fol. 15. a. c.
Donator si ante acceptationem donationis moriatur moriendo videtur poenitere. p. 5. fol. 11. a. d. in fine.
Donator qui dedit ob aliquam causam potest agere, vel ad implemētū, vel conditio. ob causam. ibid. b. b.
Donator si tempore donationis cogitauit de filiis an possit reuocari donatio, si nascantur filij. p. 5. fol. 12. b. a.
Donator & si desperans se habiturum filios si renūtiat remedio. l. si vnam de reuo. donat. tamen filij postea habiti reuocant donationē. p. 5. fol. 13. a. d.
Donans rem alienam, & tradens an committat furtum. p. 5. fol. 46. b. c.
D O S quæ sufficit ad victum, & vestitum congruum, non dicitur parua. p. 4. fol. 28. b. l.
D O S est duplex aduentitia & profectitia. p. 4. fol. 29. b. 1. a.
D O S & alimenta quando non pari passu ambulant. p. 4. fol. 31. b. b.
D O S qualiter constituatur. p. 4. fol. 32. a. 1. a. 2. & 3. cum sequent.
D O S an possit peti ex sola pollicitatione. p. 5. fol. 61. a. 3.
D O S ex parte viri est titulus onerosus, sed ex parte mulieris dicitur lucratius. p. 5. fol. 11. b. b.
D O S & pia causa æquiparantur. p. 5. fol. 73. a. 1.
D O S est illud quod mulier dat viro causa contrahendi cum eo matrimonio, & est quasi vxoris proprium patrimonium. p. 4. fol. 29. a. 1. a. 2. a.
D O S quibus modis per alterum coniugum lucrari possit. p. 4. fol. 35. a. 2. a.
D O S mortua vxore cui debeat restitui. p. 4. fol. 37. b. 1. a. 1. & g.
D O S mulieris accusatæ de adulterio applicatur viro. p. 7. fol. 69. b. c.
Si tamen maritus ex ea habeat liberos illi post mortem patris habebunt. ibidem. g.
D O S profectitia quæ dicatur. p. 1. fol. 29. b. i.
D O S qualiter debeat reddi soluto matrimonio. p. 4. fol. 36. b. 1. a.
D O S esse non potest sine nuptijs. p. 4. fol. 32. a. g.
D O S dari potest æstimata, vel non æstimata. p. 4. fol. 33. a. 1. a.
D O S quæ datur à patre filiz propter bene merita dicitur aduentitia. p. 4. folio. 29. b. i.
D O S data per extraneum matre moriente ex tacito pacto debetur filijs illius matrimonij. p. 4. fol. 38. a. a.
D O S data filiz an computetur in legitimam filijs suis si ipsa decessit viuo patre relicto filijs. p. 6. fol. 99. b. col. 1. in medio.
D O S data ab extraneo filiz contemplatione patris dicitur profectitia. p. 4. fol. 29. b. i.
D O T I S collatio qualiter fit. p. 6. fol. 99. b. h.
Dotis nomine quod relinquatur an statim debeat, vel speretur tempus nuptiarum. p. 4. fol. 32. b. b.
Dotis collatio inter quas personas habeat locum. p. 6. fol. 100. a. b.
Dotis periculum datæ inæstimatæ ad quem pertineat. p. 4. fol. 35. a. 1. a.
Dotem si soluit extraneus pro muliere, si nuptiæ non sequantur, an possit ipse dotem repetere. p. 4. fol. 32. a. o.
Dotare qui tenetur pupillam, si aliquid recipit vt eam alicui in matrimonium collocet, turpiter id accipit, & potest repeti per pupillam. p. 4. fol. 32. a. f.
Dotare competeret filiam qualiter dicatur pater. p. 6. fol. 46. b. d.
Dotales res soluto matrimonio, si sunt immobiles statim sunt restituentur: mobiles verò post annum. p. 4. fol. 38. a. 1. a. & f.
D V B I U M quando est positum in opinionibus doctorū, quid agendum. p. 1. fol. 8. b. col. 1. in prin.

D V C T I O sponsæ ad domū præsumit copulā. p. 4. fol. 30. a. e.
D V E L L V M an possit iure perimiri. p. 7. fol. 21. a. d.
Duellum ex repto proueniens est species probationis per duorum bellū & fuit inter generosos introductum. p. 7. fol. 21. a. 1.
Duellum duplex est, vnum equestre, aliud pedestre. ibid.
Duellum conficiendi modus & forma. ibid. 2.
Si duellum prima die non finiatur quid faciendum sit. p. 7. fol. 22. a. 1. a.
Post duellum ad quem pertineant arma, & equi bellatorum. ibid. 2. a.
D V O rei debendi qui dicuntur. p. 5. fol. 75. b. g. per totum.
D V P L A quæ cōsequitur agēs de euicōne auget dotē. p. 4. fol. 33. b. h.
Limitatur tamen qñ res euicta fuit data æstimata ab ipsa muliere. ibid.
D V X exercitus qualis eligi debeat. p. 2. fol. 84. a. 1. a.
Dux exercitus quales virtutes debeat in se habere. ibid. 2. a.
Dux quis dicatur. p. 2. fol. 7. a. 1. a. & g.
Dux licet resideat in territorio alieno potest punire delinquentes. ibid. g.
Dux exercitus in territorio alieno in quo residet cum exercitu potest aliquem condemnare. p. 2. fol. 25. b. c.
Dux, & ceteri domini non possunt condere legem vel statuta sine cōsensu populi. p. 2. fol. 7. b. f.

E.

E B R I E T A S tūc est peccatū mortale qñ quis bene aduer tit potum esse immoderatū & inebriantē. p. 1. fol. 42. a. h.
Ebrietas omnium vitiorum fomes, & nutrix est. ibid. i.
Ebrii secundum legem cuiusdam pythagorici plus debent puniri, quam forbij. p. 7. fol. 30. a. k.
Ebrietatis mala & incommoda. p. 1. fol. 43. a. o.
Ebrins delinquens & an & quali puniatur. p. 7. fol. 18. b. d. & fol. 30. a. k.
E C C L E S I A tribus modis dicitur. p. 1. fol. 95. a. 1. a.
Ecclesia non debet erigi vbi sit infirmus locus. ibidem. l.
Item ecclesia cathedralis non potest erigi sine licencia papæ. ibid.
Ecclesia vocatur domus luctus, & poenitentiæ quod significat proiectio corporum infidelium. p. 1. fol. 98. b. 1. a.
Vocatur etiam domus calligationis & domus quietis, & præsidij & orationis. fol. 99. a. 1. a. & 2. a. & 3.
Ecclesia per quos refici ac refecturi debeat. p. 1. fol. 97. b. 1. a.
In ecclesia potius quā alibi an sit orandum triplex ratio. p. 1. fol. 99. b. b.
Ecclesia Romana mater est omnium ecclesiarū, nō domina. p. 1. fol. 34. a. g.
Ecclesia tenetur mittere granū in foro tēpore necessitatis. p. 1. fol. 67. b. a.
Ecclesia ad quæ numera tenetur tempore necessitatis. ibid. b.
Ecclesia tunc dicitur pleno iure subiecta vbi Episcopus non percipit ius Episcopale. p. 1. fol. 78. a. a.
Ecclesia quibus ex causis possit denovo consecrari. p. 1. fol. 99. b. 1. a.
Ecclesia est mater conseruans non generans. p. 2. fol. 12. a. col. 2. in prin.
Ecclesia vt gladio corporali vteretur voluit Christus ibid.
Ecclesia recipiens depositum obligatur etiam si non sentiat lucrum contra Innoc. p. 5. fol. 9. a. e.
Ecclesia & filius æquiparantur. p. 5. 44. b. col. 1. in prin.
Sed an gaudeat priuilegijs fidei. ibidem.
Ecclesia quibus, de causis solent reconciliari. p. 1. fol. 100. a. 1. a.
Ecclesia idem est quod ipsa libertas secundum Bald. p. 1. fol. 100. a. k.
Ecclesia de nouo edificanda qualiter debeat dotari. p. 1. fol. 95. b. 1. a. & e.
Ecclesia in quibus casibus potest transferri de vno loco ad aliū. ibid. b.
Ecclesia à quo debeat dotari. ibid. 2. a.
Ecclesiæ quibus de causis solent de nouo ædificari, vel mutari. fol. 96. b. 1. a.
Ecclesia vna potest alteri vniri ex causa paupertatis. ibid. 2. a.
Ecclesia non tenetur vendere pro redemptione captiui parrochiani. p. 1. fol. 109. b. f.
Ecclesia si fundetur in prædio tributario, an debeat soluere tributum. p. 1. fol. 114. a. b.
Sed quid si ecclesia in fundo suo aliam construat cui competat potestas prouidendi. ibid.
Ecclesia in quibus casibus alienare non potest. p. 1. fol. 110. a. b.
Ecclesia alteri vnita debet viuere secundum maioris regulam, & vitutem eius priuilegijs. p. 1. fol. 103. b. 1. a.
Ecclesia quibus modis potest alteri vniri. ibid. e.
Ecclesia licet subiecta sit religiosis quo ad temporalia: non tamen possunt ad libitum alterare antiquum statum ecclesiæ. p. 1. fol. 104. a. e.
Ecclesia eò quod concessa est monachis pleno iure, non intelligitur concessa pñs cognoscendi de causis criminalib⁹ clericorū. p. 1. fol. 104. a. g.
Ecclesia potest agere pro rebus alienatis contra quemcunque possessorem. p. 1. fol. 113. a. 2. a.
Ecclesia Romana an possit mouere bellū illis terris in quibus Christianum nomen nunquam viguit. p. 2. fol. 79. a. g. in prin.
Ecclesiæ & altaria à quo debeant consecrari. p. 1. fol. 97. b. 1. a. & h.
Ecclesiæ quacunque die consecrari possunt. p. 1. fol. 98. a. 1. a.
Ecclesiæ consecratio qualiter fieri debeat. ibid. 2. a.
Ecclesiæ turris post incastellari, & fortificari à laicis pro sustentatione status publici. p. 1. fol. 96. b. h.

Septem partitarum.

Ecclesiæ consecratio fieri potest quolibet tempore. p. 1. fol. 98. a. b.
Ecclesiam ædificandam qualem eam debeat facere. ibid. fol. 96. a. 1. a.
Ecclesiasticæ res in quib⁹ casibus alienari pñt. p. 1. fol. 81. b. col. 1. in prin.
Ecclesiasticæ res non sunt ad humanos vsus transferenda. partita. 1. folio. 103. a. 1. a.
Ecclesiasticæ res immobiles dari possunt in emphyteosim p annuo censu perpetuo vel ad tempus. p. 1. fol. 100. b. 1. a.
E C C L I P S I S quæ accidit tempore passionis domini qualis fuit. p. 1. fol. 31. b. f.
E D I C T A posita in ciuitate afficiunt omnes de diocesi. parti. 4. folio. 23. b. g.
E L E C T I O N E M aliquarum rerum qui habet non pōt eligere meliorem: nisi sint tantum dux res. p. 6. fol. 64. a. d. 1.
Et hoc an procedat etiam si expresse per testatorem data sit legatio electio. ibidem.
In electione variare non licet, quod plane procedit in vltimis voluntatibus: secus verò est in contractibus. p. 6. fol. 65. a. a.
Sed an possit variari ab eo qui habet potestatem eligendi ex rescripto, seu ex literis ab beneficiis. ibid.
In electione rerum alternatiuarum an admittatur variatio. ibidem.
Electio prælatorum qualiter debeat fieri. p. 1. fol. 38. a. 2. a.
Electio per scrutinium qualiter celebratur. p. 1. fol. 39. a. 1. a.
Electio per compromissum qua forma fiat. ibid. 2. a.
Electio per viam inspirationis. ibid. b. 1. a. & a.
Electio est iudicij in poena alternatiua. p. 1. fol. 34. b. c.
Electio Episcopij, de iure communi pertinet ad decanum & capitulum. p. 1. fol. 38. a. l. per tot.
Ad electionem quando debeant vocari absentes. ibid. b. a.
In electione prælatorū quod ius habeant reges Hispaniæ. p. 1. fol. 38. b. 1. a.
Electio seu præsentatio Episcoporum ad cathedrales Ecclesias pertinet regibus Hispaniæ, & vnde ista consuetudo fluxerit. ibid. e. per totū.
Electio celebrata quid facere debeat capitulum. p. 1. fol. 40. b. 3. a.
Contra electum in Episcopatum potest opponi crimen, vt repellatur à consecratione. p. 1. fol. 41. a. g.
Electores propria manu debent scribere vota sua. p. 1. fol. 39. a. g.
Eligendi potestate priuantur, qui scienter indignum in Episcopum eligunt. ibid. fol. 40. b. 2. a.
Quod intellige si perseverauerit in ea voluntate donec subsequuta fuerit communis electio. ibid. g.
Eligendi ius quo tempore terminetur. p. 6. fol. 65. a. b.
Eligendi in Episcopos quib⁹ rebus debeat esse pñti. p. 1. fol. 39. b. 2. a. & e.
Eligi non potest nouiter ad fidem conuersus. p. 1. fol. 40. a. 1. a.
Eligi ad episcopum quæ personæ non possunt. ibidem. & l.
Eligi qui non possunt, possunt postulari. ibid. 2. a.
Eleemosina qualiter dari debeat. p. 1. fol. 151. a. 1. a.
Quales olim viri elegebantur ad bellum. p. 2. fol. 70. b. 2. a.
E M A N C I P A R E non pōt pñ filiū minorē septenio. p. 4. fol. 51. a. 2. a.
Emancipare filios quibus ex causis cogatur pater. p. 4. fol. 51. b. 1. a. & c.
Emancipatio olim fiebat cum iniurijs, & alapis. p. 3. fol. 113. a. e.
Pro emancipatione filij pater pecuniam recipere potest. ibid. i.
Emancipari nemo potest inuitus neq; ignorans. p. 3. fol. 113. a. g.
Emancipatio coram quo debeat fieri. p. 4. fol. 51. a. c.
Emancipatio libera esse debet: nec fieri potest inuito filio, vel inuito patre. ibidem. 3.
In emancipatione quid requiratur. p. 4. fol. 51. b. a. & b.
Emancipatus propter iniuriam verbalem aut factam patre illatam reducit in patriam potestatem. p. 4. fol. 51. b. 2. a.
E M E R E rem suam nemo potest, nisi in ea alius habeat à parte. p. 5. fol. 19. a. 3.
E M E N D A quid sit & quando debeat fieri. p. 2. fol. 92. b. per totum cum fol. sequent.
E M P H I T E O S I S si sit concessa marito & vxori & eorum filijs, non solum includuntur filij illius matrimonij, sed & aliterius. p. 2. fol. 45. a. a. col. 2. in prin.
Emphyteosis ecclesiæ non transit ad extraneos heredes: nec potest dari in perpetuum. p. 3. fol. 106. a. f. & g.
De emphyteosis substantia est, quod pretium interueniat à principio vltra pensionem. ibidem. i.
Emphyteosis si sit acquisita ecclesiæ per præscriptionem Bald. sal. asseruit talem emphyteosim extendi ad tertiam generationem. p. 5. fol. 50. a. col. 2. in fine glōf. magne.
Emphyteosis quid sit & in quibus rebus constituitur. p. 5. fol. 48. a. 2. a. & f.
De natura emphyteosis est quod sit perpetua. p. 5. fol. 49. b. b.
Nisi sit emphyteosis quæ non consueuit concedi, nisi in primum heredem: quia tunc nomen heredis restringitur ad primum heredem tantum. ibidem.
Vel nisi emphyteosis concedatur ab Ecclesiā, alicui vt suis hereditibus. ibi.

Vel nisi in concessione fiat expressa mentio de hereditibus masculis. ibid. i. fol. 50. a. col. 1. in prin.
In emphyteosi an succedant æqualiter filij qui sunt instituti in æqualiter in hereditate. ibid.
Emphyteosis si simpliciter recipiatur, intelligitur recepta p o filijs masculis tantum ibid.
Author tamen notab. multa in contrarium assert. ibid.
Emphyteosi finita per generationem, descendentes possunt petere sub confirmari: & si non confirmetur eis sit iniuria, vt ait Barto. par. 3. folio. 106. b. b.
Emphyteosis contractus & censuales in quibus differant. partita. 5. folio. 48. b. b.
Emphyteota tenetur prius offerre feudum suum dñō, vt si velit emere præferatur. p. 5. fol. 51. a. 1. a.
Sed an hoc idem sit ius in censuario. ibid. i.
Quid autem si emphyteota perierit, locet ad longum tempus, donec, leget, vendat sub conditione aut alio quouis modo alienari an requiratur domini consensus. ibid. b. b.
Emphyteota in quibus casibus remittitur pensio. p. 5. fol. 50. b. c. d. e. f.
Emphyteota si remanet minus octaua parte non tenetur ad pensionem de iure partit. ibid. f.
Emphyteota an possit alij in emphyteosim concedere sine consensu dñi. p. 5. fol. 51. a. col. 2. in prin.
E M P T I O & venditio perficitur duobus modis, in scriptis & sine scriptis. p. 5. fol. 17. a. 1. a.
Emptio & venditio an censetur in scriptis facta quando conuentū est vt inde fiat scriptura. ibid. b.
Emptor non tenetur soluere priusq; sibi res tradatur. Et quid si venditor nolit ante solutionem tradere. p. 5. fol. 21. a. h.
Emptor rei locatæ potest expellere conductorem ante tempus, parti. 5. folio. 44. a. 2. a.
Sed locator ad quid tenetur? videtur etiam vltra partem precij, ad interesse. ibid. m. & pag. sequenti. col. 1. & 2.
Sed quid si conductor conduxit ad decennium vel vltra. ibid. fol. 45. a. b.
Emptor ante traditionem rei traditæ potest poenitere & perdit arras: venditor autem reddit duplicatas. p. 5. fol. 17. a. 2. a.
Emptor non potest agere ad interese contra venditorem, etiam quando contractus est perfectus. ibid. e.
Emptor sciens domum vel molendinum esse dirutum tenetur ad precium. p. 5. fol. 18. a. 3. a.
Emptor rei aliene cum stipulatus sit de euicōne an possit agere ad interese. p. 5. fol. 19. b. d.
Emptor qui emit rem ex pecunia mea, si desinit esse soluendo, an possim agere ad rem. p. 5. fol. 39. a. e.
Sed quid si donauit & res sit preempta & ratam habeam donationem ac agam ad precium rei. ibid.
Emptor an semper tenetur denunciare venditori sibi rem esse motam super re vendita. p. 5. fol. 21. a. h.
Emptor male fidei habet recursum ad precium contra alienantem res ecclesiasticam licet contrarium teneatur commu. doctores. partita. 1. fol. 113. a. k.
Emptor gabellæ alicuius territorij, si illius pars euincatur an possit agere ad euicōnem. p. 5. fol. 23. a. d.
Emptor re euicta in quibus casibus non habet recursum contra venditorem. p. 5. fol. 23. a. 2. a.
In emptore distinguitur scientia, vel ignorantia: in venditore nequaq; p. 5. fol. 10. b. a.
Emptore condemnato ob contumaciam non potest venditor appellare. p. 5. fol. 23. b. b.
E P I S C O P V S loci in quo est maior pars hereditatis sit executor testamenti in legatis relicto pro redemptione captiuorum. partita. 6. fol. 77. b. 2. a.
Episcopus dicitur quasi super intendens quia super rebus suæ diocesis spiritualibus & ecclesiasticis debet intendere. p. 1. fol. 38. a. 1. a.
Episcopus qui superflue expendit redditus ecclesiæ suæ tenetur ad restitutionem pauperibus. p. 1. fol. 44. a. n.
Episcopus an possit cognoscere de causis miserabilium personarū, vb adest negligentia iudicis secularis. p. 1. fol. 65. a. g. per totum.
Episcopus potest ecclesiā vacantem monasterio dare: & quid in huiusmodi donatione comprehendatur. p. 1. fol. 11. b. 2. a.
Episcopus quas donationes potest facere sine consensu capituli. fol. 10. a. d. b. 1. a. & d.
Eps potest infra annum, cogere executores testamentarios negligētes, vt legata ad pias causas exequantur. p. 6. fol. 78. b. a.
Sed huiusmodi annus à quo tempore intelligatur currere, an die mortis testatoris. ibid. b.
Episcopus quas res debeat expedire cum consensu capituli. partita. 2. folio. 11. a. 1. a.

Index materiarum

Episcopus an possit sine consensu patroni praebedas facere de redditibus Ecclesiae patronata. p.1.fol.118.b.a.
Episcopus ad administrationem rerum ecclesiarum debet providere de economis clericis non laicis. p.1.fol.50.b.*.1.
Episcopus in quibus casibus habet potestatem dispensandi. ibid. folio. 51.a.*.1.
Episcopus non debet se absentare ab ecclesia sua ultra annum, nisi sit in curia Roma. de mandato papae. p.1.fol.41.a.*.2.
Neg. etiam ad tempus nisi de licentia papae. p.1.fol.41.b.a.
Episcopus si alienat rem mensae suae requiritur auctoritas Archiepiscopi. p.3.fol.103.b.a.
Episcopus debet habere integram notitiam veteris & noui testamenti: & quomodo id debet intelligi. par.4.folio.28.b. colum.1.c. & p.1.fol. 43.b.b.
Episcopus quibus moribus debeat fulgere. p.1.folio.41.b.*.1. & multis sequentibus.
Episcopus debere esse sine peccato mortali: ut dicit Paulus qualiter in teligatur. ibid.*.1.
Episcopus ignorans canones peccat si sententiam ferat. p.4.fol.28.b.c.
Episcopus debere esse vnus ex oris virum qualiter intelligatur. part.1. fol.42.b.*.2.
Episcopus non ordinet hominem alterius diocesis, nisi de licentia diocelani. p.1.fol.57.b.*.1.
Episcopus in synodo non potest statuere contra canones. p.1.folio.8.a. colum.1.in principio.
Episcopus aut maior praelatus non autem minor tenetur sententiam diuortij proferre. p.4.fol.28.b.*.1.
Episcopus clericum a patrono praesentatum tenetur instituire, & non providebit ipse absq; praesentatione patroni. Nam regulariter institutio sine praesentatione patroni est ipso iure nulla. p.1.fol.15.a.1.
Episcopus potest alteri causam matrimonialem delegare. p.4.fol.28.b. colum.2.in prin.
Episcopi qui largi excedunt faciendo maiorias in consanguineos de fructibus praelaturae tenentur ad restitutionem. p.1.folio.44.b.colum.1.in principio.
Episcopi sunt bases ecclesiarum, & de eorum munere. vide. p.1.fol.32.b.*.3.
Episcopi aequiparantur praefectis praetorio. p.1.fol.52.b.*.1.
Episcopi negligentia deuoluit iurisdictionem ad Archiepiscopum. p.1.fol.36.b.g.
Episcopi maxime debent temperare a crapula & obrietate. partita prima. fol.43.a.*.1.
Episcopi vnguntur chrismate cum consecrantur. partita prima. fol.8.a. colum.1.*.1.
Episcopi iurant regi fidelitatem. p.2.fol.50.a.g.
Episcopi est disputare contra haereticos vnde in concilijs Episcopi solent congregari. p.1.fol.33.a.d.
Episcopatus est culmen dignitatum: non enim inuenitur maior ordo. p.1.fol.32.b.f.
Cardinalatus tamen & papatus superius culmen dicitur. ibid.
Episcopalis dignitas liberat a patria potestate, & a vinculo religionis. &c. p.1.fol.52.a.*.1.
EQUOS conductos qui defraudant pensione debita, praebendo minus paleas, vel hordei tenentur. p.3.fol.108.b.g.
Equi quod non possint educi a regno Hispaniae antiqua consuetudo est. p.5.fol.8.a.m.
ERROR quid sit. p.4.fol.9.b.g.
Error iuris an possit causare praescriptionem & fidem bonam in rebus Ecclesiae alienatis. p.1.fol.11.b.f.
Error in nomine an vitiet legatum. p.6.fol.59.a. colum.1.in prin.
Error tituli in facto proprio impedit usufructum: sed in facto alieno non. p.3.fol.168.b.*.1.
Error in nomine communi vitiat legatum. p.6.fol.65.b.*.3.
ETHIMOLOGIA est resolutio vocis in proprium effectum rei, quae demonstratur. p.6.fol.2.a.g. & p.7.fol.96.a.*.2. &c.
Argumentum ab ethimologia valet. ibid.
EVCHARISTIA qualiter debeat consecrari. p.1.fol.29.a.*.2. cum tribus sequentibus.
Eucharistiam debet portare infirmo presbyter aut diaconus, alius vero minime. ibid. fol.30.a.*.4.
Eucharistiae obuians omnis populus genua debet flectere, qd si obuiet infidelis, aut secedere debet aut genua flectere. p.1.fol.30.b.*.1. &c.2.
Eucharistia non debet seruari nisi causa infirmorum. p.1.fol.98.a.f.
EVICTA dote si adhuc remanent mulieri bona paraphernalia, ex quibus possit alio casu vir possit mulieri petenti alimenta opponere exceptionem. p.4.fol.35.a.c.
Euictionis rei dotalis periculum quando pertineat ad uxorem. p.4.folio.35.a.*.1.
Sed an viro petente qd vxor sibi caueat de euictione, teneat mulier. ibi. a.

EXAMEN apum domini conspectum effugiens aut longe fugiens prius includenti acquiratur. p.2.fol.179.b.*.1.
EXACTORES tributorum de iure comuni non possunt cogere resistentes, sed pertinet ad praesidem. p.5.fol.28.b.n.
EXCEPTIO a reo opposita prius est terminanda quam lis contestetur. p.3.fol.53.a.*.1. &c.d.
Sed quid si sit exceptio super statu. ibid. d.
Exceptio qualiter debeat proponi: excipiens videatur crimen fateri. p.7.fol.34.g.
Exceptio quando non opponitur a spoliante, sed a tertio dicente reum non debere restitui, non est audienda: doctores tamen communiter aliter volunt. p.7.fol.43.b.c.
Exceptio liquidabilis dicitur quae infra decem dies liquidari potest. p.5.fol.103.a.f.
Exceptiones perceptorum, si opponantur a reo, debet prius super eis pronunciari. p.3.fol.18.b.*.1.
EXCOMMUNICATIO est sententia quae alienat & separat quique hominem a sacramentis ecclesiae, & a communione fidelium simul, & haec dicitur maior excommunicatio. p.1.fol.82.b.*.1.
Excommunicatio. 6. casibus incurritur. ibid.*.2. & per totum.
Excommunicationem non incurrunt in 14. casibus iniiciens manus violentas in clericum. p.1.fol.83.a.*.1. &c.f.
Excommunicationem non incurrunt pater qui filium etiam in sacris constitutum percutit, vt bonis moribus instruat. ibid. fin. fin.
Excommunicationis sententia iniussu lata ligat, licet ab ea appelletur: & idem in sententia suspensionis, vel interdictionis non tamen ligat quo ad Deum. p.1.fol.87.b.*.1.
Excommunicationis sententia in quo differt ab alijs ecclesiasticis censuris. ibid. a.
Excoicationem qui continent in quam poena incurrunt. p.1.fol.92.*.2.
Excommunicationem qui incurrunt ob manus iniectionem in clericum in 13. casibus non tenentur adire papam. p.1.fol.83.b.*.1.
Excommunicatio minor est duplex quaedam quae tantum separat a sacramentis ecclesiae: quaedam quae tantum a communione fidelium. p.1.fol.84.a.*.1.
Excommunicatio quibus de causis soleat a praelatis emitti. partita. 1. folio. 85.b.*.1.
Excommunicatio ferri non debet monitione non praemissa. part. 1. fol. 86.a.*.1. &c.2.
Excommunicatio in quibus casibus contra aliquem lata non teneat. p.1.fol.92.a.*.1.
Excommunicare suae iurisdictiones homines quibus ex rationibus aliqui non possit episcopus. p.1.fol.85.*.2.
Excommunicare quae personae possunt, & quae non. p.1.fol.84.b.*.1.
Excommunicare non potest praelatus eos in quos tantum habet iurisdictionem temporalem. ibid. h.
Excommunicari potest absens. p.1.fol.87.b.b.
Excommunicari non potest non subditus: qm sententia a non suo iudice lata non tenet. p.1.fol.85.a.h.
In notorijs tamen bene potest: quia notoria non exigunt causae cognitionem. ibid. b.a.
Excommunicatus minori excommunicatione quibus actibus possit interesse, & quibus non. p.1.fol.84.a.*.2.
Excommunicatus a multis episcopis, non potest ab vno sine aliorum licentia absolui. p.1.fol.91.b.*.1. &c.f.
Excommunicatus qui per annum in excommunicatione perseverauerit, quam penam incurrat. p.1.fol.92.b.*.1.
Excommunicatus, quia non venit responsurus de aliquo crimine, si per annum in excommunicatione perseverauerit, habetur postea conuictus de illo crimine. ibid. d.
Excommunicato publico intrante ecclesiam debent clerici cessare a diuinis. p.1.fol.93.a.1.
Potest tamen intrare ad audiendum verbum diuinum. ibid. fol.94.a.1.
Excommunicatus potest audire missam, vt voluit Goffred. tutius tamen dicit primo abstinere. ibid. k.
Excommunicatus maiori excommu. non potest esse procurator. par. 1. folio. 84.b.c.
Excommunicatus in quibus casibus a solo papa absolui potest. part. 1. fol. 87.b.*.2.
Excommunicati domini post annum priuantur obedientia quae sibi debetur a vassallis. p.1.fol.92.b.g.
Cum excoicatus participans quam poenam incurrat. p.1.fol.92.b.*.2.
Cum excoicatus communicans regulariter peccat tantum venialiter praeter quam in sex casibus. p.1.fol.93.a.f.
Cum excoicatus participare qualiter liceat & quando non. ibid. *.*.1. & duabus col. sequent.
EXCVSATIO est iusta causa quare quis non tenetur subire vnus tutelae sibi assignata. p.6.fol.100.a.*.1.

Septem partitarum.

Excusatio infra quod tempus debeat proponi & coram quibus. ibid. fol.100.a.*.1.
Excusatio tollitur si tutor patitur se confirmari vel administrare. ibid. a.
Excusari quibus de causis potest tutor. p.6.fol.110.a.*.2.
Excusari a tutela quae per personam possunt. ibid. b.*.1.
EXEMPLA praelatorum facilius corrumpunt. p.2.fol.11.b.e.
Exempla sanctorum patrum sunt linea quae posuit Deus, vt per eam facta nostra regulentur. p.2.fol.30.c. & fol.35.a.c.
EXERCITATIO plus habet ad honestatem momenti, quam naturae. p.2.fol.18.a.g.
EXECVTIO sententiae vide in dictione sententia.
Executor testamenti ad quid teneatur legatarijs. p.6.fol.58.b.c.
Executores testamenti in quibus casibus inuito haerede, exigunt in iudicio bona defuncti. p.6.fol.77.b.*.1.
Executor testamenti dicitur, cui testator committit factum animae suae. p.6.fol.76.a.*.1.
Executor testamenti ad quid prodest, & quomodo constituitur. ibid.
Executor testamenti quae potestatem habeat in exequendis legatis. ibid. dem.*.2.
Executor testamenti an possit propria auctoritate capere res legatas. ibid. i.
Executor quando non est datus ad pias causas, Episcopi loci debet recipere onus. p.6.fol.77.b.*.2.
Executor tenetur facere inuentarium. p.6.fol.78.a.b.
Item & reddere rationem Episcopo relictorum ad pias causas. ibid. c.
Executor testamenti non potest excedere mandatum testatoris, in legatis certis. p.6.fol.76.b.*.1.
Sed quid in legatis relictis in genere: veluti pauperibus talis ciuitatis? p.6.fol.77.a. colum.1. &c.2. per totum.
Et an in huiusmodi legatis poterit distribuere in filios suos & consanguineos pauperes. ibid. a.
Executor testamenti potius debet in suos consanguineos egenos distribuere, quam in extraneos. p.2.fol.20.b.d.
Executor negligens in executione testamenti iudicialiter remouebitur ab executione, & perdet quod erat habiturus illo testamento. part. 6. fol.79.a.*.1. &c.f.
Sed an sufficiat ad hoc vnica monitio. ibid. f.
Executio testamenti ad quem pertineat, nullo executore nominato in testamento. p.6.fol.76.a.g. per totum.
Executores testamenti cum plures existant, si omnes interesse nequeunt, aut nolunt: possunt duo vel vnus exequi. p.6.fol.78.a.*.1.
Executores dati ad erogandum in pias causas non possunt erogare in redemptionem captiuorum. p.1.fol.109.b.g.
Executores testamenti dicuntur etiam diuisores & distributores, vel dispensatores vel ministri. p.6.fol.76.a.c.
Executores testamenti regulariter non satisfiant, nisi sint suspecti. part. 6. fol.76.b.b.
Executores testamenti esse possunt religiosi impetrata superioris licentia. ibid. c.
Sed an poterunt fratres minores. ibid.
Executorum potestas, pendet a facultate, quam eis dat testator. part. 6. fol.77.b.d.
EXHAEREDATIO ante substitutionem vel post, vide ab omnibus gradibus substitutionis exhaereditus. p.6.fol.48.a.*.1.
Exhaereditus fit extraneus etiam a bonis quae titulo maioris fratri maiori fuerunt relictas. p.6.fol.44.b.c.
Exhaereditus rite an sit, si pater male dicat filium cum expressione causae. Bald. dicit qd non. ibid.
Exhaereditus agnoscens in aliquo iudicio defuncti repellitur a querela. p.6.fol.55.a.*.1. &c.g.
Exhaereditari iure potest filius qui patre captiuum non redemerit. p.6.fol.47.a.*.1.
Sed quid si captiuus fuit negligens: quia ipse poterat se redimere sine aliorum auxilio. ibid. d.
Et huiusmodi haereditas applicabitur ecclesiae ad redemptionem captiuorum. ibid. f.
Exhaereditari potest sine causa expressione ille qui non tenet primum locum in successione. p.6.fol.44.b.d.
Exhaereditari quod de causis possint filij a parentibus. p.6.fol.45.b.*.1. & per totum. & fol.46.a.*.1.
Exhaereditari an possit filius, qui ignominiosam duxit uxorem. ibid. d.
Sed quid si filius post commissam ingratitudinem magna beneficia contulit patri. ibid.
Exhaereditari potest merito filius haereticus. p.6.fol.47.b.*.1.
Exhaereditans non tenetur in testamento exprimere locum & tempus commissae ingratitudinis per filium: sed hoc tenetur probare haeres. p.6.fol.46.a.h.
Exhaereditans certus debet esse & nomina siue nominatim, siue per si-

gna. partita sexta. folio. 4.a.*.1.
Exhaereditatio est consanguinei ab haereditate, in qua insubet succedere, expulsio. Et fit per haec verba, exhaeredito filium meum propter talem causam. p.6.fol.44.b.*.1.
Exhaereditatio euacuatur euacuato testamento in quo facta. ibid.*.2.
Exhaereditatio vt valeat requiritur qd fiat in testamento. ibid. e.
Exhaereditatio non definit esse valida licet haereditas non adeatur ex testamento. ibid. g.
Exhaereditatio conditionalis non valet, etiam si tacite conditio sit. par. 6. fol.45.a.1.
Exhaereditatio a persona vnus ex haeredibus non valet. p.6.fol.48.b.a.f.
Si in exhaereditatione causa specialiter non apponatur nec per haeridem probatur, repellitur institutus, & succedit exhaereditus. partita. 6. folio. 48.b.*.1.
Exhaereditatio & praeteritio in quo differant. p.6.fol.49.a.d.
Exhaereditationis vna causa probata per haeridem licet plures sint appositae per testantem, tenet exhaereditatio. p.6.fol.47.b.*.2.
Exhaereditare parentem in quibus casibus possit filius. p.6.fol.49.a.*.1. &c. f.
Exhaereditare potest fratrem sine causa expressione. p.6.fol.49.b.*.1.
Exhaereditare filium vide in parte filius.
EXHIBERI in iudicio quae instrumenta debeant. p.3.fol.7.*.1.
Exhiberi debet res in loco iudicii, si ibi additi tamet si alibi adduci debet periculo & expensis petentis. p.3.fol.8.a.*.2.
Exhibere debet reus rem petitam etiam in quacumque parte litis, si eam in potestate habeat. p.3.fol.8.a.*.1.
Exhibere tenetur reus rem talem qualis erat tempore litis contestatae. p.3.fol.8.b.*.1.
Exhibere rem in iudicio petitam recusans ad quae teneatur. ibid.*.2.
EXPENSASAE necessariae quae dicantur. p.5.fol.81.a.a.
Expensae factae in aliquare vel eius custodia qualiter taxentur. part. 2. fol.55.b.e.
Expensae in exigendis debitoribus non minuunt dotem. p.4.fol.33.a.b.
Barto. tamen tenet contrarium quando nomen aestimatum fuit datum in dotem. ibid. dem.
Expensae an debeant solui, quas victor non soluit aduocato suo eo quod esset eius amicus. p.3.fol.8.b.a.
Expensae in utilitatem societatis factae vel in socij infirmitate deducunt de communi. p.5.fol.60.*.2.
Expensae funeris fieri possunt etiam citra mandatum, & qui eas fecerit praefertur creditoribus haereditarijs. p.1.fol.108.b.*.1.
Quid autem de expensis quas fecerit litigando cum alio contendente se haeridem, Angel. Paul. & Alex. dicunt, quod deducuntur si obtineat. ibid. dem. e.
Expensas in dote factas quasnam possit recuperare maritus. partita. 4. fol.38.a.*.2.
Sed quid sit fecit expensas in custodiendo castro vxoris quod alius occupare volebat: videtur quod repetere non possit. ibid. b.c.
Expensas factas in recuperanda maioria an quis possit recuperare. par. 4. folio. 38.b.a.
Expensas factas in alendis nepotibus, & filijs recuperat mater, vel auia post mortem patris eorum. p.5.fol.82.a.*.2.
Idem etiam est si erat debitor: nam videtur dare alimenta animo compensandi cum debito. ibid. f.
Expensas quas fecit vitricus in alendo priuigno, non recuperat nisi protestatus fuerit ab eo recuperare. p.5.fol.82.b.*.1.
Nam lex praesumit vitricum alere priuignum pietatis affectu. ibid. c.
Expensas regulariter refundit victus victori in iudicijs. partita tertia. folio. 34.a.*.1.
Sed quae expensae in huiusmodi condemnatione veniunt: an etiam interest. ibid. a.
Expensas non tenetur soluere victus victori, quando habuit iustam causam litigandi. ibid. b.
Et quae dicatur iusta causa litigandi relinquatur iudicij arbitrio. ibid.
In expensis & in principali condemnabitur reus qui contumaciter abest. p.3.fol.34.b.*.1.
EXPOSITI dicuntur sanguinolenti in rubri. de infan. expo. & quare sic dicuntur. p.4.fol.54.a.g.
Expositi an possint ad ordines promoueri. p.4.fol.54.b.c.

F.

ABRICA sumitur pro structura aedificij. par. 1. fol.97.b.b.
Vnde Episcopus non releuatur a onere fulciendi ecclesiam & ornamentis necessarijs, propter redditus fabricae. ibid.
Fabricae deputatur quinta pars fructuum Ecclesiae secundum iura antiqua. ibid.

Index materiarum

Fabrica deficiente ad reparationem ecclesiarum ultimo loco compelluntur parrochiani. *ibid.* d.
FACERE aliquid clā vel palam quomodo intelligatur. p. 6. fol. 51. a. i.
FACTVM palam punitur ratione mali exempli, quā factum clām. p. 4. fol. 12. a. d.
FALSVM dici proprie non potest nisi ad sit dolus. p. 7. fol. 26. a. a.
Falsator qua poena puniatur. p. 7. fol. 27. a. 3.
Falsatores student mutare quæ vera sunt ut falsa videantur verisimilia. p. 7. fol. 26. a. a.
Falsarius est qui mandat fieri falsum. p. 7. fol. 27. a. c.
Falsis mensuris & ponderibus qui vtuntur in vendendo quā penam incurrant. p. 7. fol. 27. b. 1.
Falsum committit bullas falsas sigillans, cuneos vel monetam falsam faciens. p. 7. fol. 27. a. 1.
Item apothecarius loco vnius medicaminis aliud miscens. *ibid.*
Factum iudicis reputatur factum partis: & ideo ex venditione rei facta per iudicem, pro executione sententiæ transit dominiū. partita quinta. fol. 28. b. 2.
Falsi crimen quā abominabile sit, & legibus odiosum. p. 7. fol. 25. b. n.
Falsitas instrumentorum quomodo obijciatur & probetur. p. 3. fol. 119. a. & b. per totum.
Falsitas instrumenti potest obijci etiam post sententiam quæ transiit in rem iudicatam. p. 3. fol. 120. a. a.
Falsitas quid sit, & quibus modis sit. p. 7. fol. 26. a. 1.
Falsitatem committit regis secreta reuelans aut ei scienter mētiens. item qui statum dissimulat. p. 7. fol. 26. b. 1.
FAMA quid sit. p. 7. fol. 22. b. 3.
Fama vt probetur quot requirantur. p. 7. fol. 89. a. d.
Fama sola in antiquis factis excedentibus hominum memoriam sufficit ad probationem. p. 3. fol. 8. a. c.
FAMILIAE hereditaria iudicium: vide in 6. parti. fol. 98. cum sequenti, & infra in dictione hæres.
Familia appellatione quid intelligatur. p. 7. fol. 107. b. 1.
FAMVLVS non potest accusare dñm præsentem vel præteritum, nisi in solo crimine læsæ maiestatis. p. 3. fol. 4. b. 1.
Famulus licet teneatur dñm adiuvare & defendere, non tamen tenetur mori pro eo defendendo. p. 4. fol. 55. b. g.
FALCEDIA habet locum non solum in legatis & fideicommissis: sed etiam in donationibus causa mortis. p. 6. fol. 80. a. c.
Falcidia qualiter & quā debeat detrahi. *ibid.* 1.
Falcidia non potest detrahi de relictis Ecclesiæ hospitali. & c. *ibidem.* fol. 82. a. 1.
Sed an cesset talis ratio quando Ecclesia est instituta hæres & grauatur legatis. *ibid.* d.
Falcidiam ex quibus causis non potest hæres detrahare. partita sexta. fol. 82. a. 1.
FATVVS maior. 14. annis testari recte potest. p. 6. fol. 6. a. a.
Fatus quis dicatur. *ibid.*
FERIAE vide in dictione, dies feriat.
FERIRE proprie dicitur cum & sine ferro. p. 2. fol. 36. a. d.
FEVDALIS contractus, vide in dictione contractus.
Feudaliter, vel maioræ an possunt donari pro anima. partita quarta. fol. 68. a. i.
Feudatarius perdit feudum ob seruitutem non exhibita vel domini defectionem in prelio, vel ob similes causas. p. 4. fol. 67. b. 2.
Feudatarius ad quæ seruitutem teneatur domino, si sit conuentum de certo genere seruitutis. p. 4. fol. 66. b. 1. & c. g. h. & i.
Feudatarius qualiter debeat recipere feudum à Domino. partita quarta. fol. 66. a. 1.
In feudo non succedunt ascendentes, sed descendentes: quibus deficientibus succedit frater in feudo paterno. p. 4. fol. 67. b. 1.
Quid si non habeat fratres succedent collaterales in infinitum. *ibidem.* c.
Feudum in quibus rebus consistit. p. 4. fol. 65. a. g.
Feudum simpliciter acceptum intelligitur pro filijs hæredibus. parti. 4. fol. 67. a. b.
Feudum soldatæ est ita personalissimum, quod non transit in hæres dantis neque accipientis. p. 4. fol. 63. b. h.
Feudum de camera quid sit. p. 4. fol. 65. a. i.
Feudum est concessio alicuius rei vassallo propter homagium seruienti. & est duplex. p. 4. fol. 65. a. 2. & d.
Feudum non potest constitui sine inuestitura. p. 4. fol. 66. b. b.
Feudum conditionatum dicitur, quod datum est ad seruitium. partita. 4. fol. 66. b. f.
Feudum terra & honor qualiter differant. p. 4. fol. 65. b. 1.
Feudum à quibus dari possit. p. 4. fol. 65. b. 2. & g.
Feudo si quis fuit priuatus propter aleuoliam, an nepotes eius illud possint impetrare a rege. p. 2. fol. 40. b. p.

Feudum habere dicimus in fidei seruitutis. p. 2. fol. 41. a. b.
FIDES quid sit. parti. 1. folio. 2. a. a. column. 2. 1. & parti. 2. fol. 13. a. 1. & fol. 32. b. 3.
Fides implicita tantum valet laico, quod si falsò opinando credat patrem maiorem vel priorem filio non sit hæreticus. partita prima. fol. 14. b. col. 1. e.
Fides quid operatur. p. 1. fol. 24. a. col. 2. e.
Fides ad nulla facinora se extendit. p. 5. fol. 56. a. a.
Fidem tantum testatori recommendari quid operetur. p. 6. fol. 51. b. col. 2. in prin. & *ibid.* d.
Fides matrimonialis valde commendata ab Aristotele. 3. œcono. par. 4. fol. 7. b. col. 1. in prin.
Fides matrimo. est secunda species castitatis. partita quarta. fol. 7. b. col. 1. in principio.
Fidei nihil tam congruum quam pacta seruare. p. 2. fol. 62. a. d.
FIDELIS coniugata si ad infidelitatem hæreat seu hæretica fiat, aut cum infideli nubat vel adultero suo perdit dotem, arras, & omnia bona quæ communiter cum viro habebat. p. 7. fol. 77. b. 1.
Fideles aduersus infideles cur frequentem bellum mouent. par. 2. fol. 2. a. col. 1. b. c.
FIDEICOMMISSVM à persona non honorata non potest relinqui: licet postea casu fortuito succedat. p. 6. fol. 57. b. a.
Fideicommissum relictum omnibus hominibus alicuius ciuitatis, vide relictum, non ipsi ciuitati sed singulis habitatoribus ciuitatis. p. 6. fol. 34. b. col. 1. in prin.
Fideicommissum vniuersale relictum ab incapace instituto nõ valet. *ibid.* a.
In fideicommissi restitutione an veniant prælegata. *ibid.* c.
In fideicommissi restitutione quæ res veniant. *ibid.*
Fideicommissum et si sit delatum viuente fideicommissario, transmittitur ad hæres. *ibid.* d.
FIDEIVSSOR datus pro adulto in contractu in quo fuit dolose deceptus, non tenetur. p. 5. fol. 73. b. 1.
Fideiussor tenebitur euictionis si minor vendat & restituatur, nõ quia vendidit: sed quia minori pretio vendidit. p. 5. fol. 73. b. k.
Fideiussor an possit accedere obligationi in qua quis tenetur ad factum. p. 5. fol. 74. a. b.
Fideiussor non obligat, nisi verbis & interueniente stipulatione. *ibid.* h.
Fideiussor hodie non obligatur ex pacto nudo de iure canonico. *ibid.*
Fideiussor vnus, si fideiussit in decem alter in residuo, & qui fideiussit in decem non sit soluendo, an alter teneatur in solidum. Bald. tenet quod non. p. 5. fol. 75. a. f.
Fideiussor non tenetur ad poenā promissam si reus moriatur intra terminum. p. 5. fol. 78. b. 1.
Hoc etiam procedit in causa ciuili. *ibid.* g.
Fideiussor qui mandato alterius fideiussit agit contra mandatorē, non contra debitorem: nisi in debitoris vtilitatem cesset fideiussor. p. 5. fol. 77. a. 1.
Fideiussor non potest reum compellere: vt ante solutionem eum liberet à fideiussione. *ibid.* 2.
Fideiussor non potest in mora constitui ante principalem. p. 5. fol. 75. b. b.
Fideiussor an possit obijcere creditori, quod vendat prius pignus quod habet à debitore quam conueniatur. *ibid.* d.
Fideiussor qui soluit nomine suo potest petere à creditore, vt sibi cedat actiones contra reum & fideiussores ceteros. p. 5. fol. 76. a. 1. & b. & c. d. per totum.
Sed hæc cessio qualiter fieri debeat. *ibidem.* & b. a.
Fideiussor qui sua obligatione liberauit debitorem potest statim agere contra eum. p. 5. fol. 77. a. b.
Fideiussoris hæres tenetur, si cut ipse, & habent easdē exceptiones, si cut ipse si viueret, haberet. p. 5. fol. 78. a. 1.
Fideiussores plures si in simul sunt obligati potest creditor ab omnibus vel à quo voluerit totum petere. p. 5. fol. 74. b. 2.
Sed an poterunt isti fideiussores opponere de beneficio diuisionis ex epistola diui Adriani. *ibid.*
Sed quid si plures fideiussores simpliciter recipiantur: hodie non tenentur in solidum de iure partitarum. *ibid.*
Fideiussores non possunt à creditore conueniri presente reo principali, & eo non prius discussio. p. 5. fol. 75. a. 1.
Sed si notorium sit principalem non esse soluendo? gloss. dicit quod sufficit etiam non facta discussione. p. 5. fol. 75. b. a.
Fideiussores plures qualiter conueniri debeant à creditore, maxime, si vnus non sit soluendo, aut alter absens. p. 5. fol. 75. a. c.
Fideiussores plures si obligati sunt in solidum & presentes sunt, non potest creditor vnum conuenire: sed ab omnibus debet exigere. *ibid.* b. 1.
Fideiussor potest quis pro obligato naturaliter vel ciuilitur. parti. 5. fol. 73. b. 2.
Fideiussio fit interrogatione precedente & responsione subsequuta. p. 5. fol. 74. a. 1.

Septem partitarum.

Fideiussio facta in plus quam principalis debeat, non valet in eo, quod plus promittit. Plus autē quatuor modis dicitur. partita quinta. folio. 74. b. 1.
Limitatur tamen hoc quatuor modis. *ibid.*
Fideiussio quibus casibus dissoluitur. p. 5. fol. 77. a. b. & c. per totum.
Fideiussio non dissoluitur morte fideiussoris. p. 5. fol. 78. a. 1.
Fideiussor qui sine alterius rogamine intercedit etiam habet actionem mandati. p. 3. fol. 101. b. e.
Fideiussor duorum correorum si aliquis sit, & vnus dilapidat an possit agere contra vtrunq. p. 5. fol. 77. a. 3.
Fideiussor potest opponere exceptionem etiam reo inuito. par. 5. folio. 77. b. d.
Fideiussor potest petere à reo etiam pendente lite: vt det sibi expensas ad litem, vel pecuniam pro expensis: quia eius negotiū gerit. *ibid.*
Fideiussor si primo termino elapso vult suscipere defensionem, auditur: nec potest post termini vendente dimittere. partita quinta. folio. 78. a. 2.
Fideiussor qui reū criminis in iudicio sibi promittit quot dilationes habeat. p. 5. fol. 78. a. 2. & c.
FILIVS vel alius consanguineus exheredari potest, qui captiuū non redemit. p. 2. fol. 10. b. 2.
Filius in quibus casibus potest parentem suum exheredare. par. 6. folio. 49. a. 1.
Filius appellacione non continentur filij qui mortui nascuntur aut monstruosi. p. 7. fol. 98. a. 2.
Filius propter reuerentiam naturalem non potest in ius vocare parētes vel auos vtriusq. sexus. p. 3. fol. 43. b. 1.
Filius hodie cum per contractum matrimonij liberetur à patria potestate, non poterit ei pater pupillariter substituere, & quæ fuerit huius constitutionis ratio. p. 6. fol. 28. a. k. per totum.
Filius qui aliquod recepit ab occisoribus patris ad pacem faciendam: an per hoc præsumatur hæreditatem adire. p. 6. fol. 40. a. c.
Filius familias hodie potest testari ac si sui iuris esset per. 1. 5. in ordi. Tauri. p. 6. fol. 5. b. g.
Non tamen poterit testari in aduentitijs quatenus esset in præiudicium vniuersitatis parentis. p. 6. fol. 5. b. g.
Filij proditoris qualiter puniuntur. p. 7. fol. 16. b. a. per totum.
Fijos dingo, unde dicti sunt noua & vera ethimologia. p. 2. fol. 70. f.
Filij familias qualiter debeat in iudicio conueniri. partita tertia. fol. 4. b. 2. & o.
Filius familias conferre potest donationem simplicem sibi à patre factā ceteris fratribus contra doctrinā omnium docto. p. 5. fol. 10. b. k.
Filius familias in quibus casibus possit agere cōtra parentem naturalem. p. 3. fol. 3. a. 3.
Filius familias si habeat beneficium ecclesiasticum, an eius pater habeat vsumfructum. p. 4. fol. 47. b. i.
Filius familias hodie de iure communi non potest priuare patrem legitimam in peculio castrensi. p. 4. fol. 48. a. a.
Filius familias liberatus à patria potestate qualiter possit agere contra patrem. p. 3. fol. 4. a. 1.
Filia si loquente patre patiatur se subarrari tenet matrimonium. par. 4. fol. 8. a. d.
Filia primogenita Regis Franciæ quare non succedat in regno. p. 2. fol. 46. b. c.
Filia maior. 25. annorum, quæ contraxit matrimonium sine cōsensu patris, an incurrat vitium ingratitudinis: vt possit exheredare. partita. 4. fol. 6. a. h.
Filia quæ ante. 25. annum luxuriosam vitam elegit exheredari iure potest. p. 6. fol. 46. b. e. & f.
Sed quid si talis filia ante mortem patris ad honestā vitam redierit, an poterit exheredari: videtur quod non. *ibid.* g.
An vero mater meretrix poterit ob eam causam filiā exheredare? *ibid.*
Filij caritatis succedunt patri hæretico de iure partitarum. De iure tamen canonico contrarium statuitur. p. 6. fol. 47. b. d.
Sed cui stabimus an iuri parti. vel canonice sunt opiniones. *ibid.* & i.
Filius hodie per legem Tauri liberatur à patria potestate per contractum matrimonij. p. 3. fol. 1. a. d.
Filius non possit recipere id quod patri debetur ex alio contractu, quā suo etiam præstita cautione de rato. Fictam tñ solutionem potest recipere componendo. p. 5. fol. 10. a. d.
Filius non est exheredandus, vt dicitur Ecclesiæ quod intellige respectu legitimæ. p. 6. fol. 13. a. f.
Filius spiritus alius an teneatur potius succurrere patri spirituali, quam carnali. p. 4. fol. 19. a. i.
An etiam debeat alij à patre spirituali. *ibid.*
Filius an possit occidere turpiter repertum cum matre. p. 7. fol. 69. a. k.
Filius imperatoris potest immediate eligi in imperatorem post patrē. p. 2. fol. 4. a.

Filius regis non capit regnum à patre: sed à genere & primis constitutis regnum. unde à patre exheredari non potest. partita secunda. fol. 19. b. g.
Filius quando teneatur ad debita paternā. p. 2. fol. 49. a. d.
Filius sequitur conditionem patris quoad honores & dignitates. par. 2. fol. 71. b. a.
Filius in quibus casibus excludit substitutum vel non. parti. 6. folio. 24. a. per totum.
Filius vel filia primogenitæ præfertur auunculo suæ secundo genitæ. p. 2. fol. 46. b. d.
Filius regis Franciæ ad administrationem recipitur post. 14. annum. p. 2. fol. 49. a. col. 1. in prin.
Filius exheredatus à patre licet non ab auctore non succedit in iure patronatus, quo ad libertos auitos. p. 2. fol. 19. b. g.
Filius est pars viscerum patris & matris & commune bonum coniugatorum. p. 2. fol. 43. b. d. & fol. 68. a. n.
Filius an possit insurgere aduersus patrem male administrantem & dilapidantem regnum. p. 2. fol. 44. a. b.
Filius primogenitus succedit in regno, quo deficiente filia maior, & sic ceteri proximiores. *ibid.* 1.
Filius nõ potest seipsum eligere ad maioriā, etiam si à matre vel patre sit ei concessa potestas. p. 2. fol. 46. a. col. 2.
Filius primogenitus legitimatus per subsequens matrimonium nõ præfertur secundo genito de legitimo nato. p. 4. fol. 4. a. c. in fin.
Filius maior dicitur dñs domus. p. 2. fol. 44. b. g.
Filius mortuo patre non potest petere salariū pro opera quā exhibuit in rebus paternis. p. 2. fol. 69. a. b.
Filius maior qui occidit possessorem maioris an succedat in maioria. p. 2. fol. 45. a.
Filius quod acquirat ex causa profectitia, acquirat patri eum in potestate habenti. p. 4. fol. 47. a. 4.
Filij appellacione non venit nepos. p. 2. fol. 46. b. col. 2. in prin.
Filij regum quales debeant esse in loquendo in cedendo ceterisq. actibus. p. 2. fol. 19. a. 1. & 2.
Filij regum cur in Hispania dicantur infantes. p. 2. fol. 17. a. 2. & d. & e.
Filij regum qualiter educari & enutrirī debeant. *ibid.* b. 1.
Filij regum docendi sunt scribere & abstinere ab omni concupiscentia impossibilem. p. 2. fol. 20. a. 1.
Filius regis viuente patre rex dici potest. p. 6. fol. 20. a. d.
Filij regum post ablaetionem qualiter sint docendi & erudiendi. p. 2. fol. 18. a. 1.
Filij regum æquē custodiri debent à populo atque Rex ipse. parti. 2. folio. 43. b. 2.
Filij naturales an excludant substitutum datum filijs legitimis. parti. 6. fol. 23. b. c.
Filij an excludant ecclesiam vel piam causam substitutam. *ibid.*
Sed quid si grauatus ingreditur religionem an monasteriū habeatur loco filij, & excludat substitutum. *ibid.*
Filij duorum cōpatrū possunt in matrimonio copulari. p. 4. fol. 20. a. 1.
Filij itica. (tuosi) non legitimantur per subsequens matrimonium licet ex dispensatione papæ sit contractum. p. 4. fol. 40. b. col. 1. in prin.
Filij an teneantur expectare mortem patris qui religionē ingressus est, vt possint legitimam petere. p. 6. fol. 7. b. c.
Filij & nepotes vsq. in infinitum proditoris repelluntur à promotione dignitatum. p. 2. fol. 35. b. g.
Filij naturales seu bastardi non succedunt in maioria. partita secunda. fol. 45. a. a.
Filij ex clandestino matrimonio geniti impedimento detecto nõ sunt legitimi, licet ignorantia impedimenti prætendat. p. 4. fol. 12. b. 2.
Filij maiores minoresq. apud quæ ali debeant. p. 4. fol. 52. b. 1.
Filij adoptini vide in parte adoptio & adoptiu.
Filij legitimi naturales & bastardi, vide in dictis legitimis & legitimis.
FINES vide in parte limites.
FISCVS an habeat tacitam hypothecam in bonis delinquentis cōtra creditores. p. 5. fol. 9. b. i.
Fiscus habet recursum in rebus veditis in fraudē, vt in his qui veditis rebus oibus fugiunt imminente bello. p. 5. fol. 33. a. d.
Fiscus non habet tacitam hypothecam in delictis nisi lata sententia. p. 5. fol. 50. b. g.
Fiscus quæ excludat substitutum. p. 6. fol. 20. b. d. & fol. 27. b. c.
Fiscus licet non conficiat inuentarium, non tenetur vltra vires hereditarias. p. 6. fol. 52. b. d.
Fisco applicatur quicquid aufertur ab indigno. p. 6. fol. 52. b. h.
Hoc tamen quatuor modis limitatur. *ibid.*
FLVMINA, portus, & itinera publica, sunt omnibus communia. p. 3. fol. 136. a. 3.
In particulari tamen flumina sunt earum ciuitatum per quarum territoria transeunt. *ibid.* l.

Index materiaram

Et hoc procedit etiam si flumina sint navigabilia. ibid.
Quid autem si flumen tranfit inter duas ciuitates diuidens earum territorio? Bart. aliter fore commune. ibid.
In flumine navigabili non licet ædificari taliter, q. nauigatio impediatur. p. 3. fol. 156. b. 2.
Flumen quidquid fundo nostro adijcit id nostrum fit siue gemmas, siue quiduis aliud. p. 3. fol. 160. a. c.
FODERE in fundo alterius lapides nemini licet, nisi in contrarium sit consuetudo. p. 4. fol. 37. a. b.
FOEMINA, qualiter debeat probari an sit virgo. p. 4. fol. 22. a. i.
Foemina qñ non excusantur a personalibus muneribus. p. 2. fo. 65. b. l.
Foemina si habeant vuluam ita stricta vel latam, quod non possint cognosci a viris, dirimitur matrimonium. p. 4. fol. 21. b. c.
Foemina. Vide plura in dict. Mulier. & Vxor.
FOENERATORES Christianos, Iudeos baptizatos appellat. S. Bernardus, qui sub nomine cambij palliatos vsuras tectora acerbissima exercent. p. 5. fol. 79. b. a. in fine.
FORMA concessiois immunitatis a portagijs. p. 3. fol. 90. a.
Forma indulgentie a maleficio commissio. ibid.
Forma locationis iurium regalium. ibid.
Forma quitationis data a Rege, ei qui reddit rationes eorum quæ admistrat. ibid. b.
Forma conuentionis inter aliquos. ibid.
Forma mandati a Rege, ut aliquod opus fiat. ibid.
Forma concessiois iud. caturæ. p. 3. fol. 89. a. 1.
Forma commissiois, quando Rex mittit correctorē vel iudicem ad aliquem locum. ibid. 2.
Forma notariatus. ibid. 3.
Forma legitimatiois. ibid. b. 1.
Forma concessiois a regalibus exactionibus. ibid. 2.
Forma venditionis facta per procuratorem. fol. 103. a.
Forma venditionis facta per executorem testamenti. ibid.
Forma venditionis rei immobilis facta per ecclesiam. ibid.
Forma venditionis nominis alicuius debitoris. ibid. b.
Forma venditionis alicuius iumenti. fo. 104. a.
Forma licitæ permutationis. ibid. b.
Forma donationis. ibid.
Forma concessiois feudi. fol. 105. a.
Forma licitæ donationis ad censum. fol. 106. a.
Forma mutui, in quo potest poni pœna dupli. fol. 106. b.
Forma commodati. fol. 107. a.
Forma depositi. ibid. b.
Forma locationis. ibid.
Forma contractus conductionis. fol. 108. a.
Forma locationis iumentorum. ibid. b.
Forma nauis. ibid.
Forma societatis. fol. 109. a.
Forma constitutionis procuratoris ad negotia. fol. 114. a.
Forma constitutionis syndici per vniuersitatem. ibid.
Forma inuentarij tutoris. ibid.
Forma inuentarij ab hærede conficiendi. ibid. b.
Forma repudiationis hæreditatis. ibid.
Forma quitationis tutoris ab administratione tutulæ. fol. 115. a.
Forma testamenti. ibid.
Forma codicillorum. ibid. b.
Forma donationis causa mortis a filiofamilias facta. ibid.
Forma compromissi in arbitrum. fol. 116. a.
Forma sententiæ arbitri. ibid.
Forma primi decreti. ibid. b.
Forma diffinitivæ sententiæ. ibid.
Forma sententiæ appellationis iudicis. ibid.
Forma locationis terræ in colono partiario. fol. 109. b.
Forma diuisionis hæreditatis. ibid.
Forma quitationis debiti. ibid.
Forma pacis. fol. 110. a.
Forma treugæ. ibid. b.
Forma sponsaliorum per verba de futuro per patrem pro filia faciendorum. ibid.
Forma matrimonij per verba de presenti. fol. 114. a.
Forma constitutionis dotis. ibid.
Forma donationis propter nuptias, quæ in Hispania vocantur arræ. fol. 111. b.
Forma monachationis. ibid.
Forma literæ vassallagij. fol. 112. a.
Forma manumissionis. ibid. b.
Forma adoptionis. ibid.
Forma emancipationis. fol. 113. a.

Forma donationis tutoris, & qualiter satisfat rem pupilli saluare. ibid.
Forma tutelæ minoris matris tutricis. fol. 113. b.
Forma constitutionis actoris per tutorem facta. ibid.
Forma compositionis inter Regē & custodes super portubus. fol. 91. a.
Forma securitatis & protectionis a Rege alicui concessa. ibid.
Forma securitatis pro pecoribus, & pascuis. ibid.
Forma licentiæ regis ad res veritas extra regnum portandas. ibid.
Forma licentiæ regis quæstoribus concessa. ibid.
Forma literæ regis missæ concilio super aliquibus fiendis. ibid.
Forma potestatis a rege concessæ ad iura regalia colligenda. fol. 92. a.
Forma potestatis inquirendi, vel aliquem malefactorē capiendi. ibid.
Forma saluiconducti, seu quauentii. ibid.
Forma literæ venditionis. fol. 100. b.
Forma fideiussionis in venditione. fol. 101. b.
Forma mulieris consentientis venditionem per maritum fieri. ibid.
Forma literæ, ut venditio per minorem facta sit firma. fol. 102. a.
Forma faciendæ venditionis per tutorem, vel curatorem eius, cuius curam gerit de rebus immobilibus. ibid.
FORTITUDO quid sit. p. 2. fol. 13. b. d.
FORS dicitur ius ab vsu & consuetudine causatum, quod pro lege seruatur. p. 1. fol. 13. a. col. 2. 1.
Forus municipalis improprie dicitur forus. ibid. p.
Forus inter partes ubi constitui debeat. p. 3. fol. 11. a. c.
Forus ut condatur quid attendi debeat. p. 1. fol. 13. b. col. 2. 1.
Forus seu consuetudo quæ incipit esse corruptela tolli debet. p. 1. folio. 13. col. 2. 1.
FOVEAS qui fecit ad capiendas bestias, in locis quæ frequentantur, tenetur de damno. p. 7. fol. 57. b. 1.
FRANCISCVS an peccauerit, cum Perusij interrogatus si illac transisset homicida, ponens manum in maniconem capæ respondit, quod illac non transiuerat. p. 7. fol. 53. a. 2.
Frater non tenetur conferre castrense vel quasi castrense peculium, neq; libros causa studij a patre donatos, neq; expensas in studio factas. &c. p. 6. fol. 100. l. 1.
Frater si occidit fratrem hæreditas occisi vtrius est non ad ceteros fratres, sed ad hunc. p. 6. fol. 50. b. g.
Frater an teneatur dotare sororem. p. 4. fol. 32. a. c. & p. 5. fol. 109. a. a.
Et an attinentem sororem per matrem tantum. ibid. p. 6.
Frater naturalis inops alendus est a fratre. ibid.
Frater in quibus possit agere contra fratrem. p. 3. fol. 4. a. 2. & l. c.
Frater maior succedens in maioria fratres vel sorores dotare & alimēta re tenetur. p. 2. fol. 46. a. col. 1.
Frater maior qui per tempora maioræ possedit bona maioræ, si fratri minori prouidit semper de necessarijs, an idem facere tenentur ceteri successores in maioria. p. 2. fol. 45. b. col. 2.
FRIGVS aduersatur fortitudini & audaciæ secundum Aristotelem vnde frigidi natura sunt formidolosiiores: contra calidi audaciores. p. 2. fol. 78. a. h.
FRVCTVS a solo separati non iudicantur pars rei. parti. i. folio. 8. b. columna. 2.
Fructus promissi quo tempore debeant præstari a promissore. p. 5. fol. 66. b. l. per totum.
Fructus dotis ut lucietur maritus, quot sunt necessaria. par. 4. folio. 36. a. 1.
Fructus rei dotalis percepti ab sponso ante nuptiarum celebrationem augent dotem. p. 4. fol. 37. a. 2. & c.
Fructus per debitorem rem tenentem seminati, vel apud eum concepti ad quencunq; res vadat, remanent, sicut res ipsa pignori obligata. p. 5. fol. 86. b. 2.
Intellige etiam si ab emptore percipiuntur, nam si extant agetur hypothecaria. ibid. fol. 87. a. a.
Fructus sibi donatos a viro quando possit vxor sibi retinere. p. 4. folio. 30. a. i.
Fructus nascituri recte legari possunt. p. 6. fol. 60. a. 2.
Fructus prædiorum vinearum hortorum, & similibus, quæ sunt vniuersitatis, non possunt a singulis colligi: sed conuertendi sunt in opera vniuersitatis. p. 3. fol. 157. a. 1.
Fructus beneficij, quo quis priuatus est, si percipiat, an furtum committat. p. 7. fol. 46. b. c.
Fructus eorum quæ quis acquirit in curia regis comunicantur vxori, licet proprietates plenè sit mariti. p. 5. fol. 56. a. l. in fine.
Fructus rei legatæ debentur legatario a die aditæ hæreditatis, item & augmentum & melioratio legati. p. 6. fol. 73. a. 2.
Quid autem hodie cum de iure regni, debeantur legata etiam non adita hæreditate. p. 6. fol. 73. b. c.
Et qui fructus in tali restitutione venient? an quos percipere potuisset petitor? videtur quod solum illi quos percipit possessor. par. 6. folio. 74. a. a.

Frumentum

Septem partitarum

FRUMENTI appellatione an comprehendatur farina. p. 3. fo. 7. b. g.
Frumentum trahenti tempore carellia, an possit assignari salarium de publico per decuriones. p. 3. fol. 157. b. a.
Frumentum corruptum miscere cum incorrupto, & ita vendere, non est illicitum. p. 7. fol. 64. a. l.
FVGIENS ad domum Regis nō potest inde vi extrahi. p. 2. fo. 54. a. 1.
Fugiens a bello, aleuosiam committit. p. 2. fol. 66. b. f. & fol. 67. f. d. g.
FVNDVS primonialis principis nō debet vdi tātū colonorū suorū, sed pluribus, vt materia seditionū tollatur. p. 5. fol. 11. b. col. 1. b.
FVRIOSVS non potest contrahere matrimonium. p. 4. fo. 8. b. a.
Furiosus & mente captus qui dicantur. p. 5. fol. 62. a. c.
Furiosus per interualla, an præsumatur deliquisse tempore furoris, vel sanæ mentis. p. 7. fol. 5. b. c.
Furiosus an possit puniri tempore furoris de delicto commissio tempore sanæ mentis. ibid.
Furiosus, & amens non pnt suscipere puerū in Baptismo. p. 1. fo. b. a.
FVRNVS ante omnia ædificandus est, quando de nouo ædificatur ciuitas, si cuncto, muritertio, templa. p. 2. fol. 61. b. c.
FVRTVM est maleficium factum per hominē recipiendū rem mobilem occulte alterius sine dōmini voluntate, cum intentione eam lucrandi. p. 7. fo. 46. b. 1.
Furtum manifestum quando dicatur. p. 7. fol. 47. a. 2.
Furtum grauius est in re mobili, quā immobili. p. 2. fol. 5. b. l.
Furtum an committat qui percipit fructus beneficij, quo priuatus est ipso iure. p. 7. fol. 46. b. c.
Furtum vt contractum dicatur, solo animo dijudicatur, qui per coniecturam probatur. ibid. d.
Furtum duplex est: manifestum scilicet, vt cum fur cum furto deprehenditur, & non manifestum, vt quando rem furatam iam occultauit. p. 7. fol. 46. b. 2.
Pro primo & secundo furto quis ad furcas non suspenditur. p. 7. fol. 52. a. col. 1. in medio.
Sed an sufficiat ter furatus sit rem parui pretij vt suspendatur? videtur qd sic quia non tam quantitas, quā affectus furandi consideratur: licet alij teneant contrarium. ibid.
Furans res mobiles Regis qualiter puniatur. p. 2. fol. 53. a. 1.
Furans ligna, si postea assignantur domibus, non tolluntur, sed tenentur ad duplum valoris: verò non sunt assigna, restituet ea cum pœna furti. p. 7. fol. 51. a. 1.
Furti pœna pecuniaria, est quadruplum, si est manifestum: si autem occultum est duplum. p. 7. fol. 51. b. 1.
Corporalis autem est flagellatio, & in certis casibus mors. ibid.
Furtum quando non cadit in aliud non en delictū, fur solum castigatur vel pœna simili puniatur. ibid. f. col. 1. in prin.
Furti actio cōtra quem datur, & per quas personas proponi possit. p. 7. fol. 47. a. 2.
Furti actio an possit conueniri vxor, filius, aut seruus, quando furtum est magnum. p. 7. fol. 51. a. m.
Furtum committit qui vltra conuentionem re comodata vititur, vel contra domini voluntatem re pignoratata ad deposita. p. 7. fo. 47. a. 2.
Furtum regulariter nō cōputatur inter casus fortuitos. p. 5. fol. 6. a. c.
Fur hoisliberi, causa est distrahendi, qualiter puniatur. p. 7. fol. 54. a. 1.
Fur, latro, pirata, aggressor stratarum, tam in publicis, qñ priuatis delictis, qualiter hodie puniantur. p. 7. fol. 51. b. col. 2. per totum.
Fur nocturnus, & agros nocturnus depopulator quomodo differant. p. 7. fol. 49. a. g.

GABELLA, nec vestigalia imponi possunt mulieribus quæ sunt in lupanarij. p. 7. fol. 73. a. h.
Gabella si nouiter instituantur in aliqua ciuitate potest peti a ciuitate tertia pars. p. 5. fo. 38. b. h.
Gabellarius non potest perquirere corpus mercatoris, vel aperire eius arcas, suspicione meritis occultata. p. 5. fol. 38. b. 2.
Nec etiam distollere fardellos seu farcinas viatoris. ibid. o.
Gabellarius minuens, vel addens ad gabelam, perpetuo exulabit. p. 5. fol. 39. a. 1.
GALLINAE, seu capones, & anseres domestici (qui sunt sui natura mansueti) licet fugiant, & non redeant, remanent domino prioris domini: & qui eas retinet, cōueniri potest actione furti. p. 3. fol. 159. b. 1. 3.
GENERIS appellatione, seu omnium de genere comprehenduntur omnes consanguinei, & cognati. p. 2. fol. 41. a. col. 1. in prin.
GENITIVVS casus semper præsumit dominium. p. 2. fo. 54. a. a.
GENV non debet flecti coram alijs quā Principe, maiestate regia, & Papa. secundum Ange. p. 2. fol. 28. b. k.
GENTIS appellatione turba significatur. p. 7. fol. 39. a. b.
GESTVS hominis mores ac animum declarant. p. 2. fol. 39. b. a.
GLADIVS spiritalis, & materialis est in potestate ecclesiæ. p. 2. fo.

2. a. col. 1. e.
GLORIFICATIONIS quatuor dotes: agilitas, subtilitas, claritas, impassibilitas. p. 1. fol. 14. a. q.
GRADVS affinitatis quid sit. p. 4. fol. 18. b. 2.
Gradus affinitatis qualiter consideretur iure ciuili, & iure Canonico. p. 4. fol. 18. b. 1.
GRATIA alicui concessa ad faciendum maiorem, an vicietur ex tuncritate liberorum. p. 1. fo. 95. a. d.
Gratia in dubio præsumitur realis, & non personalis. p. 3. fol. 99. a. g.
Gratiæ promerendæ, retinendæ, & recuperandæ, nihil efficacius est, qñ inueniariis coram Deo omni tempore non altum sapere, sed timere. p. 2. fol. 8. b. h.
GRASSATORES dicuntur qui in stratis publicis sine interfectione alicuius furantur. p. 7. fol. 52. a. a.
Qui verò interficiunt homines publici latrones nominantur. ibid.
REGORIVS Lopez Iudex fuit in causa super comitatu de Valentia. p. 2. fol. 7. b. b.
GREX datus viro in dotem inæstimatus facit periculum mulieris. p. 4. fol. 34. b. 2.
Grex vt dicatur, decem oues requirit. p. 5. fol. 23. a. f.

HABEAT verbum, & verbum relinquo, adiecta vniuersitati bonorum, inducunt Institutionem. p. 6. fol. 15. a. d.
Habentes terras a Rege, tenentur ad eius exercitū ire. p. 2. fol. 50. b. d.
Habentes castra a Rege donata ea tenentur reficere suis sumptibus. p. 2. fol. 54. b. e.
Habere hæredem est honor & conseruatio fame defuncti. p. 6. fol. 13. a. a.
HABITATIO nō perditur maxima vel media capitis diminutio: sed morte tantum. p. 3. fol. 18. b. a.
Habitatio tribus modis dicitur. ibid.
Habitatio nisi aliud conuenit inter partes non finitur nisi morte, vel remissione. p. 3. fol. 18. b. 1.
Habitator debet cauere de vtendo arbitrio boni viri. ibid.
HAERESIS scilicet potest accusari, & super eo pronuntari, etiam post centum annos. p. 7. fol. 41. b. m.
De hæresi damnatus, non potest habere honores & dignitates seculares aut ecclesiasticas, & habitas perdit. p. 7. fol. 79. b. 2.
Hæresis crimen potest accusari, & super eo pronuntari etiam post centum annos. p. 7. fol. 4. b. m.
Hæresis crimen est mere ecclesiasticum. p. 7. fol. 76. b. g.
Hæreticus non potest accusare vxorem adulteri. p. 4. fol. 24. a. 3.
Hæreticus omnis quantūcunq; occultus est excommunicatus. p. 1. fo. 33. b. n.
Hæreticus cuiuscunq; sectæ non potest testari. p. 6. fol. 7. a. c.
Contrarium tamen videtur innui. p. 6. fol. 47. b. c.
Hæreticus si spōte redeat ad mittēdus est ad gremiū ecclesiæ. p. 7. fo. 79. a. a.
Sed quando dicatur statim redire. ibid.
Hæreticorum prædicationibus & conuentui, qui interest iudicandus est hæreticus. p. 7. fol. 79. b. a. col. 1. per totum.
Hæreticus dicitur ille qui est a fide catholica separatus. p. 7. fol. 76. b. 1.
Hæreticis reuerfis ad fidem bona sunt restituenda. p. 6. fol. 47. b. g.
Hæreticorum duplex est secta perniciosissima. p. 7. fol. 76. b. 1.
Hæreticorum bona nō possunt capi per principes seculares, donec sententia lata sit per iudices ecclesiasticos. p. 7. fol. 18. a. c. in fine.
HAERES quibus modis nō redditur indignus si mortem testatoris nō vindicauerit. p. 6. fol. 50. b. c.
Hæres de qua culpa teneatur legatarijs. p. 6. fol. 74. b. c. per totum.
Hæres quibus de causis hæreditate priuatur. p. 6. fol. 50. a. 1.
Hæres qui non vindicauerit necem defuncti, neq; adire hæreditatem neq; petere bonorum possessionem potest. ibid. e.
Sed an sufficiat accusatione pposuisse, vel an sit expectandū qd mors defuncti sit vindicata. ibid. i.
Hæres qd soluit in pœnā cōtumaciæ nō nocet legatarijs. p. 6. fo. 38. a.
Quin & tenebitur soluere de suo, licet conficiat inuentarium, cum nihil restat de hæreditate. p. 6. ibid.
Hæres vendens res hæreditarias pro soluendis debitis, an teneatur se obligare de euictione. ibid. f.
Hæres quibus de causis si excusare potest ne perdat hæreditatem modo non vindicauerit mortem defuncti. p. 6. fol. 52. a. 2.
Hæres non tenetur respondere creditoribus vel legatarijs durante tempore concessio ad confessionem inuentarij. p. 6. fol. 37. b. 2.
Hæres qui non confecit inuentarium an priuatur Trebellianica. p. 6. fol. 39. b. a. per totum.
Hæres quomodo declarabit se hæreditatem adire. ibid. e. 1.
Hæres qui adiuit hæreditatem patris non potest reuocare rem a patre alienatam de bonis feudalibus. p. 5. fol. 90. a. a.
Et si sit pro parte hæres, p. a parte repellatur a viciandō. p. 5. fol. 90. a. a.

Index materiarum

Heres quomodo possit hereditati sibi delatę renūciare. p. 6. fol. 43. a. 1.
Heres quibus de causis presumatur repudiare hereditatem. ibid. b. c.
Heres suus an possit expresse renūciare omni iuri sūctis. p. 6. fol. 20. a. b. in fine.
Heres suus quis sit tempore mortis testatoris. ibidem. c.
Heres suus sufficit quod sit capax tempore mortis testatoris. p. 6. fol. 20. b. 1. & a per totum.
Limita tñ nisi capacitas retrotrahitur ex causa ut in heretico. ibid. c.
Heres qui malitiose testamentum occultat perdit falcidiam. p. 6. fol. 82. a. 2.
Heres qñ non teneatur soluere legata a testatore relicta. p. 6. fol. 57. b. 1.
Heres commodatarij tenetur sicut defunctus. p. 5. fol. 6. b. 1.
Heres quando non habet a defuncto illud quod sibi habet relinquere potest tunc venire contra factum defuncti. p. 5. fol. 90. a. 2.
Heres qui abstinet hereditate fraudulenter bona hereditaria surripit facit per hoc videtur hereditatem adire. p. 6. fol. 40. a. 1.
Heres extraneus institutus debet habere quartam, quę dicitur falcidia quando grauatur multis legatis. p. 6. fol. 79. b. 1.
Heres accomodans tacitam fidem testatori de legato incapaci præstādo, si præstetur perdit quod sibi debebatur per legem falcidiam, nisi sit filius aut nepos testatoris. p. 6. fol. 81. a. 1.
Heres vnus institutus in duodecim vñcis secundus in sex vnus habebit duas partes alius tertiam. p. 6. fol. 19. a. 2.
Heres institutus in certa re, neq; alio in reliquo instituto, habebit totā hereditatem. p. 6. fol. 16. b. 3.
Sed quid si institutus in certa in reliquo phibitus sit a testatore quid capere nec in ea parte alius institutus sit an vñabitur institutio, vel an succedet vñuerfali ter an relictus venientibus ab intestato? p. 6. fol. 17. a. c. per duas columnas.
Verbū heredit' in materia feudali intelligit de masculis. p. 6. fol. 17. a. b.
Heres si sit pure institutus, alter verò sub conditione, statim post mortem testatoris agnoscat partem suam pure institutus alter verò non donec impleatur conditio. p. 6. fol. 125. b. 1.
Heres an possit institui ad diem vel in die certa. p. 6. fol. 18. b. a. per totū.
Heres vel legatarij an censetur ille cui vñfructus oim bonorū relict' est, vel cui omnia bona legantur. p. 6. fol. 17. b. col. 2. in fine glo. magnę.
Heres etiam contra fideicommissarium vñuerfale detrahit quod sibi defunctus debebat. p. 6. fol. 38. b. g.
Heres extra iustitiam si quid occultauerit fraudulenter teneat eius duplum his, qui aliquid iuris habent in bonis testatoris. p. 6. fol. 38. b. 2.
Hoc procedit qñ talis occultatio inducet detrimentū legatarij aut creditoribus. p. 6. fol. 39. a. a.
Heres si intra tempus datum inuentarium non confecerit tenetur creditoribus & legatarijs, etiam vñra vires hereditatis & falcidie cōmo do priuatur. p. 6. fol. 39. a. 1. & fol. 85. a. 1.
Sed quid si fecit inuentarium sed malitiose an idem eret dicendū ibi. c.
Et hoc casu legatarij quare teneat heres vñra vires hereditarias? ibi. f. per totum.
Heres in foro conscientie, an teneatur vñra vires hereditarias? Barto. tenet cum theologis quod non. p. 6. fol. 39. b. col. 1. in prin.
Heres in testamento institutus non declarato in qua parte sit institut', si testator in codicillis nō exprimat, in totū heres erit. p. 6. fol. 15. a. 3.
Heres institutus in cert.
Heres qui se heredem fecit institui vel vi vel alio quouis modo qua pōna puniatur. p. 6. fol. 10. a. f. g. h.
Heresis nomen an sufficiat corā testatore a tabellione recitari & a ipso testatore confirmari. p. 6. fol. 14. a. h. per totum.
Heres directo institui nō potest in codicillis: pōt tñ in eis rogari, post mortem alicui hereditatem restituere. p. 6. fol. 15. a. 1.
Heres incapax institutus in tēpus quo capax erit valet. p. 6. fol. 19. a. 1.
Heredi pure instituto pōt in codicillis apponi conditio. p. 6. fol. 15. a. 2.
Heredis institutio est caput & principium testamenti. p. 6. fol. 2. a. h.
Heredis institutio coacta nō valet & applicat hereditas fisco. p. 6. fol. 10. a.
Heredis institutio si deficit in testamento tñ debentur legata in eo relicta. p. 6. fol. 13. a. a.
Sed an requiratur quod hereditas adeatur videtur quod sic ibi.
Heredis institutio nutu facta valet secundū Abbate. p. 6. fol. 14. b. a.
Heredis institutio vñatur si testator in persona heredis vel legatarij eret. p. 6. fol. 16. b. 1.
Heres antequam adeat hereditatem debet certus esse de morte testatoris, & q fuerit capax sciendi testamenti. p. 6. fol. 41. b. 1.
Heredis institutio non vñatur si testator amicū sub fratris appellatione instituat. ibid. a. 2.
Heredis institutio vñatur si duo sunt eiusdem nominis quorum vnus instituitur, & non conflet de quo senferit testator. p. 6. fol. 15. b. 1.
Magis tñ dilectus testatoris censetur institutus. ibidem. a.
Heredis institutio debet coram a testatore fieri nec in alterius arbitriū poni. p. 6. fol. 15. b. 2. & g.
Heredi mariti non licet a dultetij accusare vxorem defuncti, maxime ad perendam eius dotem. p. 7. fol. 66. a. 1.
Heredem instituere est eū facere dñm bonorū. p. 6. fol. 13. a. 1.
Heredes quatuor si instituti sūt i quatuor vñcis, habebit quilibet tres. p. 6. fol. 19. a. 1.
Heredes institui quę personę possunt. p. 6. fol. 13. a. 2.
Heredes quę personę institui non possunt. p. 6. fol. 13. b. 2.
Heredes necessarij, qui institui possunt. p. 6. fol. 20. a. f. & fol. 21. a. 1.
Heredes alij sunt sui alij extranei, alij necessarij & eorum quę sit diffinitio. p. 6. fol. 20. a. 1.
Heredes facta iudicialiter hereditatis diuisione debent ad inuicem de euisione promittere si autem sit a patre facta diuio non est opus. p. 6. fol. 101. b. 2.
Heres quibus modis non redditur indignus si mortem testatoris non vindicauerit. p. 6. fol. 50. b. c.
Heres de qua culpa teneatur legatarij. p. 6. fol. 74. b. c. per totum.
Heres quibus de causis hereditate priuatur. p. 6. fol. 50. a. 1.
Heres qui non vindicauerit necem defuncti, neq; adie hereditatē neq; petere bonorum possessionem potest. ibidem. e.
Sed an sufficiat accusationē proposuisse, vel an sit expectandū q mors defuncti sit vindicata. ibidem. i.
Heres qd soluit in pōnam contumacię nō nocet legatarijs. p. 6. fol. 38. a.
Quin & teneatur soluere de suo, licet conficiat inuentarium, cum nihil restat de hereditate. ibidem.
Heres vendens res hereditarias pro soluendis debitis, an teneatur se obligare de euisione. ibidem. f.
Heres quibus de causis se excusare potest ne perdat hereditatem modo non vindicauerit mortem defuncti. p. 6. fol. 52. a. 2.
HAEREDITAS fratris occisi a fratre non venit ad ceteros fratres: sed ad fscum deuoluitur. p. 6. fol. 50. b. g.
Hereditas quibus modis aufertur ab heredibus tanquam ab indignis. p. 6. fol. 61. a. a. per totum.
Hereditas quę aufertur ab indigno applicari debet fisco. p. 6. fol. 50. b. d.
Hereditas est successio in vñuerfū ius quod defunctus habuit deducendo are alieno. p. 7. fol. 98. a. 2.
Hereditatis aditio non valet facta sub conditione. p. 6. fol. 42. a. 1.
Hereditas adiri nō pōt si dubitatur, an vxor intestati sit pgnansibi. a.
Hereditas qualiter debeat diuidi inter heredes. p. 6. fol. 99. a. 1.
In diuidenda hereditate, quę bona debeant conferre filijs. p. 6. fol. 99. & 100. per totum.
Hereditas ad diem vel ex die certa dari nō potest, imō nō expectata die institutus statim est heres. p. 6. fol. 17. b. 1.
Quia postquam quis est heres, non potest ex dispositione testamenti directo definire esse heres. ibid. fol. 18. a. a.
Hereditas bene potest dari ex die incerta. ibidem. b.
Hereditas vt possit auferri filio instituto exprimenda est causa ingrati tudinis. p. 6. fol. 9. b. a. & c.
Hereditas qualiter diuidatur qñ sunt plures heredes. p. 6. fol. 18. b. 2.
Hereditas quam perdit heres, quibus de causis non deuoluitur ad fscū. p. 6. fol. 52. b. 2.
In hereditate fratrum quomodo succedant fratres & alij collaterales. p. 6. fol. 91. a. 1. & i. k. l.
Hereditate relicta pauperibus alicuius ciuitatis de quibus pauperibus intelligendum sit. p. 6. fol. 19. b. 1. a. & d. e. f. g.
Hereditate euicta bonę fidei possessor retinet debita hereditaria, quę nomine defuncti soluit. p. 5. fol. 106. a. 2.
Hereditatis aditio solo animo consistens an obliget heredem in foro conscientie. p. 6. fol. 39. b. b.
Hereditatis aditio ex quibus actibus presumitur. p. 6. fol. 40. a. b. c.
Hereditatis petitio, quanto tempore præscribatur. p. 6. fol. 98. b. a.
Hereditatem quę personę auctoritate propria possunt adire, & quę non. p. 6. fol. 40. b. 1.
HAEREDITATEM repudiare vide in dictio repudiare.
Hereditatem paternam vel maternam quilibet de liberis potest perpetuo adire. p. 6. fol. 36. a. d. & e. per totum.
Hereditatis verbū secundum vulgare Hispanum refertur ad fundos. p. 6. fol. 15. a. c.
Hereditate per regem ab herede defuncti necem non vindicāte euicta heres satisfaciē creditoribus iuxta vires hereditarias & legatarijs re tentata falcidia, quam erat habiturus. p. 6. fol. 52. b. 1.
Hereditarias resiacentes qui asportat tenetur ad eas cum fructibus pceptis restituendas. p. 7. fol. 53. b. 2.
HAEREMITAE vt sunt monachi sancti Augustini qui professionē faciunt testari non possunt ceteri autem possunt. p. 6. fol. 7. a. c.
HEBRAEI vñde dicti sunt. p. 7. fol. 74. b. b.
HERMAPHRODITVS baptizatus potest. p. 1. fol. 17. a. col. 2. k.
Hermaphroditus si præualer in sexu virili testis in testamento esse pōt. p. 6. fol. 5. a. 2.
HISTRIONES qui proprie dicantur. p. 1. fol. 19. a. d.

Septem partitarum

HISTRIONES & ioculatores sunt in peccato & statu dñationis, vt hic innuitur. p. 1. fol. 19. a. d.
HISPALIS quare sit dicta, & a quo condita fuerit. p. 3. fol. 109. a. f.
Hispanorum laus. p. 5. fol. 55. a. g.
Hispani vt refert Oldra, sunt curiosi in habendo libros. ibidem
HOMAGIVM idem est, q iuramentum, & sic potest inferri, qd homagij interpositio firmat contractum. p. 3. fol. 63. a. c.
Homagium qui frangit an dicatur perius, vel infamis. ibi.
Homagium quid sit, & vñde originem habuit. p. 4. fol. 61. a. o.
Homagium qualiter præstetur tenetur qui tenent fortalia a rege ex donatione. p. 2. fol. 40. a. 1. & ibid. b. a.
Homagium vñuerfatis ligat non solum eos, qui viui sunt sed & postereros. p. 2. fol. 50. b. a.
Homagium habet in se aliquā speciem seruitutis: Nā nihil est dicere facio me hominem tuum, quā se seruum constituere. p. 4. fol. 62. a. p.
Ad homagium tenentur qui tenent castella etiam alio titulo quā donatione regia. p. 2. fol. 41. a. 1.
Homagium semel pñto rex retinet ius suum licet castrum vel villam tra dat alteri. p. 2. fol. 40. a. f.
Homagium præstāda quotiens personarum feuda tenentiū sit mutatio. p. 2. fol. 41. a. 2.
HOMICIDA in quibus casibus lege nō punitur. p. 7. fol. 29. a. 1.
Homicida etiam ille est, qui scienter alium associat qui animo occidendi graditur, licet consilio ei dissuadeat. p. 1. fol. 56. a. d.
Homicida an excusetur si propter metum tyrāni aut alias hominē occiderit. p. 7. fol. 28. b. f.
Homicida a pōna excusatur si ad sui defensionē hominē occidat nec teneatur q prius percussus fuerit naturale est enim propriam salutem defendere. p. 7. fol. 28. b. 2.
Sed qñ pñsumitur ad sui defensionē fecisse? p. 7. fol. 29. b. k. per totum.
Quid autē de eo qui se defendere nō valens titiū apprehendit & eo vñs est tanquam clypeo. p. 7. fol. 29. a. a.
Homicida vel pñr? ad septē pñnitētia de iure teneat. p. 1. fol. 22. b. c. 2. k.
Homicida regis quali pōna subiciatur. p. 2. fol. 35. b. 1.
Homicidij triplex est voluntarium, fortuū & coactū. p. 1. fol. 55. b. 2. & p. 7. fol. 29. b. 2.
Homicidij aliud est spirituale aliud corporale. ibidem. f.
Homicidium casuale qualiter sit. p. 1. fol. 56. a. 2.
Homicidium cōmittens in euicabili defensione nullam irregularitatem incurrit. ibid. b. a.
Homicidium vñde dicatur. p. 7. fol. 29. b. 2.
Homicidium an sit siquis monstruosum hominem occidat. ibid. e.
Quid autem sit occiditū qui ducebatur ad furcas. ibid. f.
Homicidij si culpa pñsit, qualiter quis teneat. p. 7. fol. 30. a. 1.
HOMO scdm qd homo cognoscere debet suū auctore. p. 4. fol. 2. a. d.
Homo non est qui ratione caret. ibidem. e.
Homo dignior est omni creatura cū & angeli ei seruiat. p. 7. fol. 13. b. a.
Homo robustus si contra debilem viitur pugno debilis potest se defendere gladio. p. 7. fol. 29. b. k.
HONESTAS dicitur quasi honoris seruans statum. p. 1. fol. 62. a. a.
HONOR mundanus & gloria hominum non est regis sollicitudinis sufficiens premium. p. 2. fol. 8. b. f.
Honor quid sit. p. 2. fol. 38. b. 1. & f.
Honor non potest pretio nummario æstimari. p. 2. fol. 61. b. e.
Honor debet seruari ciuitati vel villę quę rex fuerit sepult'. p. 2. fol. 39. b. c.
Honor exhibitus papę Christo exhibetur. p. 1. fol. 35. b. 1.
HOSPES nō liberat a piculo custodie p traditionē clauij. p. 5. fol. 48. a. a.
Hospes aliter tractans peregrinos, quā cōuicinos suos, punitur extra ordinem iudicij arbitrio. ibid. a. 1.
Hospitia tenentur dare clericis in aduentu principis: non autem monasteria aut ecclesia. p. 1. fol. 66. b. a.
HOSTIS quis dicatur. p. 7. fol. 98. a. 1.
HVMANAE conditionis dignitas & excellentia. p. 4. fol. 2. a. a.
HYPOTHECA tacita in quibus reb' locū habet. p. 5. a. c. p. tot. & e.
Hypotheca nō extinguitur additione vel detractioe qualitatis circa & bonę fidei possessor qui re hypothecariā meliorauit, nō aliter cogendū est meliorationes restituere, nisi recipiat sumptus erogatos. p. 5. fol. 86. b. 1.
Hypotheca habens præfertur oibus priuilegijs pñalib'. p. 5. fol. 9. b. l.
Hypothecaria nudā possessionē auocat. p. 5. fol. 86. a. b.
HYPODOMIVS antiquus philosophus qualiter instituebat rēpub. p. 2. fol. 70. a. d.

I.
IACITORES dom' regie quales esse debent. p. 2. fol. 35. a. 2.
IACATA ob periculum maris nihilominus remanent in dominio domini iactantis. p. 1. fol. 64. b. 3.
Iactatori in mare, qualiter sit estimatio inter mercatores. p. 5. fol. 53. a. 1.

IEIVNI laus. p. 2. fol. 59. a. e.
Ieiunius melius discernit quam satorius. ibidem.
IGNEM qui faciunt de nocte fraudulenter in maris litore vt credētes ibi portū illuc vadant & periclitentur qualiter puniatur. p. 5. fol. 54. b. 3.
IGNEM qui apponit cum armis a diffidio vel mēsi b' alienis quali pōna puniatur. p. 7. fol. 40. a. 1. & l. per totum.
Ignauis semper ferax sunt. p. 3. fol. 12. a. a.
IGNORANTIA meri iuris ciuili, quando aliquem excusat, distinctio nes ponuntur amplissimę. p. 1. fol. 10. a. col. 1. c.
Ignorantia improbabilis dicitur, in eo qd publicē scitur. p. 1. fol. 57. b. o.
Ignorantia iuris naturalis non excusat militem, nec minorem impuberem. p. 1. fol. 10. b. col. 1. d.
Ignorantia in facto proprio est intolerabilis. p. 2. fol. 168. b. b.
Ignorantia iuris excusat mulieres nō oēs, sed tñ rusticās. p. 1. fol. 10. b. f.
Ignorantia iuris succurrit gñaliter forminis & minoribus in contractibus & delictis quę non ex animo proueniunt. ibidem.
ILLEGITIMVS non potest ordinari nisi legitime a papa, vel si religionem fuerit ingressus. p. 1. fol. 55. b. 1.
Illegitimus ignobilis reputatur, nec potest nobilium insignia secū portare, & abusu dicitur filius nec perpetuat memoriam patrum, nec habet lineam quoad patrem. p. 4. fol. 39. b. f.
Illegitimus legitimitur si pater eum in testamento in filiū suū agnoscit. p. 4. fol. 44. a. 2.
Sed an requiratur quod tēpore prolatorū taliū verborū possit legitime esse matrimonij cū tali cōcubina de qua fuisse filios. ibi. p.
Illegitima filia matrimonio copulata cum maiore iudice ciuitatis effici tur per hoc legitima. p. 4. fol. 44. b. 1.
Illegitimi filij sūt indecori & id eo inhabiles ad ea q in decore cōsistunt vt ad dignitates. p. 4. fol. 39. b. c.
Et Baldus dicit eos esse infames quoad ecclesiam. ibidem.
Illegitimi senatorū filij nō gaudēt priuilegio patrum quo ad euitandas pōnas torturę & ceteras plebcorum. p. 7. fol. 44. a. col. 1. in medio.
Illegitimorum quorū sunt genera & qui dicuntur. p. 4. fol. 41. b. 2.
ILLVSTRES personę quę dicantur. p. 4. fol. 41. b. 1. & b. & c.
IMMUNITATE ecclesię quę personę possint gaudere vel non. p. 1. fol. 101. b. 2. & fol. 102. a. 1.
Immunitate quę loca gaudeant. ibidem. i.
Immunitatis concessio durat tantum ad vitam regis. p. 3. fol. 89. b. f.
Immunitas si concedatur venientibus ad habitadum aliquē locū an ea gaudeat originarij, qui postea reuertuntur. p. 3. fol. 99. a. 1.
IMMOBILIA præstibuntur per bonę fidei possessorē decem annis inter præsentēs, & viginti inter absentes. p. 3. fol. 169. a. 2.
IMPERATOR nō pōt sibi facere parem vel maiore. p. 2. fol. 3. a. col. 1. a.
Imperator licet sit procurator maximus imperij non tamen est domin' proprietatis. p. 1. fol. 5. b. col. 2. g.
Imperator potest infundare res imperij. ibid. h.
Imperator est corporalis mundo deus, & tanquam stella matutina in medio nebule meridionalis. p. 2. fol. 2. b. col. 1. b.
Imperator quam potestatem habeat. p. 2. fol. 4. a. col. 2. 1.
Imperator quibus rationib' populi amore & bñuolentiā cōsequit. ibi.
Imperator solus princeps dicitur. p. 2. fol. 7. a. col. 1. b.
Imperator cur dictus creatus, & vnus. p. 2. fol. 2. b. col. 1. 1.
Imperator quando sit subiectus papę in temporalibus. ibid. col. 2. i.
Imperator cur dicatur rex. p. 2. fol. 2. b. col. 1. d.
Imperator quid debeat agere tēpore pacis & belli. p. 2. fol. 4. b. col. 1. a. 1.
Imperatores an possint simul esse duo. p. 2. fol. 2. a. col. 1. a.
Imperatoriā dignitatem quę concernat. p. 2. fol. 3. a. col. 1. 1.
Imperij pñsit a deo p. nñsiuē & appobatiuē, formaliter & effectiue p. 2. fol. 2. a. col. 2.
Imperium & coniugium non patiuntur confortem. p. 2. fol. 3. a. col. 1. a.
Imperium quibus reb' promeruerunt Romani. p. 2. fol. 2. b. col. 2.
Imperium vñde dicatur. ibidem. f.
IMPERIVM merum vide in parte Merum.
Imperij dignitas quanta sit. p. 2. fol. 2. b. col. 1. 1.
Imperio Romano quemadmodum nihil fuit in principio fortius, ita in fine nihil erit debilius dixit glossa Daniel. c. 3. p. 2. fol. 2. b. col. 1. b.
IMPVBES de luxuria acculari non potest quia non presumitur eum posse facere, de alijs autem criminibus puniri potest maior decennio cum dimidio. p. 7. fol. 5. a. 1.
IMPOTENTIA simpliciter si dicatur comprehendit tam impotentia iuris quā facti. p. 2. fol. 61. a. f.
INCANTIO quid sit. p. 6. fol. 46. a. b.
Incantationibus animum mulierum ad libidinem fleci constanter asserit Angelus in l. eorum. C. de malefici. & mathe. ibidem.
Incantatores qui pingendo imagines cereas vitas hominum labefaciūt qualiter puniuntur. ibid.
INCAPAX heres institutus, si hoc regis curie reuelat antequam accusetur lucratur præmium diuidię partis hereditatis. p. 6. fol. 52. a. 1.
C 2

Index materialium

INCERTVM non dicitur quod ex relatione ad aliud certificari potest. p. 5. fo. 17. b. i.

INCOESTVS dicitur quasi contra castitatem factus. ibid.

INCESTUS etiam committitur cum filia filiae vel filij vxoris. ibidem. b.

INCESTUS poena & accusatio eadem est qd adulterij. ibi. * 2. & 3.

INCESTUS proprie dicitur inter collaterales, inter ascendentes aut & descendentes nefarius. ibidem. g.

INCESTUS cum quibus personis dicatur committi. p. 4. fo. 10. a. * 2.

INCESTUOSUS an possit matrimoniu contrahere. ibid. i.

INCARCERATI qualiter de noctu asseruari debeant. p. 7. fo. 85. a. * 2.

INCARCERATI permittendum est loqui cum procuratoribus suis & amicis. p. 7. fo. 85. b. a.

Quando nondum ab eis est suscepta confessio aliter censendum est. ibid. e.

INCARCERATI post relaxationem si fugiat ad quid teneatur. fideiussor. p. 7. fo. 86. a. * 1.

INCARCERATI qui fugiunt pro conuictis habentur. p. 7. fo. 47. a. 2.

Qui incarceraui per vim auferit ea poena punitur qua punitendus erat ipse captus. ibid. * 2.

INDICIUM quid sit. p. 2. fo. 59. a. f.

Ex indicij indubitatis an quis possit condemnari. p. 7. fo. 13. b. d.

Indicia indubitata quae dicantur. ibidem.

Indicium vnum vel plura quando sufficiant est in arbitrio iudicis. ibi. g.

INDIS Maris oceani an iuste bellum moueatur vide latissime per 20. fere colum. p. 2. fo. 79. 80. 81. & 82.

INDI traentes ad calidas regiones moriuntur. vt plurimu. p. 2. fo. 78. b. 2.

INDVLGENTIAE ecclesiasticae per quas personas possunt concedi. p. 1. fo. 27. a. * 2.

Indulgentia quanta vim habeant ad purgationem animae. ibi. b. * 1. & g.

Indulgentiae non valent quantum ad remissionem poenae existentis in peccato mortali, secundum omnes. ibid. f.

Indulgentiae concessae mortuis nihil operantur. Nam potestas clauium non extenditur ad mortuos, cum non sint de foro ecclesiae, sed de foro dei. p. 1. fo. 28. a. 4. colum. per totam col.

Indulgentia est poenae debitorum remissio. p. 7. fo. 95. a. * 1.

Indulgentia duplex est generalis, & specialis. ibid.

Indulgentia concedi non potest per principem in prauiudicium partis. ibi. 3.

Indulgentia si cui detur antequam sententia lata videretur remittere, & poenam & infamiam. p. 7. fo. 95. b. * 1.

Indulgentia quae continet restitutionem infamiae remittitur. p. 7. fo. 125. a. colum. in principio.

Si vero princeps simpliciter dicat indulgemus sine aliquo adiuncto poenam tantum remittere videtur. ibidem.

Indulgentia generalis criminum non valet, sed debent crimina quae remittuntur specificis nominari, & non intelligitur remissum nisi qd est sigillatim in literis expressum. p. 3. fo. 90. a. g.

Sed quid si rex ad pacificandam provinciam generalem delictorum indulgentiam dediderit. ibidem.

INFAMATORES hominum peiores sunt quam raptores rerum cap. deterioris. 6. q. 1. p. 7. fo. 25. b. k.

Infamis non potest esse pater in baptismo. p. 2. fo. 17. b. col. 1.

Infamis non potest esse procurator. p. 3. fo. 31. b. e.

Infamis est damnatus per sententiam de quocunque crimine publico. p. 7. fo. 24. a. e.

Infamis non potest obijcere alteri de infamia. p. 7. fo. 22. b. f.

Infames quae personae ipso iure habeantur. p. 7. fo. 24. a. * 1.

Infamis an statim efficiatur sine sententia declaratoria deprehensus in crimine unde condemnatus esset infamis. p. 7. fo. 24. b. a.

Infamis est qui constituitur crimen ex quo damnatus infamiam incurrit. p. 7. fo. 24. b. b.

Infames ad honores & dignitates non admittuntur quin ante habitas perdunt. p. 7. fo. 25. a. * 1.

Certa tamen publica munera obtinere possunt. ibidem. g.

Infamis fingitur mortuus. ibidem. b. d.

Infamis an possit esse tutor legitimus vel dativus. ibidem. f.

Infamia quid sit. p. 7. fo. 22. b. l.

Infamia vt incurritur ipso facto, an sit necessaria sententia declaratoria. p. 7. fo. 24. a. c.

Infamia progenitorum transit in posteros. p. 2. fo. 57. b. b.

Infamia facti quibus ex causis irrogatur. p. 7. fo. 23. a. * 1.

Infamia facti quos effectus operetur. ibidem. k.

Infamia iuris quibus ex causis irrogatur. ibid. * 2.

Infamia facti nunquam aboleri potest, infamia vero iuris potest per principem. p. 7. fo. 24. b. * 1.

Infamiam ipso iure infamiam non est iudicis commutare. p. 7. fo. 25. a. c.

Iniustitia est quae facit vacillare corda subditorum dominis suis. p. 2. fo. 4. b. col. 1. b.

INFANCONES qui dicantur. p. 2. fo. 7. b. i.

INFANS etiam interueniente tutoris autoritate obligari non potest.

p. 5. fo. 62. a. f.

INFIDELIS si teneat puerum in baptismo an contrahatur cognatio spiritalis. p. 1. fo. 17. b. col. 1.

Infidelis iudex si iuste occidat, non potest post baptismum ordinari: sed si iniuste occidit, potest. p. 1. fo. 36. b. * 1.

Infideles subditi principis Christiani tenentur ad obseruantiam legis ab ipso promulgata. p. 1. fo. 9. a. col. 2. e.

Inter infideles non habet locum. ut de incestu. nupt. p. 5. fo. 108. a. g.

INFIRMVS non inuenio suo presbytero potest confiteri alij clerico vel laico etiam mulieri sed cum euadet debet iterum confiteri. p. 1. fo. 23. b. col. 2. * 1. & d.

INGENVVS damnatus ad metalla non efficitur seruus poenae. p. 4. fo. 49. b. a.

INGRATITVDO an excludat a successione intestati. p. 6. fo. 48. a. col. 1. in principio.

Ingratitudo repellit fratrem a successione intestati. p. 6. fo. 50. a. d.

Ingratitudo non potest committi ante decimum annum. p. 6. fo. 45. a. b.

Ingratitudinem mouere filijs non licet heredi si a patre non facta fuerit mentio. p. 6. fo. 49. a. c.

Ingratitudinis causa quot sunt ex quibus perditur priuilegium filij. p. 6. fo. 45. b. * 1.

Ingratitudo vias obstruit gratiae. p. 2. fo. 9. a. m.

Ingratum filium si pater occideret, non teneretur lege Pompeia de paricida. ibid. d.

INIMICORVM quidam sunt extranei: quidam domestici. p. 2. fo. 65. a. * 2.

Inimicorum appellatione continentur omnes qui alterius consanguineus vsq; ad quantum gradum occiderent. p. 7. fo. 97. b. * 1.

Pro inimico quae dari alteri per sententiam quid opereretur. p. 7. fo. 20. a. e.

Inimici fidei qui auxilium praebent contra fideles sunt excommunicati, & eorum bona applicantur fisco. p. 4. fo. 55. a. * 2.

Item & deferentes victualia durante guerra. ibi. g.

INIVRIANS facto vel verbo regis officiales arbitrarie puniuntur. p. 2. fo. 51. a. * 1.

Iniurians officiales regis arbitrie puniuntur. p. 2. fo. 51. a. * 1.

Iniuria facta sacerdoti quando sacerdotalia signa deferat atrocior reputatur quam quando non deferat. p. 7. fo. 17. a. e.

Iniuria quando non inuenitur certa a iure statuta poena, imponitur arbitrio iudicis. ibidem. * 1.

Iniuria quae trahit secum executionem transit in heredem. p. 5. fo. 15. a. c.

Iniuria genus est aduersus nihil male merentem audire maledicam linguam. p. 2. fo. 35. a. a.

Iniuria facta clerico dicitur atrox & qui persequitur sacerdotes dominum crucifigit. p. 1. fo. 70. b. b.

Iniuria quae personae facere aut recipere possint. p. 7. fo. 34. b. * 1. & 2.

Iniuria qui remittit non videtur remittere dana & interesse. p. 2. fo. 36. b. b.

Iniuria atrox, levis, & grauis quae dicitur. p. 7. fo. 37. a. a.

Atrax iniuria reputatur dare aliam, unde eam vt grauisimam iniuriam expellerent euangelistae. p. 7. fo. 37. a. c. d.

In iniuria estimatione debet iudex diligenter considerare personam iniuriam quae passa est, tempus & locum, & sic pro arbitrio poenam imponere. p. 7. fo. 37. b. i.

Iniuria facta consanguineo toti cognationi facta videtur. p. 3. fo. 14. a. b.

Iniuria est dedecus dictum aut inflictum alicui iniuste in eius vilipendium, & est duplex. vna verbalis altera facti. p. 7. fo. 32. b. * 1.

Iniuriarum actio potest intra annum intentari postea vero non quia ex tanti temporis diuturnitate praesumitur remissa, & non ad animum reuocata. p. 7. fo. 37. b. * 1.

Sed a quo tempore incipit currere iste annus, & an etiam curret ignorari iniuriam. p. 7. fo. 38. a. b.

Iniuriarum actio quibus ex causis remissa censetur. p. 7. fo. 37. b. * 1. & fo. 38. a. e.

Iniuriarum actio licet expiret anno tamen per viam exceptionis compellitur iniuriarum excommunicatus satisfacere. p. 7. fo. 38. a. a.

Iniuriarum actio tollitur dissimulatione veluti si iniuriam pallus fuit cum inimico: quod intellige quia iniuria non est illata in corpus. ibid. d.

In actione iniuriarum, non agitur ad damnum vt ad damnum, sed vt ad contumeliam. p. 7. fo. 37. b. b.

Actiones iniuriarum in quibus cadit vindicta non transeunt ad heredes nec contra eos, nisi si fuisset contestata cum defuncto. p. 7. fo. 38. a. * 1.

Hoc tamen fallit vbi iniuria facta fuit infirmo, & ex illa infirmitate mortuus sit, aut si sit iniuriatus post mortem. ibidem.

INOFFICIOSVM testamentum vide in parte querela.

INQVISITIO super quibus rebus possit fieri. p. 3. fo. 85. b. * 1. & h.

Inquisitio de iure communi non habet locum in priuatis criminibus, quia iudex non repraesentat personam priuatam. p. 3. fo. 85. b. in fine.

Inquisitio generalis est ius procedendi per officium ad inuestigationem

Septem partitarum

omnis facinorosa persona in territorio inquiritis, poena digna. p. 3. fo. 84. a. e.

Inquisitio specialis est ius procedendi ad inuestigandum personam, quae delictum iam repertum commisit. ibid.

Inquisitio specialis quo ad personas, est illa quae fit per visitatorem ecclesiae, vel quando inquiritur de aliquo maleficio contra aliquam ciuitatem, & eis homines. ibid.

Inquisitio est triplex, generalis specialis & voluntaria. p. 3. fo. 84. a. * 1.

Inquisitio generalis non potest fieri, nisi per regem aut per alium eius mandato: specialis autem per habentem merum imperium in loco, in quo vult inquirere. p. 3. fo. 84. b. * 1.

Generalis tamen quoad personas, & specialis quoad delicta, sine regis mandato fieri potest. ibid. g.

Inquisito in quibus casibus non datur copia testium. p. 3. fo. 87. a. a.

Inquisitor, qui male inquit seu prauiatur, qua poena mulcatur. ibidem. h.

Inquisitoribus quis debeat dare expensas. p. 3. fo. 86. a. * 1.

Inquisitores qualiter honorari debeant. p. 1. fo. 86. a. * 2.

Inquisitores quod iurare debeant se seruatuos. ibid. * 3.

Inquisitor qualem notarium eligere debeat. p. 3. fo. 86. b. g. & * 1.

Inquisitores debent esse duo ad minus, & vnus notarius. partita. 3. folio 85. b. * 1.

Inquisitor debet esse bonae fame, deum timens & legalis, bonum etiam populi volens, non partialis: alias non valet inquisitio. p. 3. fo. 85. a. * 2.

Qui dolo, vel lata culpa contra alium inquit potest criminaliter puniri. p. 3. fo. 85. b. c.

INSANIA quid sit. p. 2. fo. 13. b. * 1.

INTENTIO in mente concepta nihil operatur. p. 5. fo. 107. b. b. e.

INSTALATIO noua an requiritur quando quis vt canonicus diu stetit in choro & capitulo & postea papa cum eo dispensat super eodem canonicatu. p. 3. fo. 164. b. b.

INSINVATIO donationis necessario requirit iudicis praesentiam. p. 5. fo. 14. b. a.

Ininuatio coram quo iudice debeat fieri. ibid. b.

INSIGNIA principis nulli debet assumere. p. 2. fo. 13. a. b.

INSTITVTIO & instituire vide in parte heredis.

Institutio captoria quid. p. 6. fo. 15. b. g.

Institutio captoria in quibus casibus locum habet. p. 6. fo. 15. b. g. per totum.

Institutio est nulla quando quis instituitur in re sacra, vel religiosa, vel quae non est in rerum natura. p. 6. fo. 19. a. h.

Institutio valet si incapax instituitur in tempus quo capere poterit, & poterit interim bonorum possessionem agnoscere. ibid. i.

Instrumentum debiti qui rumpit, non ideo amittit ius suu. p. 5. fo. 100. a. f.

Instrumentum debiti recte legari potest, & intelligitur per hoc legatum debitu. p. 7. fo. 175. b. * 2.

Quid autem si testator mandet vt nihilominus debitor suus soluat debitum creditori testatoris an hic creditor agat contratalem debitorum videtur qd non: sed contra heredem. ibidem.

Et quid prodest tale legatum. ibid. c.

Instrumentum factum per verba obscura, & non intelligibilia est nullu. p. 3. fo. 65. b. l.

Instrumentorum variae formae & tenor, vide in parte forma.

INSULA in medio fluminis nata, qualiter diuidatur inter eos qui ab utraq; ripa praedia possident. p. 3. fo. 160. a. * 2.

Insula in flumine nata non acquiritur vsui vtiuario sed domino, proprie tatis: sed tamen est de eo quod per alluionem accrescit. p. 3. fo. 160. b. * 3.

Insula in mari nata (quod raro fit) primo occupantis sit. ibid. * 2.

INTELLECTVS oculus est animae secundum B. bernard. p. 2. fo. 71. b. g.

INTERDICTI specialis est poena, vt vnus puniatur pro alio. p. 1. fo. 86. b. k.

Interdicere potest episcopus totam parrochiam ex delicto vnus parrochiani. p. 1. fo. 86. b. h.

Interdictum saluianum siue directum siue vtile tantum competit pro rebus illatis in fundum rusticum vel urbanum, non alias. p. 5. fo. 87. b. col. 1. in medio.

Interdicto recuperanda agenti non obstat defectus proprietatis. partita. 3. fo. 6. b. g.

Interdici quibus de causis solent ecclesiae. p. 1. fo. 86. b. * 2.

INTERPRES qui alteri audiuit consentientem sacerdoti tenetur fide liter seruare secreta consentientis. p. 1. fo. 15. a. c.

INTERROGATIO est quaestio per iudicem parti super rebus duabus de quibus in iudicio contenditur ad sciendum veritatem facta. p. 3. fo. 64. b. * 1.

Interrogatio quam vtilitatem habeat, & quis eam possit facere, & super quibus rebus. ibidem. * 2.

Interrogationes faciendae sunt in iudicio post litem contestatam, non ante nisi cum quis agit contra aliquem, tanquam alicuius heredem. p. 3. fo. 51. b. * 2.

Interrogationes ante litem contestatam, vt ait speculator tit. de interre. g. actio. hodie recesserunt ab aula. p. 3. fo. 51. b. d.

Atq; etiam ad huiusmodi interrogationes ante litem contestatam respondens, potest ex praesentia responsum reuocare. p. 3. fo. 51. a. * 1.

INTIMATIO qualiter debet fieri quando non est tutus accessus ad eum cui debet fieri. p. 2. fo. 52. b. i.

INTESTATVS dicitur quis dupliciter. p. 6. fo. 87. b. * 1.

Intestatus proprie dicitur qui testamentum facere potest, & decessit sine testamento vel non iure facto. ibidem. e.

INVENTARIVM potest confici citra aditionem hereditatis. p. 6. fo. 37. a. d.

Inuentarij confectio an possit remitti per testatorem. p. 6. fo. 37. a. col. 1. in princip.

Inuentarium non tenetur facere haeres coharedi neq; vniuersali fidei commissario. ibidem. a.

Inuentariu qualiter confici per heredem debeat. p. 6. fo. 36. b. * 3.

Inuentarium an teneatur conficere usufructuarius omni bonoru. ibid. h.

Inuentarij confectio quid vtilitatis afferat heredi. p. 6. fo. 37. a. b.

Inuentarij conficiendi tempus quando currat. ibi. d.

Inuentarium esse legitime confectum possunt legatarij petere a iudice vt iuret haeres. p. 6. fo. 37. b. * 1.

Inuentarij beneficium quid detur heredi. p. 6. fo. 38. a. f.

Inuentarium licet non conficiatur fisco non tenetur vltra vires hereditarias. p. 6. fo. 52. b. d.

Inuentarium tunc dicitur legitimum, quando omnia continet distincte & clare. p. 6. fo. 37. b. g.

Sed si haeres vnam rem subtrahat an corrumpat inuentarium? & videtur qd sic. ibidem.

INVESTITVRA duplex est verbalis & realis. p. 2. fo. 29. a. c.

Inuestitura verbalis & realis qualiter fiat. p. 3. fo. 106. a. a. b. c.

Inuestitura nomen antiquius non fuit in vsu neq; illi digestorum reperitur. p. 2. fo. 29. a. c. & p. 4. fo. 66. b. b.

Per inuestitura annuli, acquiritur quasi possessio in incorporalibus. p. 2. fo. 29. a. c.

INVOCATIO sancti spiritus qd in fit electione non est de eius substantiali solennitate. p. 1. fo. 38. b. c.

IRA quae mala secum affert. p. 2. fo. 15. b. * 1. & fo. 14. b. l.

Ira assimilatur stultitiae. p. 2. fo. 14. b. h.

Iracundia procedit a felle. p. 2. fo. 14. a. b.

Iracundia plus humana viscera dilaniat quam leo aut vipera. ibid. f.

Iracundiae calore quae facta sunt non debent haberi pro firmis. p. 7. fo. 100. a. 2.

IRREGVLARITAS ex homicidio contracta tollitur per baptismum. p. 1. fo. 17. a. col. 1. a.

Irregularitas aliquando contrahitur ex facto iusto & meritorio, sicut est in indice iuste iubente quae occidi. p. 1. fo. 56. b. d.

IVDAEI qui dicuntur & vnde nomen acceperunt. p. 7. fo. 74. b. * 1. & a.

Iudaei quare per reges catholicos electi sunt ex hispania. ibid. c.

Iudaei quare non possint exequi in die sabbathi. p. 7. fo. 75. a. * 3.

Iudaei non debent fornicari cum Christiana sub poena mortis. p. 7. fo. 76. a. * 1.

Iudaeus non potest emere etiam ignorans mancipiu christianu, qd si emerit in libertatem restituitur sine precij restitutione. ibid. * 2.

Iudaei supra caput signu asportare tenentur vt discernantur a Christianis. ibid. * 3.

Iudaei qualiter attrahendi sunt ad fidem christi. p. 7. fo. 75. b. * 1.

Iudaeus an possit haeres institui a Christiano vel ei aliquid legari? variae sunt opiniones. p. 6. fo. 13. b. i.

Iudaeus aut paganus non potest haeres institui. p. 6. fo. 53. a. b.

Iudaeus aduocationis officio fungi non potest. p. 3. fo. 39. b. i.

Sed quid si postulet iudice ignorante, an teneat processus. ibidem.

Iudaei qua forma verborum vtatur in pstatione iuramenti. p. 7. fo. 60. b. * 3.

Iudaei qualiter debeant vitam transire inter Christianos. p. 7. fo. 5. b. * 2.

Iudaeis permittit lex partitarum scenerari: quin & compellit illis vsuras solvere. p. 5. fo. 79. b. a.

Sed an illis iuste liceat contra tex. C. post miserabilem & c. quanto de vsu. ibidem.

Iudaei omni officio publico & honore priuati sunt ne Christianum aliquo modo subijcere possint. p. 7. fo. 75. b. * 1.

Iudaei an hodie succedant pariteribus ex dispositione legis Moisaicae, vel legis communis. p. 7. fo. 75. b. g.

Iudaeis cum Christianis nullu debet esse commerciu, unde nec Christianus potest seruire iudaeis potest tamen cultuare eos vt praedia. ibidem. * 3.

Iudaei & infideles, qui nunquam fuisse perunt fidem non sunt cogendi, vt credant. p. 2. fo. 24. a. col. 1. b.

IVDEX, vt ait Bal. in mente duos sales, debet habere salem sapientiae & sal conscientiae. p. 3. fo. 2. a. d.

Index materiarum

Index ecclesiasticus potest cognoscere de adulterio. p. 4. fol. 23. a. l.
Index maior seu superior si deponat coram iudice inferiore vt testis, & falsum dicat vel vacillet an eo possit puniri. p. 1. fol. 84. b. m.
Index successor est syndicator predecessoris. p. 3. fol. 21. a. c.
Index in quibus causis non se debeat intrinsece. p. 3. fol. 21. b. * 2.
Index debet finem breui litibus imponere: quia coram iusto iudice non potest his multum dilari. p. 3. fol. 22. b. * 1.
Index qui malitiose postpositum citare ad petitionem partis, tenetur pariti ad expensas. p. 3. fol. 45. a. * 1.
Index non potest infligere insolitam poenam mortis. p. 7. fol. 93. b. h.
Index qui calore iracundiae aliquem iussit occidi qua poena puniatur. p. 2. fol. 14. a. g.
Index non potest esse qui est illiteratus. p. 2. fol. 26. a. f.
Index bonus quid agere debeat. ibid. k. & p. 3. fol. 19. b. * 1.
Index qui ex forma statuti ad aliquid obligatur iniustum, an teneatur illud facere. ibid. i.
Index supremus debet esse in curia, qui causas appellationum cognoscit. p. 2. fol. 26. b. * 1.
Index debet habere duo in mente, scilicet scientiam & scilicet securam conscientiam. p. 2. fol. 31. a. d. & p. 3. fol. 2. a. d.
Index in ingressu officij quid iurare debeat. p. 3. fol. 20. * 2. & f.
Index quando possit extra territorium suum ius dicere. p. 3. fol. 21. a. i.
Index non potest facere gratiam melioris mortis in casu proditoris. p. 2. fol. 35. b. i.
Index mansuete debet audire litigantes: non tamen sit adeo simplex, quod honori suo contemptus generetur. p. 3. fol. 21. b. * 1.
Index maliciorum cognoscit incidenter de ciuili & de expensis factis in viatico. p. 2. fol. 37. b. col. 2.
Iudici qui dat pecuniam perdit causam etiam si eam bonam habeat. p. 5. fol. 108. b. g.
Index minor in causa sanguinis iniussit quem scilicet condemnans similitudine supplicij damnatur. p. 3. fol. 141. b. * 1.
Quid autem si absoluit eum qui erat condemnandus ad mortem, vel poenam minoraui. ibid. f.
Quid denique si calore iracundiae aut nimia crudelitate motus hominem interfecit. ibid. f. g.
Index in quibus casibus potest sententiam ferre sine plena causae cognitione. p. 3. fol. 133. a. * 2.
Index quae maleficia possit ex officio punire nulla praecedente accusatione. p. 7. fol. 14. b. * 1.
Index per imperitiam ludicans ad quid teneatur. partita. 3. folio. 141. a. g. per totum.
Index quando possit verba sententiae mutare. p. 3. fol. 131. a. * 2.
Index statim debet mandare sententiam suam executioni: si non est per appellationem suspensa. p. 3. fol. 23. a. * 1.
Non enim sufficit (vt inquit accurs. in rub. C. de exec. rei. iud.) sententia ferri, nisi ipsa executioni mandetur. ibid. b.
Index non debet moueri lachrimis vel precibus litigantium: est enim si gnium i nonstantis animi. p. 3. fol. 22. b. * 2. & d.
Index per negligentiam facit litem suam. p. 3. fol. 45. a. * 1.
Index qualiter debet procedere ad citationem delinquentium. parti. 3. folio. 49. b. * 1.
Index semper debet libertatem iuuare: quia est amica naturae. p. 7. folio. 100. a. * 1.
Index in poenis irrogandis quot considerare debeat. pag. 7. fol. 73. b. * 2.
Index qui litigantem verbo vituperat tenetur actione iniuriarum. pag. 7. fol. 36. * 3.
Index in quibus causis potest summarie cognoscere sine figura iudicij. parti. 3. fol. 133. a. * 1.
Index secularis an possit delinquentem extrahere ab ecclesia. parti. 3. fol. 71. a. h.
Index consilio non expectato si pronuntiat, an tenebit sententia. parti. 3. fol. 130. a. l.
Index reum, quem iudicare non audeat, remittere debet ad regem cum processu, causa instructa. p. 3. fol. 22. b. * 3.
Index si scilicet amore vel odio in causa pecuniaria male iudicauerit, tenetur parti ad tantundem & ad interesse. p. 3. fol. 141. a. * 1. & g.
Index in quibus causis potest sententiam latam reuocare. parti. 3. folio. 132. a. * 1.
Iudicem qui corrumpit pecunia qualiter puniatur. p. 6. fol. 142. a. * 1.
Quid autem si non corrumpit pecunia: sed intrat a se iudicem domum iudicis ad captandum eius familiaritatem, & sic ei faueat: punietur. lauli. de ambiru. ibid. a.
I V D I C E S curiae regis quales esse debeant. p. 2. fol. 26. a. * 2.
Iudices & praesides nihil possunt emere in loco suae iurisdictionis, nisi ea quae pertinent ad victum. p. 5. fol. 16. b. * 1. & c. & per totum.
Iudicum ordinario: quot sint genera. p. 3. fol. 18. b. * 2.
Iudices facientes officium, prout debent, magis merentur, quam fratres

praedicatores, vel alij religiosi, vt ait hostiensis. ibid. c.
Iudices locorum maritimarum debent cognoscere de causis nauigationis: summarie & de plano veritate indagata. p. 5. fol. 55. b. * 1.
Iudices specialium officiorum, vt medicorum, chirurgorum, hodie in hoc regno cessant: tendunt eum in preiudicium ordinario: iudicum. p. 3. fol. 19. a. d.
Iudices a quo possint constitui. ibid. * 1.
Iudices hodie non possunt recipere esculentum, vel poculum: sicut pernittebatur per leges antiquas. p. 3. fol. 20. b. b.
Hoc tamen licet iudicibus delegatis ibid.
Iudices non possunt pro aliqua poena quaecunque sit faciem hominis cicatricibus deformare. p. 7. fol. 93. b. b.
Iudices quid facere debeant quando processum ad dubijs explicare non possunt. p. 3. fol. 135. a. * 1.
Iudices ordinarij de causa criminali, vel libertate cognoscentes, si parin numero discordant tenent sententia pro absolutione. vel libertate. p. 3. fol. 137. b. * 1.
Id exemplifica in vidua, pupillo, matrimonio, testamento, ibid. p.
Iudices esse temporales, melius est, quam perpetuos. p. 3. fol. 20. b. d.
Iudices quae personae esse non possunt. p. 3. fol. 109. a. * 2.
Iudices quid obseruare debeant in exercitio officij sui, circa locum, tempus, & modum iudicandi. p. 3. fol. 21. a. * 1.
Iudices quibus modis debent rei veritatem elicere a partibus litigantibus. p. 3. fol. 122. a. * 2.
Iudices quid obseruare debeant in delegandis iudicibus. p. 3. fol. 23. a. * 3.
I V D I C I V M soluitur veritate eo qui iudicare iussit. p. 3. fol. 98. b. a
Ad iudicij formam tres personae requiruntur, iudex actor & reus. parti. 3. fol. 122. a. * 1.
Iudicij varietas erubescenda est: si tamen iudex perpendat se errasse prudenter corrigat errorem. parti. 2. fol. 45. a. g.
Iudiciorum ordo & modus procedendi in lite. partita. 3. folio. 52. & 53. per totum.
I V S accrescendi quando habeat locum. partita. 6. folio. 71. k.
Per ius accrescendi coniunctus praefertur venientibus ab intestato in co quod non potest capere ratione incapacitatis ibidem.
Ius accrescendi an habeat locum inter filios spurios quibus legata relinqueretur: vtque ad certam quantitatem pater impetrat. ibid.
Ius accrescendi inter quas personas cessat pagina. 6. fol. 71. b. columna. 1. in medio.
Ius accrescendi potest tolli nuda voluntate testatoris. ibid. columna. 2. in principio.
Ius accrescendi an habeant canonici de canonicatu vacante, an ipsa ecclesia. ibidem.
Ius acquiritur ex diuturno vsu. partita. 1. folio. 10. b. columna. 2. h.
Ius retrahendi in quibus casibus procedit. parti. 5. folio. 30. b. columna. 1. & 2. per tot. & 3. b. col. 2. per totum.
I V S patronatus vide in dictione Patronus & patronatus.
I V S deliberandi vide in dictione deliberare & deliberandi.
Ius sibi dicere in quibus casibus quis possit. parti. 5. folio. 101. a. k.
Iuris praeccepta sunt, honeste viuere, alterum non ledere, ius suum cuique tribuere. parti. 3. folio. 4. a. * 1.
I V R A publica certissima sunt vitae solatia, infirmorum auxilia, potentum fructus, & arma, vnde securitas venit. partita. 1. folio. 7. a. columna. 2. a.
I V R A R E qualiter debeat actor in actione iniuriarum. p. 3. fol. 37. b. h.
Iuratus debet venire coram iudice, nisi ad eo sit honorabilis persona vt per se ad litem non veniat sed per procuratorem vt miles, domesticella. parti. 3. fol. 61. b. * 1.
Iurare in litem non potest procurator nisi ad hoc habeat speciale mandatum. p. 3. fol. 56. b. c.
Iuratur in litem per adultum contra tutorem vel curatorem, finita tute la vel cura, si recusat res tradere minori, aut inuentarium non ostendat. ibidem. * 1.
Iurare qui recusat habetur pro conuicto. p. 3. fol. 55. a. * 1.
Qui iurat quot & qualia debeat animaduertere. partita. 3. folio. 58. a. * 1.
I V R A M E N T I forma quae a Christianis solet praestari. partita. 3. folio. 60. b. * 2.
Iuramenti forma, quae a iudeis praestatur. ibidem. * 3.
Iuramenti forma quae fit per farracenos. parti. 3. folio. 61. a. * 1.
Iuramentum de calumnia qualiter & quomodo praestatur. parti. 3. folio. 61. b. * 2.
Iuramentum de calumnia quales personae praestare possunt. partita. 3. fol. 61. a. * 1.
Iuramentum est alicuius rei attestatio cum denominatione rei, vel alicuius rei sacrae & non debet iurari per caelum vel per terram nec per creaturam, nisi sit sancta. parti. 3. folio. 54. b. * 1.
Iuramentum non deferitur contra praesumptionem consuetudinis in supplementum probationis. parti. 3. folio. 55. a. g. in medio.

Septem partitarum

L

LABOR improbus omnia vincit. p. 2. fol. 69. b. i.
LA C Quid sit. p. 2. fol. 18. a. b.
LAICO potest dari per papam iudicandi potestas inter clericos. p. 2. fol. 37. b. col. 1. in medio.
Laicus qui trahit laicum ad iudicem ecclesiasticum super re profana condemnandus est, non iudex, qui de tali causa cognoscit. partita secunda, fol.

37. b. col. 2.
Laicus religionis habitum induens ludi vel detrahendi causa, flagellis caesus a loco ubi id fecit expellatur. p. 1. fol. 61. b. * 2.
LAPIDES praeiosos emere magna hominum cecitas est vt dicit ysidorus. p. 7. fol. 64. b. b.
LAQVEVS iuuenum omnes mali fenes. p. 1. fol. 22. a. col. 2. in prin.
LATRO publicus dicitur qui palam & publice furatur, vt sunt pyrate. p. 1. folio. 2. a. a.
Latro deprehensus in robaria in curia regis morte plectitur. p. 2. fol. 52. b. a.
Latro famosus quis dicatur. p. 7. fol. 32. a. a.
Latro si potest capi, non potest impunè occidi. p. 7. fol. 29. a. f.
LEGANS rem donatam non videtur reuocare donationem. p. 4. fol. 30. a. b. col. 2. in prin.
LEGATVS papa quam potestatem habeat, absolendi excommunicatum. p. 1. fol. 90. a. * 1.
Legatus papa non potest statuere contra canones & iura generalia. p. 1. fol. 8. a. col. 1. in prin.
Legatus an possit vniuersae ecclesiae. p. 1. fol. 36. b. a.
Legatus de latere non potest dispensare in gradibus consanguinitatis vel affinitatis: neque potest committere causam appellatione remota. p. 1. fol. 90. a. h.
Legatus de latere non potest venire contra priuilegia alicuius ecclesiae concessa. ibidem.
Legatus de latere potest se intrinsece de appellatione interposita ad papam: vt causam magis instructam remittat. ibidem.
Legati de latere potestas ac officium. p. 1. fol. 90. b. a.
Legati de latere foli cardinales intelliguntur & dicuntur praefules secundum Baldum. p. 1. fol. 90. a. h.
Legati qui a sede apostolica mittuntur quales esse debeant ponit Bernardus lib. 4. de consuetudine Eugen. col. 4. & 5. p. 1. fol. 90. a. l.
LEGATVM est quaedam donatio in testamento vel codicillis relicta, & potest legari ei, qui potest haeres institui. p. 6. fol. 56. a. * 1.
Legatum si tradatur in vita testatoris ipsi legatario, an tunc transeat in nouam donationem & incipiat esse donatio inter viuos. ibid. b.
Legatum vni ex pluribus haeredibus relictu debetur licet ipse repudiet suam partem. ibidem. * 2.
Legatum rei edibus affixae an valeat, & an debeat dari eius aestimatio. p. 6. fol. 61. a. col. 1. in principio.
Legatum feudum in certum seruitium deputati ei, qui tale seruitium praestare non potest, valet quantum ad aestimationem. p. 6. fol. 61. a. * 1.
Si legata sunt filiae ducenta pro ea maritata & postea ipse testator eam maritauit in centum an censeatur reuocatum legatum in centum. p. 6. fol. 61. b. h. col. 2. in medio.
Quid etiam si primo dotat, postea legat. ibid.
Legatum animo compendiandi quando praesumatur. parti. 6. folio. 61. b. h. per totum.
Legatum quando praesumatur reuocatum per testatorem. p. 6. fol. 62. a. * 1. & ibid. b. d.
Legatum si non potest statim tradi indulgetur haeredi terminus ad illud tradendum. p. 6. fol. 74. a. * 1.
Legatum recte potest fieri in re aliena, & eam tenetur emere haeres. p. 6. fol. 59. a. * 1.
Idem est si testator legat rem haereditis scilicet vel ignoranter. ibidem. c.
Sed an huiusmodi dispositio procedat de iure canonico. ibidem. f.
Et in cuiusmodi rebus alienis possit fieri tale legatum, an & in furtiuis? p. 6. fol. 59. b. col. 1. & 2. per totum.
Legatum quibus modis praesumatur reuocatum per testatorem. p. 6. fol. 74. a. * 1. & c. & d. * 2.
Legatum si est purum, vel in diem certum, mortuo testatore dominium transiit in legatarium, & transmittit illud ad haereditatem post mortem testatoris. p. 6. fol. 71. b. * 1. & fol. 72. a. c. per totum.
Legatum factum duobus eodem nomine, si de persona non constat viatiatur legatum. p. 6. fol. 58. b. * 2.
De legatis tertio cur dicatur titulus ille forum. p. 6. fol. 65. b. i.
Legatum si deficiat ratione rei legata tunc non accrescit coniuncto. p. 6. fol. 71. a. k.
Legatum factum ecclesiae parochiali ab eo qui alibi elegit sepulturam: non computatur in quartam parochialem, contra communem. p. 4. fol. 106. b. b.

Index materiarum

Legatum in voluntatem heredis, si heres non declarauerit voluntatem suam, statim eo mortuo debetur ab eius herede. *partita. 6. fol. 66. b. 1.*
Et sic moriendo videtur velle, quod est fauore ultimæ voluntatis: nam secus est in contractibus *ibid. h.*
Sed quid si heres declarat in vita se nolle, an ex hoc liberatus sit, post mortem à præstatione huiusmodi legati videtur quod non. *ibi.*
Legatum relictum in voluntatem heredis non debetur herede nolente. *p. 6. fol. 66. a.*
Legatum non videtur causa falsa adiecta. *p. 6. fol. 62. 2.*
Legato seruo, ut alicui feruiat, tantum ad vitam legatarij legatus esse videtur. *p. 6. fol. 75. b. 1.*
Legatum vel fidei commissum conditionale quando transmittitur. *p. 6. fol. 72. b. col. 1. in prin.*
Legatum debet dari legatario cum fructibus & melioramentis a die aditæ hereditatis. *p. 6. fol. 73. a. col. 1. in prin. & c.*
Sed quid si testator legauit rem alienam, in qua post testamentum factum fuit incrementum? *ibid.*
Quid etiam an debeat fructus legati statim à morte testatoris: cum per leges regni ordina. debeat legatarius etiam non adita hereditate? *ibid. c.*
Legatum an videatur reuocatum si mulier res quas in testamento legauit, postea det marito in dotem? *Alexand. vult quod non. pagin. 6. folio. 62. a. d.*
Legata re perita, vel precepta sine culpa heredis, non tenetur heres nisi ad cauendum de ea inuenta tradenda. *p. 6. fol. 74. b. 1.*
Legata res si exigarat testatore censetur reuocatum legatum. *p. 6. folio. 61. a. 2.*
Idem est si eam alteri donat, testator: secus si eam vendat aut permute: nam debetur æstimatio. *p. 6. fol. 62. a. 1.*
Sed quid si vendat animo negociandi? cessat reuocatum legatum: secus si necessitate rei familiaris. *ibid. b.*
Legato aliquo animali vel homine in genere ad quem spectet electio. *p. 6. fol. 63. b. 1. & c. fol. a. b. c. d.*
Legatarius si recipiat rem legatam iure donationis non potest eam petere iure legati. *p. 6. fol. 75. a. 1.*
Legato an competat actio furtiua, vel rei vindicatio ad rei persecutionem que post testamentum surrepta est. *p. 7. fol. 50. b. c.*
Legatarius potest appellare si defendente herede testamentum pronuncietur inuálidum. *p. 3. fol. 14. a. b. 1.*
Legatarius an possit detrudere falcidiam de suo legato alteri legatario? *Iaco. Bur. tenet quod sic. p. 6. fol. 79. b. b.*
Legata ad pias causas nihilominus debentur rupto testamento preteritione posthumi. *p. 6. fol. 8. a. f.*
Legata relicta filio pterito qui testamentum rupit, an debeantur. *p. 6. fol. 55. b. g.*
Quid autem in donationibus causa mortis? *p. 6. fol. 56. a. col. 1. in medio.*
Legata relicta in minus solemnī voluntate debentur naturaliter, licet non civiliter. *p. 5. fol. 105. a. c.*
Legata caduca, que sint. *p. 6. fol. 72. b. 1. & c. d. e.*
Legata optione alicuius rei, legatarius, qui semel elegit non potest variare. *p. 6. fol. 65. b. 1.*
Legatum optionis non est conditionale: secus enim non transmitteretur ad heredes. *p. 6. fol. 65. b. 2.*
Legatum eiusdem rei si fiat vni in diuersis testamentis, si legatarius prius ab vno consequitur æstimationem: ab alio rem petere potest. *p. 6. fol. 75. a. 2.*
Sed quid si in eodem testamento? semel tantum debetur. *ibid. 3. & c.*
Legatis alimentis sine quantitate prestabuntur sicut testator consuevit: & si non consuevit: secundum legatarij personam, & facultatem hereditatis. *p. 6. fol. 64. b. 1.*
Quid si sit diuersitas in usu nam aliter præstabat antea, quam tempore mortis *ibid. g.*
Legatum fisionis mineræ vel lapidicinz sciendæ non transit ad heredem. *p. 6. fol. 65. b. 2.*
Legatum quo loco & tempore peti potest. *p. 6. fol. 74. b. 3. & k.*
Legari non potest purè seruo heredis. *p. 6. fol. 58. b. 1.*
Idem est si legetur seruo testatoris, vel monacho, & monasterio. *ibid. e.*
Legari possunt fructus nascituri. *p. 6. fol. 60. a. 2.*
Legari possunt incorporalia & nomina debitorum. *p. 6. fol. 61. a. 2.*
Legari potest purè vel sub conditione quæ sit per dictionem (si) & ante conditionis implementum non debetur legatum. *pagin. 6. folio. 62. b. 1.*
Legare possunt ab herede heredis mei. *p. 6. fol. 57. a. 1.*
Legare potest testator rem suam pignoratam. *p. 6. fol. 60. a. 1.*
Item res obligatas pro debito hereditario, siue pro debito alieno. *ibid. e.*
Sed quis illud tenetur luere heres an legatarius? *ibid. e.*
Legatarius non potest partem legati accipere & partem repudiare. *p. 6.*

fol. 73. a. 1.
Legatarius si non sit capax tempore testamenti, sufficit quod sit capax tempore mortis testatoris. *p. 6. fol. 56. a. 1.*
Legatarius potest gravari ab ipso testatore dare alij usque ad quantitatem & valorem legati. *p. 6. fol. 56. b. 1.*
Legatarius non potest gravari in aliquo ea ratione, quod seruus sibi legatus sit, ut statim manumittatur. *p. 6. fol. 58. a. 1.*
Legari non potest res sacra, nec si legatur debetur eius æstimatio. *p. 6. fol. 60. b. 1.*
Si legantur ceterum quæ testator putat se habere in arca, & non reperiantur nihilominus, debent per heredem præstari legatario. *pagi. 6. fol. 62. a. 2.*
Idem est si dixit testator quæ habeo penes me deposita *ibid. b. b.*
Si testator legat, tibi centum quæ debetur: cum reuera non debeat: nihilominus debetur tale legatum *ibid. e.*
Secus tamen est si testator se putaret verum debitorem. *ibid. g.*
LEGITIMATVS per scriptum principis an succedat agnatis, vel cognatis legitimatis. *p. 4. fol. 44. b. c.*
Legitimus per scriptum an succedat in maioria excluso substituto. *p. 2. fol. 45. b. col. 1.*
Legitimus est legitimus non natura: sed gratia non generatione, sed regeneratione, non scilicet nascendū dono principis. *p. 4. folio. 42. b. d.*
Legitimus secundum communem opinionem excludit substitutum. *p. 4. fol. 43. a. c.*
Legitimus an gaudeat nobilitate patris, ita ut liberetur à contributionibus ad quas generosi Hispani non tenentur. *pagi. 4. folio. 43. a. c. in fine.*
Legitimi in nullo differunt à legitimis filiis. *p. 4. fol. 43. a. c.*
Legitimi quocumque modo præterquam per papam succedunt patri ab intestato, etiam vna cum legitimis. *p. 4. fol. 45. a. 1. & b.*
Legitimi filiorum naturalium tenent instantibus legitimis filiis. *p. 4. fol. 44. a. d.*
Legitimatio filij necessario requirit consensum patris. *p. 4. fol. 42. b. c.*
Legitimatio est actus voluntariæ iurisdictionis & debet fieri de subditis. *ibid. h.*
Legitimandi filios per oblationem curiæ modus inuetus fuit per Theodosium Imperatorem. *p. 4. fol. 43. b. l.*
Legitimare potest princeps quoad temporalia tantum, papa verò quoad spiritalia. *p. 4. fol. 42. b. 2.*
Legitimari potest clericus à rege. *p. 4. fol. 42. b. h.*
Legitimatio est præpostera quæ facit quem legitimum ex post facto. *p. 2. fol. 45. b. col. 1.*
Legitimus habet paternos honores & successiones. *p. 4. fol. 40. b. 1. & 42. b. 1.*
Legitimi filij qui dicantur. *p. 4. fol. 39. b. 1. & n.*
Legitimi sunt qui nascuntur ex concubina, si post matrimonium contrahatur. *p. 4. fol. 40. a. 2. & b.*
In legitimam qualiter & quando debeat computari dos à patre data filijs. *p. 6. fol. 100. col. 1. per tot.*
LEGITIMA filiorum sunt omnia bona quæ reperiuntur tempore mortis patris præter quintam partem. *p. 6. fol. 7. b. d.*
Sed quid si post mortem bona meliorentur an tale augmentum computetur in legitimam? & res. *quod non. ibid.*
Legitima an possit tolli filio ex directa militari. *p. 6. fol. 32. b. h.*
Legitima filiorum quæ dicatur. *p. 5. fol. 13. b. col. 1.*
LENO non est qui nulla accepta pecunia vxoris adulterium aut dissimulat, aut supina credulitate & patientia dissimulat. *p. 7. fol. 73. b. c.*
Lenonum quintuplex est genus. *p. 7. fol. 73. a. 1.*
Lenones à quolibet de populo accusari possunt. *ibid. a. 2.*
Lena qui iuueni promiserat se daturam illi aliam meretricem ad concubitum, si ipsa loco illius iuueni ignoranti se supposuit non committit adulterium iuuenis. *p. 7. fol. 67. a. col. 1. in medio.*
LEONES & huiusmodi bestiarum quæ a longinquis partibus mittuntur non possunt in ciuitatibus per quas transeunt morari plus quam septem dies. *p. 7. fol. 61. a. a.*
LEX si inquam. *C. de reuocand. donat. latè examinatur. p. 5. folio. 12. b. b. & c.*
Lex si inquam. locum habet in donatione quam facit pater ultra legitimam. *ibid. col. 2. in fine.*
Lex ut vim. *ff. de iust. & iur. non procedit in foro conscientie. partita. 2. fol. 52. a. i.*
Lex omnes populi. *ff. de iustitia & iu. latissime explicatur. partita. 1. fol. 7. b. col. 2.*
Lex Tauri requirit quod maioria probetur ex consuetudine immemoriali. *p. 2. fol. 45. b. col. 2.*
Lex tauri. *45. de successore & possessore maioris latè examinatur. p. 5. fol. 11. b. f. per totum.*

Septem partitarum

Lex sancimus. *C. de fideiusoribus latè discutitur. p. 5. fol. 78. a. c.*
Lex si pupilli. *ff. de emancip. p. 5. fol. 82. a. col. 1.*
L. Captatorias. *ff. de hered. instip. p. 6. fol. 15. b. g. per totum.*
L. properandum. *C. de iudicijs. p. 6. fol. 39. a. c.*
Lex & consuetudo conueniunt in causa finali. *p. 6. fol. 11. a. col. 1. f.*
Lex loquens per verba præceptiua obligat contravenientem ad peccatum mortale. *p. 6. fol. 9. a. col. 2. d.*
Lex loquens per verba cõia, ut statuo, decerno non obligat ad mortale. *ibi.*
Lex condenda est cum consilio proborum & sapientum. *p. 1. fol. 7. a. 1.*
Lex debet ferri ad communem utilitatem. *ibid. e.*
Lex est intelligenda in saniori & meliori sensu. *p. 1. fol. 8. a. 1.*
Leges sunt cõdendæ cum consilio procerum & peritorum. *p. 1. fol. 9. b. 1.*
Legem nouā post duos menses à die publicationis nemo ignorare debet. *p. 1. fol. 10. a. b.*
Legē cõdere est de supremo imperio. *p. 1. fol. 7. b. col. 2. in prin. & p. 2. fol. 7. b. f.*
Leges quare quod vna die cõstituant, alia destruant. *p. 1. fol. 7. a. k.*
Leges fori Castellæ non indigent probatione eo quod sint in usu. *p. 1. fol. 13. a. q.*
Leges Castellæ exigunt licentia virorum in cõtractibus vxorum. *p. 1. fol. 24. a. h.*
Leges fori non corrigunt iura partitarum, nisi ille que sunt vsu receptæ. *p. 5. fol. 75. a. c.*
Leges non debent fieri nisi in his quæ sequenter accidunt. *p. 7. fol. 102. a. 1.*
Leges condere non possunt sine cõsensu populi duces, comites, marchiones. *p. 1. fol. 7. b. c.*
Leges imperatorum allegare olim erat prohibitum sub pena capitis. *p. 3. fol. 20. b. a.*
Leges imperatorum hodie allegantur non quia imperatorum, sed quia naturali rationi consentientes. *ibid.*
Leges quis condere possit. *p. 1. fol. 7. b. c.*
Legislator non debet facili esse in mutando leges. *p. 1. fol. 7. b. a.*
LEPROSAE vxor an vir teneatur reddere debitum. *p. 4. fol. 8. b. h.*
LIBELLVS dicitur petitio scriptis facta. *p. 3. fol. 13. b. 1.*
Libellus quid debet continere quantum ad sui formam. *ibid.*
Libellus accusationis qualiter debeat formari. *p. 7. fol. 7. a. 1.*
In libello accusationis an sit necessarium apponere locū & tēpus. *ibi. e.*
Libellus male formatus non debet recipi in accusatione. *p. 4. fol. 25. b. 1. a. c.*
Libellus necessarius est in causis. *p. 3. fol. 13. b. f.*
Libellus cū agitur civiliter iniuriarū, qualiter formetur. *p. 7. fol. 37. b. d. e.*
Libellus ad rescindendā vditionē qualiter formari debet. *p. 5. fol. 32. b. a.*
Libellus in hypothecaria qualiter formari debeat. *p. 5. fol. 86. a. b.*
In eodē libello an possit accusari mandator & intersector. *p. 7. fol. 53. b. g.*
Sed an conueniri possint vnus coram vno iudice, alter coram altero. *p. 7. fol. 53. b. g.*
Libellum famosum qui contra aliquem edit qualiter puniatur. *p. 7. fol. 33. a. 2.*
Liberationum mercatoris, vel camporis, an faciat fidē. *p. 3. fol. 12. b. 1.*
LIBERALITAS quid sit. *p. 2. fol. 15. b. 2. & k.*
LIBERATIO habetur pro solutione. *p. 5. fol. 97. b. f.*
Liberatio seu quitatio in fraudem creditoris facta reuocatur, si liberatus particeps fraudis fuit. *p. 5. fol. 12. b. 1.*
LIBERTAS animi inter virtutum & vitium est posita. *p. 1. fol. 14. a. i.*
Libertas charior est, quam vita. *p. 4. fol. 56. b. a.*
Libertas est naturalis facultas eius quod quisque facere libet, nisi quod vi aut iure prohibetur. *ibid. 1.*
Libertas est vnum de honorabilioribus & estimabilioribus mundi. *p. 4. fol. 15. a. 1.*
Libertas quibus modis à domino seruis datur. *p. 4. fol. 56. b. 1.*
Liber bona fide possessus non prescribitur ut seruus, nec mutatur eius conditio. *p. 3. fol. 170. b. 3.*
Liberum arbitrium in homine, Angelo, & damone, quomodo insit. *p. 1. fol. 14. b. i.*
Libertus & eius filij ad quæ officia patrono teneantur. *p. 4. fol. 57. b. 4.*
Libertus ex quibus causis possit in seruitutē reuocari. *p. 4. fol. 58. a. 1. & ibid. n.*
Libertis suis quando succedant domini. *p. 4. fol. 58. b. 1. a. & c.*
Libri dati à patre filio causa studij an debeant diuidi inter heredes. *p. 5. fol. 11. c.*
LICENTIA debet gaudere iisdem priuilegijs quibus doctores. *p. 2. fol. 31. col. 1. in prin.*
Licentiam qui petit alij consendi debet adducere iustas rationes. *p. 1. fol. 24. a. col. 2. 1. & quæ sunt illæ, vide ibid. b. col. 1. 1.*
Licurgus si alicui concedatur à principe faciendi maiorum comprehenditur etiam iam facta. *p. 6. fol. 64. a. b.*
LICVRGVS quare statuerit apud Lacedæmonios ut virgines sine dote nubent. *p. 4. fol. 28. b. col. 2. k.*
LIS cepta quando dicatur. *p. 4. fol. 27. a. col. 2. c.*
Lis si fuerit mota super re vendita contra emptorem tenetur emptor denuntiare venditori, ut ab eo defendatur. *p. 5. fol. 32. a. 1.*
Litis contestata cum defuncto super crimine instantia transit ad heredem.

des: & ex eo condemnabuntur. *p. 7. fol. 11. a. 2.*
Non tamen tenebuntur ultra vires hereditarias. *ibi. b.*
Litis contestata super maleficio de quo agitur ad poenam pecuniariam, si moriatur actor vel reus, transit instantia iudicij ad heredes. *p. 7. fol. 12. b. 1.*
Litem contestari in criminalibus an teneatur reus. *p. 7. fol. 8. a. b.*
Litis contestatio cum sit principium & fundamentum litis, fit per verbum nego vel concedo. *p. 3. fol. 52. a. 2.*
Et sic ad litem contestationem sufficit sola litem contestatio. *p. 3. fol. 52. a. 1.*
Litem contestari an quis expresse cogatur. *ibid. b. col. 2. in medio.*
LINGVA cum non restringitur, nequaquam ubi ceciderit iacet, sed semper ad deteriora descendit. *p. 2. fol. 10. a. g.*
Linguae in manibus est mors & vita. *p. 2. fol. 10. b. d.*
Lingua præceptis vbiq; trananda, maxime verò in conuivio. *p. 2. fol. 18. b. d.*
LIMITES qualiter debeant diuidi inter heredes discordantes. *p. 6. fol. 102. a. 1. & a. per totum col.*
Limites solent distingui per flumina & riuos aquarum per castella, & per villas. *p. 3. fol. 88. a. d.*
LITERATI equiparantur nobilibus. *p. 7. fol. 85. a. a.*
Literati non sunt exempti à debitis & obsequijs domino temporali præstari solitis. *p. 2. fol. 31. b. col. 1. in prin.*
Literas regias falsas qua poena puniatur. *p. 2. fol. 24. a. b.*
Literæ executoriales sunt perpetuæ. *p. 3. fol. 95. a. a.*
Literas gratias seu mercedis nemo nisi rex, in curia sua concedere potest. Item nec priuilegia de nouo dare, vel confirmare. *p. 3. fol. 92. b. 2.*
Literæ regie super his quæ sunt iustitiarum & secundum ius: debent vti lex seruatur. *p. 3. fol. 93. a. a.*
LITIGATOR coram iudice cum armis veniens, & secretè generalliter minas proferens tenetur aduersario ad petita quæ ei sibi facit perdere. *p. 7. fol. 39. a. b. 1.*
Litigator si quid donet iudici, ut iniuste iudicet vel litē differat, non potest repetere: sed sifco applicabitur. *p. 3. fol. 142. 2.*
LOCATOR licet expellat colonum, tamē adhuc potest petere pensionē. *p. 5. fol. 40. b. c.*
Locator in quibus casibus potest expellere conductorem à domo. *ibi. dem. 1.*
Sed quid si in casibus expressis etiam promissit se non ex pulsū cōductorem? *ibi. i. & c. sequenti per totum.*
Locator non tenetur de re perita in Apotheca locata. *p. 5. fol. 47. a. 2.*
Locator in quibus casibus teneatur de re perita in re locata. *ibid. h. i. & k.*
Locator presumitur dominus rei, unde habet necesse probare dominium. *p. 5. fol. 44. a. f.*
Locator potest expellere conductorem à re cōducta, si non soluat tempore conuento. *p. 5. fol. 40. a. d.*
Locator tenetur de damno vaforum. *p. 5. fol. 43. a. 1.*
Locatori tacite obligata sunt res inuectæ in domū conductam & possunt pro pignore retineri. *p. 5. fol. 140. a. 3.*
Sed an omnes, an verò illæ tantum quæ reperiuntur tempore soluende pensionis. *ibid. e.*
Et an res aliena inuecta tacite obligata censetur? videtur quod non, nec merces etiam quæ inferuntur. *ibid. b. h.*
Locatori obligata censetur omnia illata in fundum rusticum. *ibid. g.*
Locationis pretium debet solui tempore quo conuenit, & si conuentum non est inspicienda est consuetudo loci. *p. 5. fol. 40. a. 2.*
Locationi prædecessoris an teneatur stare successor. *p. 5. folio. 39. b. g. per integram columnam.*
Locari & conducere quis potest. *p. 5. fol. 39. b. 1.*
Locatio quid sit. *p. 5. fol. 39. a. 2.*
Locatio operarum videtur quod non transeat in heredem. *parti. 5. fol. 39. b. f.*
Locatio pro pluribus annis debet solui in fine cuiuslibet anni: quia tot sunt locationes quot pensiones. *p. 5. fol. 40. a. c.*
Locationis tempore finito, si conductor non restituit rem domino, & perseuerat vsq; ad sententiam tenetur de duplo. *partita quinta. folio. 44. a. 1.*
Locari quæ res possint. *p. 5. fol. 44. a. 1.*
LOCVS an debeat necessitas apponi in accusatione. *p. 7. fol. 7. a. e.*
Locus aggravat delictum. *p. 2. fol. 43. a. g.*
Locus delicti dicitur potissimum forum delinquentis. *p. 7. fol. 7. b. d.*
Quid autem si locus sit communis duarum ciuitatum? prius occupantis erit cognitio. *ibid. fol. seq. col. 1. in prin.*
Locus natura munitus æqui paratur castello. *p. 2. fol. 60. a. f.*
Locus religiosus est vbi totum corpus hominis saltem caput sepulture perpetuè causa humatus est. *p. 3. fol. 58. a. 2.*
Nisi fuerit homo supplicio damnatus. *ibid.*
In loco publico nemini licet ædificare, & quod ita ædificatū est potest

Index materiaram

destrui. p. 3. fol. 186. a. i.
LVCRRM quod facturus erat conductor quot modis considerari possit. p. 5. fol. 46. a. b.
Lucrum verbum est generale ad omnia lucra etiam non descendētia ex quāstu. p. 5. fol. 57. a. e.
Lucra male ac quilita non communicantur inter socios. p. 5. fol. 57. b. a. i.
Lucrari & non perdere quis in dubio presumitur. p. 5. fol. 59. b. h.
LVGERE mortuos pietatis affectu nō omnino prohibetur: Sancti tamen faciebant illi populi qui ortus hominum lugebāt obituq; celebrabant. p. 1. fol. 27. b. e. f.
Lugens pro mortuo ita ut rumpat faciem, non recipiet sacramenta donec poenitentiam egerit peccatum eum est mortale. p. 1. fol. 27. a. i. i.
VND E huiusmodi lugentes possunt impune eijs ab ecclesia. ibid.
LVPA NARIA cur de consuetudine toleretur. p. 4. fol. 8. b. g. M.

MAGISTER quis dicatur. p. 7. fol. 98. a. i. a.
Magister maiorē habet potestatem in discipulū quam pater in filiū. ibi. n.
Magistratus maiores qui dicantur. p. 7. fol. 6. a. e.
Magistratus non possunt accusari durante officio, nisi in certis causis. ibid. i. a. & f.
Magistratus perpetui non possunt statuere contra ius. p. 1. fol. 8. a. col. i.
MAGNIFICVS & liberalis proprie dicitur qui dat sine pretextu retributionis. p. 5. fol. 10. a. g.
MAIORDOMVS regis qualis esse debeat. p. 2. fol. 26. a. i. i.
Maiordomus regis antiquitus dicebat comes sacrarū largitionū. ibid. b.
Maiores magistratus possunt, condere. l. p. 1. fol. 3. a. col. i.
MAIORIA potest constitui in istis redditibus annuis, qui dicuntur iuros y censos. p. 6. fol. 61. b. b.
In maioria si cautū ut primogenitū primi matrimonij succedat: eo nō nato succedat primogenitus secundū vel tertij matrimonij. p. 2. fol. 45. a.
Maioria in istui non potest in incestuosum filium vel eius filium etiam sub conditione si legitimabitur. p. 2. fol. 19. b. col. i. in medio.
Maioria semper procedit ordine successio. p. 2. fol. 44. b. col. i. in prin.
Maioria constituta, si pater exheredet filium suum in sua, an ex hoc videatur reuocare maioriā. ibid.
Maioria constituta duobus filiis maioribus pro indiviso, altero mortuo an eius pars accretat fratri suo. ibid.
Maioria hodie iure regni potest fieri in tertia & quinta bonorū. ibi. col. 2.
Maioria facta in primū tenebit licet, non sit sequuta traditio & preteretur secundo in quem esset secundo loco facta & subsecuta traditio. p. 5. fol. 28. a. col. 2. in fine.
Maioria facta in vno filio, & postea altera in secundo causa æqualitatis reuocata prima maioria censetur reuocata secunda. p. 6. fol. 74. a. f.
Maioria videtur constitui cum datur oppidum à rege titulo ducatus vel marchionatus. & c. p. 2. fol. 7. b. b.
Maioria idē est qd priogenitura & est vulgare Hispaniū. p. 2. fol. 44. a. d.
Maioria quando dicatur reuocabilis vel irreuocabilis. p. 2. fol. 44. b. col. 2. in principio.
Maioria si reliquit testator domum suam principalem, & aliam postea emitant emptā furtogetur loco primæ: & videt qd sic. p. 6. fol. 74. a. k.
Maioria titulo qui habet oppidum cum villis subiectis & iurisdictione si imperet à principe licentiam distrahendi vnam ex dictis villis, non potest separare villam ab oppido. p. 2. fol. 3. b. d.
Maioria appellatione intelligitur de maiori ætate vbi ex adiuncto aliud non cōstat. p. 2. fol. 44. a. d.
Maioria accretit quid per possessorem ei acquiratur. p. 2. fol. 45. b.
Maioria deferunt iure sanguinis & nō iure hereditario. p. 2. fol. 49. a. d.
Maioria bona qui dat in emphyteosin nō videtur ex hoc reuocare maioriā. p. 2. fol. 44. b.
Maioria successor quando teneatur ad legata vel debita prædecessoris. p. 2. fol. 49. b.
Maioria conditor si decedens reliquit fundum cum fructibus pendentibus prius vocator: an idem successor suo teneatur facere prius vocatus. p. 4. fol. 36. b. i.
Maioria instituta in primo testamēto an secundo testamēto atq; diuerso non perfectō cōstat tacite reuocata. p. 6. fol. 8. a. i.
Maioria dux si reperiantur factæ de eisdem bonis eodem tempore vna in filium maiorem altera in secundum præteretur maior. p. 2. fol. 44. b. col. i. in principio.
Maioria instituta sub conditione ut turpia arma deferantur sub poena perditionis maioria nihilominus habebitur si conditio non impleatur. p. 6. fol. 22. a. d.
Maioria si consistat in oliuetis & ad eorum fructus colligendos soleant ante collectionem mutuari pecunia: huiusmodi pecunie cedunt maioria. p. 7. fol. 97. b. c.
Maioria constituenda in filium qui habuit potestatem à rege an possit eam facere in nepotem. p. 2. fol. 46. b. col. 2.

Maioria constituenda qui habet potestatem in vnum ex filiis quē voluit, an possit facere duos maiorias. ibidem.
Maioria si fecit mater in eum quem pater elegerit, an censetur facta in filium maiorem. p. 2. fol. 46. a. col. 2.
Maioria constituenda in quemlibet ex filiis facultatem habens, electū nō potest grauare ad aliquid faciendum vel dandū. p. 2. fol. 46. b. col. 2.
Maioria perdit qui contrahit matrimonij cū plebeia. p. 2. fol. 71. a. m.
Maioria qui fecit filio maiori eijs iurisdictionē alicuius castri assignauit nō per hoc videtur donare oīa alia itra & redditū castri. p. 5. fol. 14. a. c.
Maioria si fecit maritus de re vxoris ipsa cōsentiente, ita ut tanquā de re sua disponeret. si ipse postea reuocat maioriā remanebunt res penes maritum. non penes vxorem. p. 5. fol. 85. a. c.
Maioria postquā fecit pater in filiū & eius descendēs si capitur ab hostibus, & cū ab eis reuertitur reperit filiū mortuū, qui tū reliquit filiū & tādē nullo alio cōdico testamento mortui pater, an teneat maioria in nepote, & tenet hic glo. qd sic cōtra cōmune. p. 2. in titulo de capr.
Maioria si pater instituit & filiū grauauit, ut daret mille filio spurio & rumpatur testamentū ex causa pteritionis, vel allegatur alius, qd illa spurio habere nō potest, cui debebunt illa mille, & videt qd nō lucro maioria cedet sed filiorū. p. 6. fol. 48. b. col. 2. in medio.
Maioria si pater instituit in secundo genito quia ad id falsa causa inductus fuit, primogenitus reuocabit institutionem. p. 6. fol. 8. b. e.
Maioria idē est quod primogenitura: & est vulgare Hispaniū, vt dixit præpositus alexandrinus. p. 2. fol. 44. a. col. i. in fine.
Maioria appellatione intelligitur de maiori ætate non scientia, virtute & honore. ibidem.
Maioria bona dicuntur q̄ maiori in maiore descendunt. ibi. col. 2. in prin.
Maioria si quis facit simpli iter in filium, cum plures haberet filios, in maiorem fecisse censetur. ibidem.
Maioria an censetur reuocata ex hoc qd quis post cōstitutā maioriā filiū exheredit in sua hereditate videtur qd nō. p. 2. fol. 44. b. col. i. in medio.
Maioria si pater fecit in duobus filiis maioribus & voluit qd pro indiviso bona possiderent alios vero inter ipsos substituit, an si vnus ex maioribus fratribus moriatur accretat portio illa omnibus substitutis fratribus, vel tantum fratri cum quo habebat bona in maioriā & videtur qd illi soli accretat. ibidem in fine col.
Maioria si quis facit de sui natura reuocabile iuxta leges Tauri, si tradit sit irreuocabilis, qn sit pactū inter viuos. ibid. col. 2. in principio.
Maioria hodie de iure regni potest fieri in tertia & quinta bonorum in vnum ex filiis. ibidem.
Maioria bona prohibita alienari non publicantur propter delictū possidentis maioria. p. 6. fol. 82. b. col. i. in prin.
In maioria præfertur filius natus in infidelitate ei qui natus est, postquā pater & mater ad fidem conuersi sunt. p. 2. fol. 45. a. col. i. in medio.
Maioria ut detur secundo genito, an possit consentire primogenitus. ibid.
In maioria si cautetur qd filius primogenitus primi matrimonij succedat, & possidet bona maioriē nō habeat filios ex eo sed tātū ex secundo matrimonio an præferatur frater filijs secūdi matrimonij. ibi. in fine. col.
In maioria an succedet legitimarius per rescriptum & an excludet substitutum. p. 2. fol. 45. b. col. i. in principio.
Maioria constituta in spurio quem errans in iure testator credebat esse legitimū, an teneat. ibid. col. 2. in principio.
Quid autem si postea legitimatus est spurio. ibid.
Maioria si reperiantur duæ eodem tempore factæ de iisdem bonis, vna in filium maiorem alia in filium secundū quis præferatur & videtur qd præferendus sit filius maior. p. 2. fol. 44. b. col. i. in medio.
Maioria faciendæ facultas non extenditur ad ignobiles. p. 2. fol. 47. b. col. 1. in prin.
Maioria delata tēpore si filiū est incapax succedet nepos ex eo idā dic si p̄iunior vocatū esset deportatū vel ingredere religionē. p. 2. fol. 47. b. col. 2. in medio.
Plures quæstiones & casus q̄tū die notabiles circa maioria delatōes vide latissime. p. 2. fol. 44. 45. 46. & 47. per. 18. ferē columnas integras.
In maioria de more Hispaniæ est, vt per existētia masculi licet natū posterioris excludatur femina eius soror, quauis prius genita. p. 6. fol. 87. b. col. 2. in medio.
Si in maioria inuestitura caueretur, qd neq; ex causa necessaria possit alienari quid erit si puocetur ad diuisionem. p. 4. fol. 68. a. l.
Maioria possessor si rem alienauit, & postea apparet ad eum non pertinere maioriā, an valeat talis alienatio. ibidem.
Maioria res alienari non possunt pro anima defuncti. ibid.
Maioria ita relicta ne alienetur extra familiā, an si hi qui de familia sunt emere nolūt possit extraneo vendi & videtur quod sic. ibidem.
De alienatione cōstitutione successione & translatione maioria. vid. am. plissimē & copiosissime notab. casus & quotidianos. p. 4. fol. 68. 69. 70. & 71. & p. 6. fol. 82. 83. 84. & 87. 88. 89. & 90. & p. 5. fol. 67. 68. 69. 70. & p. 2. fol. 44. 45. 46. & 47.

Septem partitarum

Maioria pater in primo testamento instituit in filio maiori, postea in secundo poenitentia ductus eam reuocat et instituit æqualiter omnes filios, præterito filio maiore, non tamen ideo videtur reuocasse maioriā. p. 6. fol. 9. a. d.
Sed quid si in primo testamento instituit maiore filium, in secundo aliū, an censetur reuocata maioria videtur quod sit ibid.
MAIORINI qui dicantur, & quod sit eorum officium. p. 2. fol. 27. b. i. & 2. fol. 28. a. a.
MALEDICERE correctionis causa meritorium est. p. 2. fol. 20. a. c.
Maledicens regi qualiter puniatur. p. 7. fol. 18. b. i. i.
Malefactor potest in flagranti crimine, capi & duci ad iudicem per illū cuius in interest. p. 7. fol. 27. a. h.
Maleficio celare respondendo verbis æquiuocis causa misericordie licitur est. p. 7. fol. 53. a. a.
MANCIPIA quæ rudia sunt, presumuntur ad omnia officia aptiora & dociliora trita vero & veterana, difficile est reformare. p. 2. fol. 18. a. f.
MANDATARIVS tantū tenetur mandanti de dolo & lata culpa. p. 5. fol. 79. a. i. i.
Tenetur de culpa leuissima si mandatum requirit exactissimam diligentiam & induitiam ibid. e.
Mandatum Papæ factum sine causa cognitione in causa quæ requirit sententiam & causæ cognitionem non valet. p. 3. fol. 140. b. e.
Mandans fieri delictum, si ante quam illud perpetraret reuocet mandatum, an euitabit poenam. p. 7. fol. 92. a. d. e.
Mandatum quando sit gratia mandantis & madatarij vt si mando quod mutues, procuratori meo pecuniam sub certo lucro: tūc tenetur mandans pecuniam cum lucro feneratori tertio soluere. p. 5. fol. 79. b. i. i.
Mandans licet teneatur ad ea quæ soluit mandatarius: tamen si mandatum fuit illicitum, non tenetur. p. 5. fol. 79. a. i. 2.
Mandatum contrahitur inter presentes vel per Epistolam aut nūtiū inter absentes. p. 5. fol. 80. a. i. i.
Mandatum per quæ verba contrahitur. ibid.
Mandatum an sola voluntate inducatur sine verbis. ibid.
In mandato generali non veniunt turpia. p. 5. fol. 80. a. f.
Mandatum factum nomine tertij tenetur illud suscipiens adimplere: & de eo mandanti tenebitur. p. 5. fol. 79. a. i. 2.
Et debent cedi per mandatarium mandatori actiones contra illum tertium. ibidem. f.
Mandatum si sit gratia mandatarij tantū, vt si consulo, vel mando tibi, vt de pecunijs tuis aliquid pro te emas: quauis ex hoc tibi damnum veniat, non teneor nisi fraudulenter tibi mandauim. p. 5. fol. 79. b. i. 2.
Idem etiam est si alias non eras facturus. ibid. d.
Sed quando presumitur quod hoc alias non eras facturus. ibid.
Mandatum obligat vbi non habet merē naturam consilij. p. 1. fol. 80. a. col. i. in principio.
MANICHÆI dixerunt Christum non veram carnē sed phantasticā accepisse. p. 1. fol. 14. a. col. 2. m.
MANSATÆ homines qui dicantur & quæ sint eorum iura. p. 4. fol. 62. a. b. & c.
MARCHIO quis dicatur. p. 2. fol. 7. a. col. i. a. i. & k.
MANVS regis in quibus casibus sunt osculandæ. p. 4. fol. 62. b. d.
Manumissio valet, si tu aliquid promiseris vt seruum meum manumitterem: licet postea implere nolis. p. 5. fol. 107. b. i. i.
Manumissor æqualis est patri. p. 4. fol. 57. b. i.
MARCADGO in aliquibus locis Hispaniæ genus tributi est quod soluitur mense Martio. p. 3. fol. 92. a. d.
MARE fecit Deus non ad nauigandū, sed propter elementi palchritudinem. p. 2. fol. 28. a. f.
Maris laus & commoda ex. D. Ambro. p. 2. fol. 29. a. h.
MARITVS si velit reddere dotem æstimatam in eadem bonitate, & non æstimationem, non audietur. p. 4. fol. 3. b. g.
Maritus qui dat vxorilicetiam ingrediendi religionem per hoc ipse tacite videtur vouere continentiam. p. 4. fol. 27. b. c.
Maritus vbiq; inuenit aliquid cum vxore cōiūtem occidere potest eum: nisi sit dominus, aut patronus, vel multum honorabilis persona. p. 7. fol. 68. b. i. 2.
Maritus hæres institutus, & rogatus post mortem vxoris hereditatem restituere & ipse, ante quam quærat, restituit vxori valet talis donatio. p. 4. fol. 30. b. i. i.
Maritus non potest agere contra vxorem actione furti, nec e contra vxor contra virum. p. 3. fol. 4. a. i. 3.
Maritus per vxorem a religione reuocatus post vxoris mortem debet redire ad religionem, nec debet iterum contrahere. p. 1. fol. 74. b. i. i.
Maritus qui meretricando vel ludendo perdidit bona quæ sita an ea debeat computare in partem. p. 5. fol. 59. b. e.
Maritus potest vxorile obligare ad penam si tenuerit cōcubinam: quia

interest vxoris quod non teneat. p. 7. fol. 65. b. c.
Maritus adulter an possit accusare vxorem adulteram & an adulterium vxoris adulterio viri compensetur. p. 4. fol. 9. a. m.
Maritus, qui ob vxoris adulterium lucratur dotem eius, an teneatur ad onera hereditaria. p. 4. fol. 35. a. f.
Maritus intra quod tēpus teneatur accusare vxorem de adulterio. p. 7. fol. 66. a. col. i. in prin.
Maritus qui scit vxorem adulterari, tenetur accusare ad separationem. thori. p. 4. fol. 23. a. i. & e.
Nam patronus est turpitudinis qui celat crimen vxoris. ibid. f.
Maritus an possit vxori in peccato permanenti necessaria pietatis causa ministrare. ibidem. g.
Maritus qui vouit continentia, vxore mortua in religione an possit matrimonium contrahere. p. 4. fol. 27. b. col. 2. k.
Maritus qui sine vxoris cōsensu religionem ingressus est potest p vxorem reuocari. p. 1. fol. 74. a. i. i.
Maritus an possit damari perpetuo ad trimesem in præiudicium vxoris videtur qd sic consultius tamen esset iudicibus poenam commutare. p. 7. fol. 92. b. f.
Maritus potest renuntiare pacto de lucranda dote. p. 4. fol. 30. b. col. i. in prin.
Maritus rei donatæ propter nuptias debet vxori tradere possessionem. p. 4. fol. 31. a. col. 2. i. & b.
MARMORA an contineantur appellatione saxorum. p. 6. fol. 60. b. g.
MARTINVS Papa appellatus fuit à quibusdam Martinus capra, qd dispensauerit cum bigamo. p. 1. fol. 34. b. m.
MASCVLVS prior natus esse presumitur quam femina, qn duo ex eodē partu nascuntur & dubitatur quis prior natus sit. p. 7. fol. 99. b. i. i. & p. 2. fol. 44. b. a.
Masculi qui aliqua bona præscriperunt iure maioria. masculis tantū præscripsisse censentur. p. 2. fol. 45. b. col. 2.
Masculus præfertur femina in primogenitura. p. 7. fol. 99. b. h.
MATER in successione filij intestati excludit auctū patrū. p. 6. fol. 9. a. b.
Mater non tenetur ad alendum filium nisi pater & eius ascendentes esse desierint. p. 4. fol. 52. i.
Mater si ante transitum ad secunda vota petit filijs tutorem, an sit dandus ille quem ipsa petierit. Resp. qd ad id non necessitetur iudex. p. 6. fol. 104. a. c. in fine.
Mater nō tenet filiā dotare, nisi sit infidelis & filia fidelis. p. 4. fol. 31. b. i. 2.
Tenetur tamen eam dotare si filia sit inops, sicut & eam alimentare secundum Balib. e.
Sed an procedat si filia catholica sit diues. ibid. fol. 32. a. a.
Mater si septa filiorū tutela nuperit perdit tutelā. p. 6. fol. 104. a. i. i.
Non autem priuabitur tutela propter sponsalia de futuro. ibid. c.
Mater quam potestatem habeat in filios & an possit filium ponere alicui ad seruiendum. p. 4. fol. 46. b. i.
Mater quæ alserit filium quem in ventre gerit non esse sui mariti non creditur. p. 3. fol. 70. a. i. i.
Sed quid si vitra confessionem matris concurrant alia indicia. p. 3. fol. 70. g.
Mater quæ ob transitum ad secunda vota perdidit tutelam, an postea facta vidua, reassumet tutelam. p. 6. fol. 104. a. d.
Mater potest in testamento dare tutorem filio debet tamen index eam confirmare. ibid. i. 2.
MATRIMONIUM quare institutum fuit. p. 4. fol. 7. a. c. & e.
Matrimonium inter consanguineos infra quartum gradum licet dirimatur, hoc non fit inter infideles ad fidem conuersos. p. 4. fol. 19. a. i. i.
Matrimonium inter fideles est initiatum & consummatum & ratum: inter infideles autem non est ratum. p. 4. fol. 28. a. col. i. i.
Matrimonium inter Sarracenos contractum tenet licet plures habeant vxores. p. 4. fol. 19. a. h.
Matrimonium iam contractum non potest dirimi per ordinis susceptionem. p. 4. fol. 19. a. e.
Matrimonium contractum inter impuberes sub conditione vel de præsentibus, matrimonium non est, sed tantum sponsalia: quæ confirmatur tacite morte si puberes facti simul cohabitent. p. 4. fol. 3. a. i. 2.
Matrimonium contractum sub conditione an ea adueniente sit opus nouo consensu. p. 4. fol. 14. a. e. f. & h. per totum.
Quid si contraxit cum duabus sub eadem conditione: ea adueniente cum neutra tenebit matrimonium. ibidem. f.
Matrimonium seu sponsalia de presenti per quæ verba contrahantur. p. 4. fol. 3. a. i.
Matrimonium licet bis vel pluries contrahere. p. 4. fol. 38. b. i. i.
Matrimonium à fide cum in fidei contractum non valet, nisi sub conditione, quod ad fidem conuertatur. p. 4. fol. 10. b. i. i.
Matrimonium de præsentia contrahatur per hæc verba promitto qd ab hinc habeo te pro legitima vxore. p. 4. fol. 3. a. k.

Index materiaram

Matrimoniu est maris & feminae coniunctio cum intentione inseparationis & obseruantia mutua castitatis. p. 4. fol. 7. a. col. 1. a. i.
Matrimonium inter seruum & ancillam contractum etiam sine consensu domini valet si sint Christiani. p. 4. fol. 15. a. 2.
Matrimonium aliquando fuit legis obsequium: nunc est infirmitatis remedium. p. 4. fol. 16. a. c.
Matrimonium contrahere debent ciues etate habili ad sobolem. p. 2. fol. 68. a. 1.
Matrimonium non dirimitur etiam si filium proprium pater de sacro fonte leuet. p. 4. fol. 20. a. 4.
Matrimonium non eximit filium a patria potestate. p. 7. fol. 69. a. h.
Matrimonium non consumatum an possit dissolui aliter quam per ingressum religionis, ex sola voluntate Papae. p. 4. fol. 28. a. d.
Matrimonium non potest contrahi inter consanguineos in linea ascendente & descendente quantuncq; sint remoti. p. 4. fol. 18. b. 2. & 19. a. f.
Matrimonium legitime contractum significat unitatem animae coniunctae deo. p. 4. fol. 4. b. 1.
Matrimonium contrahens coram multitudine secundum morem patriae, dicitur contrahere in facie Ecclesiae. p. 4. fol. 13. a. col. 1. in prin.
Matrimonium inter consanguineos potius prohibetur inspecta coniunctione sanguinis, quam inspecto contractu verborum. p. 4. fol. 16. b. b.
Matrimonium videtur humano generi immortalitatem praestare. p. 4. fol. 2. a. m.
Matrimonium secundum publicum contractum preualet primo oculo. p. 4. fol. 12. b. 1. & ibid. f.
Matrimonium non viciatur clandestinitate. ibid. c.
Matrimonium contrahi potest per procuratorem inter absentes. p. 4. fol. 3. a. col. 1. in prin.
Matrimonium inter liberum ignorantem & ancillam, non validatur per textum manumissionis postea secuta. p. 4. fol. 16. a. 1.
Matrimonium cur potius dicatur quam patrimonium. p. 4. fol. 7. a. 1.
Matrimonij tria sunt bona. fides, proles, & sacramentum. ibid.
Matrimonium a principio nullum conualecit mutua cohabitatione. p. 4. fol. 11. a. c.
Matrimonium subsequens licet trahatur retro, quoad legitimacionem filiorum non tamen trahitur retro quoad alia. p. 4. fol. 40. b. col. 1. in principio.
Matrimonium contrahere quae personae prohibeantur. p. 4. fol. 8. a. 1.
Matrimonium clandestinum quid sit. p. 4. fol. 12. a. 1. & ibid. f.
Matrimonium metu contractum est ipso iure nullum. p. 4. fol. 41. a. q.
Matrimonium dirimitur propter adulterium & religionis ingressum. p. 4. fol. 27. b. col. 1. a. 1.
Matrimonium quibus peccatis impeditur contrahi. p. 4. fol. 10. b. 1.
Matrimonium impeditur errore personae, nam qui errat non consentit. p. 4. fol. 9. b. 2. & g.
Item etiam conditionis errore. ibid. l.
Ita si in iustitia consanguinitate & publice honestatis iustitia. ibi. fol. 10. a. 1.
Item frigiditate, futuro, minore etate. p. 4. fol. 10. a. 2.
Matrimonium solo consensu contrahitur per verba de presenti, quo deficiente, licet verba ad sint non est matrimonium. p. 4. fol. 7. b. col. 2. a. 1.
Matrimonium & sponsalia in quo differant. p. 4. fol. 2. b. 2.
Matrimonium non definit esse validum si quis dicat contrahio tecum sit virginem inuenio, & postea virginem non inuenit. p. 4. fol. 9. b. l.
Sed quid si talis conditio referatur ad aspectum matronarum? non est tunc turpis conditio. ibid. m.
Matrimonium ut possit contrahi post secundum gradum quoties tractatum sit in consilijs generalibus. p. 4. fol. 4. a. g.
Matrimonium contrahentes futuri qualiter puniuntur. p. 4. fol. 13. a. 2. & k per totam col.
Matrimonium quibus ex causis separatur. p. 4. fol. 8. b. col. 1. a. 1.
Matrimonium fuit institutum in paradiso terrestri ante peccatum primi parentis. p. 4. fol. 7. b. col. 1. a. 1.
Matrimonium contrahentes debent esse aequales etate. p. 2. fol. 68. b. 1.
Matrimonium etiam tenet cum sexagenaria. ibid. a.
Matrimonium per quas personas accusari non possit. p. 4. fol. 23. b. 1.
Item in quibus causis recusari possit ibid. m. n. & o.
Matrimonium non dirimitur ceteris paribus cum diuersimode testes depopulerunt de consanguinitate coniugum. p. 4. fol. 26. a. col. 1. a. 1.
Matrimonium dirimitur si vir habeat membrum nimis carnosum, vel nimis defecatum, quod patebit per aspectum naturalium. p. 4. fol. 11. a. n.
Matrimonij contractus requirit simultaneum consensum. p. 4. fol. 6. a. c.
Matrimonij virtus & effectus ad legitimaciones filiorum ante conceptum. p. 4. fol. 40. a. c. per totum.
Matrimonia honorabilia honorabile requirunt dotem. p. 4. fol. 20. a. col. 1.
Matrimonia clandestina prohibet lex Tauri. p. 4. fol. 6. b. col. 1.
MEDICVS aut Chirurgus tenetur de morte aegroti si eius ignorantia accadat. p. 7. fol. 57. b. 2.
Medicus qui visitat infirmum gratis potest eum quotiens voluerit de-

relinquere: secus autem est si pretium accipiat. ibidem. i.
Medicus non potest pretextu medicinae adhibendae iubere infirmo, ut committat peccatum mortale veluti ut habeat re eum aliqua. p. 1. fol. 25. b. 1.
Sed hoc cum hodie per defectum non obseruetur a medicis, an sit sublatum? Hostien. dicit q non. ibidem. g.
Ioan. And. tñ & Abb. volunt id permitti medicis in casibus periculis non autem in leuibus. ibidem.
Medicus vel apothecarius qui loco vnius medicaminis aliud miscet puniatur poena falsi. p. 7. fol. 27. a. 1.
Medici vel chirurgi non possunt cremare, secare vel ossa extrahere sine mandato parentum vel cognatorum. p. 5. fol. 42. a. k.
Medici qui dant medicinas contrarias infirmitati puniuntur ut homicidae. p. 3. fol. 135. b. a.
Sufficit tamen quod medicus iudicet secundum regulas artis quantum contrarius postea sequatur eventus. ibidem. & p. 7. fol. 30. a. n. in fine.
Medici antiquitus appellabantur circitores quia circabant ciuitatem sanando aegros. p. 1. fol. 105. b. c.
Medici regis quales esse debeant. p. 2. fol. 24. a. 2.
Medici & chirurgi imperiti qualiter si infirmus moriatur, teneantur. p. 7. fol. 30. a. 2.
Medicus cuius debeat esse eruditionis. p. 7. fol. 30. a. m. & n.
Medicus Christianus debet prius curare de anima infirmi, quam de salute corporis. p. 1. fol. 25. b. 1.
Medicis potius est fauendum quam aduocatis secundum Bald. p. 2. fol. 24. b. a.
Medicus prauidens mortem infirmi an teneatur ei denuntiare? Synester ait debere quando videt profuturum ad salutem animae aegrotantis. p. 1. fol. 25. b. g. in fine.
Vnde idem Syl. reprobat doctrinam Galeni quod semper medicus, etiam de salute desperans sanitatem debet spondere infirmo. ibidem.
Medicina triplex contra erubescitiam & pudorem consistendi. p. 1. fol. 21. b. col. 2. c.
Medicinae textus est quod deterior sit malus odor quam malus cibus. p. 1. fol. 18. a. d.
MELIORATVS in tertio & quinto bonorum potest acceptare meliorationem & repudiare hereditatem. p. 6. fol. 56. b. a.
Detrahatur tamen pro rata es alienum quando fieret praedictum in legitima filiorum. ibidem.
Meliorare an possit filium in tertio bonorum damnatus ad mortem. p. 7. fol. 93. a. i. per totum.
MEMBRIS parentibus mutilatus non est ad ordines recipiendus. p. 1. fol. 58. b. 2. & e.
Sed an sit repellendus a testificando. ibidem. d.
MENDACIVM est falsa significatio vocis, cum intentione fallendi. p. 2. fol. 35. a. i. & p. 7. fol. 63. a. c.
Mendacium omnem regulariter est punibile quando est dolosum. p. 2. fol. 35. b. c.
Mentiri solito non creditur. p. 2. fol. 11. a. d.
Mentiri impune nemo potest. p. 2. fol. 35. b. c.
Mentiri non est licitum etiam pro saluanda vita hominis. p. 2. fol. 75. b. d.
MENSOR scienter solum modum dicens committit falsum, & arbitrio iudicis punitur. p. 7. fol. 27. b. 2.
MERCATOR quis dicatur. p. 5. fol. 36. a. 2.
Mercator peritus negotiationis exercitij praesumitur lucrari, nisi protestetur. p. 4. fol. 37. b. c.
Sed an cum mercatori possit pacisci, ut capitale sit semper saluum. ibi.
Mercator tenetur exhibere libros suos ad intentionem actoris fundandam. p. 3. fol. 7. b. c.
Mercatores quibus modis possint recuperare ea quae pyratz abstulerunt. p. 5. fol. 55. a. 2.
Mercatores prohibentur facere inter se monopolia. p. 5. fol. 36. b. 1.
Nec etiam valet si monopolium sit confirmatum longi temporis praescriptione. ibidem. g.
Mercatorum consules & priores an possint facere statuta poenalia. p. 5. fol. 37. a. h.
Merces est cum alicui ob meritum suum vel suorum indulgetur. p. 7. fol. 96. a. i.
MERETRIX quae dicatur. p. 5. fol. 14. a. c.
Meretrix non est quae duotantum ad coitum admittit. p. 5. fol. 109. a. c.
Meretricibus quae sunt in lupanari imponi non possunt, nec vestigalia nec gabella. p. 7. fol. 73. a. h.
Meretrix etiam si quae sit an per vim rapi possit. p. 7. fol. 71. b. d.
Meretrix quod datum est repeti non potest: nam ipsa non turpiter accipit. licet turpiter faciat coeundo. p. 5. fol. 109. a. 1.
Illud tamen reperit fiscus. ibid. b.
Item nec repeti potest quod datum est causa libidinis, quanuis postea viri libidini non satisfaciatur. ibid. 1.
Meretrices non sunt dignae legum laqueis inodari. p. 7. fol. 85. a. e.

Septem partitarum.

MERV M imperium non venit nisi nominatim concedatur. parti. 3. fol. 24. a. a.
Merum imperium residet apud praesides seu iudices ordinarios ratione officij. ibidem. b.
Merum imperium quid sit, & quam sit varia eius diffinitio. parti. 3. fol. 10. b. g.
Merum imperium an possit aliquo tempore praescribi contra principem. p. 3. fol. 24. a. col. 1. in prin.
Merum imperium an possit praescribi. p. 3. fol. 166. a. k.
METVS quid sit. p. 4. fol. 10. b. 2. & p. 7. fol. 98. a. 1.
Merus quis iustus dicatur & quis requiratur ad dissoluendum contractum matrimonij. ibid. r. f. t.
MILITARIS disciplina qualiter debeat obseruari inter milites & qualiter milites qui in ea errauerint sint puniendi. parti. 2. fol. 107. & 108. & 109.
MILES potest decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus. p. 6. fol. 18. a. c.
Milites maritimi quales esse debeant. p. 2. fol. 92. a. 2.
Miles ex quibus rebus sit eligendus. p. 2. fol. 78. b. col. 1. in prin.
Miles quis dicatur, ut gaudeat privilegio militum. Item quae debeat iurare. p. 5. fol. 27. b. col. 1. in prin.
Miles tempore pacis quibus studijs se exercere debeat. p. 2. fol. 75. a. 1.
Miles antiquitus lignabat in brachio dextro calidi ferri stigmatibus. 2.
Miles non potest esse procurator dum steterit in loco stipendiatus, vel in seruitio regis in curialibus potest. p. 3. fol. 32. b. 2.
Miles quibus privilegijs gaudeat. p. 2. fol. 76. a. 1.
Miles non potest subijci torturae propter indicia. ibid.
Miles substitui potest etiam post aditam hereditatem. p. 6. fol. 28. a. b.
Idem est de personis privilegio militum gaudentibus. ibid. c.
Miles ex quibus causis priuatur militia. p. 2. fol. 76. b. 1.
Miles unde dicatur. p. 2. fol. 70. b. 1. & i.
Miles creati non potest nimis pauper neq; vitiatus membris. p. 2. fol. 73. a. 1.
Miles qualiter creati debeat. ibid. 2. & sequentib. per tot. fere tit.
Miles quibus virtutibus debet polleere. p. 2. fol. 71. b. 1. & 2. & sequenti per totum tit.
Miles qualiter honorari debeat. p. 2. fol. 75. b. 2.
Miles excusatur a iuris ignorantia dum est in armorum vsu. p. 1. fol. 10. a. col. 2. 1. & b. col. 1. a.
Miles quibus vestibus cuiusque coloris uti debeat. p. 2. fol. 74. b. 2.
Militis pecunia res empta efficitur militis a quocunq; ematur, & quocunq; nomine. p. 5. fol. 27. b. col. 1. in prin.
Militis privilegia. ibid.
Militis arma alienantis graue crimen est. l. qui commeatus. §. ff. de re militari. p. 2. fol. 75. a. f.
Militem exauthorandi modus. p. 2. fol. 76. b. i.
Militem creare non potest qui non est miles. p. 2. fol. 72. b. 1.
Militem hodie quis creare possit. ibid. a. per tot.
Militia pretiosior & altior est ordinum quos Deus fecit in mundo. parti. 2. fol. 70. b. a.
Militia unde dicatur. ibid. 2.
Militia indignus est qui patrem vel matrem maleficos appellauerit. p. 2. fol. 73. a. a. & p. 4. fol. 53. b. f.
Militia indigni qui sint. ibid. d. e. f. g. h.
Militiae summa laus est obedientiam reipub. vtilitatibus exhibere. p. 2. fol. 75. b. f.
Militiam maritimam deferenti maior poena imponitur, quam deferenti terrestrem. p. 2. fol. 91. a. f.
Militare crimen quod dicatur. p. 6. fol. 83. b. h.
Mimi ioculatores dicuntur a Baldo & sunt infames iure: nec possunt ordinibus sacris initiari. p. 6. fol. 46. b. a.
Militibus non licet ignorare iura. p. 1. fol. 10. b. col. 1. a.
MINERAE sunt de regalibus & referuatis principi. p. 2. fol. 50. b. f.
Minerineuor quid in ea debeat habere. ibid.
MINISTRATORES alimentorum regis quales esse debeant. p. 2. fol. 24. b. 1.
MINOR decennio cum dimidio aut fatuus vel familiaris, furas alique rem non tenetur actione furti. p. 7. fol. 51. a. 2.
Minor non potest incarcerari pro debito. p. 5. fol. 109. b. d.
Minor sicut non potest facere donationem immobilium propter nuptias, sic neq; poterit per viam arratum. p. 4. fol. 29. a. col. 2. in prin.
Minor non habet legitimam personam standi in iudicio. p. 3. fol. 5. b. 2. & p.
Minor qui enomiter est laesus, non obstante quocunq; iuramento restituitur aduersus venditionem. p. 3. fol. 102. a. d.
Minor 20. annis non admittitur in crimine publico ad testificandum. p. 7. fol. 2. b. h. in fine.
Minor potest cedere bonis si est adultus. p. 5. fol. 109. b. d.
Minor impubes si fuit in iudicio de adulterio confessus: quia tale delictum in impubere non cadit eius confessio non valet. p. 3. fol. 112. b. 2.

De minorum restitutione vide in parte restitutio.
Minores hodie si sunt doli capaces, puniri possunt ante tempus a lege statutum: quoniam malitia hodie puerorum maior est in sexto anno, quam olim in quindecimo. p. 7. fol. 5. b. c.
Minoris pecunia res empta tacite per legem ipsi minori obligata est. p. 5. fol. 27. b. b.
Minores septennio sponsalia contrahere non possunt, nisi possint perfectam etatem ratificent. p. 4. fol. 4. b. 2.
Contrarium tamen tenet Abbas si discretio suppleat etatem. ibid. f.
MINVS valens in quibus rebus alijs sit inferior. p. 7. fol. 22. a. 3.
Minus valere quibus modis quis possit. ibid. b. 3. 1.
MIRACVLA duo admiranda refert Ioan. Andreas de Eucharistia commensurata in carnem. p. 1. fol. 30. a. g.
Miracula seu mirabilia quae dicantur proprie. p. 1. fol. 31. b. 1.
Miraculum ut dicatur requiritur quatuor. p. 1. fol. 32. a. 1.
MISSAM domus cantari nemo debet pati. p. 1. fol. 66. a. b.
Licet tamen in altari portali. ibid.
Missa quibus horis dici debet celebrari. p. 1. fol. 28. a. 1. & 2.
Missi in quibus casibus possit per eundem clericum bis eodem die celebrari. p. 1. fol. 28. b. 2.
Missi quatuor de causis celebrantur. p. 1. fol. 30. a. 1.
Missi finitur tripliciter. ibid. 2.
MISERICORDIA portio est iustitiae. p. 2. fol. 30. b. f.
Misericordia quid sit secundum diuum Augustinum & Aristotelem. p. 7. folio. 95. a. e.
MISSILIA iactata propter coronationem principis, & latitiae primo occupanti conceduntur. p. 3. fol. 164. b. 3. 1.
MISSVS in possessionem ex primo decreto an verè sit possessor, & quid in ea agere possit. p. 3. fol. 48. a. d.
Missus in possessionem quod ius acquirat in re in quam missus fuit. p. 3. fol. 48. b. 2.
Missus in possessionem post annum efficitur possessor & lucratur fructus, salua contumacia quaestione proprietatis. p. 3. fol. 49. a. 2.
Sed quid si fructus percepti seruari non possunt: vendat eos infra terminum anni scientie reo: & quod supererit seruet reo, si viderit infra terminum ad purgandum contumaciam. p. 3. fol. 50. b. 1.
A Missio possessione qui rem abstulerit sine iudicis mandato restituit eam cum damnis & interesse. p. 3. fol. 49. a. 1.
Missio in possessionem non debet concedi, si iudex cognoscat actorem nullum ius habere ad agendum. p. 3. fol. 48. b. a.
Missio in possessionem quando impeditur a possessore vel detentore rei, quid agere debeat iudex. p. 3. fol. 48. b. 1.
Missio in possessionem ex primo decreto, est mittere aliquem in possessionem bonorum partis citatae de mandato iudicis, contra citatum non comparentem propter eius contumaciam. p. 3. fol. 47. b. 2.
Missio in possessionem necessario requirit ingressum rei. p. 5. fol. 85. b. c.
Missio ut fiat in possessionem ex primo decreto requiritur trina citatio. p. 3. fol. 48. a. col. 1. in prin.
Missio in possessionem an possit fieri in bonis prohibitis alienari, ut sunt bona maioria. p. 3. fol. 48. a. g.
Missio in possessionem qualiter debeat fieri in bonis delinquentium. p. 3. fol. 49. b. 1.
Sed in quibus criminibus possit fieri: fol. sequen. l.
Per missionem in possessionem ex causa damni infecti quaeritur missio possessoris. p. 3. fol. 173. a. 1.
MITTERE in possessionem qualiter debeat iudex. p. 3. fol. 48. a. 1.
MOBILES res quae venduntur ratione alicuius executionis debet prius subastari publice, nisi sint tales in quas non cadat collusio. p. 5. fol. 29. a. a.
Mobiles res quomodo possunt a muliere minore constitui in dotem, cum sola curatoris autoritate. p. 4. fol. 32. b. i. per totum.
Mobilia concernunt personam & non locum, ubi sita sunt. p. 3. fol. 165. b. g.
Mobiles res praescribuntur per triennium a bonae fidei possessore continuatum. p. 3. fol. 167. b. 1.
Apupillo tamen fatuo vel prodigo curatore habente non possunt vsu capere. ibidem. 2.
MODVS quomodo dignoscatur a conditione. p. 6. fol. 63. a. f.
MOLENDINVM nemo potest vetare in flumine publico fieri modo cum regis vel coitatis licentia. p. 3. fol. 185. a. 2.
MOECHIAE appellatione oēs illiciti concubitus continentur. p. 4. fol. 40. b. h.
MONACHVS, quidquid acquirit, acquirit ecclesiae cui seruit, aut per. p. 1. fol. 78. a. f.
Monachi Cisterciensis ordinis quibus privilegijs gaudere non debeant. ibidem. 2.
Monachus non potest esse patrinus. parti. 1. folio. 17. b. col. 1. in principio.
Monachus depositi qualiter teneri possit. p. 5. fol. 8. a. d.

Index materiaram

Monachus stipulando sibi vel impersonaliter quomodocumque semper acquiritur monasterio. p. 5. fol. 63. a. 1.
Monachus non debet promoueri ad Ecclesiam parrochialem sine focio. p. 1. fol. 77. b. h.
Monachus an possit esse arbiter vel arbitrator. p. 3. fol. 19. b. i.
Monachus non debet extra claustrum comorari, & si oporteat eum alibi poni debet esse cum aliorum fratrum confortio. p. 1. fol. 77. b. * 1.
Monachus si recedat a gratia seu commenda cum redditibus receptis, monendus est ab Epō ut ad monasterium redeat. p. 1. fol. 79. a. * 2.
Monachus fugitiuus quidquid acquirit, acquirit monasterio, sicut seruus acquirit domino. ibid. g.
Monachus facta professione non potest expelli, nam ipse est obligatus monasterio, & monasterium sibi acquiritur enim per professionem eius monachus. p. 1. fol. 72. a. a.
Monachus qui ante ingressum religionis aliqua bona legauit non recuperabit, nisi protektionem fecerit, quod intendebat probare regulam. ibidem.
Monachus potest de licentia sui superioris transire ad religionem arctiorem, vel etiam aequalem. p. 1. fol. 73. b. c. e.
Monachus licentius ad aliud monasterium transeundi non est amplius sub cura primi abbatis. ibid. e.
Monachus licet non sit in potestate patris, non definit esse suus heres. p. 6. fol. 10. a. b.
Monachus an possit aduocationis officio fungi si ex patrocinij multa possit lucrari: cum monasterium maxima egestate premittitur. par. 3. folio. 39. a. 1.
Monachi testes esse non possunt in testamento sine licentia abbatis, instrumentarij tamen bene possunt. p. 6. fol. 5. a. f.
Monacho non est iniungenda poenitentia ieiunij propter scandalum fratrum. p. 1. folio. 22. b. e.
Monachi quali veste indui debent & qualiter in monasterio se se gere debeant. p. 1. fol. 74. b. * 3.
Monachi qñ dicantur habere proprium. ibid. fol. 75. a. b.
Monachi in quibus locis & diebus possint vel non, comedere carnes. ibid. * 1. & g.
Monachi quibus de causis possint Ecclesias parrochiales gubernare. p. 1. fol. 77. b. * 2. & g. per totum.
Monachi nusquam possunt prescribere obedientiam. p. 7. fol. 54. a. i.
MONASTERIUM quomodo & qua lege possit aliquid ab ingredientibus accipere. p. 1. fol. 77. a. a. per totum.
Monasterium tenetur alere filios ingressi. p. 3. fol. 5. b. h.
Monasteria de iure communi exempta sunt a lege diocesana. partita. 1. fol. 102. b. e.
MONARCHIA qualibet tria se se inuicem communicantia semper habuit diuinum cultum, sapientiam scholasticam & potentiam secularem. p. 2. fol. 9. b. a.
Monasterio offerre possunt parrochiales filium impuberem. si verò vnus parentum contradicat alter non potest. p. 1. fol. 72. a. i.
A monasterio inuitus extrahi potest impubes intra annum a scientia patris. ibid. b. * 1.
Item & seruus per dominum infra tres annos a tempore scientie. ibidem. * 2.
Monasterium ingressus religionis gratia, quando possit exire, & quando non. ibid. * 3.
MONETAE antiquae non debent fundi neq; affinari, nisi in domibus publicis monetarum ad hoc assignatis. p. 7. fol. 29. a. 1.
Monetam falsam quicunq; faciunt flammis exuruntur circuncidentes autem eam & alquimistae regis arbitrio puniuntur. partita septima. fol. 29. a. * 1.
Moneta falsa dicitur quando fit ab eo qui non habet potestatem. ibidem. h.
Moneta ornamentum est regis & regni, & cuiuslibet regiminis. partita. 2. folio. 3. b. b.
Moneta unde dicatur. ibid.
Monetarius qui pro se euidit monetam licet bonā tenetur furti in quadruplum, & propter falsitatem damnatur perpetuo ad regis opera. p. 7. fol. 50. b. * 2.
Moneta aulterina dicitur duobus modis, vel ratione materiz, vel ratione formae. p. 7. fol. 29. a. h.
Monetam si quis euidit non vsualem in ea patria vbi eam fabricat, an etiam in hanc poenam falsi incidat. ibid. i.
Monetam qualem debeat facere princeps. p. 2. fol. 3. b. b.
MONIALEM qui corumpit tria peccat committit in cœstum: quia sponfa Dei est, qui est pater noster, adulterium: quia alterius sponsam cognoscit: sacrilegium quia est res sacra. p. 7. fol. 71. a. d.
MONSTRVOSI partus non sunt liberi. p. 4. fol. 59. b. * 3.
Ideo non sunt baptizandi. ibid. k.
MORA quomodo purgari possit. p. 5. fol. 59. b. c.

MOREA est hodie principatus Achaiae. p. 2. fol. 7. a. f.
MORBVS de iure non excusat a muneribus patrimonialibus neq; mixtis. p. 3. fol. 99. a. c.
MORTVVS in peccato mortali perpetuo damnatur ad poenam. p. 1. fol. 23. b. * 1.
Mortui res retineri possunt propter expensas factas in eius funere, vel infirmitate. p. 5. fol. 7. a. f.
Mortuo quem sanctum credit potest quilibet in secreto preces porrigere, vt pro ipso ad Deum intercedat. p. 1. fol. 31. b. col. 1. in prin.
Mortuorum corpora in Alemania non in Ecclesijs sepeliuntur, sed extra urbem. p. 1. fol. 100. b. g.
Pro mortuis lugere vide in dict. lugere.
MVLIER si donat viro in dotem res, quas in testamento legauerat, an videatur reuocasse legatum. p. 6. fol. 62. a. d.
Mulier quae infra annum luctus nubit heres institui non potest. par. 6. folio. 14. a. * 1.
Mulier infra annum luctus nubens qua pena puniatur. ibid. g.
Mulier quare prohibetur nubere infra annum luctus. ibid.
Mulier non succedit feudo, nec viri per eam descendentes: sed masculus sic, vbi ad nepotem inclusiue. p. 4. fol. 66. b. * 2.
Mulier an possit alienare rem dotalem conferendo alienationem in tempus soluti matrimonij. p. 6. fol. 19. b. col. 1. in fin. gl. mag.
Mulier quae se pregnantem asserit qualiter debeat asseruari, ne alius partus supponatur. p. 6. fol. 42. b. * 1.
Mulier quae seruo proprio se subiunxit qualiter puniatur. partita. 7. folio. 69. b. h.
Mulier ex sola permissione quod vir ordinetur videtur continentiam vovisse: quod verum est quando intelligebat hoc sibi perpetuo prauidere aliam non. p. 1. fol. 63. a. a.
Mulier secundo nubens restituit filijs prioris mariti arras & donationes, quas ei prior maritus dedit ad quod sunt eius bona tacite obligata pignori. p. 5. fol. 90. b. * 2.
Mulier scienter contrahens matrimonium illicitum, dotem nō potest repetere. p. 5. fol. 128. a. * 3. & sequen.
Mulier non potest ordinari, & si de facto ordinatur non recipit caractere. p. 1. fol. 59. a. * 1.
Mulier appetit virum sicut materia formam & magnes ferrum. par. 1. fol. 62. a. b.
Mulierem quare Deus genuit amicabilem & flexibilem naturae. ibid.
Mulier minor. xxv. annis potest per se dotem dare de bonis mobilibus curatoris autoritate: de immobilibus autem non potest sine iudicis autoritate. p. 4. fol. 32. b. * 2.
Hoc tamen limitatur si res mobiles sunt valde pretiosae. ibid.
Sed an procedat in mobilibus quae seruando seruari possunt. ibidem. i. per totum.
Mulierem cohabitare cum clerico quando non sit tolerandum. partita. 1. fol. 62. a. c.
Mulier potest renuntiare lucris quarendis constante matrimonio. partita. 4. fol. 30. b. g.
Mulier speciosa est sepulchrum dealbatū nisi fuerit sobria, casta, & pudica. p. 2. fol. 16. b. k.
Mulier potest dare in dotem marito quod ab ipso sibi debebatur. p. 4. folio. 33. a. * 1.
Mulier si dedit viro suū in dotem fundum cuius vsusfructus erat alterius, an si vsusfructus consolidatur proprietati, commodum erit solius vxoris. p. 4. fol. 14. a. b.
Mulier de qua male suspicantur etiam si sit cōsanguinea non debet viuere cum clerico. p. 1. fol. 62. a. * 2.
Mulier pregnantis si ab hostibus capiatur ibiq; pariat, & postea reuertatur liber erit partus. p. 2. fol. 121. a. * 2.
Mulier in quibus casibus possit fideiubere. p. 5. fol. 73. a. * 1. & a. & c.
Mulier aduocare prohibetur ne coetibus virorum immisceatur. partita. 3. fol. 39. a. * 3.
Mulier bonae famae libidinis causa si quid datum est, licet non adimpleatur, repeti non potest. p. 5. fol. 109. * 1.
Mulier obpiam causam non potest pro alio fideiubere. p. 6. fol. 46. a. 1.
Mulier potest papa causam spiritualem delegare. p. 2. folio. 37. b. col. 1. in principio.
Mulierem indui vestibus viri abominabile est apud Deum. partita. 5. fol. 73. b. b.
Mulier honeste viuens non tenetur comparere personaliter ad citationem iudicis: sed comparere per procuratorem, nisi sit causa criminalis. p. 3. fol. 43. a. * 1.
Mulier cōiugata si sit inhoneste vitā nō gaudet hoc privilegio. ibi. b. b.
Mulier rusticā, quae sapius errantes adeunt sacerdotes non habentes potestatem, an saluentur. p. 1. fol. 20. b. e.
Mulier non potest capi etiam pro debito fiscali, nisi descendat delictū ex debito, vel administratione tutelae. p. 3. fol. 43. b. c.

Septem partitarum.

Mulier partum sibi submitrens, potest de hoc a viro vel eo mortuo a consanguineis eius succedendi ius viro habentibus accusari. partita. 7. fol. 26. b. * 2.
Mulier pregnantis comedens aliquid scienter, vt inde sequatur abortus qua poena plectitur. p. 7. fol. 30. b. * 2.
Mulier si in carcere imprægnaretur, suspendetur eius mortis executio. p. 7. fol. 93. a. d.
Mulier non accusante viro ab alio accusari non potest. p. 7. fol. 67. b. a.
Mulier probato lenocinio per virum adulterij damnari non potest. ibidem.
Mulier si post mortē viri, vñ honeste viuat, nō hēt ppter parū, aut nullam dotem succedit viro in quarta etiam liberos hñti. p. 6. fol. 92. a. * 1.
Et idem erit in viro inope vxore praemorientur. ibid. d.
Mulier intelligitur viri potens siue virgo sit siue corrupta. partita septima. fol. 97. b. * 1.
Mulier quae cum muliere exercet venerem contra naturam: secundum ius commune partu punitur eadem poena qua & fomici. Abulēsis tamen tenet non debere mortis plecti supplicio, sed alia quauis poena arbitraria. p. 7. fol. 72. b. c.
Mulieres diligunt viros etiam vltra filios. p. 6. fol. 103. b. h.
MVLIS inequtare cur prohibuit pragmatica. p. 2. fol. 70. b. f.
MVLTA impediunt contrahenda quae contracta non dirimunt. p. 4. fol. 26. b. * 1.
MVLTVDO principum subditis est damnosa. p. 2. fol. 3. a. a.
MVRORVM, aequeductorum fortaliciorum & pontium resectio, & conseruatio ad regem pertinet. p. 3. fol. 185. a. * 4.
Muri & portae ciuitatis dicuntur, quos nisi per ianuā transcendere nulli licet. p. 3. fol. 158. b. * 1.
MVTATIO legum quantum sit perniciofa reipub. p. 1. fol. 7. b.
MVTVM debet esse golum: nā ad illud nemo tenet. p. 5. fol. 1. a. d.
Ad mutuum in quibus casibus quis tenetur. ibid.
Mutuum est duplex vñ in his quae pōdere, munere, mēsurā continēt, aliud in ceteris rebus, vt equo, boue, libro. &c. ibid. * 1.
Mutuum & comodatum in quo differant. p. 5. fol. 1. b. b.
Mutuum qui recipit non exculatur a casu fortuito. p. 5. fol. 5. a. * 1.
MVTVS & furdus per signa matrimonium contrahere possunt. p. 4. fol. 7. b. * 1.
Mutus sine intellectu equiparatur infanti & furioso, si tamen intelligat potest per signa obligari. p. 5. fol. 61. b. c.
Et idem dic de furdo. ibidem. d.
Mutus & furdus quos contractus facere possunt. ibid. e. per tot.
Mutus & furdus fclari nō possunt nec princeps cum eis dispensare pōt vt teltentur. p. 6. fol. 6. a. i.
Mutus & furdus vel alius imperfectus nō potest succedere in feudo paterno quod debet seruitium. p. 4. fol. 47. a. f.
Et quale debeat esse huiusmodi impedimentum quod tollat seruitium feudi. ibidem. g.

N.

NATVS in infidelitate praesertur tanq; primogenitus fratribus postea natis ex patre iam facto fidei. p. 2. fol. 45. a. 1.
Natus antequā pater regnā adipisceret nō succedit tanquam primogenitus. p. 2. fol. 45. a. 1.
Natus secto vtero, an dicatur primogenitus. ibid.
Natus ex parentibus vitiosis, si est bonus praesertur. p. 2. fol. 45. a. d.
Natus est nato a parentibus virtuosis, licet concurrat bonitas. partita. 2. folio. 23. a. d.
Natus septimo mense & decimo, perfectus & legitimus partus aestimatur. p. 4. fol. 59. b. * 2.
Natus ex clerico in sacris & vxore de facto traducta efficiuntur serui ecclesiae vbi pater erat beneficiatus. p. 4. fol. 55. a. * 1.
Quod intelligitur si vxor sciuerit se contrahere cum clerico. ibid. a.
Requiritur etiam, vt hoc procedat, quod clericus contrahat in facie ecclesiae. ibid. b.
Sed talis casus cum non accidat hoc ius perditum est. ibid. c.
Natus ex clerico an possit succedere in bonis matris vel patris. ibid. e.
Nati si sint duo simul ex eodem vtero, quis praesumatur primogenitus. p. 2. fol. 44. b. a. 1.
NATVRA nihil aliud est quam quidam actus diuinus qui non potest mutari. p. 1. fol. 31. b. d.
Natura cetera animalia diuersis armis muniuit: solum hominem nudum produxit. p. 2. fol. 5. a. k.
Natura quid & quibus modis accipitur. p. 4. fol. 60. a. a. & p. 2. fol. 104. a. * 2. & id. ibid. d.
Natura adhorret mendacium. p. 2. fol. 35. a. i.
NATVRALITAS quam quis habet cum patria perditur subdit

proditione. p. 4. fol. 61. a. * 1.
Naturalis quid sit. p. 4. fol. 60. a. * 1. & c. 2.
Naturalitas quod duplex est. ibid. * 2.
Naturalitas quomodo acquiritur. ibid. b. col. 1. per totum.
Naturalitate concessa extraneo, an concessum videatur oblinere beneficium in regno. p. 4. fol. 60. b. col. 1. in prin.
Naturale est, vt eius non sit perfecta dilectio cuius nō timetur amissio. p. 2. fol. 8. b. * 2.
Naturalis an sit ille regni quem parentes profecti causa mercantiae extra regnum genuerunt. p. 4. fol. 60. b. col. 1. per totum.
Naturalis filius vide in dictione illegitimi & legitimi.
Naturalis alicuius proprie dicitur qui est nutritus in aliqua patria: licet ibi non sit natus. p. 4. fol. 60. a. g.
Naturalis origo nunquam minui potest, sicut nec iura sanguinis. p. 4. folio. 61. a. 2.
NAVIS redimendae causa quod Pyratibus datur, debet compartiri, sicut in iactu. p. 5. fol. 55. a. * 1.
Navis gubernator tenetur ad damnum quod accidit in mercibus propter insipientiam suae gubernationis. p. 5. fol. 54. b. * 1.
Navis dominus tenetur de perditur rerum aestimatione, si eam sine voluntate magistris gubernauerit. p. 5. fol. 42. b. * 2.
Naucularij quid debeant animaduertere circa munus suum. partita. 5. folio. 52. b. * 1.
Qui crimen in naui commiserit capietur per magistrum nauis & tradetur iudici loci vbi nauis exonerabitur. ibid. * 2.
Navis exoneranda gratia si qua iactata sunt in mari debent aestimari: & secundum quantitatem quam quis habet in naui tenetur contribuere. p. 5. fol. 53. a. * 1.
Navis si vi veterum & tempestatis frangatur mercatores qui in ea sunt non tenentur contribuere. p. 5. fol. 53. a. * 1.
Naves ad vsum ceteraq; instrumenta bellica habent locum postliminii. p. 5. fol. 55. a. 1.
NAVTAE & caupones tenentur de re perditā eorum quos receperunt. p. 5. fol. 47. b. * 1. & p. 7. fol. 48. b. * 1. & a. per totum.
Tenantur etiam de dolo & lata culpa. ibid. f.
Sed an caupones cogantur recipere hospites. ibid.
Quid autem si amicus recipere amicum? non habet locum tunc hae actio. ibid. i.
NECROMANTIA est incantatio demonum, unde maximē interdicitur eius vsus. p. 7. fol. 74. a. * 1.
Necromantia unde dicta sit. ibid. e.
Necromantia vti licet boni publici gratia, vt ad expellendos demones ad nubem deuandam. &c. ibid. * 2.
De iure tamen canonico neq; ad finem bonum vti licet. ibid. i.
NECESSITAS facit probabile, quod alias nō esset. p. 2. fol. 56. a. c.
NEGOTIORVM gestorum quomodo se debeat gerere: maximē qñ sine mandato gerit. p. 5. fol. 81. b. * 3.
Negotiorum gestor non pōt nuntiare nouum opus. p. 3. fol. 81. b. g.
Negotiorum gestor minoris, tenetur ei vel tutori eius rationem dare de fructibus quos percepit. p. 5. fol. 80. b. * 1.
Negotiorum gestor si credidit rem quā administrabat esse alicuius sui amici cum esset alterius, tenetur dominus ac si suo nomine fecisset. p. 5. fol. 81. b. * 1.
Negotiorum gestor actio tollitur prohibitione dñi. p. 5. fol. 76. b. f.
Limita tamen si versetur fauor publicus, veluti pro vita hominis, vel redimendo eum a carceribus. ibid.
Negotiorum gestor actio vbi cūq; datur etiam & de in rem verso. p. 5. fol. 81. a. col. 1. in principio.
Negotiorum gestor promittens dotem pro muliere de bonis ipsius mulieris dotare videtur. p. 4. fol. 31. b. a.
Negotiorum gestor qui emit proprijs nūmis rem nomine dñi eam efficit cū fructibus dñi, si dñs ratā venditionem habuerit. p. 5. fol. 27. a. * 1.
Negotiorum gestor debet moueri ad res alienas promouendas bona intentione, vt dñs proficiat si solum gerit: vt aliquid sibi possit extorque, non recuperat expensas. p. 5. fol. 81. a. * 1.
Sed qualiter de hoc constabit. ibid. e.
Negotiorum gestor qñ tenetur de leuissima culpa. ibid. i. & * 2.
Negotia absentis & ignorantis qui gessit recuperabit expensas a domino. p. 5. fol. 80. a. * 3. & b. * 2.
NEMO est adductus iurare in verba magistri dicit Azop. p. 1. fo. 8. a.
Nemo potest tantum crescere in malitia, quantum in bonitate: quia charitas potest in infinitum extendi. p. 1. fol. 3. b. b.
Nemo potest alteri plus iuri tribuere, quā ipse habeat. p. 7. fol. 110. * 6.
NEPOTES illius qui priuatus sunt feudo propter aleuonā, an possint illud impetrare a rege. p. 2. fol. 40. b. p.
NHIL scilicet quā homines solis legibus confidere. p. 1. fol. 7. a. f.
NOBILIS inuēus cum alterius vxore etiam in rebus venereis, ostendit monitionem occidi non potest a marito. p. 3. fol. 71. d. g.

Index materiarum

Nobilis non potest renuntiare privilegio sibi copotenti ratione nobilitatis, ne capiatur pro debito vel ne tormentis subijciatur. partita. 7. fol. 101. b. l.

Nobilis moribus praefertur nobili genere tantum. p. 2. fol. 23. a. d.

Nobilis tribus modis accipitur. p. 2. fol. 71. a. g.

Nobilis genere non dicitur, nisi qui ex utroque parente nobilis est. par. 2. folio. 71. b. b.

Nobiles soli possunt habere vassallos. p. 4. fol. 61. b. d.

Nobiles in quibus casibus torqueri possunt. p. 7. fol. 88. b. b.

Nobiles pro maiori parte sunt superbi & inimici popularium. parti. 2. folio. 21. b. d.

Nobiles non possunt imponere angarias subditis suis. p. 4. fol. 62. b. g.

Nobiliores durius puniuntur pro furto, quam plebei. p. 2. fol. 53. b. g.

Nobiliores quod debeant eligi ad officia limitatur per legem partita. p. 2. fol. 21. b. d.

Nobilitas duplex generis & morum. p. 2. fol. 23. a. * 2.

Nobilitas perfecta quae sit ibid. e.

NOLLE illius est cuius est velle. p. 7. fol. 100. b. * 3.

NOMEN suum qui mutat in fraudem puniatur poena falsi. parti. 7. folio. 26. b. i.

Nomen bonum melius est, quam diuitiae multae. p. 1. fol. 49. a. 2.

Nomina appellativa quae dicantur. p. 6. fol. 27. b. g.

Nomina debitorum sub specie immobilium voluit includi glossa in l. momentum. ff. de verb. signifi. p. 2. fol. 53. b. 2.

Nominatio quando habeat locum. p. 3. fol. 10. b. a.

NOTARIUS & notarius vide in dictio. tabellio.

Notarii regis quales esse debeant & quod sit eorum officium. partita. 2. folio. 23. a. * 2.

Notarii publici qualiter debeant formare scripturas & instrumenta quae conscribunt. p. 3. fol. 99. b. * 2.

Notario legitime impedito scribere, poterit scribere alius notarius de eius mandato, & scriptum signare. p. 3. fol. 100. a. * 1.

Sed quid si mortuus est iudex loci coram probis hominibus sigillent notas seu registrum, & eius successori restituatur. ibid.

Notario qui porrigit falsum instrumentum, ut illud signet an teneatur poena falsi. p. 7. fol. 26. a. b.

NOVALE quid sit. p. 7. fol. 98. a. * 2.

Novatio quibus modis fit. p. 5. fol. 101. b. * 1.

Novatio an possit fieri per delegationem. ibid. g.

Novatio facta per pupillum minorem. 14. annis sine tutoris auctoritate liberat priorem debitorem, nec tenetur pupillus. p. 5. fol. 102. b. * 1.

Novatio an in casibus, in quibus olim fiebat tacite, hodie fiat opoe exceptionis. p. 5. fol. 102. a. b.

Novatio non valet, si debitum sub conditione alius pure novando, promittat, nisi existat conditio. ibid. * 1.

Novatio vicem obtinet solutionis. p. 5. fol. 102. b. g.

Novationem facere non potest seruus nec mulier. p. 5. fol. 102. a. * 2.

NOVVM opus vide in dictio. opus.

NVBENS infra annum luctus an poenis statutis a iure civili subiacet. p. 4. fol. 39. a. g.

Nubere potest hodie mulier quodcumque voluerit mortuo viro, cum tamen a lege olim graues poenae imponebantur. p. 4. fol. 39. a. * 2.

Nam inde poterat sequi perturbatio sanguinis & partus incertus. ibidem. g.

Tum etiam quia venter tactus facit abortum. ibid.

NVNTIARE novum opus vide in dictio. opus.

NVLVS excusatur a bello contra sediciosos in damnum reipub. p. 2. fol. 65. b. h.

NVNDINAE a quibus concedi possint. p. 5. fol. 36. b.

Et quo tempore perdantur non utendo. ibid.

Ad nundinas venientes debent indemnes servari. p. 5. fol. 37. a. * 1.

Nundinarum privilegia. p. 5. fol. 37. a. * 1.

NVMERVS millenarius ceteris nobilior est. p. 2. fol. 70. b. * 2.

NVPTIAE quo tempore non possint celebrari. p. 4. folio. 11. b. * 1. & ibidem. g.

Nuptiae tertiae sunt abominabiles apud homines unde relictum vxori ab extraneo si caste & honeste vixerit, non debebitur si transeat ad tertias nuptias, licet debeatur si tantum ad secundas transierit. parti. 4. fol. 38. b. l.

Nuptiales benedictiones possunt dari cuilibet secundo, vel amplius nubenti. p. 4. fol. 39. a. * 1.

Ideo iura contrarium dicentia intelliguntur si benedicantur adhuc vivente vxore. ibid. d.

Nuptiales enim benedictiones non reperiuntur inter sacramenta Ecclesiae. ibid. e.

NVTRICES filiorum regum quales & quibus moribus esse debeant. p. 2. fol. 17. b. * 2. & fol. 20. a. * 2.

Nutrices debent diligere ab alumnis. p. 2. fol. 18. a. c.

Nutritor filios regis quae docere debeat, & a quibus abstinere. parti. 2. folio. 18. * 2.

Nutritores sunt loco parentum. p. 4. fol. 53. b. f.

Vnde nutrices non possunt esse testes in causis alumnorum. ibid.

Nutritores filiorum regum quales esse debeant. p. 2. fol. 18. a. * 1.

NVTV qui aliquid falsum significare intendit medicum committit. p. 2. fol. 35. b. c. l. a. in prin.

OBEDIRE regi & superioribus in quibus reb' debeat subditi. p. 2. fol. 18. b. a. & fol. 41. b. e.

OBLATIO dicitur quod donatur Deo vel Ecclesiae inter vivos seu in morte, & quod offertur quotidie presbytero cum osculo manus. parti. 1. fol. 134. a. * 2.

Oblationes quorum hominum ecclesia non recipit & quare. p. 1. fol. 135. a. * 1. & per totam paginam.

Oblationes quae sunt capellae sitae intra parrochiam cadunt Ecclesiae parrochiali. p. 1. fol. 134. a. k.

Idem est dicendum de oblationibus factis imaginibus in quocumque loco intra parrochiam positus. ibid.

Oblationes promissas Deo vel Ecclesiae tenentur offerre ipsi vouentes, vel eorum heredes. p. 1. fol. 134. b. * 1.

Ad eas tamen quae sunt presbytero tempore missae homines de necessitate non tenentur. ibid. * 2.

Oblationes facere praecipuis festiuitatibus an possint compelli parrochiani. lex parti. dicit quod non. Hostien. contra. ibid. d.

Possunt tamen cogi si presbyter est pauper. ibid. * 3.

OBIGATIONE naturalis an oriatur ex maleficio. p. 2. fol. 8. a. f.

Obligatio bonorum extenditur ad futura: sed in tali generali obligatio ne non includitur concubina ancilla aut filij, vel serui ad seruitium quotidianum domus. p. 5. fol. 84. a. * 2.

Obligatio quibus modis soluitur. p. 5. fol. 97. b. * 2.

Obligatio conditionalis quae dicatur. p. 5. fol. 64. a. d.

Obligatio triplex est in qua potest accedere fideiusor, contra legem parti. p. 5. fol. 74. a. b.

Obligatio naturalis tantum quando sit efficax ad agendum in foro Ecclesiastico. p. 5. fol. 74. a. d.

In obligatione generali an censeantur hypothecae res cuius dominiū competit obliganti iure singulari. p. 5. fol. 84. a. g.

In obligatione ex maleficio an inlit naturalis obligatio. p. 5. fol. 74. a. d.

Obligari an possint res heredis per testatorem. p. 6. fol. 59. a. c.

OBSES quis dicatur. p. 5. fol. 83. b. i.

Obfes potest dari homo liber pro satisfactione debiti. p. 5. fol. 83. b. i.

Obfes non potest cogi ad aliqua seruitia. ibid. k.

Obfes debet se pascere suis sumptibus. ibid.

Obfides qui dati sunt loco captiuorum populi Romani testari non possunt. p. 6. fol. 6. * 2.

OCCIDENS consiliarius regis an incurrat crimen laesae maiestatis. p. 2. fol. 51. a. b.

Occidens vel percussus in domo, vel in praesentia regis qualiter puniatur. p. 2. fol. 51. a. * 2.

Occidens aliquem iussu vel metu tyranni an excusatur a poena homicidij. p. 7. fol. 30. b. o.

Occidere se ipsum an liceat ob defensionem pudicitiae. p. 2. fol. 52. a. i.

Occidere Christianum maius est peccatum quam occidere paganus. p. 7. fol. 39. b. g.

OCCVLTVM dicitur illud quod probari non potest. p. 4. fol. 2. b. col. 2. in principio.

In occultis non est inquirendum nisi in crimine laesae maiestatis. par. 4. fol. 2. col. 2.

OCCVPASSE insulam vel terram quoniam quis dicat. p. 2. fol. 66. b. a.

Occupare ille dicitur, qui sic incipit occupare, quod potest conseruare & possidere alias non dicitur occupare. p. 2. fol. 41. a. col. 1. in medio.

Occupans propria auctoritate possessionem sibi a prelato etiam iure institutionis relictam, incidit in poenam. l. si quis in tanta. C. vnde vi. neg. excusatur praetextu testamenti. p. 7. fol. 41. a. col. 2. in prin.

Occupans propria auctoritate quo tempore praescribit remedium. l. si quis in tanta. C. vnde vi. ibid.

OFFENSA manifesta quando dicatur. p. 1. fol. 91. b. c.

OFFERRI, quid in contractu emptionis proprie significat. parti. 5. fol. 2. a. g.

OFFICIUM quid sit & quod modis dicatur. p. 2. fol. 21. a. b.

Officium iudicis pendente dilatione qualiter intelligatur conquiscere. p. 2. fol. 56. b. e.

Officia maxima domus regis conceduntur magnatibus. partita. 2. folio. 21. b. f.

Septem partitarum.

Officia regia expirant morte regis illa vero quae iurisdictionem habent ordinariam minime. p. 2. fol. 39. b. e.

Officia perpetua non potest reuocare successor in regno. p. 2. fol. 46. a.

Officia publica potius debent dari nobilibus, quam plebeis. p. 2. fol. 58. a. c.

Officiarius regis habens potestatem condemnandi ad mortem, vel ad mutilationem, non possunt durante administratione, nisi de crimine ratione officij commissio accusari, potest tamen rex contra eos inquirere & castigare. p. 7. fol. 6. a. * 1.

Officiarius regis qualiter iurare debeat. p. 2. fol. 28. b. * 2.

Officiarius regis licet creentur ad beneplacitum regis, non tamen debent destitui sine causa iusta. p. 2. fol. 30. b. h.

Officiarius regis qui percusserit vel occiderit an incurrat crimelae maiestatis. p. 2. fol. 51. a. b.

OMNIS status hominum in perpetuo motu est. p. 1. fol. 7. a.

Omnis Christianus debet scire Ave Maria & Pater noster. partita. 1. folio. 23. b. * 1.

Omnis Christianus peccans duplici vinculo astringitur. p. 1. fol. 23. b. b.

Omne quod est contra conscientiam praecipit ad gehennam. p. 1. fol. 21. a. k.

Omnem tenentur de occiso et si vnus tantum vulnerasset. p. 2. fol. 51. b. f.

Omnem tenentur currere ad extinguendum ignem. ibid. i.

Omnia noua placent. p. 1. fol. 10. a. 3.

ONVS probandi vsum vel consuetudinem, vel legem fori cui incumbat. p. 1. fol. 13. a. g. per totum.

OPEM ferens maleficio qualiter puniatur. p. 7. fol. 52. b. g. per totum. & fol. sequen. a. a.

OPERAE obsequiales in quo consistunt. p. 4. fol. 58. a. a.

Operae obsequiales quae consistunt in non faciendo de iure partitarum transeunt ad heredes extraneos: de iure vero communi minime transeunt. p. 4. fol. 57. b. k.

Opus nouum qualiter dicatur fieri, & quis illud possit nuntiare. par. 3. fol. 81. b. * 2.

Operis noui nuntiatio ut teneat opus est, quod fiat his qui sunt in opere. p. 3. fol. 82. a. l.

Opus nouum si plures insimul faciant sufficit vni nuntiari: sed si loco plurium fiat, & vnus ex socijs nomine suo nuntiet, non prodest alijs. ibidem. * 1.

Opus si fiat in loco publico quilibet de populo potest nuntiare, nisi mulier aut pupillus. ibid. * 2.

Opus nuntiare non potest rescienti canales vel fistulas, aut aqueductum licet cum preparatorij praestet impedimentum. p. 3. fol. 83. a. * 1.

Operis nuntiationis effectus est, quod siue iuste siue iniuste nuntiatum est non potest amplius opus fieri sine iudicis mandato. ibid. * 2.

In certis tamen casibus fieri potest nuntiatio. ibid. h.

Operis noui causa qualiter sit terminanda. ibid. * 3.

Opus factum ex quo damnus infertur praedio vicino, se vendat praedium potest prohiberi per eum cui damnus infertur. partita. 3. folio. 184. b. * 3.

Opus factum si intra 15. annos postquam est factum demolitur culpa artificis ecedit de censura. p. 3. fol. 185. b. * 1.

Operari ita quis debet in re sua ne alteri damnus det: alias illud opus per iudicem destruetur. ibid.

Opus quid sit. p. 2. fol. 11. b. * 2.

Opus triplicis generis est, interius, exterius, & medium. ibid.

OPTIONE alicuius rei legata, non potest legatarius postquam semel elegit amplius variare. p. 6. fol. 65. a. * 1.

Optione serui duobus legata, si discordant in electione mandet iudex forte dirimi. p. 6. fol. 65. b. * 1.

ORATIO specialis an plus prosit defunctis quam generalis. p. 1. fol. 104. b. i. per totum.

Orator quis dicatur. p. 2. fol. 59. a. d.

ORDES succenturi cuius aetatis esse debeant. p. 1. fol. 59. a. * 2.

Ordines qui furtiue recipit qualiter puniatur. ibid. b. * 1.

Ordinibus succedat priuati qui in non succedat ministrati. ibid. * 2.

Ad sacros ordines quales persona promoueri non possunt. partita. 1. folio. 55. b. * 1.

ORIGINES erronee possunt poenam damnatorum non esse perpetuam, similiter nec gloriam beatorum. p. 1. fol. 14. b. a.

Originale peccatum quare animae imputetur, cum illud contrahatur tantum ex carnis corruptione. p. 1. fol. 15. b. e.

ORNAMENTA Ecclesiae non sunt ad humanos vsus conuertenda, & qualiter debeant tractari. p. 1. fol. 36. a. * 3.

Quare inde clerici non possunt facere burfas, vel alia huiusmodi. ibid. f.

ORPHANVM qui pietate motus recipit, nihil ab eo petere potest: debet tamen ei orphanus reuerentiam omnibus diebus vitae suae. p. 5. fol. 82. a. * 1.

Orphanus quis dicatur, & an requiratur, quod sit minor quatuordecim annis. p. 3. fol. 17. a. b.

OSCVLA & amplexus sunt praeludia veneris. partita. 2. folio. 42. b. a.

Osculum est pars adulterij. p. 2. fol. 42. b. a.

P.

PACTVM inter coniuges, ut mulier teneatur se & filios suos alere, an valeat. p. 4. fol. 29. a. b.

Pactum de non petendo debitum excedens summam 500. aureorum non exigit in iustitiam secundum magis communem opinionem. par. 5. fol. 14. a. o.

Pactum legis commissoriae in pignoribus reprobatur. p. 5. fol. 24. b. * 1. & o. per totum.

Pactum inter aduocatum & clientulum de quota litis est improbatum. p. 3. fol. 41. b. * 1.

Pactum legis commissoriae quid operetur in venditione. p. 5. fol. 24. a. c.

Pactum illud valet, ut si ante traditionem res deterioretur, periculum sit venditoris. ibid. * 1.

Pactum nudum producit obligationem efficacem ad agendum. par. 5. folio. 61. a. a.

Per pactum renuntiare non potest praescriptioni. p. 2. fol. 165. a. f.

Pactum de non petendo de iure antiquo tollit ipso iure obligationem naturalem & civilem. p. 5. fol. 97. b. e.

Pactum de cohabitando certo loco valet contra id quod habet in l. Titio centum. l. 2. ff. de condi. & demonst. p. 3. fol. 12. a. d.

Pactum ut quando cumque venditor pecuniam offeret rem recuperet quo tempore praescribatur. p. 5. fol. 25. a. a.

Et ex hoc pacto datur vilis rei venditio venditori etiam contra secundum emptorem. ibid. g.

Vel actio ad interesse contra primum emptorem. ibid.

Pactum inter procuratorem & dominum, ut reddatur procuratori etiam damna, quae sua culpa vel contumacia obuenerunt, secus si dolo, recte valet. p. 3. fol. 38. a. m.

Pactum manus iniectionis propria auctoritate, ut valeat etiam requiruntur. p. 5. fol. 26. b. l.

Pactum appositum in contractu matrimonij ut vir habitet in certo loco, an valeat. p. 4. fol. 15. b. l.

Pactum ut re data in dotem aestimata, periculum sit mulieris valet. p. 4. folio. 33. b. h.

Pactum ut vxor seipsam alat, & maritus habeat dotem & eius fructus valet. p. 4. fol. 36. b. d.

Per pactum fieri non potest ut edificium non cadat solo. partita. 3. folio. 164. a. f.

Pactum illud valet, ut si infra praefixum terminum non soluat talis res vel domus sit empti creditori. p. 5. fol. 24. b. n.

Sed an possit fieri tale pactum cum fideiussores. ibid.

Pactum appositum de restituenda re vendita, quando cumque pretium reddatur seruandum. ibid. * 2.

Pactum appositum ut res vendita certis personis non alienetur non valet. p. 5. fol. 55. b. * 1.

Ex eo tamen peti potest poena vel interesse. ibid. a.

Sed nec tale pactum transit in heredes. ibid.

Pactum de lucranda dote procedit etiam si alter coniugum ingreditur religionem. p. 4. fol. 35. b. b.

Pactum de dote debet seruari secundum locum ubi contractum est, non ubi coniuges habitant. ibid. * & f. per totum.

Per pactum nemo se facere potest criminis cuius criminis, quod non commisit. p. 7. fol. 22. b. c.

Pactum gratuitum recte potest fieri super crimine adulterij: transactio vero fieri non potest. p. 7. fol. 11. b. b.

Per pactum non potest tolli sanguinis, licet successionis bene possit. p. 7. fol. 101. b. * 8.

Pactum gratuitum nec transactio non tenet nisi inspectis & cognitis verbis testamenti vel codicillorum. p. 6. fol. 11. b. e.

Per pactum non potest auferri libera testamenti factio. p. 3. fol. 59. b. g.

Pactum de non petendo extenditur ad heredes licet ab eis non fuit facta mentio. p. 3. fol. 70. b. * 1.

Pacta apposta contra leges vel bonos mores non valent. partita. 5. fol. 85. b. * 1.

PALATIVM quid sit & vnde nomen habeat. p. 2. fol. 29. b. * 1.

In palatio quomodo se gerere oporteat in dictis & factis. partita. 2. folio. 29. b. * 2.

PALAM aliquid fuisse dictum, quando dicatur. p. 2. fol. 34. b. b.

Palam quod sit grauius puniatur quam quod clam. ibid.

PAPA per manus S. Petri, cuius successor existit, quam potestatem acceperit a Christo. p. 1. fol. 33. a. l.

Papa dicitur Apostolicus, quia locum Petri Apostoli tenet. ibid. * 2.

Index materiaram

Papa aliquid attentans contra vniuersalem statum Ecclesie, non est su-
stinendus. p. 1. fol. 13. b. k.
Papa an habeat dominium omnium Ecclesiarum & rerum ipsarum.
p. 1. fol. 14. a. q.
Papam esse quare fuit necessarium. p. 1. fol. 33. a. i. & k.
Papa an licite possit dispensare cum bigamo. p. 1. fol. 34. b. m.
Papa non potest nec debet contra ea quae sunt à Deo statuta ire. p. 2. fo-
2. a. col. 2. in prin.
Neg; in his quae essent contra generale statutum Ecclesie. ibid.
Papa quam potestatem habeat in imperatorem ac reges. ibidem. b. co-
lu. 2. i. & sequen.
Papa potest statuere & exercere iurisdictionem contra laicos ratione cri-
minis commissi contra statum ecclesie. p. 4. fol. 55. b. a.
Papa idem est quod pater patrum, & quare ita dicatur. partita prima.
fol. 33. b. * 1.
Papa nomen tempore antiquo commune fuit omnibus Episcopis. ibi-
dem. h.
Papa maior est administratione. D. Paulo. p. 1. fol. 34. b. m.
Papa an possit iudicis concedere licentiam fornerandi Christianis. p. 5.
folio. 79. b. a.
Papa non potest dispensare, ne quis confiteatur homini. p. 1. fol. 21. b. a.
Papa non potest totaliter priuare Ecclesiam imperatore. partita. 2. fo-
lio. 2. a. f.
Papa non potest priuare electores imperij. ibid.
Papa potest transire imperium à Grecis in Germanos. Albericus
dubitat. ibidem.
Papa in quibus casibus solus dispensat & non alius. p. 1. fol. 33. b. * 2.
Papa solus potest quem liberare à voto. ibid. fol. 34. a. f. g.
Papa & Episcopus in quo differunt quantum ad dispensationem vo-
ti. ibidem.
Papa solus dispensat super defectu ætatis. ibid. m.
Papa potest tollere res vnius Ecclesie, & dare alteri etiam sine causa. ibi-
dem. b. col. 2. in prin.
Papa tamen non licet res Ecclesie prodigaliter alienare, vel ex illis dila-
re suos consanguineos. ibid.
Papa concurrit cum omni prelatu in potestate & iurisdictione. ibid. b.
Papa potest quolibet tempore quemlibet ordinem conferre. partita. 1.
folio. 35. a. e.
Papa cum quibus personis non consuevit dispensare. ibid. * 1.
Papa si uolet potest dispensare cum homicida voluntario. ibid. q.
Papa non potest eligere sibi successorem, sed eius electio fit per cardina-
les. ibidem. * 2.
PARENTES qualiter succedunt filiis morientibus intestato. p. 6.
folio. 90. b. * 1. & d.
Parentela an possit probari per auditum. p. 4. fol. 17. a. col. 1. in prin.
PARRICIDIUM quali poena castigatur. p. 7. fol. 31. b. * 1. & g.
PARROCHIALIS presbyter, qui propter multitudinem popu-
li non potest omnium confessiones audire, an possit alios facerdoes
aduocare, qui eum adiuent. p. 1. fol. 10. b. col. 1. in prin.
PARIETEM ruinofum de quo domui vicini damnum imminet in
dix debet facere demoliri habita prius informatione. p. 3. fol. 18. a. * 2.
PARTVS ancillæ vel animalis vi arrepti, penes bonæ fidei possessore
rem conceptus & natus potest per eum vfucapiri, nisi sciuerit ante con-
ceptionem non esse vendendis. p. 3. fol. 166. a. * 1.
Sitamen fit partus aditus apud bonæ fidei possessorem sit partus furti-
uus, quoad vfucapionem. ibid. d.
Partus quando est geminus quis debet præferri in maioria. parti. 7.
folio. 99. b. i.
Partus animalis recte potest emi. p. 5. fol. 17. b. * 3.
Partus imminet periculum ex accessu viri ad uxorem tempore conce-
ptionis. p. 2. fol. 68. b. f.
PASTORIS iuramentum non sufficit ad probandum mortuum
pecus sine culpa sua. p. 5. fol. 43. a. p.
Pastores tenentur de deterioratione gregis, si culpa & negligentia non
elegant a quas sanas & pascua commoda. p. 5. fol. 43. a. * 1.
PASCUA dicuntur in quibus haberi potest vfus pascendi, & alius
fructus non percipitur. p. 3. fol. 105. b. a. & p. 7. fol. 98. a. * 2.
Pascendi ius qui habent in transitu pecorum, possunt per vnu diem &
noctem transiundo de vna ltrata ad aliam pascere. p. 3. fol. 98. b. b.
PATRINVS qui puerum leuat de sacro fonte assumit sibi officiu
pædagogij, & ideo tenetur ad habendam curam de ipso. p. 1. fol. 17. b. a.
& p. 4. fol. 20. a. c.
Patrinus in baptismo debet esse vnus & non plures. ibid. * 1.
PATRITIVS quis dicatur. p. 4. fol. 50. a. * 2.
PARTITIVVM libri quam corrupte antea legebantur, & quan-
to cum labore nunc emendati in lucem exierint. p. 1. fol. 9. b. m.
PATER si dissipat bona sua propria & libera, filij sui possunt petere
sibi aliquid assignari, vnde viuere possint. p. 1. fol. 109. b. a.

Pater si dilapidat bona regni, an propterea filius possit insurgere aduer-
sus patrem. p. 2. fol. 4. a. b.
Pater quando alienat bona subiecta restitutioni veluti bona maioris
vel feudalia, an filius hæres patris possit contrahere & illa petere.
p. 5. fol. 90. a. a.
Pater quauis sit sub aui potestate, tamen succedit filio ab intestat exclu-
so aui paterno. p. 6. fol. 91. a. b.
Pater qui mortua vxore dotem eius retinet, an videatur adire hæredita-
tem nomine filiorum. p. 5. fol. 107. b. e.
Pater quos filios tenetur alere & quos non. p. 4. fol. 53. a. * 1.
Pater qui religionem professus est non potest quem ex filiis meliorare
in tertio bonorum, quia grauaretur monasteriu. p. 6. fol. 7. b. b.
Patrisfamilias appellatione intelligitur Dominus domus. partita. 7. fo-
lio. 97. b. * 1.
Pater an teneatur alere filium qui consumpsit partem suam prodigali-
ter. p. 4. fol. 52. a. g.
Pater non tenetur ad poenam pecuniariam in qua filius condemnatur
pro delicto etiam respectu legitimæ. p. 4. fol. 52. a. m.
Pater si commisit crimen læsæ maiestatis, filius non perdit beneficia. p.
2. fol. 22. d.
Pater debitor filiz non debet filiam dotare. p. 4. fol. 29. b. k.
Pater tenetur filiam, quam habet in potestate in matrimonium dare &
dotare. p. 4. fol. 31. b. * 1.
Pater in quibus casibus non tenetur dotare filiam. ibid. b.
Pater dissipans fideicommissum cogitur illud restituere filio ante con-
ditionis euentum. p. 2. fol. 44. a. b.
Pater adulteræ potest occidere adulteram & filiam in sua vel generi do-
mo repertam, nec potest vno dimissio alium dimittere. partita. 7. fo-
lio. 69. a. * 1.
Pater dotans filiam vltra congruentiam licet sit ipsa diues, de suo sem-
per dotare præsumitur. p. 4. fol. 31. b. b.
Pater si instituat hæredes duos filios, & vni instituto alium substituat,
& moriatur institutus necesse habet substitutus pupillariter omnia
bona pupilli agnoscere nec potest paternam adire, & alia repudiare. p.
6. folio. 30. a. * 1.
Pater si vendit immobilia filij, datur recursus ad ea. p. 2. fol. 44. a. b.
Pater potest in testamento filios suos naturales legitimare dicendo se
velle eos esse legitimos hæredes. p. 4. fol. 44. a. * 1.
Paterfamilias necessitate confectus potest filium vendere vel pignora-
re mater vero non potest. p. 4. fol. 48. a. * 2.
Etiam obsessus in castro comedere filium poterit. ibid.
Non tamen hoc procedet in filio presbytero. ibid. k.
Et venditum filium poterit recuperare offerendo pretium. ibid. b. * 1.
Pater si promittit dare filij vnam ex filiabus suis in matrimoniu pos-
sum eligere quam voluerit. p. 4. fol. 6. b. * 1.
Et si ante electionem cum vna earum coierit cum ea compellor contra-
here. ibidem.
Pater in quibus casibus non habet vfumfructum in bonis filij. p. 4. fol.
47. b. b. per totum.
Pater si filium exposuit, non potest eum ab alimentante repetere. p. 4.
fol. 54. a. * 2.
Pater potest filium ab alio detentum vel vagantem iudicialiter reduce-
re ad suam potestatem. p. 4. fol. 48. b. * 2.
Pater non potest à filio iudicialiter conueniri, nisi causa castrensis pe-
culij. ibidem. * 3.
Pater plures habens filios si dicat quod facit maiorem de bonis suis in
filium suum intelligitur de maiori. p. 2. fol. 44. a. d.
Pater si est rebellis patriæ licite aduersus eum insurgit filius. partita. 2.
fol. 59. a. a.
Pater potest comedere filium propter necessitatem. ibid. b.
Pater non potest donare vel legare plusq; quintam siue invita siue in
morte. p. 5. fol. 13. a. h.
Pater prohibitus non donare vltra quintam an intelligatur etiã id non
posse de fructibus q; percipit in vita sua de bonis proprijs. b. ibid.
Pater si plures donationes faciat minutas, an illæ debeant non computari
in quinta debet, nisi simul iunctæ magnæ donationi æquivalent. ibi.
Pater si dilapidat bona an filij possint peteri vt sibi assignetur posses-
sio pro alimentis. ibid. a.
Pater si multa perdidit in ludo an possint filij reuocare vsq; ad legitimã. ibi.
Pater si legat spurio cū capere potuerit nō valet legatui ex q; prohibet
stator vitio suo & non alieno testari. p. 6. fol. 19. b. col. 1. in prin.
Pater an possit excludere filium ab hæreditate sibi delata, repudiando,
vel nolendo eam adire. p. 6. fol. 41. a. h.
Sed quid in filio recusante adire hæreditatem sibi delatam, an similiter
pater poterit excludi. ibid. i.
Pater potest filio naturali, vel extraneo patrem non habenti, dare in tes-
tamento tutorem, qui eum & bona in quibus eum instituit admini-
strat. p. 6. fol. 104. b. * 2.

Septem partitarum.

PATIENTIA sola non arguit consensum. p. 1. fol. 9. a. c.
Patientia quid sit, & qualis debeat esse. p. 2. fol. 13. b. f.
PATRIA potestas est diuino nexu copulata. p. 4. fol. 16. b. i.
Patria potestas est ius quod habet vir in liberos suos. ibid. * 3.
Patria potestas quomodo constituitur. p. 4. fol. 47. a. * 3.
Patria potestas quibus modis dissoluitur. p. 4. fol. 49. a. * 1. & 2.
Patria potestate liberantur filij si pater contrahit in castis nuptijs. p.
4. folio. 50. a. * 1.
Patriæ potestatis & emancipationis differentia hodie sublata est in suc-
cessionem ab intestato. p. 6. fol. 20. a. b.
Patria sua cuique dulcissima est. p. 2. fol. 68. a. g. & p. 4. fol. 60. a. c.
Patria plus nascitur quam patri. l. 1. §. & generaliter. ff. de vent. in posi-
mitt. p. 2. fol. 68. a. f.
PATRIMONIUM Regis triplex est. p. 2. fol. 53. b. b.
PATRIARCHA extra patriarchatū qd potest facere. p. 1. fol. 37. b. * 1.
Patriarcha ibi debet constitui, ubi aliqua gens ad fidem conuertitur, vt
nuper à papa constitutus fuit Patriarcha Indiarum Maris Oceani.
p. 1. fol. 37. a. b.
Patriarcha quis quis dicatur. p. 1. fol. 35. b. * 2.
Patriarchæ proximi sedere debent papæ & præferuntur cardinalibus,
excepto cardinali Hostiensis qui præfertur patriarchæ. p. 1. fol. 35. a. k.
Patriarcha quam potestatem habeat in Archiepiscopos, & Episcopos.
& c. ibid. fol. 36. a. * 1. & per totam paginam.
Patriarchæ concilium qualiter, & quando conuocare possunt. ibid. k.
per totum.
Patriarchæ munus & potestas. p. 1. fol. 37. a. * 1.
Patriarchales sedes antiquæ sunt quatuor Constantinopolitana, Ale-
xandrina, Antiochena, Hierosolimitana sunt & alia duæ additæ, A-
quilenfis & Grandenis. p. 1. fol. 36. b. * 2.
Patriarchales quatuor sedes designant quatuor Euangelistas. ibidem
fol. 37. a. a.
PATRONVS quibus modis perdit ius quod habet in libertum. p.
4. fol. 58. b. * 1. & fol. 59. a. a.
Patroni quando variant in pari numero, vt quia vnus præsentat vnum
alius alium, episcopus habet optionem instituendi quem velit. p. pri-
ma fol. 118. b. c.
Patronos plures habere an sit vtilius ecclesie quam vnū habere. ibid. d.
Patroni quos clericos debent præsentare. ibid. * 1.
Patroni ecclesiarum cathedralium quare dicantur Reges Hispaniæ. p.
1. fol. 39. a. c.
Patronus dicitur quasi pater oneris. p. 1. fol. 119. b. * 1.
Patronus vter erit, an ille qui caput edificare ecclesiam & destituit, an
vero qui eam in choatam perfecit. p. 1. fol. 114. a. c.
Patronus non potest præsentare extraneum, si in diocesi est idoneus.
ibidem. b. c.
Patronus ad præbendas canonicorum & aliorum citra prælatum ha-
bet præsentationem. ibid. d.
Patronus quis honor debeat. ibid. i.
Patronus quando possit vt rebus ecclesie. ibid. * 1. & k.
Patroni consensum non requirunt necessario in alienatione rerum eccle-
siæ. p. 1. fol. 115. a. a.
Patronus non debet vfurpare decimas, & oblationes ecclesie. ibid. * 1.
Patronus an priuatur iure præsentandi si præsentat indignum. p. prima
folio. 115. b. c.
Patronus laicus potest variare vno præsentato, alium præsentando: ita
q; non variet in malum. ibid. * 1.
Sed an possit dari aliqua cautela vt non possit variare. p. 1. fol. 116. a. a.
Patrono licet permittatur variare, procedit accumulando non totaliter
à prima præsentatione recedendo. ibid. b.
Patrono clerico vel religioso quare non est permiffum variare in præ-
sentatione clericis instituendi. ibid. * 1.
Patronus non potest se ipsum præsentare. ibidem.
Patronus si vnus sit clericus alter laicus an possunt variare. ibid. l.
Patroni quando plures præsentant diuersos clericos in discordia insti-
tuetur à maiore præsentatus. p. 1. fol. 117. b. * 1.
Patronos discordantes in præsentatione instituendi ad quod vsq; tem-
pus teneatur expectare ipse episcopus. p. 1. fol. 118. a. * 1. & a.
Sed an durante tempore ad præsentandum episcopus possit ponere
economum. ibid.
Patrono negligente vel mortuo sine hærede, ius prouidendi ad illum ad
quem pertinebat institutio. p. 1. fol. 118. b. c.
Patroni omni cura, & diligentia debent aduocare ne ecclesia damnum
patiatur. p. 1. fol. 114. b. * 2.
Patronatus ius est indiuisibile, & cuiuslibet ex patronis competit in soli-
dum. p. 1. fol. 118. a. * 2.
Patronatus ius in diuisione hæreditatis an possit per iudicem vni adiu-
dicari. ibidem. f.
Patronatus ius quibus modis acquiritur, & quod ius habeat patronus

in ecclesia. p. 1. fol. 113. b. * 1. & fol. 114. per totum.
Patronatus ius (vt definit Gofredus) est auctoritas, vel potestas proue-
niens ex beneficijs ante consecratione ecclesie collatis. ibid. i.
Alias diffinitiones vide. ibidem.
Patronatus ius quibus modis transit de vna persona in aliam. p. 1. folio.
116. b. * 1. & fol. 117. a. * 1.
In iure patronatus successio fit in stirpes, & non in capita. ibid. e.
Sed an hoc procedat in collateralibus, & baltardis? videt q; sic. ibi. & c.
In iure patronatus succedunt tam masculi quam foeminae. ibid. g.
Sed an valeat ordinatio à fundatore facta quod transeat tantum ad hæ-
redes masculos? videtur q; sic. ibid.
Patronatus ius non retinet filius, si renuntiat hæreditati paternæ. ibi-
dem.
Patronus potest donare ius suum compatrono sine cōsensu Episcopi.
ibid. i. & k.
Patronatus ius quando transeat in venditione alicuius rei. ibid. l.
Patronatus ius transit in alium locatione, pignore, misione in posses-
sionem pendente lite. p. 1. fol. 117. a. d. e. i.
Patronatus ius quibus de causis ecclesia tribuit laicis. p. prima fol. 118.
b. * 1. & b.
Ius patronatus ecclesiasticum. ibid. 4. col. 1. in prin.
PATROCINARI & patrocinium vide in dictione aduocatus.
PAVLUS locus. 1. ad Corinth. cap. 3. de sceno ligno & stipula declara-
tur. p. 1. fol. 21. b. col. 2. in prin.
PAUPER quis dicatur. p. 7. fol. 30. a. f. & p. 3. fol. 148. b. b.
Pauperibus melius est dare quam ecclesie ceteris paribus: quia homo nō
est propter ecclesiam, sed ecclesia propter hominem. p. prima fol. 45.
a. col. 2. in medio.
Pauperes inuenti in officio præsumuntur affectasse officium. p. 2. folio.
21. b. b.
Paupertas prodit ad mansuetudinem. p. 2. fol. 18. a. d.
PAX est discordiæ finis & est duplex, vna verbalis cum amplexu alia
verbalis cum osculo. p. 7. fol. 45. a. * 2.
Pax est contractus stricti iuris, sicut & transactio. p. 2. fol. 63. b. b.
Pax nō rumpit q; in cōfinib; suis castrū edificat, vt fortificat. p. 2. fol. 63. b. b.
Pacem qui rumpit, si requisitus damna non emendet perdit castra posi-
ta sub fidelitate. ibid. c.
PAVONES seu alie feræ quæ habent consuetudinē eundi, & redeū-
di, tandiu in nostro dominio remanent quandiu illam consuetudinē
non deferant, alias primo occupanti conceduntur. p. 3. fol. 159. b. * 2.
PECCATVM adeo nullum est veniale, quod nō fiat criminale dū
placet. p. 1. fol. 21. b. col. 2. in prin.
Peccata omnia accusantur in homine à timore, & cupiditate, vt ait di-
uus Augustinus. p. 7. fol. 2. a. a.
Peccata venialia quibus ex causis nō tenetur quis cōfiteri. p. 1. fol. 21. b. a.
Peccatorum differentia, & quæ irregularitate inducunt & quæ non. p.
1. fol. 42. a. * 1. & ibi. e. per totum.
Peccatum notorium duplicem inducit irregularitatem. ibid. b.
Peccatum occultum dicitur quod probati non potest. p. 1. fol. 60. b. g.
Peccando tripliciter erratur contra Deum meditando consentiendo, &
faciendo. p. 1. fol. 21. a. * 1.
PEDAGIA quare permittuntur principibus. p. 1. fol. 3. a. o.
Pedagia qui exigunt à transeuntibus debent retinere itinera tuta: nam
de robaria quæ in huiusmodi locis fit tenentur. p. 3. fol. 91. a. d.
PERSONAE quæ excusantur à poena iuris in delictis perpetratis.
p. 1. fol. 10. a. * 1.
PECVLIUM castrense dicitur solidum in eo q; lucratus est illud in ca-
stris. p. 2. fol. 41. a. a.
Peculium castrense quæ personæ hodie dicantur habere. p. 3. fol. 3. b. c.
Peculium profectum quid sit. p. 6. fol. 99. b. c.
Peculium profectum in quibus casibus non sit conferendum fratri-
bus. ibidem.
Peculium castrense nec quasi castrense aut aduentitium tenetur frater cō-
ferre. p. 6. fol. 100. b. * 1.
Sed an libros teneatur conferre sibi à patre donatos causa studij. ibid. g.
Peculium castrense quæ personæ proprie dicantur habere. p. 4. fol. 148. a. d.
PECVNIA commodata vt species, an possit retineri pro debito. p. 5.
folio. 7. a. c.
Pecuniam Regis qui recipit eam in certis locis expensurus, si eam con-
uertit in vtilitatem propriam, licet non committat furtum, vltra tñ re-
stitutionem soluet in poenam eius tertiam partē. p. 7. fol. 50. b. * 1.
PENURIA rerum magis ex negligentia, quam ex temporum mali-
tia prouenit dicit casiodorus. p. 2. fol. 69. a. d.
PENSIONES vacant per contractum masrimonij etiam si simpli-
citer nullo adiecto onere spirituali sunt constitutæ. p. 1. fol. 63. a. g. in fin.
PEREGRINORVM qui moriuntur in itinere qualiter asseruari de-
beant, & quomodo de eis si disponendum. p. 6. fol. 114. a. * 1.
Peregrinus quis proprie dicatur. p. 1. fol. 151. a. * 2.

Index materiarum

Peregrini liberam habent testandi facultatem. p. 6. fol. 10. b. 3.
Eorum testamenta tenebunt cum duobus testibus. ibid. 1.
Peregrinorum causae breuiter & summarie sunt terminandae. p. 6. folio. 11. a. 2.
Peregrini qualiter se in itinere gerere debent. p. 1. fol. 15. b. 1.
Peregrini, & eorum res quibus priuilegijs gaudeant. ibid. 2.
PERIVRS non est rex, qui in damnum, vel detrimentum sui regni iurauerit, si iuramentum non seruet. p. 3. fol. 63. b. 1.
De peritio voluntario, aut iudiciali iuramento solus Deus est ultor. p. 3. fol. 62. b. 2.
PERMUTATIO quid sit. p. 5. fol. 35. a. 1. & p. 3. fol. 104. b. a.
Permutatio rescinditur cetero vitio rei. ibidem. b. 2.
Permutatio an dicatur si permutatur nuda possessio cum nuda possessione. p. 3. fol. 104. b. a.
Permutatio non est si detur res incerta pro incerta. p. 5. fol. 35. a. c.
Ex permutatione oritur actio bonae fidei. p. 5. fol. 35. b. 1.
Permutatio non est si nuda possessio cum nuda possessione permittitur. p. 5. fol. 35. a. c. in fine.
In contractu permutationis non est licitum poenitere de iure Canonico. ibid. b. 1.
Permutantes beneficia, si concluderent permutationem, non se referentes ad consensum episcopi incurrerent simoniam. p. 5. fol. 35. b. c.
Permutans cum stipulatione compellitur rem tradere: secus si nudo pacto. ibidem. 1.
Permutare potest qui potest, & vendere. p. 5. fol. 35. a. 2.
PERPLEXITAS iniuncta est iuribus. p. 5. fol. 65. b. g.
PERICVLVM rei aestimata donata in dotem quando pertineat ad uxorem. p. 4. fol. 34. a. 1.
Periculum & lucrum rei venditae pertinet ad emptorem etiam ante traditionem rei. p. 5. fol. 20. a. 1.
Periculum rerum quae constant numero, pondere, vel mensura, pertinet ad venditorem ante numerationem, ponderationem, vel mensurationem. ibidem. 2.
Periculum vel commodum rerum datarum in dotem ad quae spectet. p. 4. fol. 33. b. 2.
Periculum rerum, quae non constant pondere numero, vel mensura pertinet ad emptorem, etiam ante traditionem. p. 5. fol. 21. a. 1.
Periculum rei venditae sub conditione, ea pendente pertinet ad emptorem, nisi deterioratio totam rem absorbeat. ibid. 2.
PERTINENTIAM appellatione veniunt omnia accessoria. p. 3. fol. 9. b. a.
PETERE in iudicio, vide in dictione actor, & in dictione reus.
Petens rem immobilem quae non debet exprimeri in libello. p. 3. fol. 9. a. 2.
Petens hereditatem quae nam debeat in libello exprimeri. ibid. b. 1.
Petitio si excedat summam decem morpetinorum debet fieri in scriptis: si non excedat verbo potest fieri. p. 3. fol. 13. b. 1.
Petitiones quando plures inciderint in vno eodemque processu quae prius sint tractandae & expediendae. p. 3. fol. 52. b. 1.
PHLEBOTOMATVS quis fuerit decimo tertio februario ab initio mensis computando, non morietur illo anno ex febrili distemperantia & hoc obseruabat Ioan. Andre. prout refert Antoni. p. prima. folio. 75. a. 1.
PIAE causae quos casus comprehendunt. p. 1. fol. 109. b. f. g. & h.
Pietatis commoda, & laus. p. 5. fol. 82. a. a.
Pietatis gratia aliquid esse datum quando praesumatur. p. 5. fol. 82. a. b.
PIGVVS recte legari potest, & illud tenetur luere haeres, vt detur legatario. p. 6. fol. 60. a. 1.
Idem est de rebus obligatis pro debito hereditario. ibid. e.
Pignus si legatur a creditore debitori, non censetur legatum debitum: sed ipsum pignus. p. 6. fol. 61. b. 1.
Sed quid contra si debitor rem pignoratam legat creditoribus. ibid. g.
Pignorando quis instrumentum emptionis vel donationis rei, intelligitur rem pignoratam sicut si possessionem rei creditori tradidisset. p. 5. folio. 85. b. 3.
Pignori bis eandem rem nemo potest sine mandato, vel consensu primi creditoris. p. 5. fol. 85. a. 1.
Pignori potest quicunque habet potestatem obligandi. p. quinta. folio. 84. b. 2.
Potest etiam si non sit dominus: sed tantum speret esse. ibid.
Pignori non possunt animalia aratorio nec cetera ad culturam praedij. p. 5. fol. 84. a. 1.
Pignori non potest res aliena nisi domino mandante, vel praesente. p. quinta. fol. 85. a. 1.
Pignori possunt, res corporales, & incorporales, tam nativae, quam nascituae. p. 5. fol. 83. a. 1.
Vnde colligitur quod iurisdicatio, & ius patronatus, & ius praedagij, & quaecumque iura incorporalia possunt pignori dari, & obligari. ibid. d.

Pignori quae res non possint. p. 15. fol. 83. b. 1.
Pignus proprie est res, quam alij obligamus tradendo maxime si res mobilis: sed largo modo etiam immobilis potest dici pignus. p. 5. fol. 82. b. 1.
Pignus est triplex conuentionale, iudiciale, & tacitum. ibid.
Pignus si vendat creditor fraudulenter minori pretio, petet ab eo debitor damna, & interesse. p. 5. fol. 97. a. 1.
Sed quid si dolus tantum interuenit ex parte emptoris? tenebitur emptor ad subsidium. ibid. e.
Pignus iudiciale in causam iudicati non est obligatum, donec creditori tradatur: sed pignus conuentionale etiam citra traditionem sola conuentione obligatur. p. 5. fol. 85. b. 2.
Pignus quibus modis tacite contrahitur. p. 5. fol. 89. a. 1.
Pignus praetorium non constituitur, nisi quis in possessionem mittat. p. 5. fol. 83. a. a.
Pignus constituitur traditione instrumenti. p. 5. fol. 86. a. col. 1. in prin.
Pignus per creditorem licite venditum si euincatur, non tenetur creditor: sed debitor de euictione: nisi creditor de ea se obliget. p. 5. fol. 97. a. 2. & c. 1.
Pignori obligare re domini qualiter possit procurator. p. 5. fol. 84. b. 3.
Mobilia tamen quae seruando seruari possunt non potest sine decreto iudicis. ibidem.
Pignoris obligatio contrahitur inter absentes, vel praesentes, per nuntium vel epistolam. p. 5. fol. 84. b. 1.
PISCES inuenti in lacu, vel fonte rei venditae tempore venditionis sunt venditoris. p. 5. fol. 21. b. 3.
PISCES quare vita funguntur in aquis. p. 1. fol. 79. a. a.
PLAGIVM committit qui scienter hominem liberum, vel seruum alienum vendidit. p. 7. fol. 54. a. f.
Plagium & furtum in quo differunt. ibidem.
PLATO dicebat beatissimos respublicas in quibus magistratus philosopharentur. p. 2. fol. 15. b. b.
POENA est emendatio pecuniaria, aut corporalis delicti. p. 7. fol. 91. b. 1.
Poena in criminalibus quibus ex circumstantijs soleat mitigari. p. 7. folio. 93. b. c. f.
Poena criminalis est publice infligenda reo praecognizante praecone, genus maleficii commissi. p. 7. fol. 94. b. 3.
Poena conuentionalis non debet excedere duplum, licet in hoc sit controuersia inter doctores. p. 3. fol. 106. b. g.
Poena perpetui carceris imponitur a iure canonico in his casibus, in quibus de iure civilis poena mortis inditur. p. 7. fol. 92. b. k.
Poena qualis debeat imponi sacerdoti coeunti cum filia spirituali. p. 1. folio. 24. b. b.
Poenarum sunt septem genera: quatuor maiora cetera leuia. p. 7. fol. 92. b. 1.
Poena non recognoscens dominium Regis. p. 2. fol. 37. a. a.
Poena an mitigetur propter timorem mortis. p. 2. fol. 57. a. h.
Poena indirecte ducit hominem ad virtutem. p. 3. fol. 2. b. h.
Poena non crediturum quae sit. p. 1. fol. 15. a. 1.
Poena erutionis oculorum quo in delicto imponatur. p. 2. fol. 34. b. d.
Poena contra inobedientes mandatis Regis. p. 2. fol. 38. b. c.
POENITENS antequam acceptare poenitentiam moderatam a sacerdote iniunctam. p. 1. fol. 23. a. 2.
Poenitens publice non potest ad sacros ordines promoueri. p. 1. fol. 57. a. 1.
Poenitens non dicitur qui peccandi animum non deponit. ibid.
Poenitentia locum habet in contractibus innominatis. p. 5. fol. 107. a. h.
Poenitentia, vt consilium Hostiensis, semper est imponenda per contrarium: vt superbo humilitas, &c. p. 1. fol. 151. a. h.
Poenitentia non admittitur in arbitramento. p. 3. fol. 29. b. a.
Poenitentia est imponenda secundum qualitate aetatis. p. 1. fol. 22. a. f. & b. a.
Poenitentia recte admittitur ante litem contestationem. p. 3. fol. 15. b. f.
Poenitentia peregrinationis non est iniungenda seruo. p. 1. fol. 22. a. h.
Poenitentia est dolere de peccatis cum proposito non redeundi. p. 1. fol. 19. b. 1. & f.
Poenitentia non est iniungenda infirmo. p. 1. fol. 22. a. g.
Poenitentia non debet iniungi seruis quia dominis suis reddantur iniunctiles. p. 4. fol. 15. a. c.
Poenitentia in quibus casibus in delictis non excusat. p. 7. fol. 92. a. e.
Poenitentia solemnis pro quibus imponi debeat. p. 1. fol. 20. a. 1. & b.
Poenitentia acrior est iniungenda literato, quam illiterato. p. 1. fol. 22. b. c.
Poenitentia triplex. p. 1. fol. 20. a. 1.
Poenitentia publica quae. ibidem. h.
Poenitentia quale cuique debeat iniungere debeat sacerdos. p. 1. fol. 22. b. i.
Poenitentiae effectus quis. d. 1. fol. 23. b. c.
Poenitentiae omnes hodie sunt arbitrariae. p. 1. fol. 22. b. k.
Poenitentiae falsae quae dicantur. ibidem.
POLLICETVR quis saepe numero, quod si sciret acceptum in non promitteret. p. 5. fol. 61. a. c.
PONDERIBVS & mensuris falsis qui vitur vendendo aut emendo in poenam facti restituet damna duplicata. p. 7. fol. 27. b. 1.
Pondera & mensurae a natura trahere videntur originem. ibid. b.

Septem partitarum.

POPVLVS non potest statuere contra leges communes regni. p. 1. fol. 7. b.
Populus nolens acquiescere legibus principis sui potest cogi per papam. p. 1. fol. 9. a. c.
Populus potest regem tyrannicē se gerentem destruere, vel refricare. p. 2. fol. 4. a. col. 2. in prin.
Populus qualiter debeat custodire venientes in curiam regis. p. 2. folio. 5. a. 2.
Populus debet cognoscere Deum per fidem, & per ea quae creata sunt. p. 2. fol. 32. b. 1. & c. 2.
Populus Romanus an possit imperatorem deponere. p. 2. fol. 4. a. a.
Populus quemadmodum debeat cooperari in his quae pertinent ad Regem. p. 2. fol. 36. a. 1. & c. 2.
Populus est hominum maiorum, mediorum, & minorum adunatio. p. 2. fol. 30. a. 1. & c. 1.
Populus debet obedire Regi in omnibus ijs quae iusserit. p. 2. fol. 38. a. 2.
Populus qualiter debeat custodire parentes, & consanguineos Regis. p. 2. fol. 5. b. 1.
Populus qualiter debeat Regem honorare, etiam post mortem. p. 2. fol. 38. b. 1. & c. 39. a. 1. & c. 2.
Populus qualiter sollicitus esse debeat de Rege. p. 2. fol. 34. b. 1. & c. 2. & seq.
Populus ad instar sensus odoratus debet a longe prauidere Regi profutua, vel nocua. p. 2. fol. 35. a. 1. & fol. 41. b. 1.
Populi iurisdictione carentes, quomodo possunt condere statuta. p. prima. fol. 7. b.
Populi Romani appellatione intelliguntur omnes gentes quae Romanae ecclesiae obediunt. p. 2. fol. 4. a. a.
Populi appellatione comprehenduntur clerici. p. 2. fol. 30. a. h.
Populus Rex debet tripliciter diligere. p. 2. fol. 30. b. 1. & c. 2.
PORTVS quid sit. p. 7. fol. 98. a. 2.
POSTHVVS licet approbet testamentum patris tamen adhuc non valet. p. 6. fol. 8. a. f.
Posthumus non potest committere causam ingratitudinis. p. 6. fol. 42. a. 1.
Posthumus vt hereditatem consequi possit, hodie requiritur per. l. 13. Tauri quod sit baptizatus: & quod uiuat per viginti quatuor horas, & quod tali tempore nascatur, quod sit possibile cum viuere naturaliter. ibidem. p.
POSSE id dicitur quod salua conscientia possumus. p. 2. fol. 61. a. f.
POSSESSIO est iusta detentio rerum corporalium cum corporis in intellectu, & adiutorio: incorporalia enim non possidentur. p. 3. folio. 172. a. 2.
Possessio vt acquiratur requiritur animus acquirantis, & actus corporalis eius, aut alterius pro eo tenentis, vel intrantis: alias non quaeritur possessio. p. 3. fol. 173. a. 1.
Aliqui tamen sunt casus in quibus acquiritur possessio sine corporali apprehensione. ibidem. f.
Possessio mercium acquiritur per clamum traditionem in conspectu horrei. ibid. 2. & c. h.
Item per traditionem literarum emptionis vel donationis rei, vel faciendo literam nouam. p. 3. fol. 173. b. 1.
Et hoc procedit siue tradantur instrumenta rerum corporalium, siue iurium incorporalium, veluti nominum debitorum. ibid. a.
Possessio qualiter transferatur in tertium. p. 3. fol. 174. a. col. 1. per totum.
Possessio quando retinetur animo & corpore videtur quod non possit amitti solo animo. ibid. h.
Possessio rei immobilis perditur per deiectionem, aut occupationem, si postea veniens possessor non admittitur. p. 3. fol. 173. a. 2.
Possessio perditur per fugam ferarum, auium, vel animalium. p. 3. fol. 173. b. 1.
Possessio duplex est, vna naturalis, quando corporaliter quis possidet. Alia civilis, quando recedit a re non animo derelinquendi eam, & hac animo retinetur. p. 3. fol. 172. b. 1.
Possessio non perditur quamuis malitiose colonus eam deferat. p. 3. folio. 174. b. 1. & c. c.
Possessio quibus modis amittitur. ibid. 2.
Possessionis appellatio siue a lege siue a statuto venit etiam quasi possessio. p. 3. fol. 172. b. d.
Possessionis quantitas sit commoditas. p. 3. fol. 10. a. 1. & ibi. b.
Possessor bonae fidei cum iusto titulo praescribit ius pignoris contra creditorem. 10. annis inter praesentes, & si sciebat rem pignori obligatam esse alienam requiruntur triginta anni. p. 3. fol. 171. a. 2.
Possessor condemnatus restituere hereditatem non solum tenetur restituere hereditatem: sed etiam quicquid eius occasione acquisiuit. p. 6. folio. 98. a. 1.
Possessor malefidei tenetur de interitu rei hereditariae post litem contestatam: ante non. ibid. 2.
Sed bonae fidei possessor non tenetur de interitu villo tempore. ibid.
Possessor bonae fidei lucratur fructus in dultuales ante litem contestatam perceptos. p. 3. fol. 162. a. 2.
Possessor siue bonae siue malefidei quanto tempore praescribit hereditatem. p. 6. fol. 98. a. 3.
Possessor rei mobilis siue dolo, vel culpa eam exhibere non valens, non tenetur ad exhibendum. p. 3. fol. 7. b. 1.
Possessor si transporter, vel occidat rem quae petitur exhiberi, ad quid teneatur. ibidem. 2.
Possessor rei quid facere debeat quando ab eo petitur res siue possideat suo nomine, siue alieno. p. 3. fol. 101. a. 2.
Possessor bonae fidei habet impensas in totum ultra fructus. p. 3. fol. 163. a. 1.
Possessor malefidei quando possit recuperare expensas quas in aliena refecit. ibidem. e.
Possessor malefidei si rem immobilem alienauit, licet recipiens habeat bonam fidem non praescribit, nisi triginta annis. p. 3. fol. 169. b. 1.
Possessor bonae fidei quis dicatur. p. 3. fol. 151. a. f.
Possessor bonae fidei potest retinere rem ab eo per dominum verum eundem ob expensas quas in ea de nouo fecit. p. 3. fol. 162. b. 1.
Possessor, a quo hereditas euincitur, si est bonae fidei tenetur tantum restituere fructus perceptos ante litem contestatam stantes & non consumptos, malefidei possessor contra. p. 6. fol. 97. b. 1.
Si tamen ex eis factus est locupletior tenetur in quantum locupletior factus est. ibid. b.
Possessorium cautius est intentare, quam petitorium, propter difficile dominij probationem. p. 3. fol. 9. b. 2.
POTESTAS quibus modis accipitur. p. 4. fol. 47. a. 2.
PRATA dicuntur ex quibus potest percipi fructus etiam absque praestura: quoniam secari potest herba. p. 3. fol. 105. b. a.
PRATIUM quid sit. p. 7. fol. 98. a. 2.
PRANDIVM apud antiquos fiebat hora nona. 1. hora. 3. post meridiem. p. 2. fol. 12. a. a.
In prandio non debet esse nimia taciturnitas nec ad aurem loquutio, vel per signa vt monachi. p. 2. fol. 29. b. 1.
In prandio maiori cum laude silet eruditus quam loquitur.
PRAECEPTVM iudicis in quibus casibus non valet. p. 3. fol. 140. b. 1.
Praeceptum iudicis factum aduocato vt amplius non loquatur nihil valet. ibidem. h.
PRAEDA hostium qualis sit diuidenda. p. 2. fol. 97. 98. 99. & 100. & 101.
De praeda hostium debet dari Regi quinta pars. p. 2. fol. 95. b. 1.
Si vero bellum fiat de sumptu Regis debet habere medietatem eorum quae capta sunt in bello. p. 2. fol. 96. a. b.
Praede quinta pars soli Regi debetur. p. 2. fol. 97. b. 2.
Praeda quando a nostris militibus statim recuperatur reddenda est prioribus dominis fingitur enim nunquam capta propter subitam recuperationem. p. 2. fol. 101. b. a. & 102. b. 2.
PRAEDICATOR tria se debet habere. p. 1. fol. 45. b. 2. & 46. a. 1.
Praedicator non disputet publice coram populo cum haereticis de fidei apicibus. p. 1. fol. 46. b. 1.
PRAELATI ita debent esseliterati, vt respondeant ad omnes quaestiones. p. 1. fol. 32. b. d.
Praelati qualiter debent castigare subditos. p. 1. fol. 47. b. 1. & c. 2.
Praelati qui terram habent a Rege debent personaliter ire cum Rege ad debellandum inimicos fidei. p. 1. fol. 66. b. f.
Praelati strictissimi tantum dicuntur qui habent iurisdictionem fori contentiosum. p. 1. fol. 84. b. h.
Praelatus cum praedicat quatuor debet attendere tempus, locum, quibus & qualiter. p. 1. fol. 45. b. 3.
Praelati & clerici personaliter a bello quod geritur contra principes Christianos excusantur. p. 1. fol. 67. a. a.
Praelati exigentes plus debito a subditis praetextu seruitij, seu subsidij quod petitur a Papa vel debet dari Regi tenentur restituere cum duplo pauperibus. p. 1. fol. 146. b. 1.
Praelati in quibus casibus grauunt iniuste subditos. p. 1. ibi. 2. & 3.
Praelatus si publice peccauerit acris, quam alij puniri debet, propter exempli perneciem. p. 1. fol. 22. b. d.
Praelatus a quibus ludis debet abstinere. p. 1. fol. 49. b. 1.
Praelatus etiam cum consensu capituli in casu non permissio res ecclesiae alienare non potest. p. 1. fol. 10. b. 2.
Si tamen monasterium de nouo fecerit potest ei quinquagesimam partem reddituum mensis suae donare. ibid. & c.
Praelatus regulariter nihil potest facere sine capitulo: fallit tamen in tribus casibus. p. 1. fol. 12. a. c. & d.
Praelatus in rebus gerendis sufficit quod habeat consilium, neque requiritur consensus nisi repetatur expressum, vt in alienatione, & ceteris casibus expressis. ibid. b. b.
PRAEMIUM est id quod liberaliter datur a Rege vel duce belli his

Index materiaram

qui praelarum factum in bello fecerunt. p. 2. fo. 104. a. 1. 1.
Præmum in bello quando solent dari. ibid. folio. 104. b. 1. 1. & folio. 106. a. 1. 1. & 2.
PRESCRIBI quæ res possint. p. 3. folio. 165. b. 1. 2. & folio. 166. a. 1. 2.
Præscribitur tempore immemoriali res publicis vñibus deputata. p. 3. folio. 166. b. d. per totum. & fol. sequen. a. c.
Præscribi possunt res ecclesiæ, vel loci religiosi immobilis. 40. annis. Mobilis autem triennio nisi fuerit ecclesiæ Romanæ, in qua requiritur præscriptio centum annorum. p. 3. folio. 171. a. 1. 1.
Hæc tamen præscriptio trium annorum non procedit de iure canonico. ibidem. e.
Præscribi non possunt res dotales durante matrimonio nisi marito dilapidante bona vxoris. p. 3. folio. 167. a. 1. 1.
Præscriptio interruptitur per possessionem amissionem, vel citationem, aut in iudicio petitionem, vel per debiti nouationem, chirographum, fideiussorem. &c. p. 3. folio. 171. b. 1. 1.
Præscriptio non currit contra minorem viginti quinque annis nec contra filium familias. p. 3. folio. 167. a. 1. 1.
Præscriptio per bonæ fidei possessorem videtur in dict. possessor.
Præscriptio longi, & longissimi temporis qualiter differant. p. 3. folio. 171. b. 1. 1.
Præscriptio cum mala fide an procedat in actionibus personalibus. Bar. tol. tenet quod sic sed in contrarium est communis doctorum opinio. p. 3. folio. 170. a. 1. 1.
Præscriptio non potest renuntiari per pactum. p. 3. folio. 170. a. 1. 1.
Præscriptio initio sufficit habere bonam fidem, nec eam postea mala fides superueniens interruptit. p. 3. folio. 168. a. c.
De iure tamen canonico (cui in hoc illudum est) non procedit: imo requiritur bona fides usque ad completam præscriptionem. ibidem.
In præscriptione longi temporis est necessarius titulus. p. 3. folio. 169. b. 2. Et qualis debeat esse huiusmodi titulus. ibidem.
In longi temporis præscriptione quando dominus præfens fuit per aliquod tempus, postea absens qualiter debeat fieri computatio temporis ad præscribendum. p. 3. folio. 169. b. 2.
Præscriptio est in solo vñ & ideo non porrigitur ultra factum. p. 2. fo. 45. b.
Præscriptio non currit effectualiter impedito impedimento iuris, vel facti. p. 6. fo. 58. a. c.
Præscriptio immemoralis qualiter probetur. p. 4. fo. 63. a. col. i. in med.
PRAESENS dicitur ille, qui est in ciuitate, vel etiam in territorio ciuitatis, si tñ de facili conueniri possit. p. 5. fo. 75. a. g.
Præfens vel alius curiæ regis magnus officialis non potest esse in curia. procurator, nisi pro liberando, ad mortem iniuste condemnatum. p. 3. folio. 33. a. 1. 1.
Præfens provincia qualiter in provincia se gerere debeat. p. 2. fo. 27. a. 1. 2. & ibid. b. c. & p. 3. folio. 23. a. 1. 2.
PRETIUM in illud dñi illud qd habiturus erat possessor. p. 5. folio. 31. b. c.
PRAESENTATVS si non est idoneus non debet institui episcopo pum. p. 1. fo. 115. b. 2.
De iure presentandi vide in dictio. patronus.
Quid si episcopus timeat quod patronus fauore aut alias corruptus non præfentet idoneum? Potest cum iuramento alstringere, vt præfentet idoneum. ibidem.
Præfentari quæ personæ possint. ibid.
Si præfententur duo quorum vnus sit idoneus alter vero idoneior, an poterit episcopus eligere idoneum, & relinquere idoneiorem. ibid.
Præfentatus an de necessitate debeat esse sacerdos. ibid.
Præfentatio facta post licentiam super iure patronatus an valeat. p. 1. fo. 117. b. 2.
Præfentare non debet patronus clericum extraneum quando reperitur idoneus in episcopatu. p. 1. fo. 118. b. g.
Est enim opprobrium, quod alieni deuoret cibos naturalium regni. ibid.
PRAETERITVS dicitur qui non fuit institutus nec exheredatus. p. 6. fo. 48. b. b.
Sed quid si pater in vita accepit legitimam an adhuc possit vt præteritus dicere testamētum nullum. ibidem.
Præteritus si taceat per annum an excludat à iure dicendi nullum. ibid. i. med.
Præteritus an censetur filius cui pater reliquit certum neque expressit an iure institutionis. p. 6. fo. 54. b. col. i. in med.
Item si dat filio per verbum relinquo & adiiciat qd velit testamentum valere omni meliori via, modo, & forma an per hoc sufflentur testamentum. ibid. f.
PRAEVARIATOR qui vtrique parti fauet qualiter puniatur. p. 3. fo. 41. b. 1. 2. & fol. 42. a. 2.
PRAESUMPTIO est cognitio ex circumstantiis resultans. p. 3. folio. 69. b. e.
Præsumptio hominis quid ibidem.
PRIMOGENITVS regis in vita patris potest appellari rex. p. 2. folio. 44. a. 1.

Primogenitus a potius fauet masculis quam foeminis. p. 7. 99. l. h.
PRIMIPILLARIVS quis dicitur. p. 5. fo. 90. b. h.
Primipillarius ex speciali priuilegio si non est soluendo potest extendere manus ad bona vxoris. ibid.
Primipilli officium quale est. p. 2. fo. 25. b. b.
PRIMITIA quid sit. p. 1. fo. 133. b. 1. 1. & l. b.
Primitia de quibus rebus debeat dari. ibid. 1. 2.
Primitia debet dari in loco vbi soluens recipit ecclesiastica sacramenta. p. 1. fo. 134. a. 1. 1.
Primitiae nomine quantum debeat dari. p. 1. fo. 133. b. 1. 3. & f.
PRINCEPS disponens circa personam, vel actum inuolidum, dicitur approbare. p. 1. fo. 13. b. col. i. in princ.
Princeps dicitur omnium pater. p. 2. fo. 30. b. d.
Princeps an possit de plenitudine potestatis auferre dominiū rei suæ. p. 5. fo. 29. a. g. & h. per totum cum sequent.
Princeps non ligatur legibus sed vivit secundum leges. p. 1. fo. 8. b. 1. 1.
Princeps prolem legitimare potest matrimonium verò non potest. p. 2. fo. 45. b.
Princeps propriè non dicitur sub lege sed in lege positus. p. 1. fo. 8. b. e.
Princeps quando videatur pati, vt lex à se cōdita non seruet. p. 1. fo. 9. a. c.
Princeps non potest cōcedere populis, vt cōtra suas leges statuāt. p. 1. fo. 7. b.
Princeps peccat mortaliter imponendo tributa sine causa, & tenetur ad restitutionem. p. 2. fo. 3. b. k.
Princeps an possit accipere res subditorum non dato prius cābio. ibid. o.
Princeps vnus esse debet. ibidem.
Princeps non potest remittere poenā quæ applicatur parti. p. 4. fo. 64. b. l.
Principis nomen quale sit. p. 2. fo. 7. a. 1. 1.
Principis maiestas per bonum & æquum conseruatur. p. 2. fo. 4. a. f.
Principi soli licere interpretari leges, quomodo sit intelligendū. p. 1. fo. 8. a. d.
Principi non potest imponi cui Deus subiecit leges. p. 1. fo. 9. a. col. i. pñ.
Principi non minusturpia sunt multa supplicia quam medico multa funera. p. 7. fo. 95. a. f.
Principes ceterique dominatus quam potestatem habeant in terris quæ sibi iure hereditario deferuntur. p. 2. fo. 7. b. 1. 1.
PRIVILEGIA concessa ciuitatibus sunt perpetua, & realia. p. 5. fo. 39. a. d. & p. 6. fo. 65. b. f.
Priuilegia omnia concessa minoribus videntur etiam concessa furiosis. p. 5. fo. 89. b.
Priuilegia quando inuicem concurrunt, conuassatis priuilegijs, reditur ad ius commune. p. 3. fo. 17. a. col. i. in fine.
Priuilegia quando sunt æquæ specialia melior est conditio rei. ibid.
Vnde si concurrerent mulier, & minor potentius esset priuilegium vidue, quam minoris. ibid.
Priuilegia contra ius, forum, aut fidem impetrata sunt nulla. p. 3. folio. 93. b. 1. 1. & 2.
Priuilegium concessum à regalibus exactionibus immunitatis est perpetuum: sed perditur per non usum, cetera quoque priuilegia huiusmodi vt nundinarum, &c. non vtendo perditur. p. 3. folio. 96. b. 1. 1. & d.
Priuilegium personale non transit hæredes. p. 7. fo. 101. b. 1. 1.
Priuilegium telum subscriptionem non requirit. ibid. i.
Priuilegium dicitur lex priuata alicui loco, vel personæ concessa p principem. p. 3. fo. 87. b. 1. 2.
Priuilegijs forma secundum usum & consuetudinem Hispaniæ. ibid.
Priuilegium propriè non dicitur quando quod petitur sequitur ius, & consuetudinem: sed potius gratia, seu beneficium. p. 3. fo. 93. d.
Priuilegium Regis habet vim legis. ibid. 1. 1.
Priuilegium certæ religioni attributum propter arctitudinem vitæ perditur si non seruatur ibi regula antiquitus instituta. p. 3. fo. 97. a. a.
Priuilegium debet primo concertari deinde regillari, demum sigillari. p. 3. fo. 88. b. 1. 1.
Priuilegium dicitur lex priuata. p. 1. fo. 100. b. 1. 1.
Priuilegium testandi concessum militibus an possit extendi ad peregrinos, qui perigrinantur Romam, aut ad S. Iacobum. p. 6. fo. 4. a. c.
Priuilegium datum studentibus tantum habet locum in minoribus. 25. annis. p. 2. fo. 18. a. f.
Priuilegium quod habet pupillus in actione tutelæ non transmittit ad hæredem etiam ex se descendente. p. 5. fo. 89. b.
Priuilegio vel literæ plumbo sigillatæ non creditur, si nomen regis non est ibi scriptum cum die & mense, & anno. p. 3. fo. 97. a. 1. 2.
Priuilegio primo non intelligitur derogatum, nisi de eo fiat mentio in secundo. ibid. b.
Priuilegijs dubijs per solum regem declarari potest, nisi sit confirmatorius, & quod iudices, vocatis quorum interest iudicabunt. p. 3. folio. 92. b. 1. 3.
Inter priuilegium, & confirmationem quæ sit differentia. p. 3. fo. 93. a. 2.
PROBATIO per famam non sufficit ad probandum dominium. p. 2. fo. 8. a. a.
Probatio illegitimitatis cui incumbat. p. 2. fo. 17. a. c.
Probatio casus fortuiti cui incumbat. p. 5. fo. 8. a. p.
Probatio per iuramentum dicitur extraordinaria. p. 3. fo. 55. a. g. in med.

Septem partitarum.

Probationes in criminalibus debent esse luce clariores. p. 7. folio. 18. b. 1. 1.
Probatio est rei dubiæ in iudicio verificatio, quam affirmans facere tenetur non autem negans. p. 3. folio. 67. b. 1. 1.
Probatio in quibus casibus incumbat neganti. p. 3. fo. 67. b. 1. 2.
Probatio incumbit ei qui se minorem asserit vt contractum per eum factum infirmet. p. 3. fo. 68. b. 1. 1.
Probatio incumbit ei qui seruum in possessione libertatis, in seruitutē petit. ibid. 1. 2.
Probatio pertinet ad eum, qui se indebitum soluisse per errorem asserit, nisi sit miles, in seruitutē Regis, aut simplex agricola, aut pupillus, aut mulier. p. 3. fo. 69. a. 1. 1.
Probatio luce clarior requiritur in criminalibus, nec sufficit sola suspicio: sanctius est enim in dubijs absolvere noxium, quam condemnare innocentem. p. 3. fo. 71. a. 1. 1.
In certis tamen casibus sufficit suspicio. ibid.
Probatio in virgine, cui imponitur crimen fornicationis, per manus obstrictum reprobatur per diuum Ambro. quia sepe manus huiusmodi mulierum falluntur. p. 3. folio. 69. b. i.
Probatio rei ad solum peritinentis qualiter fiat. p. 3. folio. 70. a. g.
Qui dominum se probat fuisse semper præsumitur dominus, nisi contrarium probetur. p. 3. fo. 70. a. 1. 2.
Probatio quibus modis fit. p. 3. fo. 69. b. 1. 1.
Probatio etiam potest fieri per inspectionem iudicis, vt in quæstione de terminis. p. 3. fo. 71. b. 1. 1.
Ad plenam probationem an sufficiat dictum vnus testis cum alijs indicijs. p. 3. fo. 71. a. d.
Probatio etiam valida est per famam. p. 3. fo. 71. b. 1. 2.
Probatio faciendi est iudici non parti, licet debeat fieri in præsentia, & ei volenti debet copia probationis dari. p. 3. fo. 69. a. 1. 2.
Probationis tota virtus stat in ratione quam dat testis. p. 3. fo. 79. a. a.
PROBANDI triplex modus. p. 2. folio. 44. b. d.
Ad probandum an quis videatur se alstringere eo modo quo in libello narrat. p. 6. folio. 48. a. a.
PROCVATOR quomodo concipiat verba in contrahendo matrimonio nomine alterius. p. 4. fo. 8. a. c.
Procurator dicitur illo qui aliena negotia, vel lites mādato domini tractat, & dicitur personæ quia in iudicio, & extra iudicium, stat loco alterius personæ. p. 3. fo. 31. b. 1. 1.
Procurator esse potest quilibet nisi lege aliqua prohibeatur. p. 3. folio. 31. b. 1. 1.
Et quæ personæ procuratores esse lege prohibentur. ibid.
Procurator an possit esse infamis. ibid. e.
Procurator tenetur refarcire damnum proueniens domino dolo, vel culpa. p. 3. fo. 38. a. 1. 2.
Procurator ad quas lites admitti non possit. p. 3. fo. 34. a. 1. 1.
Procurator tenetur de omnibus receptis causa procuratoris domino reddere rationem, & cedere ei actiones, quas in lite acquisiuit. p. 3. folio. 38. a. 1. 1.
Procurator potest constitui præfens, vel absens, verbo, & per literas. p. 3. fo. 34. b. 1. 1.
Procuratoris qui potest esse debet habere mandatum alias citra mandatum, non debet audiri. p. 3. fo. 33. a. 1. 3.
Parentes tamen & affines agere possunt sine mandato: sed tenentur præfente fideiussore. ibid.
Procurator non potest excedere fines mandati: & si excedit, non valet quod agit. p. 3. fo. 35. b. 1. 3.
Procurator an poterit vigore generalis mandati compromittere in arbitrum, vel arbitratorem. p. 3. fo. 36. a. c.
Procurator in quibus casibus non potest agere quin prius det fideiussorem. p. 3. fo. 36. b. 1. 2. & g.
Procurator si malitiosè recuset respondere interrogatorijs, cogitur pars principalis respondere. p. 3. fo. 37. a. 1. 1.
Procurator in quibus casibus debet habere speciale mandatum. p. 3. folio. 35. a. 1. 1. & e.
Procurator etiam cum libera potestate, non potest iactare, nec dilapidare bona domini. p. 3. fo. 36. a. h.
Procurator si sine potestate, nec ei fuit obiecta procuratoria exceptio, & dominus postea ratificet gesta valent per eum. p. 6. fo. 36. b. 1. 1.
Procuratorem quæ personæ constituere possunt. p. 3. folio. 31. a. 1. 2. cum duobus sequentibus.
Per procuratorem, & non per se quæ personæ litigare tenentur. p. 3. folio. 31. b. 1. 1.
Procuratorem ad negotia constituere non potest minor septemdecim annis. p. 3. fo. 36. a. a.
Procuratoris officium expirat morte constituentis, vel constituti re integra. p. 3. folio. 37. a. 1. 2. & sequenti.
Procuratore victo fit executio in bonis domini, quibus deficientibus, in bonis fideiussoris, per procuratorem in litem dati. non autem in bonis

nis procuratoris. p. 3. fo. 38. a. 1. 3.
Procuratoribus pluribus constitutis in simul in solidum, occurrentis conditio præfertur, & ille solus inceptum prosequitur. p. 3. folio. 35. b. 1. 2.
Quid si duo concurrunt in præoccupando? Index eligit. ibid. e.
Procuratoris instrumentum triplicem habet formam. p. 3. folio. 34. b. 1. 2.
Procurator ad negotia, & ad iudicia quam ætatem habere debeat. p. 4. folio. 36. b. m.
Procurator non potest iuramentum decisorium aduersario deferre, nisi si habeat speciale mandatum. p. 3. fo. 36. a. 1. 1.
Procurator potest interuenire vbicunque agitur de crimine ciuilitate. p. 4. fo. 23. a. b.
Procurator si habet mandatum ad recipiendum solutionem, potest deferre iuramentum: cum iuramentum habeatur loco solutionis. p. 3. folio. 36. a. c.
Procurator ad certam causam datus, tenetur prouocare: sed non prosequi appellationem: inuitus tamen tenetur domino denuntiare. p. 3. folio. 143. b. 1. 1.
Procurator ad negotia non potest accepto ferre, nec solutionem recipere. p. 5. fo. 39. a. 1. 2.
Procurator quando non appellauit non auditur dominus ad appellandum: nisi in casu quo procurator non esset soluendo. p. 3. folio. 143. a. o.
PRODIGVS cui bonis interdictum est non tenetur ex stipulatione. p. 5. fo. 62. b. 1. 1.
Prodigus quis dicatur. ibid. b.
Quid autem si situr per prodigum? dic quod adhuc contractus non valet. ibid. e.
Prodigus æquiparatur pupillo. ibid. f.
PRODITOR est qui damnum regi imminens cum præuideat, non auertit. p. 2. fo. 36. b. 1. 1.
Proditor est qui peccatum occultum accusat, quod enim probari non potest in publicum adduci non potest. p. 1. fo. 60. b. f.
Proditor si tenebat aliqua bona maioræ, proueniencia ab antiquis progenitoribus an in talibus bonis succedat eius filius maior, vel fiscus. p. 7. fo. 17. a. b. per totum.
Proditorum factum quid sit. p. 2. fo. 65. a. a.
Proditoris filij quam grauiter puniantur ob delictum paternum. p. 4. folio. 65. a. a.
Proditoris poena. p. 2. fo. 35. b. 1. 1. & g. & p. 7. fo. 16. a. 1. 1.
Proditoris mores. p. 7. fo. 15. b. c.
Proditoris filij qualiter intelligantur puniri ex delicto paterno, & ad quos filios extendatur huiusmodi poena. p. 7. folio. 16. b. a. per totum.
Proditorum Regis quilibet tenetur iudicare. p. 2. fo. 36. b. d.
Proditor æquiparatur leprosus. p. 7. fo. 15. a. f.
Ex proditorum nascuntur tria mala, iniustitia vilitas, & mendacium. ibid. e. 1. 1.
Proditor quid sit. ibid. e.
Proditoris casus sunt duodecim. ibid. e.
Proditorum faciendam Regi qui detegit quod præmium consequatur. p. 7. folio. 18. a. 1. 1.
PROFECTIVM quid propriè dicatur. p. 4. fo. 47. a. a.
PROFESSIO quam facit religiosus, qualiter debeat fieri, & quid contineat. p. 1. folio. 71. b. 1. 1.
Professio non est sacramentum ecclesiæ, & ideo potest eam ex causa remouere. ibid. e.
Professio vt fiat in monasterio non requiritur de necessitate. ibid. g.
Ante professionem debet nouitius stare per annum in habitu regulati ad probationem religionis. ibid. 1. 2.
Professio non potest fieri ante duodecimum annum in foemina: & in masculo ante decimum quartum. p. 1. fo. 72. a. 1. 1.
Professio occulta inducitur ex mora temporis, vt quia per annum stetit sine reclamatione. p. 1. fo. 72. b. k.
Professio tacita non inducitur per susceptionem habitus. ibid. e. folio. 73. col. m. 1.
Professio cum sit quidam quasi contractus, & inde oriatur reciproca obligatio non potest consistere ex parte vnus tantum. ibid.
PROFITERI videtur qui per annum integrum desert habitum nouitiorum vbi non est distinctio ab habitu professionum in colore scissura. &c. ibid. b.
PROHIBITIO domini tollit actionem negotiorum gestorum. p. 5. folio. 76. b. f.
Nisi versetur fauor publicus. ibid. e.
PROLES in dubio intelligitur esse legitima ex matrimonio. p. a. folio. 17. a. c.
Proles propriè non dicitur nisi sit nata ex nuptijs. p. 4. folio. 7. b. 2. & p. 2. folio. 17. a. c.

Index materialium

PROMITTENDO factum alienum nemo obligatur, nisi sit suorum hereditum. p. 5. fo. 64. a. 1. 1.
Promittendo decem quoad viuet Titian an intelligatur de decem praestandis quolibet anno, vel semel tantum minutatim. p. 5. fo. 65. b. b.
Promittere Calendis, & quolibet anno, & omnibus annis quomodo debeat intelligi. p. 5. fo. 65. a. 2. 1.
Qui promittit pure, & sine die, habet tempus ad soluendum iudicis arbitrio. p. 5. fo. 64. b. 2. 1.
Tamen in constituta pecunia est limitatum tempus decem dierum. ibidem. f.
Sed a quo iudice illud tempus constituitur. ibid. g. per totum.
PROMISSOR licet non teneatur ante conditionis euentum, eo tamen mortuo heredes tenentur. p. 5. fo. 65. a. 1. & d.
Promissor ante diei euentum repromissa mortua liberatur. p. 5. folio. 66. a. 1. 1.
Promissio non vitatur ex diuersitate responsionis ad interrogationem. p. 5. fo. 68. a. 1. 1.
PROPRIETAS, & dominium in quo differant. p. 3. fo. 9. b. c.
Proprietas, & dominium quid sit. p. 7. fol. 98. a. 2. 1.
Proprietatis dominus si vendat proprietatem suam an usufructuarius tanquam habens partem in re possit eam ad se retrahere. p. 5. fol. 30. b. col. in medio.
PROGATIO iurisdictionis qualiter fiat in criminalibus. p. 7. folio. 8. a. 1. 1.
PROVIDERI si mandat alicui papa, de prima ecclesia vacatura, p. uideretiam poterit de ea quae vacabat tempore data, saltem si papa ignorabat. p. 6. fo. 63. a. b.
Provisio Episcopatum ad quem pertineat. p. 1. folio. 38. b. columnam in principio.
PRUDENTIA quid sit. p. 2. fol. 13. b. a.
PUBLICVM crimen dicitur illud ex quo venit imponenda poena mortis: vel amissionis membri. p. 3. fo. 34. a. h.
PVELLAE ad nubendum praescribit Aristoteles. 18. annum. p. 2. folio. 68. i. 1.
PVER quidam nouenni nutritur ingrati dicitur ut refert. gl. 20. q. 6. r. scripsisse beatum Gregorium: quod tamen apud eum neutiquam scriptum reperitur. p. 7. fo. 5. a. 1. 1.
Pueri respondere non valentes saluantur in fide patrinorum. p. 1. folio. a. 2. 1.
Pueri multo pastu stupidiore ac tardioris ingenij euadunt. p. 2. fo. 17. b. e.
Pueri hodie in sexto anno plus malitiae, & iniquitatis habent, quam olim in decimo quinto. p. 7. fo. 5. b. c.
Vnde possunt hodie puniri minores doli capaces ante tempus a lege statutum ibidem.
Pueris confirmandis cur detur alapa. p. 1. fol. 18. b. c.
PVNIRI nemo debet pro alterius delicto, nisi filius ob patris prodicionem. p. 7. fol. 94. b. 1. 1.
PVILLA an possit alij apud sponsum. p. 6. fo. 109. a. h.
Pupilla excusatur a poena legis in delicto carnis si est minor duodecim annis. p. 1. fo. 10. a. 1. 1.
Pupillus vide in dictio. tutor. & tutela.
Pupillus est alimentandus ubi pater mandauit nutriendum: & si tacuit faciat cum iudex apud probum virum ei ab intestato non successurum nutrire. p. 6. fo. 109. a. 1. 1.
Pupillo qualiter debeant taxari alimenta. p. 6. fo. 109. b. 1. 1.
Quid autem si pupillulita habet modicum matrimonium, quod redditus non sufficiunt ad alimenta nunquid poterit tutor ponere manum ad proprietatem. ibid. d.
Pupillus potest per contractum, seu donationem inter viuos facere maioriam in filium vel alium sibi successurum. p. 5. fol. 62. a. h.
Pupillus ut possit vendere immobilia tria requiruntur. l. decretum, causa alienandi, & praesentia tutoris. p. 5. fol. 16. a. m.
Pupillus res immobiles non potest vendere nisi urgente debito. p. 5. folio. 16. a. k.
Pupillus potest vocare ad diuisionem socium rixosum. p. 5. fo. 59. b. h.
PVTVM potest quilibet facere in fundo suo licet vicini putent per hoc nocetur. p. 3. fo. 185. a. 2. 1.
PYRATAS cuiuslibet debellare permittitur. p. 2. fo. 70. b. in fine.

QVADRVES si damnum dederit, datur vilis actio de pauperie. p. 7. a. a.
Quadrupli poena imponitur rapienti aliquid ex naufragio: item & aliud quadruplum applicatur fisco. p. 5. folio. 55. a. 1. 1.
QVANTITAS parua quae dicatur respectu delationis iuramenti. p. 3. fol. 55. a. f.
QVARTA quae debetur ecclesiae ratione sepulturae, quando non debetur solui. p. 1. fol. 106. b. f.

QVAESTIO vide in parte Tortura.
QVAESTO Rolin quinque modis dicebatur. p. 2. fo. 22. a. e.
QVERELA frigida naturae viri qualiter debeat proponi per vxorem. p. 4. fol. 2. b. 1. 1.
Querela inofficiosa testamenti a quibus possit proponi, & coram quibus, & quibus de causis. p. 6. fo. 53. a. 1. 1.
Querela inofficiosa datur filio, & nepoti, & omni descendenti, qui tempore mortis ab intestato posset succedere. ibid. f.
Ad querelam non potest quis admitti nisi pro ea parte quae sibi ab intestato deferretur. p. 6. fo. 53. a. f.
Querela inofficiosa an possit obijci in modum exceptionis per viam reuentionis. ibid. g.
Querela aliquando intentatur contra alium quam contra heredem. ibidem. i.
Querela non nascitur ante aditam hereditatem. p. 6. fo. 54. a. e.
Querela non potest proponi a filio, si pater ei legitimam iure institutionis reliquit: sed si iure legati. ibid. 2. & g.
Querela inofficiosa est quasi accusatio quaedam damnans quasi memoriam defuncti. p. 6. fo. 53. b. d.
Querela inofficiosa quando possit agere frater contra fratrem. ibi. 1. & 2.
QVERRAT non consentit. p. 1. fo. 11. b. a.
Qui magis laborat magis praesumitur sapiens. p. 4. fol. 25. b. k.
Qui maiorem intellectum habet ad maiora obligatur. p. 2. fo. 21. a. d.
Qui non resistit approbare censetur. p. 2. fo. 35. a. c.
Qui in vtero sunt, si de eorum commodo tractatur pro natis habent. p. 4. fo. 59. b. 1. 1. & a.
Ex praestatione duitima pensionis praesumitur quis colonus. p. 3. folio. 170. b. b.
QVILIBET non vetitus potest matrimonium contrahere. p. 4. fol. 8. a. 1. 1.

R
RASURA quando dicatur in loco suspecta. p. 3. fo. 97. a. l.
Et creditur notario dicente se rasuram fecisse. ibid.
RATIO naturalis equiualeat legi. p. 1. fo. 7. a. col. 1. in prin.
Ratio naturalis nunquam circumscribitur loco: quia ipsa cum humano genere orta est. ibidem.
Ratio naturalis est clypeus legis. ibidem.
Ratio naturalis suadet filijs thesaurizare. p. 2. fo. 17. b. e.
Rationes qualiter debeant reddi Regi. p. 2. fol. 28. b. g.
Ratiocinijs publicis, vel diuitis hominis obligatus non potest ordinari ante redditam rationem functionis. p. 1. fo. 58. a. 1. & b.
Super ratiocinijs reddendis conuentus non potest ordinari antequam lis finiatur. ibidem. b. 1. 1.
RECEPTATOR furum quis dicatur. p. 7. fo. 53. a. a.
Receptor ut teneatur poena furti necesse est quod sit sciens. p. 7. folio. 53. a. a.
REFECTIO pontium murorum castrorum fortuliorum regulariter pertinet ad Regem, sed in ea re prius expendendi sunt redditus ciuitatis, q. si non sufficere collecta debet imponi ciuibus. p. 3. fol. 185. a. 1. 1.
RATHABITIO constituit tuum negotium, quod ab initio non erat tuum. p. 5. fo. 81. b. c.
RECVSATIO iudicis quomodo fiat, & quando habeat locum. p. 3. fo. 25. b. col. 1. per totum.
Recusatio iudici si detur adiunctus, an adhuc procedat recusatio. ibid.
Pro captiui redemptione an possint vendi bona maioria quae pater prohibuit alienari. p. 2. fo. 111. a. g.
REDDITVS ecclesiarum debet parti in quatuor partes, vna pro clerico, altero pro ecclesia altera pro ministris ecclesiae, quarta pro pauperibus. p. 1. fol. 44. a. n. per totum.
REGENERATIO spiritualis, & corporalis equiparantur. p. 4. folio. 160. a. p.
REGIMINA regni ex consuetudine efficiunt quasi naturalia. p. 2. fo. 19. b. g. in fine.
REGISTRO quanta fides & autoritas debeatur. p. 3. fol. 125. a. e.
REGNUM est quidam hortus, cuius arbores populus dominus hortirex. p. 2. fo. 30. b. 2. 1.
Regnum non potest dari in dotem. p. 2. fo. 3. a. a.
Regnum non potest princeps subijcere seruituti. p. 2. fo. 50. a. c.
Regnum debet habere saltem decem vel undecim ciuitates. p. 2. fol. 65. b. a.
RELEGARE vel deportare quis possit. p. 4. fo. 49. b. 1. 1.
Relegatus ad tempus non est ciuilitate mortuus. p. 4. fo. 49. b. 1. 1.
Relegatus an possit duci ad ciuitatem ad sepulturam, vnde exiit. ibi. i.
RELIGIONIS ingressus transfert in monasterium dominium, & possessionem. p. 3. fol. 5. b. f.
Pro religionis ingressu non licet aliquid dare, & qui aliquid dederit non promouebitur, & tam ipse qui dedit, quam qui accepit eiciuntur a monasterio. p. 1. fo. 75. b. 1. 1.
Religio arctior quae dicatur. p. 1. fo. 73. b. c.

Septem partitarum.

Religionem intrare potest vnus coniugum inuito altero, si matrimonium non est copula carnali consummatum. p. 1. fo. 74. b. 1. 1.
Religionem ingressus ante professionem potest transire ad aliam religionem laxiorem: non tamen poterit vxorem ducere, si ingressus fuit animo non reuertendi ad seculum. p. 1. fo. 73. a. 1. & d.
Religionem ingredi non potest alter coniugum altero ignorante. p. 4. folio. 27. b. b.
Religionem ingressus habetur pro mortuo, & eius bona acquiruntur monasterio: de eius debitis conuenitur monasterio. p. 3. fo. 5. b. 1. 1.
Religionem professus vel clericus secularis petita licentia, licet non obtemperat potest ad strictiorem conuolare: episcopus vero non sine papae licentia. p. 1. fo. 73. b. 1. 1.
Religiosus non potest testamentum facere nisi habeat heredes descendentes. p. 6. fo. 7. a. 1. & i.
Poterit tamen testari infra annum probationis. ibid. d.
Quid autem si decedat infra annum probationis an eius bona applicabuntur monasterio, vel venientibus ab intestato: variae sunt opinionibus. ibidem.
Religiosus poterit mutare testamentum quod ante professionem fecerat. p. 6. fol. 7. b. a.
Religiosus est qui relicto seculo aliquam religionem ingreditur, & eius obseruantiam promittit. p. 1. fo. 70. b. 1. 1.
Religiosus potest de licentia episcopi vel praelati transire ad religionem aequalem. p. 1. fo. 73. b. c. in fine.
Religiosus praefectus ecclesiae seculari a quibus muneribus eximitur. p. 1. fol. 78. a. 1. 1.
Religiosi quod ius habeant in ecclesijs, quas in proprio solo aedificant. p. 1. fol. 104. a. 1. & b.
Religiosi in eodem genere peccati plus peccant quam laici in tribus casibus. p. 1. fo. 22. b. c.
Religiosa loca dicuntur monasteria, heremitae ecclesiae, hospitalia, & c. p. 1. fo. 102. b. 1. 1.
Religiosus locus, & sacer habent se tanquam genus, & species. ibid. c.
Religiosa loca sub cuius obedientia sunt. ibid. 2. 1.
Religiosi non possunt audire confessiones, neque baptizare, neque populo praedicare sine licentia praelati, vel papae. p. 1. fo. 20. a. 1. & b. 2. 1.
RELIVIAE sanctorum sunt in loco mundo custodiendae, neque debent pro precio ostendi neque vendi. p. 1. fo. 31. a. 1. 1.
RENVNTIATIO lucris quarendis an possit fieri contracto iam matrimonio. p. 4. fo. 30. b. g.
Renuntiare alimentis sibi a patre debitis filius non potest. p. 7. fo. 101. b. l.
Renuntiatio non retrahitur ad incognita. p. 5. fo. 73. a. d.
A reparatione murorum castri nullus quantumcunque priuilegiatus excusatur. p. 2. fo. 59. b. e.
REPETI non potest datum in dotem vel in alimenta, amore Dei. p. 5. fo. 106. a. 1. 1.
Repeti qualiter possit dari ob turpem causam. p. 5. fo. 108. a. & b. per tot.
REIVNDICATIO potestior est, quae publiciana. p. 5. fo. 28. b. g.
REPTVM quid sit, & vnde dicatur. p. 7. fo. 18. b. 1. 1.
Reptum super quibus rebus possit fieri. p. 7. fo. 19. a. 1. 1.
Reptum quomodo debeat fieri & quid debeat respondere reptatus. p. 7. folio. 19. a. a. 2. 1.
Reptatus si non compareat coram Rege terminis assignatis elapsis, condemnabitur sententialiter de prodicione, aut aleuolia, prout fuit reptatus. p. 7. fo. 20. b. 1. 1.
Reptatus in quibus casibus excusare se potest, ut non respondeat reptati. p. 7. fo. 20. a. 1. 1.
Reptatus excusare se non potest, quod propinquior defuncti reptantis, non veniat ad prosequendam repti causam. ibid. b. 1. 1.
Reptatus per quae verba potest honeste se dedecere. p. 7. fo. 20. b. g.
Reptatus si est potentior reptate, potest a duello se personaliter excusare. p. 7. fo. 21. b. 1. 1.
Reptator debet probare certis indicijs se habere iustam causam reptandi. p. 7. fo. 19. b. a.
Reptator tenetur litem prosequi usque ad finem, nam si sine Regis licentia componant expelli potest reptator a patria. p. 7. fo. 20. b. 1. 1.
Reptare quae personae possunt, & quae non. p. 7. fo. 18. b. 1. 1.
Reptum quare non debeat fieri per regem. p. 2. fo. 62. b. 1. 1.
REPREHENSIO triplex est. p. 2. fo. 30. a. a.
In reprehensione, quot debeant attendi. ibid.
REPOSTERII officium quod sit. p. 2. fo. 24. b. 1. 1.
REPVDIAN hereditatem simpliciter videtur repudiare tam ex testamento quam ab intestato. p. 6. fo. 43. a. b.
Repudiare hereditatem quomodo possit heres. p. 6. fo. 43. a. 1. 1.
Repudiare hereditatem quando praesumatur heres. ibid. b. c.
Repudiare hereditatem videtur heres qui post terminum ad deliberandum dicit sibi non expedire, vel quod non putat sibi expedire hereditatem adire. ibid. b.
Repudiare censetur qui petit sibi debitum. ibid. c.
Si heres repudiet hereditatem postea coheres similiter, potest primas repudians mutata voluntate totam hereditatem adire. ibid. i.
Repudiari non potest hereditas nondum delata. p. 6. fo. 44. a. a.
Repudiata semel hereditate ratione testamenti: eam non poterit postea repudians consequi ratione consanguinitatis. p. 6. fo. 43. b. 1. 1.
Repudiatio potest reuocari intra annum, tam per filium suum, quam per emancipatum. p. 6. fo. 44. c.
Filius vel nepos repudians hereditatem ascendentium potest eam habere, si bona non sunt alienata usque ad triennium: si vero alienata sunt non potest nisi sit minor. p. 6. fo. 44. a. 1. 1.
Hoc procedit in repudiatione expressa: sed quid in tacita per lapsum temporis. ibid. b.
RETRAHERE rem venditam si possit proximior a consanguineo ex consuetudine, vel statuto procedit in venditione proprietate, non in ceteris alienationibus. p. 5. fo. 31. a. b.
In retrahendi iure, quod est communio, omne illud seruari debet, quod in eo quod est consanguinitatis. p. 5. fo. 31. b. d.
Retrahendi ius in quibus casibus procedit. p. 5. fo. 30. b. col. 1. & 2.
REVS si sit absolutus quod rem petitam non possideret, tenetur si postea in eius potestate venerit. p. 3. fo. 9. a. 1. 1.
Reus si neget rem possidere, & conuincatur de mendacio transferet possessionem in actorem. p. 3. fo. 16. a. 1. 1.
Atque hoc in quibus casibus extendatur. ibid. i.
Reus quomodo debet trahere actionem contra se propositam. p. 3. fo. 17. a. 1. 1.
Reus si petita cognoscat: sed solutionem, aut pactum de non petendo allegauerit debet exceptionem probare. p. 3. fo. 17. b. 1. 1.
Reus quando non habet bona immobilia tenetur prestare fideiussores in litem, vel iurare de stando liti, si non inuenit. p. 3. fo. 13. b. i. & k.
Reus non tenetur respondere agenti nomine alieno: nisi ostendat instrumentum procuratoris. p. 3. fo. 15. a. 1. 1.
Reus antequam litem suscipiat, quid animaduertere debeat. ibid. 2. 1.
Reus non compellitur nisi epam suo iudice domicilij respondere. p. 3. folio. 16. b. 1. 1.
Sed in quibus casibus tenetur a principio in curia Regis respondere. ibidem. 2. & g.
Reus exceptiones debet opponere ante litem contestatam: nam si postea opponat non auditur. p. 3. fo. 17. b. 1. 1.
Hoc tamen limita in seruo, furioso pupillo, & procuratore inhabili. p. 3. fo. 18. a. a.
Reus quatuor remedia habet contra actorem non coparentem. p. 3. fo. 45. a. a.
Reus in tormentis confessus qualiter postea interrogari debeat. p. 3. folio. 89. b. 1. 1.
Reus si duo agant ad eandem rem, tenetur tantum priori respondere. p. 3. fo. 53. b. 1. 1.
Reus non potest relaxari sub fideiussores, quando crimen est tale, quod venit imponenda poena corporalis. p. 7. fo. 8. b. d. & c.
RESIDVI appellatione totum continetur. p. 5. fo. 75. a. f.
RES tantum valet, quantum vendi potest. p. 5. fo. 31. b. c.
Res emptae pecunia pupilli est ei tacite obligata. p. 5. fo. 90. b. 1. 1.
Res eadem non semper est omni tempore virtus. p. 1. fo. 7. b. col. 1. in prin.
Resempta nomine in eo aliena pecunia efficitur mea, nisi sit pecunia dotis, vel minoris, vel militis. p. 5. fo. 27. a. 2. 1.
Sed & in pecunia militis erant opiniones. ibidem.
Res aliena an possit legari, & quo & quae res possit vide in dict. legati.
Res litigiosa efficitur statum post citationem, etiam non notificato petitionis libello. p. 3. fo. 46. a. 2. 1.
Sed quis si huiusmodi res alienata est in eum qui ignorabat esse litigiosam, an ab eo petatur. ibid. per totum.
Res litigiosa in quibus casibus licet alienari potest. p. 3. fo. 46. b. 1. 1.
Res super qua lis timetur si alienetur ante citationem in potentioris ad fatigandum aduersarium, non valet talis dolus: quinimo actor eligit an agat contra detinentem vel contra alienantem. p. 3. fol. 47. a. 1. & 2. 1.
Reuendita vide in dictio. vendita.
RESVRRECTIO qualicorpe fiet. p. 1. fo. 14. b. col. 1. in prin.
RETINERE res illatas, vel comodatas vel depositas quibus ex causis liceat. p. 5. fo. 7. a. e. per totum.
REX vnus si habeat plura regna, vel dominia, an existens in vno possit iudicare negotia alterius regni. p. 3. fo. 23. b. e.
Rex non potest esse iudex in causa propria. p. 4. fo. 61. a. h.
Rex non potest coronari antequam creetur miles. p. 2. fo. 72. b. 1. 1.
Rex non potest homines suos stipendarios alterius facere ita quod non transiant in eius dominum. p. 5. fo. 14. a. b.
Rex an possit concedere regalia in perpetuum. p. 5. fol. 14. a. g.
Rex quia est cor & anima populi debet habere sedem in medio regni sui. p. 4. fo. 2. a. o.

Index materiarum

Rex potest dare rem cōm cum alio in totum. p. 5. fol. 29. a. 1.
Rex per se non potest punire iniurias regni sicut Papam iniuriat. Ec-
clesiæ. p. 4. fol. 6. a. 1.
Rex quibus de causis possit expellere magnates de regno suo. parti. 4.
fol. 6. a. 1.
Rex an possit diuidere regnum inter filios. p. 2. fol. 46. a.
Rex potest in vita filium suum regem facere: non tamen potest ei admi-
nistrationem concedere. p. 2. fol. 46. a. 2.
Rex secundum morem Hispaniæ facit iurari filium suum in regem fu-
turum. ibidem.
Rex post pubertatem vel eius tutores, quid iurare debeat populo, atq;
eis inuicem populus. p. 2. fol. 50. a. 1.
Rex non potest totaliter alienare ciuitates & castra regni. p. 2. fol. 50. a. c.
Rex debet esse præfens in bello campestri. p. 2. fol. 66. b. g.
Rex licet donet castrum cū iurisdictione: semper tamen sibi reseruat
supremam iurisdictionem. p. 2. fol. 40. b. l.
Rex nouus Franciæ cōfuevit cōfirmare officia. p. 2. fol. 40. a. col. 1. in prin.
Rex debet uti seruitio filiorum suorum tempore pacis & guerræ, ne ab alijs
habeant petere vitæ necessaria. p. 2. fol. 20. b. 2.
Rex qualiter debet diligere patriam suam & populus sibi subditos. p.
2. fol. 3. b. 1.
Rex non debet esse credulus aduersus subditos. p. 2. fol. 36. b. a.
Rex Hispaniarum scdm antiquam consuetudinem cognoscit de uolun-
tate inter ecclesiasticos. p. 2. fol. 37. b. col. 1. in prin.
Rex cognoscens super violentijs Ecclesiasticorum an possit etiam con-
demnare in expensis. ibidem.
Rex non potest priuato concedere suam supremam iurisdictionem. p.
2. fol. 40. b. f.
Rex si alicui donet oppidum cum territorio constituendo eū comitem
vel ducem constitui videtur maioria. p. 2. fol. 7. b. b.
Rex debet seruare legem tanquam facturam suam & eam honorare. p.
2. fol. 8. b.
Rex quibus de causis teneatur Deum amare colere, laudare & magni-
ficere. p. 2. fol. 8. b. 1.
Rex Franciæ cognoscit in clericis de crimine læsæ maiestatis. par. 1. fol.
10. 2. a. d.
Rex Franciæ & Angliæ, secundum veterem consuetudinem vngitur in
capite. p. 2. fol. 8. b. i.
Rex est vicarius Dei in temporalibus in regno suo: & est cor & anima
populi. p. 2. fol. 4. b. 1. & fol. 5. a. d.
Rex qui utilitates suorum non curat potius est tyrannus quam rex. p. 2.
fol. 7. a. a.
Rex inutilis & vitiosus an possit deponi vel ei dari coadiutor. par. 2. fol.
10. b. b.
Rex quo tempore & quibus cibis debeat vesci. p. 2. fol. 1. a. 1.
Rex a quibus mulieribus debeat abstinere. ibid. 2. a.
Rex dissolutus cum mulieribus an possit deponi per Papam. ibid. l.
Rex quibus vestibus uti debeat. ibid. b. 1. a.
Rex quid debeat addiscere. fol. 15. b. 3.
Rex quibus ludis se exercere debeat. p. 2. fol. 15. a. 2.
Rex & regina quæ nam per se teneant docere filios suos. p. 2. fol. 19. b. 1. a.
Rex quos officiales habere debeat. p. 2. fol. 21. a. 2. & 3.
Rex nullo iure potest cognoscere in crimine clericum. p. 2. fol. 22. a. d.
Rex & regnum in quo fundant intentionem suam. p. 2. fol. 54. b. & a. b.
Rex non debet cupere honores superfluos. p. 2. fol. 9. b. 3.
Rex non debet esse auarus nec accumulare magnas diuitias. ibidem. fol.
10. a. 1. a.
Rex non debet esse delitiosus: quia per delicias minuitur intellectus. ibi-
dem. 2. a.
Rex quomodo debeat leges antiquas abrogare. p. 1. fol. 9. b. 1. a.
Rex bonus quomodo regnum administret. p. 2. fol. 7. a. col. 1. in prin.
Rex ebrius an possit priuari regno. p. 2. fol. 12. a. i.
Rex ciuitate non petere, an possit mittere correctorem seu capitaneum
ad exercendam iurisdictionem & regendam ciuitatem. p. 2. fol. 3. a. l.
Rex debet cognoscere Deum fide catholica. p. 2. fol. 8. a. 1. a.
Rex etiam confiteri tenetur presbytero parochiali, si sua residetia est
intra certam parochiam. p. 1. fol. 20. b. d. & p. 2. fol. 22. a. 2.
Rex dicitur quasi rector a regendo, vel a regula: & regebat antiquitus
non solum in temporalibus, sed etiam in spiritualibus. parti. 2. folio.
5. a. 1. & f.
Rex si fiat hæreticus conceditur eius regnum primo catholico occupa-
ti. p. 2. fol. 9. a. i.
Rex seu princeps merito possit deponi si sine causa legitima denegat
impendere auxilium Ecclesiæ oppressæ. ibid. k.
Rex maius odium & odium contra qd exercere debeat. p. 2. fol. 14. b. 1. a.
Rex non debet cupere impossibilia. ibid. 2. a. & sequenti.
Rex an teneatur emendare damna eis quos ad bellum vocauit. parti. 2.
folio. 67. a. a.

Rege mortuo filius non debet nisi post triduum coronari. p. 2. fol. 19. b. d.
Reges non possunt totaliter expropriare villam vel castrum regni & sic
ludere regiam coronam. p. 2. fol. 5. b. f.
Reges antiquitus vnguntur in capitis: nunc vnguntur in armo. p.
1. fol. 18. b. 1. & i.
Reges exempti à iurisdictione imperatoris. p. 2. fol. 2. b. g.
Reges de iure essent per electionem assumendi. p. 2. fol. 19. b. g. in fin.
Reges in eligendis viris filiabus suis quatuor debet spectari. parti. 2. fol.
10. 2. b. 1. a.
Reges qui iustitiam administrare negligunt eorum regna de iure va-
cant. p. 4. fol. 61. a. g.
Reges Hispaniæ patroni sunt omnium Ecclesiarum regnorum suorum.
p. 1. fol. 109. b. b.
Reges Hispaniæ solent facere mercedem de suis iuribus in monetis sub-
ditorum suorum. p. 7. fol. 51. a. 2.
Reges ex lege Christi debent esse sacerdotibus subiecti: antiquitus autē
contra fiebat. p. 2. fol. 5. a. col. 2. in prin.
Reges prius fuerunt quam imperatores. ibid. 1. a.
Reges habent maiorem potestatem in regno quam imperator in im-
perio. ibid. h. 1. a.
Reges quare debeant scire leges. p. 2. fol. 15. a. 3.
Reges in ducendis vxoribus quatuor debent attendere. p. 2. fol. 16. b. 1. a.
Reges qualiter debeant amare & honorare vxores suas. ibi. fol. 17. a. 1. a.
Reges in indicendo bello debent habere multorum consilia. parti. 2. fol.
10. 2. b. a.
Reges Hispaniæ antiquitus per se audiebant & disuinebant causas. p.
2. fol. 26. b. b.
Reges licet grauent suos barones duces & ceteros dominos, non tamen
ipsi propterea debent subditos suos grauari. p. 2. fol. 40. b. c.
Reges Hispaniæ quod ius habeant in electione prælatorum. parti. 2. fol.
10. 3. b. 1. & c.
Regum premium quale futurum sit. p. 2. fol. 8. b. g.
Regum proprium est donare. p. 2. fol. 15. a. c.
Regibus cur olim prohibitus fuerit vsus vini. p. 2. fol. 1. a. 1. a.
Regibus quæ damna nascantur ex indebita loquutione. p. 2. fol. 1. b. 1. a.
Regali reuerentia derogare est mutuum petere à subditis. p. 2. fol. 10. a. 2.
Regia potestas est instituta, ut boni à malo coercentur & boni quietē
inter malos vnanimes. p. 1. fol. 84. a. 1. a.
REG VLA est propositio brevis, & cum verbis generalibus dictata,
& habet vim legis. p. 7. fol. 100. a. 1. a.
Nec ab ea recedendum est, nisi repertur fallentia. ibid. f.
RESTITUTIO contra sententiam qualiter peti debeat. parti. 3.
folio. 60. a. b.
Restituere, quam latam habeat significationem in criminosis indulgen-
tijs. p. 7. fol. 98. b. 1. a.
Restitutus virtute indulgentiæ quomodo bona sua recuperare debeat.
p. 7. fol. 96. a. col. 1. per totum.
Restitutio ad totā causam cū expedit ut petatur debet infra decem dies
à tempore scientiæ sententiæ. p. 3. fol. 145. b. l.
In restitutione in integrum petere debet formari libellus. parti. 6.
folio. 112. a. c.
Restitutionem in integrum petere potest non habens viginti quinque
annos completos: si probet sibi damnum illatum sui facilitate, vel de
fensoris culpa. p. 6. fol. 112. a. 2.
Restituitur minor aduersus confessionem a se vel à tutore vel curatore,
vel à duce factam vel ob omisam exceptionem, si est læsus. par. 6.
folio. 112. b. 1. a.
Restitutio est in pristinum statum repositio. Et per eam minores à dam-
nis alterius dolo, vel sui facilitate venientibus liberant. p. 6. fol. 112. a. 1. a.
Restitutio in quibus casibus non datur minori. p. 6. fol. 113. a. 1. a.
Restitutio in integrum datur minori contra sententiam, siue ipse inter-
fuit iudicio, siue eius curator. p. 3. fol. 152. b. 1. a.
RESCRIPTVM contra literam vel priuilegium alicui cōcessum
non faciens de eo mentionem, & quod primum sit inualidum, non
declarans non valet. p. 3. fol. 96. b. 1. a.
Rescriptum per vnum locorum impetratum super re communi cete-
ris confocijs prodest. p. 3. fol. 96. a. 2. a.
Rescriptum ad trahendum litis causa extra locum domicilij viduas, or-
phanos, infirmos, pauperes, & non valet. ibid. 3. a.
Per rescriptum speciale non possunt alie res peti, quam in rescripto spe-
cificat. p. 3. fol. 98. a. 1. a.
Rescriptum secundum non valet si de primo per aduersariū impetratū
non faciat mentionem, si hoc opponitur. p. 3. fol. 95. a. 1. a.
Rescriptum contra ius naturale à principe impetratum non valet. p. 3.
fol. 94. a. 1. a.
Rescripta quæ sunt generalia, quæ sub vno verbo comprehendunt mul-
ta, etiam si in aliquibus enumeratis subiiciatur clausula generalis. p.
3. folio. 97. b. 1. a.

Septem partitarum.

Per rescriptum in quo dicitur, si sic est, aut si quid inuenis sicut nobis
dictum est, vel similia verba datur iurisdicctio & potestas sententian-
di. p. 3. fol. 98. b. 1. a.
Rescripta gratia conceduntur, quædam ad cōmodum cōcedentis: que-
dam ob necessitatem, alia denique ob seruitia. ibidem. 2. a. cum dua-
bus sequentibus.
Rescripta forena quæ conceduntur à rege quæ dicuntur de iustitia du-
rant anno dumtaxat, viuo tamen concedente & impetrante, & eo cō-
tra quem impetrantur. p. 3. fol. 94. b. 1. a.
Rescriptum secundum generale contra primum speciale non valet, etiā
si de eo faciat mentionem, nisi specificet effectum tenoris primi. p. 3.
folio. 95. b. 1. a.
Rescriptum qui impetrat tacita veritate vel suggesta falsitate, restituet
damna, & expensas duplicatas parti, quam excedere voluit. parti. 3.
folio. 99. b. 1. a.
Rescriptum ab excommunicato impetratum non valet: neq; quod lite-
pendente impetratur, si de his quæ sunt acta non fecerit mentionem.
p. 3. fol. 95. b. 2. a.
RITA dicitur tantum inter duos. p. 2. fol. 51. b. d.
Rixæ fedendæ an teneantur se interponere omnes. p. 2. fol. 51. b. h.
Rixam mouentes in curia regis qualiter puniantur. p. 2. fol. 51. b. 1. a.
ROGATVS tacite de restituenda hereditate incapaci vel spurio
quid facere debeat in conscientia: Barto. concludit quod tenetur re-
stituere fisco. p. 6. fol. 51. b. c.
Didacus tamen à Couas Ruuias, tenet quod tales spurij in foro cōscien-
tiæ possunt retinere talia bona si sibi traduntur ab herede. ibidem.
Sed an iuste. ibidem.
Rogare possum eum, quem cū filio meo institui heredem, ut filiū meū
cum suis instituat: & tenetur quatenus ei accedit, cum fructibus inde
perceptis. p. 6. fol. 58. a. 1. a.
RVSTICVS dicitur, qui est rusticus opere & cōuersatione, vel qui
quotidie est in rure. p. 1. fol. 10. b. e.
Rusticus excusatur tantum in casibus à iure expressis. p. 3. fol. 69. a. c.
Rusticum æquari militibus de iure partit. in hoc vt excusetur ab igno-
rantia iuris quomodo debeat intelligi. p. 1. fol. 10. b. e.
Rusticus quomodo ruri facere testamenta possint. parti. 6. folio. 4. a.
2. a. & c. h.
Rusticus qui sagax est non excusatur prætextu rusticitatis. p. 6. fol. 50. b. f.
Rusticus an possit clamare militem ad duellum. p. 7. fol. 19. a. a.
Rustici olim modicū æs soluebant: hodie prohi dolor! (exclamat Bald.
in l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iur.) pellem populorum excoriāt, & vix
precarium dimittunt spiritum. p. 7. fol. 98. a. h.

S

ACERDOS quæ obseruare debeat in imponē-
da pœnitentia. p. 1. fol. 22. b. k.
Sacerdos qui inuadit dum celebrat missam pos-
telt iuste administrationem dimittere, & si occi-
dit aggressorem incontinenti ad altare redire.
p. 2. fol. 52. a. i.
Sacerdos scholarium, mercatorum, stipendiariū
quis dicatur. p. 1. fol. 20. b. col. 2. in prin.
Sacerdos in eodem genere peccati plus peccare videtur, quā laicus: plus
enim peccare videtur perfectus, quam imperfectus. p. 1. fol. 22. b. b.
Sacerdos potest pœnitentiam iniunctam à Papa ex causa minuire. p. 1.
fol. 23. a. col. 1. in prin.
Sacerdos quānam fecerit debeat custodire sigillum confessionis. parti. 1.
folio. 25. a. 1. a.
SACRAMENTA instituta sunt contra mala ex peccato Adæ. p.
1. fol. 15. b. 1. a.
Sacramenta hæreticorum in forma Ecclesiæ tradita, sunt bona. parti. 1.
folio. 99. b. k.
Sacramenta talia sunt accipientibus quali corde & conscientia accipiū-
tur. p. 1. fol. 15. b. c.
Sacramentum vnde dicatur & quid sit. p. 1. fol. 15. b. a.
Sacramentum quibus de causis institutum est. ibid. & 1. a.
Sacramentum pœnitentiæ nihil prodest fidē non habenti. p. 1. fol. 24. a. 1. a.
Sacramentum ordinis & matrimonij ad communem utilitatem ordi-
natum est. p. 1. fol. 15. b. d.
Sacramentum pœnitentiæ est secunda tabula post naufragium. parti. 1.
folio. 15. b. g.
Sacramentum vñctionis extremæ, delet peccata venialia & præstat aug-
mentū virtutis & citius sanat ab infirmitate corporali. p. 1. fol. 15. b. i.
Sacramenta Eucharistiæ quos habeat effectus. p. 1. fol. 16. a. d.
Sacramentum confirmationis cur sit institutum. p. 1. fol. 16. a. b.
Sacramentis non licet uti alio fine quam instituta sunt. parti. 1. folio. 18.
b. g.

SACRIFICIA clericorum minuūt poenas purgatorij, vt citius quis
perueniat ad gloriam. p. 1. fol. 25. b. 1. a.
Item etiam eorum qui sunt in inferno: quamuis contrarium hodie te-
neant theologi. ibid. a.
SACRILEGIUM poena in quos irrogetur. p. 1. fol. 13. a. c.
Sacilegium quibus modis incurritur. ibid. 1. a.
SALARIVM totius anni debetur iudicib; regijs, & magistris scho-
larium etiam si in principio anni moriantur. p. 5. fol. 41. b. 2.
Salaria speculatorum, & excubiarum deducuntur ante diuisionē præ-
dæ propter maximā eorum periculā. p. 2. fol. 97. a. 1. a.
Idem & salaria custodientium prædam. ibi. 2. a.
Salaria iudicum de iure communi soluenda sunt de redditibus Regis.
p. 3. fol. 19. a. g.
SAL comprehenditur appellatiōne victualium. p. 2. fol. 58. b. d. & par. 1.
folio. 33. a. f.
SALOMON in vndecimo anno genuit filium. p. 4. folio. 4. b. l. & p.
7. folio. 5. a. l.
SAPIENTIA quæ ponitur donum spiritus sancti in quo differat
ab ea quæ est virtus intellectualis acquisita. p. 2. fol. 15. b. b.
SARRACENI vnde dicti sunt. p. 7. fol. 76. a. 1. a.
Sarracenorum duplex est secta. ibidem.
Sarracenus ad fidem conuersus debet honorari nec læsari iniurijs à
Christianis. ibidem. 2. a.
Sarracenus si cum Christiana virgine, vel vidua commisceat debet lapi-
dari. p. 7. fol. 78. a. 3.
Quid autem si eam cognoscit sub colore matrimonij: communiter Do-
cto aliiud statuunt. ibid. f.
Sarracenis deferentes arma, aut auxilium præstantes qua poena puniū-
tur. p. 1. fol. 94. b. 2. a.
Licet tamen deferre illis arma tempore pacis ad redemptionem capti-
uorum. ibid. l.
SCALAS qui apponit à fenestras vel ad muros causa furandi non te-
netur ad poenam mortis. p. 7. fol. 52. a. col. 2. in medio.
SCANDALVM actiū si sit per accidens potest esse peccatum
veniale. p. 1. fol. 48. a. h.
Scandali euitandi gratia, euitanda non sunt quæ sine peccato mortali,
omitti non possunt. p. 1. fol. 47. b. b. & c. per totum.
Scandali causa non est relinquenda veritas doctrinæ. ibidem. 1. a.
Scandali promotores mortaliter peccat dicente domino, ve illi per quē
scandalum venit. p. 1. fol. 48. a. 1. a.
SCIRE recufans habetur pro sciente. p. 4. fol. 13. a. c.
SCIENTIA consistit in medulla rationis, & non in cortice scriptu-
rarum. p. 1. fol. 8. a.
Scientia absque eloquentia est tanquam gladius in manu paralytici.
p. 2. fol. 19. a. d.
Ex scientia sola quando quis puniatur si non reuelat. p. 2. fol. 36. a. c.
SCRIPTURA non valet, quando verba ita sunt obscura vt nō in-
telligantur. p. 2. fol. 11. a. c.
Scriptura nulla requiritur ad nuntiandum nouum opus. parti. 3. folio.
182. a. c.
Scriptura an sit de substantia arbitramenti: videtur quod si qua arbi-
tria redacta sunt ad formam iudiciorum. p. 3. fol. 26. a. p.
Scriptura probatoria est illa, quæ à notario publico est facta vel sigillo
authenticum sigillata, & est quadruplex. p. 3. fol. 87. b. 1. a.
Scriptura authentica quæ dicatur. ibidem. b.
Scriptura forensis quæ sit in iudicio an exigat testes. p. 3. fol. 100. a. 1. a.
Scripturæ copia quæ habeat diuersa capitula, non est tota aduersario
præbenda: sed illius capituli quod petit. p. 3. fol. 118. a. 1. a.
Scripturæ probatio quibus modis fit. ibidem. b. d. & folio sequenti per
totum.
In scriptura publica notarij quot debeant contineri. parti. 3. folio. 99.
b. 2. a.
Scripturam priuatam contra se productam qui negat, tenetur iurare.
p. 3. fol. 120. b. 1. a.
Scripturarum vsus repertus est propter memoriam rerum, & ne obli-
uione fugiant literis alligantur. p. 3. fol. 87. a. i.
Scripturarum quæ hodie conceduntur, & expediuntur diuersæ formæ
vide in dict. forma.
Scripturæ quibus de causis solet fides derogari. parti. 3. folio. 117.
a. 1. a.
SCOLASTICI inhoneste viuentes, vel aliquid contra scholasticā
doctrinam committentes perdunt priuilegium fori. parti. 3. fol. 97.
a. a. in fine.
SECRETARIJ Regis tenentur priuilegia, & instrumenta scribere
in registro. p. 2. fol. 23. b. d.
SECRETVM sibi commissum nemo debet reuelare nisi statim re-
puerit. p. 2. fol. 22. b. g.
SECVRITAS tacite videtur data citatis ad curiam. p. 2. fol. 51. b. e.

E

Index materiaram

Securitas triplex est una quam ponunt Reges interfectalia, quam mul-
ti inter se apponunt, tertia quam unus alteri cōcedit. p. 7. fo. 44. b. 2.
SED particula, aduersatur tam in iure quam in facto. p. 6. fo. 18. b. col. 1.
in principio.
SEDITIONEM fecisse, ut quis dicatur quid probandum sit. par. 1.
folio. 133. k.
SENECA fuit magnus cancellarius Neronis, secundum Lucam de
Penna. p. 2. fo. 22. b. 2.
SENECTVS non excusatur in his quæ consilio viri prudentis agū-
tur. p. 2. fo. 66. a. e.
Senectus ipsa est morbus: unde statutum loquens in causa infirmitatis,
habet locum in causa senectutis. p. 3. fo. 96. b. b.
SENEX nullus adeo est, quin coire possit, & ideo matrimonium con-
trahere. p. 4. fo. 21. a. g.
SENTENTIA si feratur contra Romipetam, aut studētem, in cau-
sis prius inceptis bene defendente procuratore non potest ipse, hu-
ius absentia pretextu appellare. p. 3. fo. 145. b. 2.
A sententia interlocutoria non potest appellari: nisi sit ut aliquis ad tor-
turam ponatur. p. 3. fo. 146. a. 2.
Sententia lata contra maritum, an præiudicat mulieri in re dotali Bart.
ait. q. sic. p. 3. fo. 139. a. b.
Sententia lata contra electum an præiudicat electoribus. ibidem.
Sententia tum in criminalibus tum in civilibus causis quo tempore, &
quomodo in executionem dari debeat. p. 3. fo. 154. & fo. 155.
Sententia lata quibus de causis possit reuocari per iudicem. par. tertia.
fo. 132. a. 1.
Sententia lata per metum iudicis an teneat. p. 2. fo. 26. a. h.
Sententia lata super appellatione interlocutoria, dicitur etiam interlo-
cutoria respectu partium: licet respectu iudicis sit diffinitiva. par. 3.
folio. 131. b. d.
Sententia diffinitiva qualiter ferri debeat. p. 3. fo. 132. b. 2.
Sententia lata in quibus casibus pro nulla habetur. par. 3. folio. 135. a. 2.
& fo. 136. b. 1.
Sententia lata contra heredem super nullitate testamenti, nihilominus
debetur legati, per. l. 1. Regis Alfonsi in Alcala, quamuis contrariū
tenuerit Barto. p. 3. fo. 140. a. b.
Sententia lata contra alterum in quibus casibus alteri prodest, vel no-
cet. ibidem. 2.
Sententia diffinitiva quando possit ferri contra actorem absentem. p. 3.
folio. 134. b. b.
Sententia secunda lata contra secundam in quibus casibus non valeat.
p. 3. fo. 135. b. 1. & 2. o. per totum.
Sententia arbitratorum an sufficiant ad probandam consuetudinem. p.
1. fo. 12. b. d.
Sententia diffinitiva quanta sit vis ac potestas. p. 3. fo. 138. a. 1.
Sententia diffinitiva aliquando fertur lite non contestata, ut si actor sit
contumax. p. 3. fo. 54. a. a.
Sententia secunda lata contra primam, quæ transiit in rem iudicatam
non tenet. p. 3. fo. 59. b. e.
Sententia est iudicis iussus, parti ratione litis coram eo ventilatæ factus,
qui nec fit contra naturam, nec contra ius, nec contra bonos mores.
p. 3. fo. 131. a. 1.
Sententia lata duplici de causa, si una sit vera, licet alia sit falsa, tenet ex
causa vera. p. 6. fo. 48. a. 1.
Sententia triplex est, præceptiva, interlocutoria, & diffinitiva. par. 3. fo-
lio. 131. a. 2.
Sententia interlocutoria quæ cōtinet aliquid dari, vel fieri à parte, & qui-
paratur diffinitivæ. p. 3. fo. 131. b. d.
Sententia quibus in causis dicitur interlocutoria. ibidem.
Sententiam interlocutoriam an possit emendare, vel reuocare iudex.
ibidem. f.
Sententia debet esse conformis libello in tribus in re, causa, & actione.
p. 3. fo. 137. a. a.
An etiam debeat esse conformis in concomitantibus. ibidem.
Sententia lata à pluribus arbitris vno absente, vel à pluribus delegatis
non valet. ibidem. 1.
Sententia lata super libertate, vel seruitute nocet alij & quæ principale ius
pertinententi. p. 3. fo. 139. b. l.
Sententia sub conditione, vel ad alterius exemplum ferri non potest. p.
3. fo. 136. a. 1.
In quibus tamen casibus fallit, vide. ibidem. g.
Sententia lata contra mortuum an valeat. ibidem. b. f.
Item nec sententia lata lite non contestata: nisi culpa sit partium in pro-
bationibus deficientium. ibidem. i.
SEPULCHRA quilibet facere potest, & in solo proprio, & in com-
muni. p. 1. fo. 105. a. d.
Sepulchrum violatores qua poena puniantur. p. 1. fo. 109. a. 1.
SEPULTURA impeditur non debet ratione debiti à defuncto. p. 1.

folio. 109. a. 2.
Sepultura non potest eligi à fidelibus in loco priuato, quod si electa fue-
rit spernenda est talis voluntas. p. 1. fo. 107. a. b.
Sepulcrum propriam quibus habere potest de consensu Episcopi. p. 1.
folio. 106. a. b.
Sepulcrum inuito patrono an possit alius sepeliri. ibidem.
Sepulcrum quibus personis ecclesia denegat. ibid. fo. 107. b. 1. & seq.
Sepultura quid sit, & unde dicta sit & quod ius in eis habeant clerici. p.
1. folio. 105. a. 1.
Sepultura quatuor de causis circa ecclesias sunt. p. 1. fo. 105. a. 2.
Sepeliendi ius quale habeant clerici. ibid. b. 1.
Sepeliri debent Christiani in suis parrochijs. p. 1. fo. 106. a. 1.
Hoc tamen procedit nisi defunctus habeat sepulchrum maiorem, tunc
enim in eo potius est sepeliendus. ibidem. f.
Sepulcrum eligere quæ personæ possint. ibid. k.
Sepulcrum electio non tenet ubi quis illeceus alibi elegit sepulcrum.
ibidem. l.
Sepeliendi ius in quibus casibus ecclesia non amittit. p. 1. fo. 107. a. 2.
Sepeliri cum ornamentis pretiosis quæ personæ possint. p. 1. fo. 108. b. 2.
SEQVESTER sit possessor rei: sic percipit fructus & exercet vitales
actiones. p. 3. fo. 50. b. f.
Sequester tantum habet potestatis quantum conuentio deponentium
sibi tribuit. ibidem. h.
In sequestro extraiudiciali electio in voluntate deponentis. p. 3. fo-
lio. 51. a. k.
Sequester non potest deponere sequestrū nisi ex iusta causa, & iudice
interueniente. p. 3. fo. 51. b. a.
Sequester ratio est permixta in sex casibus. p. 3. fo. 50. b. 2.
Sequester durat tanto tempore quanto conuenit inter partes, vel
iudici placuerit. q. 3. fo. 51. b. 1.
SERMONEM homini tribuit natura ad alendam beneuolentiam.
p. 2. fo. 10. b. c.
SERVITIA indebita præsumuntur à dominis per metum extorta.
p. 4. fo. 63. a.
Seruitus cui debetur potest nuntiare nouum opus contra debitam ser-
uitutem. p. 3. fo. 182. b. 2.
Seruitus non mutatur mutatione domini prædij seruientis, vel domi-
nantis: quia ratione prædij non personæ fuit imposita. p. 3. fo. 175. a. 1.
Seruitus quæ est indiuidua quilibet heredum potest eam in solidū pe-
tente. ibid. 2.
Seruitus imponi non potest rei sacre aut religiose, nec rei vici commu-
ni ciuitatis destinatae. p. 3. fo. 175. b. 3.
Seruitus naturalis licet immoderate lædat fundum alterius nulla est a-
ctio. p. 3. fo. 184. b. h.
Seruitus duplex est, realis scilicet, & personalis, & realis quædam dicitur
rustica, quædam urbana, & personalis consistit in vfu vel vusu fructu.
p. 3. fo. 173. b. 2.
Seruitus imponi non potest in fundo communi, nisi de omnium do-
minorum voluntate. p. 3. fo. 175. a. 3.
Seruitus per solum promissionem non acquiritur, nisi realiter consti-
tuatur. p. 3. fo. 176. a. d.
Seruitus quibus modis amittitur. p. 3. fo. 177. a. 1. & 2.
Seruitus personalis quod sit ministerium seruorum scriptis diuis, Barto.
& approbatur de iure partita. p. 3. fo. 173. b. n.
Seruitus urbana quod sit. ibidem. 3.
Seruitus oneris ferendi quomodo distinguatur à seruitute tigni immi-
tendi. ibidem. p.
Seruitutem tigni immittendi qui debet non tenetur ad refectionem pa-
rietis: ad quod tenetur debens seruitutem oneris ferendi. ibid.
Seruitus oneris ferendi an præsumatur si non constat de impositione,
& stetit ita tempore immemoriali: Raph. fulg. tenet quod sic. p. 3. fol.
174. a. col. 1. in prin.
Seruitus rustica quod sit. p. 3. fo. 174. a. 1.
Seruitus urbana perditur per non vsum decem annorum inter præsen-
tes, & viginti inter absentes. p. 3. fo. 176. b. 1.
Seruitutis diffinitio. p. 3. fo. 173. b. h.
Seruitutem potest constituere emphyteota in fundo emphyteotico. p. 3.
fo. 175. b. 1.
Seruitutem aquæ ductus qui habet ad quid teneatur. par. 3. folio. 174.
a. 2. & q.
Seruitutem qui habet pecora in alieno pastu pascendi, vel aquam in
alieno hauriendi, habet per consequens locum aditus ad fontem, vel
puteum. p. 3. fo. 174. b. 2.
Seruitutes ob solum commodum prædiorum inuentæ sunt. par. tertia.
folio. 174. b. p.
Seruitutes, ex quibus recipitur commodum facto naturæ dicuntur cō-
tinuæ: alie verò discontinuæ. p. 3. fo. 176. b. b.
Seruitus mortuæ æquiparatur. p. 4. fo. 114. a.

Septem partitarum.

Seruitus quid & quod sit. p. 4. fo. 54. b. 1.
Seruitutes urbanae, vel rusticae an possint hypothecari. p. 5. fo. 83. a. d.
SERVVS recte hæres institui potest à dño non habente filios, & si nō
fiat mentio manumissionis consequitur tñ libertatem. p. 6. fo. 13. b. 1.
Limita nisi sit ei concessa libertas ex sub conditione. ibid. b.
Limita etiam nisi sit institutus à domina de qua erat suspicio adulterij.
ibidem. c. & d.
Seruus non potest sine licentia domini ordinari, & si de facto ordinat,
non amittit ius, si autem dominus sciatur, nec contradicat, liber erit. p. 1.
fo. 56. b. 3.
Seruus qui domino sciente cum libera contraxit efficitur liber. p. 4. fo-
lio. 57. b. 1.
Seruus qui domino sciente ad sacros ordines promotus est efficitur li-
ber: si autem dominus ignorabat reuocatur in seruitutem intra an-
num. ibidem. 2.
Seruus obligatur naturaliter in his omnibus in quibus homo liber obli-
gatur naturaliter, & civiliter. p. 5. fo. 74. a. f.
Seruus communis potest institui ab vno dominorum hæres necessarius
& consequi libertatem inuito altero domino. p. 6. fo. 20. b. 2.
Seruus hæres institutus postea venditus à testatore non consequitur li-
bertatem: sed ipse emptor hereditatem consequitur. p. 6. fo. 21. a. 2.
Seruus communis potest manumitti ab vno ex dominis, alijs inuitis,
solutio pretio ceterarum partium. p. 4. fo. 56. b. 2. & r.
Seruus tenetur domino obedire & pro eius morte, vel offensa vitanda
mori. p. 4. fo. 55. b. 1.
Famuli tamen cum sint liberi non tenentur mori pro dominis. ibid. g.
Seruus qui aliquem occidit defendendo dominum suum nulla poena
plectitur. p. 4. fo. 55. b. l.
Item si dominus eum occidere minatur, nisi suā vxorem occidat. ibid.
Seruus potius debet obedire mandato domini, quam vxori, eo tempo-
re ab eo petenti debitum: nisi de eius fornicatione dubitatur. p. 4. folio.
15. b. 1.
Seruus non debet à domino male tractari, nec occidi nisi repertus cum
filia, vel vxorem in adulterio. p. 4. fo. 55. b. 2. & r. & s.
Seruus de iure civilis non patitur iniuriam. ibidem. p.
Seruus non dicitur viuere: ideo tenetur præferre salutem domini salutem
propria. p. 4. fo. 15. a. b.
Seruus domini infidelis, si se Christianum facit, liberatur à seruitute. p.
4. folio. 56. a. i.
Limita tamen si dominus cum eo ad fidem conuertitur. ibidem.
Seruus si contraxit matrimonium cum libera putans eam esse liberā,
non potest ab ea discedere. p. 4. fo. 16. a. col. 1. in prin.
Seruus languido si negantur alimenta eo ipso eripitur in libertatem. p.
4. folio. 55. b. q.
Seruus quibus de causis possit eripi in libertatem. p. 4. folio. 57. a. 1. & 2.
& 4. sequentibus.
Seruus non potest supplicare principi nisi in causa occisi domini sui,
vel in casibus in quibus potest esse in iudicio. p. 3. fo. 151. a. 2.
Seruus in quibus causis potest agere in iudicio. p. 3. fo. 5. a. 2.
Seruus venditus, ut ad certum tempus manumittatur, efficitur liber, si
illo tempore non fuerit manumissus. p. 5. fo. 26. a. 1.
Seruum fidelem nullus infidelis tenere potest. p. 4. fo. 56. a. 2.
Seruum ludæum Christianus bene potest emere. ibidem. g.
Item, & Christianum potest. ibidem.
Seruum alterius corruptens: ut deterioretur tenetur domino ad dam-
num deteriorationis duplicatum. p. 7. fo. 55. a. 4.
Seruus venditus sub conditione ne vquam fiat liber: quibus ex causis
possit ad libertatem peruenire. p. 5. fo. 26. b. 1.
Seruus an possit propria autoritate occidere occisorem domini sui. p.
5. fo. 26. b. h.
Seruus quicquid acquirit, acquirit domino. p. 4. fo. 56. a. 1.
Seruus si vendidit rem dominicam iacente hereditate rescinditur ven-
ditio. p. 5. fo. 33. b. 1.
Serui non sunt capaces legitimationis. p. 4. fo. 43. b. b.
Seruus potest ex delicto, ex quo poena apponitur corporalis, accusari:
de poena autem pecuniaria nequaquam. p. 7. fo. 5. b. 1. & g.
Seruorum natura est furari. p. 5. fo. 26. b. b.
Seruus si alicui legatus sit: ut ei seruiat intelligitur testator tantum ad
vitam legatarij donasse: & non in perpetuum. p. 6. fo. 75. b. 1.
Seruus non debet iniungi per sacerdotes poenitentia qua reddantur do-
minis suis inutiles. p. 4. fo. 15. a. c.
Seruus si ad domum minoris fugiat non tenetur minor: sed eius admi-
nistrato qui consentit. p. 7. fo. 54. b. 2.
Seruus infirmus abiectus à domino ut pro derelicto habitus, efficitur
liber. p. 3. fo. 164. b. 3.
Seruus domino præsentis si decennio, aut eo absente per viginti annos
pro libero se gessit præscribit libertatem. p. 3. fo. 170. a. 1.
Seruus bona fide si se gessit pro libero tempore mortis non potest de

eius statu moveri quæstio: nisi infra quinquennium. ibid. 2.
Seruus fugitiuus qualiter debeat per dominum requiri. p. 7. fo. 54. b. 1.
Seruus fugitiuus facit furum sui, & ideo domino eum petenti non ob-
stat temporis præscriptio, nisi triginta annis fuit in fuga. par. 7. folio.
54. a. 2.
Seruus consecratus, & ordinatus restituitur nihilominus domino suo
quia deliquit permittendo se ordinari. ibidem. i.
Seruus tenetur adiuuare dominū, aut eius vxorem, vel filios cum alijs
vult percutere, aut occidere quem eorum. p. 7. fo. 32. a. 3.
SEVERTAS nimia culpæ annumeratur. p. 2. fo. 19. b. e.
SI coniunctio regulariter inducit conditionem. p. 4. folio. 14. a. 2. & p.
6. folio. 21. b. i.
SIMPLICITAS duplex. p. 2. fo. 43. a. a.
SIGILLVM est quod verificat literam Regis. p. 3. fo. 87. b. d.
Sigillum est de substantia instrumenti. p. 3. fo. 88. b. c.
Sigillo quæ instrumenta soleant hodie confirmari. par. 3. folio. 88. b. 1.
& 3.
Sigillum est signum alicuius in metallo, vel petra sculptum ad literas si-
gillandas, & fuit inuentum, ut loco testis in literis poneretur. par. 3. fo-
lio. 127. a. 1.
Sigillum Papæ non facit scripturam authenticam, nisi adsit subscriptio.
ibidem. b.
Sigillator Regis tantum debet habere pro sigillo, sicut Regis notarius
pro scriptura. p. 3. fo. 128. a. 1.
Sigillatores in cancellaria de manu Regis ponuntur. p. 3. fo. 127. b. 1.
Sigillatores quid debeant iurare, & obseruare. ibid. 2. & 3.
SIMONIA quo respectu dicitur enorme crimen. p. 1. fo. 42. b. a.
Simonia dicitur hæresis. i. q. 1. & potest puniri per iudicem secularem la-
ta sententia ab ecclesiastico. p. 1. fo. 69. a. c.
SOCIETAS dolo socij contracta non valet. p. 5. fo. 56. b. 2.
Societas si simpliciter contracta est, sine rerum expressione lucra diui-
duntur æqualiter. p. 5. fo. 57. a. 1.
Societas simpliciter contracta restringitur ad actus quæstuarios. ibid. e.
Societas non potest super futura successione alterius coiri. p. 5. fo. 58. a. 1.
Societas quibus modis soluitur. ibid. 2. & d. & fo. 29. a. 1.
Societas ut transeat in heredem pacto effici non potest. ibid. c.
Tamen in quatuor casibus hoc limitatur. ibidem.
Societas quid sit. p. 5. fo. 55. b. 2. & c.
Societas super quibus rebus possit fieri. p. 5. fo. 57. a. 1. & 2.
Societas si non appareat quajiter sit contracta intelligitur secundū con-
suetudinem regionis, vel si sint mercatores secundum morem merca-
torum. p. 5. fo. 56. a. f.
Societas contrahi non potest cum pupillo. p. 5. fo. 55. b. h.
Si vero per procuratores patris pupilli fuit continuata societas, obligat-
ur pupillus. p. 5. fo. 55. b. h. in fine.
Societas leonina quæ dicatur. p. 5. fo. 56. b. d.
Societas cum incerta persona contrahi non potest. p. 5. fo. 55. b. f.
Societas si simpliciter contrahatur omnium bonorum, tam pretia quæ
futura veniunt communicanda. p. 5. fo. 56. a. d.
Societati fraudulenter renuntians propter aliquod lucrum quod sper-
at habere, non propterea liberatur: sed communicare tenetur. par. 5.
folio. 59. a. 2. & f.
Societate contracta omnium bonorum presentium, & futurorum,
etiam castrense peculium venit communicandum. p. 5. fo. 56. b. 3.
Societate durante non licet quicquam minuire de immisso, nec de fu-
cro. p. 5. fo. 55. b. e.
In societate non veniunt communicanda lucra personalia. p. 5. fo. 56. a. i.
In societate generali non attenditur an vnus plus lucratur, quam alius,
vel plus expendat. p. 5. fo. 57. a.
Et ideo filius vnus debet dotari de communibus bonis. ibid.
Socius si quid capit de communi ignorantis socijs non præsumitur
fur: ideo non tenetur furti. p. 5. fo. 60. b. 1.
Limita tamen nisi faciat in re communi vltra quæ ei liceat facere. ibid. f.
Socius si dolo damnum dedit illud non compenatur cum lucris. p. 5. fo.
57. b. b.
Et ideo mercatores tenentur fidem facere de damno, quod receperunt,
ijs quorum socij sunt. ibid.
Sed an in hoc casu eorum libris credatur. ibidem.
Socius qui tenet bona societatis tenet si soluat vni ex socijs, nec ceteris
fit soluendo, ille qui partem recepit tenetur communicare alijs. p. 5.
folio. 60. a. 1.
Socius si commisit crimen propter quod domus communis debeat de-
strui, alter soluendo præteritum domus pro parte liberabit eam à diru-
ptione. p. 4. fo. 57. a. col. 1. in prin.
Socius si communi nomine de suo reficit rem communem præiudica-
duntiatione socijs facta tenetur consocij partes expensarum vsque
ad quatuor menses ei solvere: alias res efficitur reficientis. par. tertia.
folio. 186. b. 1.

Index materiarum

Socius quibus ex causis potest ante tempus societati renuntiare. par. 5. folio. 59. b. 2. 2.
Socij si conueniant inter se, ut alter maius lucrum, & minus damnum habeat, valet tale pactum. p. 5. folio. 56. b. 1. 1.
Sociorum si alter ponit capitale, alter operas, & industriam, & capitale perdat, proindeque dissoluatur, an ille qui operas ponit teneatur ad dimidiam capitalis. p. 5. folio. 58. b. b. per duas columnas.
Socij vnus negotiorum exercentes in diuersis locis, insitiores inuice videntur. p. 5. folio. 56. a. e.
SODOMITA vnde dicitur, & quare huius criminis poena. par. 7. folio. 72. b. 1. 1.
Sodomiticum crimen an sit poena capitis puniendum in mulieribus quae inter se coeuntes naturae ordinem pervertunt sibi inuicem loco viri sunt. p. 7. folio. 72. b. c. per totum.
SOLARIEGOS qui dicantur. p. 4. folio. 61. b. 3. 3.
SOLVI an possit ei qui non potest petere. p. 5. folio. 99. a. h.
Soluti an possint filiofamilias in aduentitij sine patre. p. 5. folio. 99. a. h.
Qui soluit pro carcerato, non videtur soluere animo donandis sed repetendi. p. 3. folio. 69. a. b.
Solutio conditionale debitum ante conditionis euentum: potest repetere, si talis est conditio quae potest existeret, vel non. p. 5. folio. 105. a. 2. 2.
Solutio ei, cui pluribus debitis affectus est, sine debiti expressione, in omnia debita aequaliter solui se censetur. p. 5. folio. 100. a. 2. 2.
De iure tamen communi, hoc procedit, quando nullum debitum erat antiquius altero: nam solutio cedit in causam antiquiorem. ibid. b. a.
Solutio scienter indebitum, donare videtur, nec potest repetere, nisi sit minor viginti quinque annorum. Dubitans tamen an aliquam pecuniam debeat, si eam soluat, probato errore eam recuperat. p. 5. folio. 104. b. 3. 3.
Solutio indebitum per sententiam non potest repetere, propter auctoritatem rei iudicatae, nisi probet falsum instrumentum, vel allegationem fuisse latam. p. 5. folio. 105. b. 1. 1.
Vel si non impugnaret sententiam: sed praeferret, quod causa ex qua lata fuit sententia deuenit ad non causam. ibid. a.
Solutio vnus pro alio quanto tempore liceat. p. 5. folio. 98. a. b.
SOLVTIO est illud quod datur ei cui aliquid debetur, quitatio autem dicitur, quando habens potestatem liberandi, promittit nunquam debitum petere. p. 5. folio. 97. b. 1. 1.
Solutio qualiter debeat fieri minori, aut pupillo. p. 5. folio. 98. a. 2. k.
Solutio est facienda in termino a partibus prefixo etiam si debitor non interpellat debitorem. p. 5. folio. 99. b. 1. 1.
Solutio depositi prior est, quam personalium debitorum etiam anteriorum. p. 5. folio. 100. a. 1. 1.
Item etiam maleficij, damni dati in re aliena. ibid. 2. 2.
Solutio debet fieri habenti potestatem eam recipiendi. p. 5. folio. 97. b. 3. 3.
Solutio facta minori cum auctoritate tutoris non restituitur. p. 5. folio. 98. b. b.
Solutio cui prius debeat fieri, quando sunt plures creditores aequales. p. 5. folio. 100. b. 1. 1. & d. d. f.
Solutio potest fieri procuratori generali bonorum omnium, vel negotiorum gestor. p. 5. folio. 98. b. 1. 1.
Solutio facta per errorem repetitur. p. 5. folio. 104. b. 1. 1. & b.
Solutio factam per errorem & indebitum vter probare debeat, debitor, an creditor. p. 5. folio. 104. b. 2. 2.
Solutio nem duplicem qui recipit eiusdem debiti tenetur crimine stellationatus. p. 7. folio. 27. b. 1. 1.
Solutio eius quod tibi debeo mandato tuo, alteri facta liberatus sum. p. 5. folio. 99. a. 1. 1.
SOLONIS Apophthegma. p. 2. folio. 13. b. g.
SOLVTVM legatum ex testamento inualido relictum haeres repetere non potest, etiam si praeferat iuris ignorantiam. p. 5. folio. 105. a. 1. 1.
Solutum indebitum potest repeti cum fructibus. p. 5. folio. 106. b. 1. 1.
Solutum ob turpem causam debet restitui. p. 5. folio. 107. b. 3. 3. & folio. seq. a. 2. 2. & f.
Solutum per executores testamenti legatariis repetit qui succedit defuncto, si postea apparet testamentum fuisse nullum. p. 5. folio. 107. a. 1. 1.
SOLVM alterius sterile & desertum an quis possit intrare propria auctoritate & illud laborare. p. 3. folio. 105. a. col. in prin.
In solo alieno qui edificat, vel ferit malafide, perdit opus, nec potest repetere expensas. p. 3. folio. 105. a. 1. 1. & 2. 2.
SPADO quis sit. p. 4. folio. 8. a. g.
Spado an matrimonium contrahere potest. ibidem.
SPECIALITAS inuoluta cum generalitate non releuant quin litera dicantur generales. p. 3. folio. 97. b. d.
SPES quid sit. p. 2. folio. 13. a. 1. 1. & folio. 33. a. 1. 1.
Spei subiectum est beatitudo aeterna. ibidem. e.
Per spem timor humanus abiicitur, auxilia diuina occurrunt, veritatis notitia panditur. p. 2. folio. 33. a. 2. 2.

SPOLIATVS potest eligere, an agat contra possessorem, vel contra spoliante. p. 3. folio. 102. a. 1. 1.
SPONSALIA quae dicantur, & vnde sic dicta sunt. par. 4. folio. 2. b. 2. 2. & folio. 3. 1. 1.
Sponsalia non contrahuntur ante septennium. ibid. b. c.
Sponsalia quibus signis taciti consensus ratificentur post pubertatem. ibidem. e.
Sponsalia possunt fieri per stipulationem. p. 4. folio. 3. a. c.
Sed ad quid agatur ex tali stipulatione, si mulier quae promissit, contrahere nolit. ibidem.
Sponsalia transeunt in matrimonium per copulam carnis. p. 4. folio. 3. b. h.
Et quid si per metum cognouit, vel postea cum alia matrimonium contraxit. ibidem.
Quid etiam si protestetur sponsus se per coitura matrimonio nolle consentire. ibidem.
Sponsalia si contrahantur per parentes praesentibus filiis, nec contradi centibus sponsalia tenent. p. 4. folio. 6. a. l.
Sponsalia si sint contracta in legitima aetate, recusans matrimonio copulari per censuram ecclesiasticam compellitur. p. 4. folio. 5. a. 1. 1.
Sponsalia quibus de causis dissolui possunt. ibid. b. 2. 2.
Sponsalia secunda per verba de praesenti praefertur primis de futuro. p. 4. folio. 5. b. h.
Sponsus non possit agere contra sponsam de futuro de crimine adulterij, sed tantum actione iniuriarum. p. 4. folio. 2. b. col. 2. in prin.
Sponsus an possit accusare sponsam durante sponsalibus, de adulterio iure marito. p. 7. folio. 65. a. g.
Sponsalia largitas quando restituitur. p. 4. folio. 30. a. 1. 1.
Sponsalia largitas est quae datur a sponso sponsae & contra liberet sine conditione ante matrimonium. p. 4. folio. 38. a. 1. 1.
SPVRIVS institutus in maioria cum putaretur esse legitimus an succedat. p. 2. folio. 45. b. col. 2.
Quid autem si postea legitimatus sit. ibidem.
Spurijs quomodo liceat aliquid relinquere. p. 6. folio. 14. a. d.
Spurius quis proprie dicatur. p. 4. folio. 42. a. c.
Spurius an teneatur alere patrem, vel matrem. p. 4. folio. 53. a. f.
Spurius per ingressum religionis an dicatur habilitatus ad suscipiendum hereditatem paternam. p. 1. folio. 55. b. c.
Spurius vsque in decimam generationem ecclesia Dei, lege diuina prohibetur intrare. ibidem. b.
Spurius potest a patre institui cum legitimabitur. p. 6. folio. 19. b. col. 1.
STATVENS legem communem, quam non seruat reddit eam suspectam, quod inutilis sit. p. 1. folio. 9. a. b.
Statuta poenalia quis possit condere. p. 1. folio. 7. b. c.
Statuta quomodo debeant seruari, vel reprobari. p. 1. folio. 76. c.
Statutum per quod liceret occidere animalia in fundo alieno reperta, an valeret. Salice. vult q. sic. p. 7. folio. 61. b. b.
Statutum si disponit quod contra instrumentum non possint admitti exceptiones nisi solutionis: poterit nihilominus opponi alia exceptio, de qua apparet notorie ex inspectione instrumenti. p. 5. folio. 75. b. i.
Statutum loquens de pignore non procedit in hypoteca. p. 5. folio. 82. b. g.
Statutum propter filios an comprehendat adoptiuos. p. 4. folio. 45. a. c.
Statutum si fiat Segobia quod frumentum extra districtum non possit exportari, an illo statuto ligatur Civis Salmanticensis, qui in eo territorio habeat possessiones. p. 1. folio. 8. b. d.
Statutum quo cauetur quod per tot dies fori nullus audeat emere, priusquam essent emptae species, vel annonae pro curialibus non valet, & est contra ius. p. 5. folio. 48. a. c.
Statutum, vel ordinatio populi non requirit principis consensum: sed sufficit auctoritas proprii magistratus. p. 1. folio. 7. b. c.
Statutum quod de causis cognoscatur in diebus feriatis introductis in honorem Dei an valeat. p. 3. folio. 12. a. i.
Status hominum quid & quod duplex sit. p. 4. folio. 59. a. 1. 1. & 2. 2.
STERILITAS in fructibus quando dicatur. p. 5. folio. 46. b. c. & d.
Et quando solutionem conductionis remittat. ibidem.
STILICIDIUM licet cadat in publico iuxta communem consuetudinem debet tamen fieri sine praedicio iudicibus Regijs & magistris scholarum etiam si moriantur in principio anni. p. 2. folio. 114. a. 3. 3.
Sed an intelligatur quod praestatur stipendium per singulos menses. ibi. o.
Sed an in hoc casu possit ferui per substitutum. ibid. folio. seq. a. d.
STIPVLATIO quod duplex sit. p. 5. folio. 64. a. 2. 2.
Stipulatio facti alieni non valet. p. 5. folio. 64. a. 1. 1.
De iure tamen ordinamentorum tollitur talis rigor. ibid. a.
Sed quid si omnem diligentiam adhibuit, ut ille tertius faceret, an liberatur. ibidem. b.

Septem partitarum.

Stipulatio recte potest fieri per interpretem. p. 5. folio. 61. a. f.
Stipulatio in diem mortis quid operetur. p. 5. folio. 64. a. d. per totum.
Stipulatio inter absentes quibus modis potest fieri. p. 5. folio. 62. b. 1. 1.
Stipulatio inter patrem & filium familias, vel inter dominum & seruum non efficaciter contrahitur nisi ex castrensi peculio vel quasi. par. 5. folio. 62. b. 2. 2.
Stipulatio quid sit. p. 5. folio. 60. b. 2. 2.
Stipulatio in heredes, & contra heredes transmittitur. p. 5. folio. 65. a. d.
Stipulatio cur inuenta fuit. p. 5. folio. 61. a. a.
Stipulatio quibus verbis debet concipi. ibid. 1. 1.
Stipulatio de iure ordinamentorum non vitiatur interuallo temporis. ibidem. g.
Stipulatio non valet si dico promittis mihi sicut tu respondes panphilum promitto. p. 5. folio. 68. a. 1. 1.
Stipulatio an confirmetur annuendo capite. p. 5. folio. 61. b. g.
Stipulatio potest fieri de quacunque re alienabili, siue exiter siue non. p. 5. folio. 66. b. 2. 2.
Stipulationem facere non possunt fatui infantes pupilli. & c. partita. 5. folio. 62. a. 1. 1.
Ex stipulatione procuratoris Regi, vel ex curatoris, aut tutoris, adulto & pupillo acquiritur actio sine cessione. p. 5. folio. 63. b. 1. 1.
Item ex stipulatione procuratoris agentis pro redditibus domini. ibi. 2. 2.
In stipulatione quare debeat praecedere interrogatio responsionem. p. 5. folio. 61. a. c.
In stipulatione conditionali tantum est spes, & ea transmittitur in heredes. p. 5. folio. 64. b. c.
Stipulari alteri quae persona possint. p. 5. folio. 63. a. 1. 1.
STVDIA generalia, & vniuersitates vbi fundari debent & quis ordo sit in eis seruandus. p. 2. folio. 114. & 115. per totum.
STVLTVS qui aliquid intelligit in poena sit sapiens. p. 1. folio. 10. a. d.
Stultus quando ex delicto tenetur. p. 1. folio. 10. a. d. & f.
Stultus si taceat iustitiam suam abscondet. p. 2. folio. 11. b. g.
Stultus saepe numero loquitur conuenientiora quam sapiens, ut in more & socero suo, i Saule & puero suo, in Ysaac & Rebecca. p. 2. folio. 22. b. b.
STVPRATOR filiae, vel fororis, vel consanguineae Regis etiam si nevi poena mortis plectitur. p. 2. folio. 42. b. 1. 1.
SVBDITI liberantur a dominio & potestate Regis, si ipsi ad fidem conuertantur ad fidei Rex vero maneat in infidelitate. p. 4. folio. 56. a. g.
Subditus an teneatur praefere salutem domini suae propriae. par. 2. folio. 65. a. g.
Subditi quibus in rebus superioribus parere teneantur, & in quibus non. p. 2. folio. 38. b. a. d. & 41. b. e.
Subditi an excusentur dicendo alios esse magis idoneos. ibid. b.
Subditi qualiter regem custodire debeant. p. 2. folio. 42. a. 1. 1.
Subditi quando grauari possint ut suis sumptibus ad exercitum vadant. p. 2. folio. 60. b. col. 1. in prin.
Subditi tenentur portare victualia ad exercitum Regis etiam extra regnum. p. 2. folio. 67. a. d.
Subditi conditoris legum ligantur eius legibus. p. ufo. 8. b. col. 1. 1. 1.
Subditi dicuntur vassalli ratione iurisdictionis, licet non ratione feudi. p. 4. folio. 61. b. f.
Subditi qui male tractant priuantur feudo. p. 2. folio. 40. b. a.
SVBHASTATIO an expresse requiratur in venditione praedij minoris. p. 3. folio. 102. b. b.
Qui in subastatione affirmat plus sibi dari, quam re vera dabatur, ut licet alliciat emptores puniatur crimine stellationatus. p. 2. folio. 103. b. c.
SVBLIMITAS peccantium grauiora facit vitia. p. 1. folio. 9. a. f.
SVBTILITAS rationis civilis non potest absorbere veritatem naturalis rationis. p. ufo. 7. a. col. 1. in princip.
SVBSTITVTIO directa in codicillis facta non valet. p. 6. folio. 15. a. 2. 2.
Ex substitutione vulgari admissus an excludat eum qui venit per ius adeundi transmissum. p. 6. folio. 24. a. a. in prin.
Substitutio vulgaris facta duobus copulatiue, an habeat locum in persona vnus, vel intelligatur in persona vtriusque. p. 6. folio. 26. a. b.
Substitutio potest fieri non solum in hereditatibus sed etiam in legatis. p. 6. folio. 27. a. 2. 2.
Substitutio dicitur secundus gradus, vel tertius omnium eorum, qui in locum institutorum deficientium, vel non adeuntium instituuntur. ibidem. b. & c. 1. 1.
Substitutio cum dicatur conditionalis institutio, si filius substituitur vulgariter, vel compendiose, & a primo gradu sit praeteritus, an videatur institutus reiecta conditione, in qua fuit facta substitutio, & videtur quod sic. p. 6. folio. 25. a. 2. 2.
Substitutio vulgaris vbiunque sit cum dictione taxatiua non continet tacitam pupillarem. p. 6. folio. 29. b. b.
Idem est quando prohibitus succedere testatori datur substitutus. ibid.
Substitutio compendiosa qualiter sit, & quas vires habeat. par. 6. folio. 32. a. 1. d. h.

Substitutio compendiosa verbis directis facta ob causam, interdum tra hitur ad fideicommissariam. p. 6. folio. 33. a. g.
Substitutio compendiosa si iungatur cum reciproca an continebit substitutionem pupillarem in persona pupilli. p. 6. folio. 29. a. f.
Substitutio compendiosa verbis directis facta a milite filio impuberi, post pubertatem valet ut directa militaris, & substitutus succedit excluda matre etiam a legitima filij. p. 6. folio. 32. b. h.
Substitutio exemplaris quibus modis sit, & quomodo euanescat. p. 6. folio. 31. b. 1. 1. & folio. 32. a. 2. 2.
Substitutio vulgaris, si haeres non erit comprehendit non tantum casum voluntatis sed etiam casum impotentiae. p. 6. folio. 27. b. b.
Substitutio vulgaris expirat adita hereditate per substitutum. p. 6. folio. 28. a. 1. 1.
In substitutione vulgari expressa continetur tacita pupillaris. p. 6. folio. 29. a. d.
Est tamen dubia talis tacita pupillaris matre extante in medio. ibid.
Substitutio vulgaris dicitur quia a quolibet de vulgo fieri potest. par. 6. folio. 27. a. c.
Substitutio vulgaris quomodo soleat fieri. p. 6. folio. 27. a. 2. 2. & g.
Substitutio breui loqua est tantum species substitutionis contra glossam in c. Raynuntius. de testat. ibid.
Substitutio breui loqua qualiter sit. p. 6. folio. 83. b. 1. 1.
Substitutio fideicommissaria qualiter sit. p. 6. folio. 34. a. 1. 1.
Substitutio pupillaris expressa si expirat per filij emancipationem, an etiam tunc exstringatur tacita vulgaris. p. 6. folio. 27. b. d.
Substitutio pupillaris quemadmodum debeat fieri. p. 6. folio. 28. a. 2. 2.
Substitutio pupillaris an sit haec (si filius meus ad suam tutelam non venerit, talis sit mihi haeres) ibid. b. d.
Per substitutionem pupillarem succeditur pupillo in omnibus bonis ei vindicantur quae sitis. p. 6. folio. 29. b. 2. 2. & 1. per totum.
Substitutio pupillaris est testamentum pupilli. p. 6. folio. 30. a. col. 1. in prin.
Substitutio pupillaris expressa excludit matrem pupilli etiam quoad legitimam. ibid. a.
Sed hoc iniustum asserit Archidiano. & procedere dicit iure fori non iure politici: cum repugnet aequitati naturali. ibid.
Substitutio pupillaris quibus modis expirat. p. 6. folio. 31. a. 1. 1.
Substitutio pupillaris euanescit pupillo repudiante paternam hereditatem contra l. pater. ff. de priuil. credito. ibid. k.
Item agnacione posthumi, eo quod rumpitur paternum testamentum. ibidem. b. b.
Item si pupillus moriatur viuo testatore. ibidem.
Substitutus quibus modis excludatur. p. 6. folio. 24. per totum.
Substitutus per fideicommissum si debeat, antequam grauatus an transmittat ius petendi fideicommissum ad haereditatem. ibid. b. c.
Substitutus statim admittitur quod haeres repudiatur. p. 6. folio. 27. b. c.
Substitutus excludit patrem morientem filio ante aditam hereditatem. ibidem.
Substitutio exheredat, cui pater reliquit legatum, a testatore grauari non potest, licet pater ipsum exheredatum grauare possit. par. 6. folio. 57. a. c.
Verbum (substitutio) in substitutione compendiosa quid operetur. p. 6. folio. 33. a. h. per totum.
Substituere pupillariter filio exheredato pater potest. p. 6. folio. 29. b. 1. 1.
Et succedet substitutus pupillo in bonis aliunde quae sitis. ibid.
Substituere filio vulgariter non reputatur grauamen. p. 6. folio. 25. a. col. 1. in fin. glo. mag.
Substituere potest miles etiam post aditam hereditatem. p. 6. folio. 28. a. b.
Idem est de doctoribus regentibus & aduocatis. ibidem. c.
Substituere pupillariter non potest mater, cum non habeat filium in potestate. ibidem. h.
Quid autem si patet sit monachus an possit filijs substituere pupillariter. ibidem.
Substituere filio pupillariter non potest pater haereticus. p. 6. folio. 28. b. a.
Substituere pupillariter potest arrogans arrogato in quarta bonorum. p. 6. folio. 30. b. 1. 1.
Idem est si esset adoptio, ex qua filius transfiret in potestatem adoptantis. ibidem. d.
Substituere potest miles directo etiam post aditam hereditatem. par. 6. folio. 33. a. e.
Substitutus coheredi qualiter succedit instituto. p. 6. folio. 30. b. b.
Substituere exemplariter potest mater filijs suis bastardis non tamen natis ex damnato coitu. p. 6. folio. 31. b. e.
In substituendo exemplariter si concurrant mater, vel auus mater natus quis praefertur. ibidem.
Quid si mater & pater ambo substituerint qualiter, & in quibus bonis succedent. ibidem.
Substitui exemplariter an possit filio exheredato, videtur quod non. ibidem. f.
SVCCEDENS in locum primogeniti sine mendacio se dicere potest.

Index materiarum

primogenitum. p. 2. fo. 46. b. col. i. in prim.
Ad successorem fratris mortui ab intestato qui vocatur. p. 6. fo. 91. a.
De ordine succedentium ab intestato vide. p. 6. fo. 94. 95. 96.
SUCCESSOR regni tenetur ad legata & debita prædecessoris. p. 2. folio. 49. a. 1.
Suffragia an plus profint diuiti quam pauperi si sunt in eodem gradu meriti. p. 1. fo. 26. b. b.
Suitas tollitur per dationem substituti vulgaris. p. 6. fo. 44. a. f.
SVMMATIM proprie quid significet. p. 4. fo. 53. b. b.
SVMPTVS & expensæ vitales an compensentur cum fructibus perceptis. p. 3. fo. 163. a. a.
Sumptus belli quando spectent ad populum. p. 2. fo. 70. a. b.
Sumptus funeris æstimantur pro facultatibus & dignitate defuncti. p. 1. fo. 108. b. k.
Sumptus vestium lugubrium familiæ defuncti dicuntur etiam sumptus funeris & an debeant deduci de quinta legata. ibid. k. ad finem.
SVPLEMENTVM fit dupliciter vere. scilicet per accessionem quantitatis ad quantitatem vel speciei ad quantitatem. p. 6. fo. 25. a. a. in medio.
Ad supplementum potest agere filius cui minus relictum est legitima & prohibitus est quid ultra petere. p. 6. fo. 55. a. a.
Supplementi petitio durat triginta annis quo tempore elapso excluditur hæres. ibidem.
Supplementi petitio an spectet tam ad hæres institutos, quam ad legatarios. ibidem. & b.
SVPLICATIO qualiter sit facienda principi, & in quibus casibus. p. 3. fo. 151. b. 1. & d.
Supplicatio Regi porrecta ad legitimandum quid debeat continere. p. 4. fo. 43. a. b. & c.
SVPERBIA vicina solet esse potentibus & poenæ semper in rebus affluentibus datio sociatur. p. 3. fo. 84. a. d.
SVRDIFUNT omnes habitantes prope paradisum terrestrem (vt ait Bald.) propter strepitum aquarum inde decurrentium. p. 5. fo. 61. b. d.
SVSPECTVS tutor reuocatus a tutela, vt suspectus, propter dolū est infamis. p. 7. fo. 111. b. 1.
Suspectus tutor quis dicatur. p. 7. fo. 111. a. 2.
Suspecti tutoris accusatio competit cuilibet de populo. p. 7. fo. 111. b. 1.
In suspecti tutoris accusatione non est necesse ponere causam. ibid. i.
Suspectum tutorem potest iudex nemine accusante remouere. ibid. 2.
SVSPICANS aliquē de vxoris adulterio tertio protulit, quod cum eius vxore non loquatur, quod si postea inuenerit poterit postea occidere. p. 7. fo. 68. b. 2.
SVSPENSIO est quedam censura ecclesiastica, qua interdicit aliquod officium, vel exercitium competens certæ personæ ecclesiasticæ aliquando a iure, aliquando a iudice prolata. p. 1. fo. 86. b. 1.
SVTOR, tutor, tincitor tenetur de pannorum deterioratione sua culpa euuere. p. 5. fo. 42. b. 1.
SYMBOLVM apollorum instinctu diuino compositum fuit. p. 1. fo. 14. b. d.
Symbolum vnde dicatur. p. 1. fo. 14. b. f.
SYNAGOGA quid sit. p. 7. fo. 75. a. 2.
SYNDICVS conuentus, capituli, concilij vel vniuersitatis conueniri debet pro debitis non autem singulares personæ. p. 3. fo. 6. a. 2.
Sed an possint capi consules & rectores vniuersitatis pro debito. ibid. i.
Syndicator quæ negotia possint expedire. p. 3. fo. 21. a. c. d.
SYNODVS est de lege dioecæsanæ. p. 1. fo. 103. a. f.
Synodus proprie dicitur, quam facit episcopus, licet aliquando sumat pro concilio generali. p. 1. fo. 38. a. g.
Synodus etiam pro ciuilibus negotijs potest celebrari. ibidem.
Ad synodum qui teneantur venire. ibid. h.
Synodalis monitio habetur pro trina monitione. p. 1. fo. 65. b. b.

TABELLIO quorum rerum debeat esse peritus. p. 3. fo. 122. a. 1.
Tabellio non tenetur scire leges, licet contrarium voluerit speculatur. ibid. k.
Tabelliones qui non sunt in matricula ordinata non possunt conscribere instrumenta. ibid. m.
Tabellio laicus super spiritualibus an possit conscribere instrumenta. p. 3. fo. 122. b. b.
Tabelliones a quo possunt creari. ibid. 1.
Tabelliones qualiter debeant examinari, & iurare. ibid. 2. & fo. 123. a. d.
Tabelliones quid obseruare debeant. p. 3. fo. 123. a. 1. & h. per totum.
Tabellio non debet scribere nomina hominum, vel locorum per abbreviaturas. ibid. b. 2.
Tabellionis imperitia quando vitatur instrumentum, ipse tenetur ad damnum, & interesse partis. p. 3. fo. 125. a. b.
Tabellio debet apponere scripturæ tenorem in registro: vt per registri

fidem scripturæ perditæ recuperetur. ibid. x. 1.
Tabellio nihil potest scribere nisi rogatus a partibus. p. 3. fo. 125. b. a.
Tabellio quæ nam instrumenta possit conscribere sine iudicis mandato. ibidem. x. 1.
Tabellio quid capere debeat salarii pro conscriptione instrumentorum. ibidem. fo. seq. per totum.
Tabelliones cancelarie ad minus debent habere in bonis 20. mille mo rapetinos. p. 2. fo. 23. b. c.
Tabelliones Regis quales esse debeant. ibid. 1.
Tabelliones ad minus 18. annos debent habere completos. ibid. h.
Tabelliones curiæ regali 24. annos habere debent. ibidem.
Tabelliones non possunt recipere, etiam ab sponte donantibus ultra salarium taxatum. ibidem. k.
TACERE nosse, quam loqui difficilius est. p. 2. fo. 11. b. c.
TACITVS consensus populi ex quibus colligitur. p. 1. fo. 11. a. g.
TACENS an assentire videatur. p. 7. fo. 101. a. i.
TACITVRNITAS habetur pro consensu. p. 4. fo. 45. a. e.
TAVROS in publicum agitando exhibere an iussu liceat, & an peccet qui talibus ludis interfuit. p. 1. fo. 49. b. b.
TEMPERAMENTVM optimum fit ex duobus contrariis. p. 1. fo. 9. b. i.
TEMPERANTIA quid sit. p. 2. fo. 13. b. c.
TEMPVS centum annorum an dicatur immemorabile, partita. 3. fo. 176. b. d.
TERRAS in fidelium licet tutò occupare autoritate papæ. parti. 4. folio. 56. a. i.
TESTAMENTVM validum est in quo solus princeps est testis. p. 6. fo. 4. a. 1.
Testamentum factum in terris infidelium valet secundum ius gentium, quod presumitur ibi vigere. p. 6. fo. 4. b. a.
Testamentum factum inter liberos an videatur etiam habere clausulam derogatoriam ad præcedentia testamenta sicut ad sequentia. parti. 6. folio. 5. a. a.
Testamentum quid & quod duplex sit. p. 6. fo. 2. a. 1.
Testamentum in scriptis qualiter debeat fieri. p. 6. fo. 3. a. 1. & c. f.
Testamentum conditum inter liberos semper presumitur habere clausulam quod valeat omni meliori modo quo potest. par. 6. folio. 4. b. f. in fine.
Testamentum factum inter liberos qualiter reuocari possit. ibid. 1.
Testamentum nuncupatiuum quando fit sine tabellone sufficiens quinque testes, si vero coram tabellone tres sufficiunt. p. 6. fo. 2. b. a.
Testamentum imperfectum propter defectum testium an possit per principem confirmari. ibidem.
In testamento nuncupatiuo factio iuxta legem ordinamentorum, an requiratur testatoris subscriptio. p. 6. fo. 3. b. a.
In testamenti conscriptione non debet testator conuerti ad alios actus extraneos. ibidem. 1.
Testamentum infirmatur capitis diminutione. p. 6. fo. 7. b. 1.
Hodie tamen per legem Tauri non infirmabitur. ibid. g.
Testamentum infirmatur posthumæ agnatione, arrogatione, & adoptione. p. 6. fo. 8. a. 1.
Testamentum secundum qualiter rumpit primum. ibid. 2.
Testamentum factum a furioso presumitur in dubio factum tempore furoris: nisi contrarium probetur. p. 6. fo. 6. a. b.
Testamentum factum antequam quis fiat intestabilis an valeat. ibid. e.
Testamentum inter liberos factum nullo iure reperitur quod habeat vim clausulæ derogatoriae ad præcedentia. p. 6. fo. 9. a. b.
Testamentum infirmatur si testator consulto frangit cartam, vel cordulam, vel radat signum notarij. p. 6. fo. 9. b. 1.
Testamentum secundum debet esse perfectum vt rumpat primum. p. 6. fo. 9. a. 1.
Testamentum potest scribi in pargameno, papyro, vel tabulis etiam cera, vel alia re, in qua scribi possit. p. 6. fo. 5. b. 1.
Testamentum in quo filius est institutus sub conditione casuali vel mixta & in cuius defectum non est exheredatus, an sit nullum, vel teneat reiecta conditione. p. 6. fo. 13. a. f.
Testamentum in scriptis an necessario requiratur, quod fiat coram tabellione. p. 6. fo. 3. a. a.
Testamentum in quo testator voluntatem suam expressit coram testibus, & nihilominus de ea fecit scripturam, an dicatur in scriptis, vel nuncupatiuum. ibid. f.
Testamentum prius factum an rumpatur per ingressum religionis. p. 6. folio. 8. a. h.
Testamentum primum qualiter non possit rumpi per secundum. ibid. fo. 8. b. 1. & fo. 9. a. b.
Testamentum peregrini tenet cum duobus testibus. p. 6. fo. 10. b. i.
Testamento rupto per sententiā quod transit in re iudicatā, hæres institutio remanet nulla, & succedat veniens ab intestato. p. 6. fo. 55. a. 1.

Septem partitarum.

Testamenta aperiri quæ personæ petere possint. p. 6. fo. 11. a. 1.
Testamentum prius quam aperiat debet constare de morte testatoris. p. 6. folio. 11. b. b.
Testamentum quomodo debeat aperiri & coram quibus. ibid. 2. & folio sequen. per totam columnam. 1.
Testamentum quale possint facere ij qui damnati sunt ad mortem. p. 7. folio. 93. a. i. per totum.
Testamentum ad pias causas nutu factum valet. p. 6. folio. 14. b. a.
Testamento facto sine scriptis iudex debet recipere dicta testium qui interfuerunt, & valebunt eorum dicta, tanquam si testamentum esset in scriptis. p. 6. folio. 12. a. 1.
Testamenti permittendi quæ fuerit causa. p. 6. folio. 2. a. d.
Testamenti copia debet dari hæredi, legatario verò tantum sui legati si ne die & anno. p. 6. folio. 12. b. 1.
Testamenti instrumenta hodie conscribi debent per tabellionem numeri seu concilij. p. 6. folio. 16. a. b.
Testamentum eius, qui se occidit annullatur. p. 7. folio. 12. a. n.
Testatio ois præsumitur prudens & ita debet cōiecturari. p. 6. folio. 2. a. a.
Testator quibus verbis potest hæredem instituire. p. 6. folio. 14. a. 2.
Testator in quibus casibus potest cōmittere testamenti sui factionem in arbitrio alterius. p. 6. folio. 15. b. g. per totum.
Sed an talis cui commissa est talis facultas possit addere ad relictu factu à testatore certæ quantitatis. p. 6. folio. 16. a. d.
Testator potest in quot partes voluerit diuidere hereditatem suā: cōter in diuiditur hereditas in duodecim. p. 6. folio. 18. b. 1.
Testator si habens filium spurium instituat vxorē, & roget illā restituere quibus velit, & ipsa instituat dictu spurium, an per hoc videat accōmo data tacite fides testatoris. Bart. dicit quod non. p. 6. fo. 51. b. col. i. in prim.
Testator an possit obligare res hæredis. p. 6. folio. 59. a. e.
Testator qualiter possit legare, vide in dict. legatum.
Testator quibus de causis prohibere potest ne aperiantur testamenta vsq; ad certum tempus. p. 6. folio. 12. b. 2.
Testator si palam reliquit filio spurio an hereditas applicet fisco, vel remaneat apud quos hereditas iure deuēniat. p. 6. folio. 51. b. a.
Testator qui infirmitate iam loquellā perdidit nō pot hæredem signis instituire, nisi propria manu scribat nomen hæredis. p. 6. fo. 6. a. h.
Testator si dixit corā septem testibus quod volebat primum testamentum valere, an ex hoc irritabitur. p. 6. folio. 8. a. 1.
Testator qui irrationabilia iubet arguitur furoris, nisi contrarium probetur. p. 6. folio. 2. a. e.
Testatori an credatur circa causam ab eo insertam cur aliquid faciat. p. 6. folio. 8. b. b.
Testatorem qui prohibuit testari perdit ius quod erat habiturus ex bonis testatoris. p. 6. folio. 9. b. 3.
Et ultra dictam poenam punitur extraordinariē, & si violentia interuenit poena ordinaria. p. 6. folio. 10. a. 2. & 1.
Testatorem qui prohibuit relinquere Titio quid, soluet duplicatū eius quod erat habiturus. ibid. fo. 10. b. 2.
Testari pot quis inter liberos solū cū duobus testibus. p. 6. folio. 4. a. 3.
Testari quæ personæ possint & quæ non. p. 6. folio. 5. b. 2. & fo. 6. b. 1. & per totam paginam.
Testari qualiter possint milites in castris. p. 6. folio. 3. b. 2.
Testandi ius habens principis licentia secundum ius commune debet testari. p. 6. folio. 4. a. 1. & f.
Testandi licentia debet inesse testatori tempore testamenti. p. 6. folio. 19. b. col. i. in prim.
Testator qui iussit bona sua distribui, intelligit in pauperes. p. 2. fo. 44. a. d.
Testator si legauit alicui fructus fundi, an intelligatur vsum fructum legasse, vel tantum fructus illius anni: & videtur quod vsum fructum legauerit. p. 3. folio. 17. b. 2.
TERRITORIVM regis est, vbicunq; rex est irruens in hostes. p. 2. folio. 29. a. e.
TESTIS vnus asserens maritum esse mortuū, an sufficiat: vt mulier possit alteri nubere. p. 4. folio. 24. b. a.
Testis qui falsum iurat qualiter punitur cum in criminalibus tū in ciuilibus. p. 3. folio. 62. b. 2.
Testis si recipiat pretium, vt dicat verum testimonium tenebitur poena falsi. p. 7. folio. 26. a. m.
Testis vnus de propinquiorebus consanguineis qualiter impediatur matrimonium. p. 4. folio. 26. b. 1. & ibid. c.
Testis examinari potest per arbitros. p. 3. folio. 82. b. 1.
Testis deponens de præscriptione immemoriali, debet deponere de visu per quadraginta annos. p. 1. folio. 146. a. g.
Testes in causa appellationis, & instrumenta non producta in prima instantia, de nouo possunt recipi. p. 3. folio. 40. a. 1.
Testes de auditu non probant. p. 3. folio. 79. b. 1.
Testes non dicunt contrarij licet in aliquibus accessoris discrepent. ibid. f.
Testes diuersitate temporis singulares redduntur. ibid. c.

Quid autem si de facto principali cum deponit per sensum corporeū, dicat de tempore (iudicio meo) an teneat eius dictum? Alexand. dicit quod sic. ibidem. f.
Testes esse quæ personæ cogi non possunt. p. 5. folio. 81. b. 2.
Testis si velit corrigere dictum suum metu tormentorū: quia est casus in quo debet torqueri, an tunc tenebit secundū dictum Barto. ait quod sic. p. 3. folio. 80. b. b.
Testis vnus inhabilis ex requisitis in testamento non iuuatur integritate aliorum. p. 6. folio. 5. b. c.
Testes esse nō possunt consanguinei hæredis intra quartum gradum, quāuis testamentum inuenerit scriptura tabellionis. ibid. d.
Testes contra quos probatur crimen obiectum ab accusato, non propterea puniri possunt. p. 7. folio. 14. b. 2.
Testis in alio loco existens quam vbi causa agitur debet examinari per indicem illius loci, & eius dictum clausum remitti ad iudicem causæ. p. 3. folio. 79. a. 1.
Testi non creditur dicentis solum audiuisse. p. 4. folio. 26. b. 1.
Testes in criminalibus causis grauib; etiam si sint extra provinciam debent venire ad iudicem causæ. p. 3. folio. 79. b. 1.
Testis non debet per literas deponere sed ore tenus, aliās potest reijci. p. 3. folio. 80. b. 1.
Testi dicenti ultra articulum non creditur. p. 3. folio. 81. a. 2.
Testes in quibus causis plures quam duo requiruntur. ibid. 1.
Testes si variant non valet eorum dictum. p. 4. folio. 26. a. e.
Testis si nimia senectute aut aliter subscibere testamento non potest, potest manus eius capi per peritum, & dirigi ad scripturam. parti. 1. folio. 3. a. c.
Testes qualiter interrogari debeant. p. 3. folio. 79. b. 1.
Testes in causa matrimoniali debent esse præclaræ famæ. partita quarta. folio. 25. b. h.
Testes si ab vtraq; parte producantur, qui suā vtriusq; intentionem cōfirmant, quos legi debeat iudex. p. 3. folio. 82. b. 2.
Testes quales esse debeant in testamento. p. 6. folio. 2. b. a.
Sed quid si testes in loco deserto sint & vnus eorum non sit omni exceptione maior an infirmatur testamentum. ibid.
Testes, vicini quando præsumantur. ibid.
Testes debent esse rogati quando sit diuisio hereditatis inter filios. p. 6. folio. 4. b. d.
Testes possunt esse ad probandū matrimonij contractū consanguinei cōiugis agentis cū consanguineis cōiugis negantis. p. 4. fo. 26. a. 1.
Testes in testamento quæ personæ esse non possint. p. 6. folio. 5. a. 1.
Testis prius quā torqueatur debet disputari super indicij. p. 7. fo. 91. a. e.
Testes qui se studiose subtrahunt examinationi propter quod causa perditur tenentur ad interesse. p. 5. folio. 106. a. a.
Testes ad probandum cōsanguinitatem debent distinguere gradus ex vtroq; latere. p. 4. folio. 26. a. b.
Testes si non fuerint de omnibus articulis a parte datis interrogati, iterum sunt super omnis interrogandi. p. 3. folio. 80. a. 1. 2.
Testes in antiquis primogenitoribus qui excedunt hominum memoriam ex solo auditu creduntur. p. 4. folio. 26. b. k.
Testes non generosi non admittuntur in casu recepti facti inter nobiles: hodie tamen contrarium seruatur. p. 7. folio. 19. b. k.
Testes quales esse debeant ad matrimonium dirimendū. p. 4. fo. 26. b. 1. n.
TESTIMONIUM inter sponsos, quando est disparitas in nobilitate & diuinitis est suspectum. p. 4. folio. 15. b. i.
Testimonium de auditu valet quando agitur de aqua pluviali arcæda. p. 3. folio. 80. a. 1.
Testimonium de auditu speciale est in probanda consanguinitate matrimonij. p. 4. folio. 27. a. b.
Testimonium non valet de eo quod auditur post litem motam. parti. 4. folio. 27. a. c.
THESAURVS est vetus quedam depositio pecuniæ, cuius non extat memoria. p. 3. folio. 163. b. e.
Thesaurus inuentus, efficitur eius in cuius solo reperitur, nisi arte magica sit inuentum: tunc enim sit regis. ibid. 2.
Thesaurum qui inuenit debet probare talem esse cuius non sit memoria. p. 3. folio. 164. b. a.
Thesaurum manifestanti quarta pars eius datur. ibid. f.
Thesaurus regis melior est populus. p. 2. folio. 15. a. 1.
TIGNI inuicti actio non tollit actionem furti. p. 7. folio. 52. f.
Tignum alienum immittens domui suæ conuenitur ad duplum. parti. 3. folio. 7. a. g.
TIMOR Dei quid sit, & quanta bona ex eo proueniant. parti. 2. folio. 33. b. 2. & folio. 34. 1.
Timor omnis ex amore procedit. p. 2. folio. 8. b. h.
Timor & metus in quo differunt. p. 2. folio. 28. a. 1. & 2.
Timor ferulis introductus charitatem sicut seta filum secūda glo. in c. minor. de poenit. d. 1. p. 2. folio. 38. a. e.

Index materiarum

Timor an excusat quem à crimine, quod commisit cum alijs criminosis. p. 4. fol. 61. a. col. in prin.
TORQVERI non debet seruus contra dominum, nec libertus contra patronum, nisi in septem casibus. p. 7. fol. 90. b. a. i.
Torqueri in quib⁹ casibus possint psona priuilegiata. p. 7. fol. 88. b. b.
Torqueri nemo potest sine iudicis mandato; neq; etiā iudicis mādato sine p̄sumptionibus, aut suspicionibus certi delicti. p. 7. fol. 88. a. a. 2.
Torqri non debet, nisi in defectū sufficientis probationis. p. 2. fol. 26. b. f.
Torqueri quæ persona non possint vt testimonium ferant contra aliquem in causa mortis. p. 7. fol. 91. a. a. 2.
TORTVRA est quidā modus probationis ad eruēdū veritatem de maleficijs, q̄ p̄bati nequnt inuēti, et est duplex mod⁹. p. 7. fol. 88. a. a. i.
Tortura propter delictum quibus personis dari non possit. ibid. a. 2.
In tortura cauere debet iudex, ne p̄ suggestionē extorqat. p. 7. fol. 89. a. i.
Tortura stultē adhibet super criminibus plenē p̄batis. p. 7. fol. 89. b. h.
Tortura in quibus criminibus bis repetitur. p. 7. fol. 90. a. col. in prin.
In tortura adhibenda, qñ plures funt torquēdi quis ordo seruari debet. p. 7. fol. 90. a. i. & h. per totum.
Tortura non elidit probationes contra reū factas. p. 7. fol. 89. b. h.
Super tortura inferenda debet iudex pronuntiare, & pōt ab ea appellare cum contineat grauamen irreparabile. p. 7. fol. 88. b. col. in medio.
Tortura noua genera quibus personis danda. p. 7. fol. 88. a. d.
Tortura non confirmatur iudicij superuenientibus, si sine iudicij data fuit. p. 7. fol. 88. b. col. in fine glo. mag.
Ad torturam quæ dicantur iudicia sufficientia relinquatur arbitrio iudicis. ibidem.
Tortus debet quiescere saltem per vnum diem naturalem post torturam. p. 7. fol. 89. b. a.
TRABEA vestis est qua olim utebantur consules. p. 2. fol. 74. b. f.
TRADERE & dare respectu realis traditionis non differunt: sed respectu iuris ipsius obligationis sic. p. 4. fol. 32. b. d.
TRANSIGERE non licet super crimine adulterij. p. 7. fol. 11. a. a.
Potest tñ fieri remissio per pactum gratuitum: multa enim gratis licita sunt, quæ non licent accepta pecunia. ibid. a.
Transactio etiam propter enormissimam læsionem non rescinditur. p. 5. fol. 106. a. col. in prin.
Transactio sup criminalibus quæ effectū & utilitatem habeat. p. 7. fol. 10. b. g.
Transactio super criminalibus, an præcludat viam alijs accusandi de eodem crimine. ibid. per totam col. & sequen.
Transactio est contractus in nominatus. p. 5. fol. 36. a. b.
Transfugens ad hostes non gaudet privilegij captiuorum in rebus suis. p. 2. fol. 12. b. a. i.
Transactio in quibus criminib⁹ permissa sit. p. 7. fol. 10. a. a. 2. & c. g. h.
Transactio super vulneribus mortiferis non nocet in accusatione de morte. ibid. b. a.
Transactio supra criminalibus exigit omnium hæredum cōsensum: quia omnes pariter lesi censentur. ibid. b.
Transactio facta inter litigantes tenetur adimpleri, nisi interueniat dolus. p. 5. fol. 105. b. a. 2.
Transactio non rescinditur, etiā si sit in ea enormissima læsio, secundum legem partitarum. p. 5. fol. 106. a. col. in prin.
Transactio non rescinditur ex remedio legis. 2. C. de rescin. vend. & l. 56. titu. 5. parti. p. 5. fol. 105. b. k.
Transfugens sup criminalibus vñ fateri delictum. p. 7. fol. 11. b. b.
Cautela tñ datur qua reus transigere nō habeat pro confesso. ibid. c.
TREBELLANICA inducta fuit per senatusconsultum Pegasia num. p. 6. fol. 35. a. a.
Trebellanica non potest deduci ex testamento contra Barto. p. 6. fol. 33. a. col. in prin.
TRADITIO non requiritur ad perfectionem emptionis quoad cōmodum & periculum. p. 5. fol. 20. a. m.
Tragædorū antiquitus quanta fuerit licentia. p. 7. fol. 23. b. e.
TRIBVTVM dictum est quod antea per singulas tribus exigebatur, sicut nunc per singula territoria. p. 5. fol. 90. b. c.
Tributum & vectigal in quo differunt. ibid.
Tributa regalia nullo tempore p̄scribi possunt. p. 3. fol. 106. b. a.
Tributa quæ ciues loci deserti p̄stare solebant à quo solui debeant in posterum. p. 3. fol. 181. b. a. col. in prin.
TRINITATIS mysterium omnes tam maiores quā minores tenentur credere. p. 1. fol. 14. b. col. 2. in prin.
TRISTITIA quid sit. p. 2. fol. 14. a. m.
Tristitia nocet cordi. ibid. b. b.
TVRBARI in possessione qñ quis dicat. p. 3. fol. 35. a. col. in prin.
TVRPES personæ quæ dicantur. p. 6. fol. 49. b. m.
TVRPILIANI poema cōtra quos habeat locū. p. 7. fol. 9. a. d.
TVRTVRIS castitas & laus ex Bernardo. p. 1. fol. 43. b. i.
TREVGa est securitas data personis & rebus discordia nondū finita. p. 3. fol. 10. b. c. & p. 7. fol. 44. b. a. i. & a.
Treuga fractores quali pœnæ subiiciuntur. p. 7. fol. 45. a. a. i.
TVTELA non finitur post contractum matrimonium, sed sola p̄bertate. p. 2. fol. 49. a. a.
Tutela quibus casibus p̄inetur mater. p. 6. fol. 104. a. i. c. & d.
Tutela triplex est. scilicet testamentaria legitima & datiuā: deficiente autē testamentaria est locus legitima. Et illis duabus deficientibus peruenitur ad datiuam. p. 6. fol. 101. b. a. i.
TVTOR non tenetur exhibere inuentariū totum reorū res pupilli & secreta p̄dantur: sed tñ copiam eius & qualiter factū est inuentarium, sine descriptione omnia rerum. p. 3. fol. 15. b. b.
Tutor potest dari à matre in testamento debet tamen iudex confirmare. p. 6. fol. 104. a. a. 2.
Tutor datur masculo minori quatuordecim annis & forminx duodecim, vt eum & bona sua taceatur. p. 6. fol. 102. b. a. i.
Tutor qñ ex causis possit rem immobilem pupilli alienare. p. 6. fol. 108. b. a. i.
Tutor ante oīa debet conficere inuentariū de rebus pupilli, in quo cōtineant eius priuilegia & instrumenta debitorū. p. 6. fol. 108. a. i. & c.
Tutor non tenetur conseruare frumentū vel vinum minoris in tempus carestiarū: sed vendere cōmuni & occurrenti pretio. ibid. k.
Tutor quibus artibus debet instruere. ibid. a. 2.
Tutor non admittitur ad probandū fecisse scribi in inuentario plures res quam in veritate recepisset. p. 3. fol. 121. a. a. i.
Sed hoc intelligitur in rebus quæ sunt mobiles vt vinum, oleum, triticū & ibidem. f.
Tutor non potest rem pupilli emere nec vendere, nisi in causa necessarii, & cum iudicis autoritate. p. 5. fol. 116. a. a. i.
Tutor sibi vel filio vel nepoti pupillam, cuius tutelā gerit matrimonio copulans, nisi pupillam pater eos desponsauerit, acculatur, & punitur adulterij. p. 6. fol. 67. a. i. i.
Tutor finita tutela tenetur admonere minorem, vt petat sibi curatorē. p. 6. fol. 107. a. a.
Tutor datus minor in testamento, tunc administrabit quando erit maior. p. 6. fol. 103. a. k.
Tutor hñi nō dat alius, nisi prim⁹ malē administrat. p. 6. fol. 107. a. i. i.
Tutor vel curator seu syndicus ciuitatis adipiscuntur possessionē noīe eorum quorum administrationem gerunt. p. 3. fol. 172. b. a. 3.
Tutores q̄ personæ esse non possint. p. 6. fol. 103. a. a. 2. & fol. 107. b. a. i.
TYRANNVS quis dicatur. p. 2. fol. 7. a. col. in prin. & a.
Tyrannus an possit per subditos expelli. ibid.
Tyrannus à subditis occidi non pōt & hæreticū esset id asserere. ibid.

V.

VALENTINI hæretici dixerūt corpus Christi nō esse assumptū de virgine, sed de coelo allatū. p. 1. f. 14. a. o.
VARIATIO in electione rei, in quib⁹ casibus permittatur, & in quibus non. p. 6. fol. 65. a. a.
VALVASORES qui dicantur. p. 2. fol. 7. b. h.
VASSALAGIVM quid sit & qualiter nominetur apud gallos. & c. p. 4. fol. 61. a. i.
Vassalagij non fit mentio in ill. Romanorum, vt attestatur Andreas de Yfernia in procemio feudorum. ibid.
Vassalagiorum quot genera sunt. p. 4. fol. 61. b. a. 3.
Vassalus alienans feudum vel eius partem sine domini consensu priuatur feudo, p̄scriptio tempore contra hoc non obstat. Idem si successior non veniat intra annum domino facturus homagium. p. 4. fol. 68. a. 2.
Vassalus qui vult à domino expediri, si prius recepit stipendia ea debet restituere duplicata. p. 4. fol. 63. b. a. 3.
Vassalus quibus ex causis possit primo anno relinquere dominū suum. p. 4. fol. 63. a. i. i.
Vassalus proprie dicitur qui terram à dño tenet, & pro ea seruit, obedit & fidelitatem iurat. p. 4. fol. 61. b. f.
Vassalus tenetur amare, custodire, & honorare dñm naturalem, & pro patria mori si necesse fuerit. p. 4. fol. 60. b. a. 2.
Vassalus pōt liberari à seruitio renuntiando feudo. p. 4. fol. 63. a. i.
Limita tamen nisi renunciaret tempore guerra. ibid.
Vassalus non tenetur offerre dño seruitium, nisi sibi denuntiatur à domino. p. 4. fol. 63. b. i.
Nisi forte seruitium deberetur ad diem certam, vel sciret mortem domino imminere. ibid.
Vassalus non potest ante primi domini expeditionem secundo domino vallus fieri. p. 4. fol. 63. b. a. i.
Vassalus cum iurat si fidelitatem debet osculari manus domini. parti. 4. folio. 62. a. a. 2.
Vassalus duorum dñorum qñ quis esse possit. p. 4. fol. 63. b. d.
Vassalus licet deficiat esse vassalus, nō tamen debet ostendere dominū in memoriam p̄illini domini. ibid. c.

Septem partitarum.

Vassalus efficitur quis aliū in dominum recipiēdo, & eius manus osculando. p. 4. fol. 62. a. a. i.
Potest etiā quis vassalum se cōstituere sine expresse causæ. ibid. m.
Vassali quæ officia tenentur p̄stare dñis suis. p. 4. fol. 62. b. g. per totum.
Vassali legitima vocatio fit per propriam personā domini, vel per eius literas. p. 4. fol. 63. b. k.
Vassali an teneant p̄stare salutē dñorū propriæ salutis. p. 2. fol. 105. a. b.
Vassali comitum & baronum in sex casibus tenentur Dominis seruire. p. 4. fol. 62. b. g.
Vassali in Hispania & Catalonia faciunt guerram dominis suis, qñ nō habent iustitiam ab eis. p. 4. fol. 64. a. f.
Vassali possunt adiuvare dominū contra regem si ipse iniuste ei ciatur à regno. ibid. b. a.
VERTAS quando dicitur. p. 5. fol. 47. a. b.
VECTIGAL nouum nemo potest imponere, nec consiliū nec Ecclesia sine regis mandato. p. 5. fol. 39. a. i. i.
Vectigal imponentes sine causa peccant. item etiam eorum exactores si d nouerint. ibid. m. g.
Vectigal qualiter de nouo possit impetrari. ibid. h.
Vectigal debetur regi de omnibus rebus quæ ad aliud regnū transportantur ad vendendum. 8. pars. p. 5. fol. 37. b. a. i.
Lomnibus. C. de vectigal appellat hæc tributa portoria. ibid. d.
Sed in Hispania non soluntur pars octaua, sed tantum decimum de rebus quæ afferuntur. ibid. f.
Vectigal de rebus asportatis appellat in Hispania Almoxarifado. ibi. folio. 38. a. a. i.
Hodie tamen tantum soluit quadruplum. ibid.
Quid si in deuio itinere deprædatus sit, an etiam debeat quadruplum. ibid. m. d.
Vectigalium nouiter impositorū rex habet duas ptes & locus ubi cōstituitur: antiquitus aut impositorū rex habet oīa. p. 5. fol. 38. b. a. i.
VENARI nō licet Ep̄is nec clericis p̄prij manibus. p. 1. fol. 49. b. k.
Venatores legibus sunt odiosi, nec exculationem merentur tanquam illicite rei operam dantes. p. 2. fol. 16. a. b.
Venationis exercitium ad quid conferat. p. 2. fol. 16. a. i. i. & a. per tot.
VENDENS dolo seu fraudulenter fructum p̄gnantis ancillæ, cū re vera non esset ad assimationem fructus. p. 5. fol. 18. a. a.
Vendens rem suam duobus diuersis temporibus, fraudulenter, rem habebit qui prius pretium soluit. p. 5. fol. 28. a. i. i.
Et quid in eo qui duobus rem eandem locauit. ibid. c. per totum.
Vendens rem alienam, si postea habuit eius dominium & demū vendidit eam alteri p̄feratur primus emptor. ibid. fol. 28. b. i. i.
Vendere conuincio quis tenetur emptor suis quam alij atq; alias potest appellari. p. 5. fol. 31. b. d.
Vendi non possunt homo liber, locus publicus, nec res sacre nisi de cōsensu principis. p. 5. fol. 18. b. a. i.
Vendi res aliena recte potest: sed emptor qui scienter emit non agit de euictione. p. 5. fol. 19. a. a. 4.
Vendi non potest ædibus affixum, vt ab eis auferatur: nec similiter seruus in fuga constitutus. p. 5. fol. 19. a. a. i.
Venditio facta contra voluntatē creditoris reuocatur. p. 5. fol. 11. b. a. i.
Venditio per alium facta si ratificetur à domino transit dñi in emptorem alius non. p. 5. fol. 30. a. a. i.
Venditio vini vel frumenti licet quoad periculū ante degustationē, vel mensurationē non sit valida tñ quoad p̄iū perfectā est. p. 5. fol. 21. a. b.
Venditio quibus de causis rescindi possit. p. 5. fol. 32. a. a. i.
Venditio perfecta dicitur statim vt conuentum est de pretio & re. p. 5. folio. 20. a. g.
Venditio nō vitatur & si cōsensu apponit ex interuallo. p. 5. fol. 17. b. a.
Venditio non valet, si pretium conferatur in voluntatem alterius cōtra hentium. ibid. a. i. & d.
Venditio quæ fit pro nūmis, qui sunt in certo loco valet. ibid. a. 2.
Venditio perfecta non potest rescindi sine partium consensu etiam ex rescripto principis. p. 5. fol. 33. b. a. 2.
Venditio captatoria mortis alterius non valet, vt si vendatur ius quod quis sperat habere in bonis alterius. p. 5. fol. 18. a. 2.
Venditio quibus de causis rescinditur. p. 5. fol. 33. a. & b. & per omnes sequentes leges.
Venditio ultra dimidiā iusti pretij rescinditur. p. 5. fol. 32. a. c.
Quod etiam locum habet in locatione, permutatione, & in cōtractibus innominatis & stricti iuris. ibid.
Sed an ista actione fructus sint restituendi. ibid. fol. 32. b. b.
Sed an iuramentum obstat. ibid. d. & c.
Venditio rescinditur quando pactum in ea appositum non seruatur. p. 5. fol. 33. a. a. 2.
Item qñ debitor vendidit rem in fraude creditoris. ibid. a. 3.
Venditio quid sit. p. 5. fol. 35. b. a. i.

Venditio quibus modis contrahitur inter absentes. p. 5. fol. 17. a. a. i.
Venditio non valet si emptor & venditor discordant in re vel pretio. p. 5. fol. 19. b. a. i.
Venditio vnius rei pro alia non valet. ibid. a. 2.
Venditio rescinditur in pacto. l. cōmissoria non soluto pretio ad diem. p. 5. fol. 24. a. a. i.
Venditio non tenet in qua nō est declaratū pretiū certū. p. 5. fol. 15. b. g.
Venditio nō valet inter patrem & filiū in p̄tate constitutū. ibid. a. 2.
Venditio vi vel metu facta non valet, nisi in certis casibus veluti fauore reipub. ibidem. a. 3.
Venditionis appellatione olim cōprehendebatur omnis commutatio. p. 3. fol. 15. b. b.
Venditioni accedunt quæ seruiunt rei venditæ vt pali pro leuandis vitibus & similia. p. 5. fol. 21. b. a. i. & a. 4.
Venditioni si sit appositum pactum vt nō transferatur dñum rei traditæ donec soluatū pretium, an valeat. ibid. a.
Venditione prohibita, an videat prohibita donatio. p. 5. fol. 15. b. b.
Vendita vinea an videat venditū & torcular qd in ea erat. p. 5. fol. 22. a. c.
In venditione si plus vel minus reperitur quā expressum est, an augeatur vel minuatū pretium. p. 5. fol. 101. a. c.
Venditor qui non expresse vitium rei ita patens, vt illud posset agnoscere emptor an teneatur restituere pretium. Bald. ait quod non, Cynas contra & verius. p. 5. fol. 34. b. c.
Venditor bladorum licet potest commiscere triticum corruptum cū incorrupto. p. 5. fol. 36. b. b.
Venditor qui in summatate faccorum ponit triticum bonum, & in fundo corruptum punitur extraordinariē. ibid.
Venditor tenetur ad expensas litis moræ super re vendita. p. 5. fol. 22. b. b.
Venditor nunquā condēnatur ad duplā nisi expresse cōuenit. ibi. d.
Venditor an teneatur inuitus emptorem defendere. ibid. g.
Venditor hæreditatis de euictione totius tenetur, sed non de euictione rei singularis. ibid. a. 2.
Venditor non tenetur de euictione si per literam regiam ei esset iniunctum, vt eam rem venderet. fol. 13. b. i. i. & k. per totum.
Venditor vini debet admonere emptorem de bonitate duratura, vel nō duratura, alias tenetur. p. 5. fol. 24. a. a. i. & g.
Vendita re furata ante traditionem eligit venditor an agat furti, an verō cedat emptori actionem. p. 7. fol. 50. a. a. 2.
Vendita re cōi p̄feratur socijs si eam vult. p. 5. fol. 30. a. a. 2.
Vendita res quibus in casibus retrahi possit. p. 5. fol. 30. b. col. 1. & 2. p. tot.
Vendita re dñica per seruū iacentem hereditate, etiā subscribente herede, qui se hæredem instituit ignorat rescindit venditio. p. 5. fol. 33. b. a. i.
Vendito vino quod est in talicella ad rōnem. 10. solidorū pro quolibet salma, an censetur venditum in gñe vel in specie. p. 5. fol. 20. b. b.
VENENVM nec alia potio letifera debet vendi, nisi ad medicinā. p. 5. fol. 19. a. a. 2.
Venenum qui emit, vt daret alteri, punitur ac si dedisset, licet non dedit. ibid. g.
Veneno extinguere plus est, quā gladio occidere. p. 2. fol. 24. b. c.
VENIENTES ad curiam regis qualiter à populo debeant custodiri. p. 2. fol. 51. a. a. 2.
Venientes ad curiam regis ex cā necessaria gaudent securitate regia, & aleuosiā cōmittit, qui eos percusserit vel iniuriauerit. p. 2. fol. 52. b. a. i.
VERBA etiam in valentibus loqui an sint de substantia matrimonij. p. 4. fol. 8. a. d.
Verba disponentis debent intelligi secundum consuetudinem loci in qua disponitur. p. 2. fol. 44. a. d.
Verba dubia legis solus rex interpretari potest, vel antiqua cōsuetudo ea certo modo intelligens. p. 7. fol. 97. a. i. i.
Verba an proferantur animo iniuriandi vel iocandi arbitrari debet iudex. p. 2. fol. 30. a. c.
Verba ubi habent intellectum naturalem & ciuilem non debent intelligi ciuiler, sed naturaliter. p. 2. fol. 44. a. d.
Verba testatoris sunt prout iacent intelligenda, nisi aperte de contraria voluntate appareat. p. 7. fol. 97. a. i. i.
Verbetare non licet constitutos in sacris ordinibus nisi pro maioribus criminibus. 35. dist. c. ante omnia. p. 1. fol. 49. a. h.
VERECUNDIA signum est timoris. p. 2. fol. 38. a. a. 2.
Verecundia stimulat nobiles plus quam ignobiles. p. 2. fol. 57. a. c.
VERITAS plus valet, quā opinio. p. 5. fol. 8. b. b.
Veritas humana quid sit. p. 2. fol. 10. a. a.
VESTIS curprimū reperta est. p. 2. fol. 12. b. f.
Vestis abusus hodiernus. ibid.
Sine vestium ornamento & splendore hodie nullus viris doctis deferitur honos. ibid.
Vestes de excusa, quotidiana & festiua quæ dicantur. p. 4. fol. 35. l. e.
Vestium pulchritudo (vt dicit B. Bernardus) nō permittitur ad voluptatem: sed ad incitamentum virtutis. p. 2. fol. 74. b. d.

Index materiaram

Vestimenti appellacione, tam muliebri quam virile intelligitur. par. 7. folio. 98. a. 2.
Sed an veniant monilia auri aut argenti. ibid. b. c.
VIATORES solent dicere. S. Iuliano, pater noster, vt inueniant bonum hospitium. p. 5. fol. 47. b. c.
VICEREX habetur loco regis & qui eum occidit punitur ac si ipsum regem occidisset. p. 2. fol. 8. a. b.
Vicerex non potest extendere manum ad ea quae rex non est solitus concedere ibidem.
VICINVS si timet damnum domus vicini ruinosae, iudex debet iubere eam demoliri si est irreparabilis: si autem non est irreparabilis coget vicinum dare cautionem de damno infecto. p. 3. fol. 183. b. 2.
Quid si antequam vicinus adeat iudicem domus corruat? non tenetur de damno dato dominus. ibid. fol. 184. a. 2.
Contrarium tenet Barto. Alber. autem tenet hic. ibid. d.
VICTV legato omnia necessaria ad esum, potum, & vestitum, & ad curandas infirmitates, venire intelliguntur. p. 7. fol. 97. a. 2.
VIDVA in materia fauorabili etiam illa dicitur quae nunquam habuit maritum. p. 3. fol. 17. a. col. 1. in prin.
VILLAE dicuntur aedificia sine muris. p. 5. fol. 14. a. b.
Villas & castra licet aedificare in loco proprio iurisdictionis tamque pertinet ad dominum civitatis. p. 5. fol. 14. c.
VILITAS vitae quomodo intelligatur non innodare quoniam laqueis legis. p. 1. fol. 9. a. g.
VINVM largius dilatum grauius laedit caput ei qui bibit, quam si merum bibisset. p. 2. fol. 19. a. col. 1. in prin.
Vinum immodice sumptum homines reddit inutile ad coitum. ibid. a.
Vinum arcana mentis prodit. p. 2. fol. 12. a. h.
Vino omni testatoris legato, si erat in delijs etiam dolia debentur. p. 7. fol. 97. a. 2.
Vini odor saepe inebriat. p. 2. fol. 12. a. g.
Vinum largius bibitum quae mala & incommoda homini afferat. p. 2. folio. 189. 2.
Vinum dictum est quoniam sanguine repleat hoc veteres vixerent vocationem vo-
cabant. p. 2. fol. 18. b. e.
Vino quomodo veteres utebantur. p. 2. fol. 18. b. f.
VIOLENTIA si fieret in rebus fideiussoris creditor non perderet ius crediti quoad principale debitorem. p. 5. fol. 85. b. col. 1. in med.
VIRGINEM qui corruptus tenetur poena incesti. p. 7. fol. 71. 2.
Sed an hoc procedat quoniam virginem sine visibilibus blanditijs & persuasionibus videretur quod sic ibid. d.
Virgines ceterasque domicillas reginae si quis infamare tentauerit qualiter punietur. p. 2. fol. 43. a. 2. & sequenti.
Virginum raptum vide. p. 7. fol. 71. & 72. per totum.
VIRTUS vult cum humilitate doceri, & cum labore quae. p. 2. fol. 10. b. 2.
Virtus est aequalis querere & parata tueri. p. 4. fol. 31. a. col. 1. in prin.
Virtus vera non dicitur sine charitate. p. 2. fol. 8. b. 2.
Virtus etiam in optimis moribus falsa est si deest incommutabilis veritas agnitio. p. 1. fol. 15. a. c.
Virtutes cardinales quae sint. p. 2. fol. 13. a. 2.
VISVS pro omni sensu corporeo sumitur. p. 1. fol. 65. a. f.
VITA rusticorum tutior est, quam quiescentium delictorum diuitum. p. 1. fol. 22. b. c.
VISITATORIS religiosorum quid sit munus ac potestas. p. 1. fol. 76. a. 2. et 2.
Visitatores recenter creati quid facere debeant. ibid. b. 2.
VIVERE vsque ad centum annos quis praesumitur. p. 2. fol. 49. b. col. 1. in prin. & p. 3. fol. 181. a. c.
Hoc procedit in reo excipiente secus est in actore agente, & fundante se in vita alicuius. p. 3. fol. 181. a. c.
Viventium actus possunt stare in suspensio & pendenti non autem idem est de actibus morientium. p. 3. fol. 175. i.
VLIXBONA secundum Ysidorum ab vlyse est condita & noia, quo in loco coeli a terra, & Maria distinguuntur a terris. p. 3. fol. 109. a. d.
VMBRA senis plus valet quam arma iuuenis secundum Baldum. p. 2. fol. 59. b. col. 1. in prin.
VNIO Ecclesiarum quoniam & per quem possit fieri. p. 1. fol. 37. b. a.
Vnio Ecclesiarum quibus modis fieri possit. p. 1. fol. 103. b. c.
In vniione Ecclesiarum debet intervenire consensus patroni. p. 1. fol. 37. b. d.
Si vniatur aliquod castrum alicui civitati vel villae (quod non potest fieri nisi per principem) an retineat territorium & terminos suos, aliisque iura sicut ante vniionem. p. 3. fol. 118. b. c. per totum.
VNCTIO extrema quando debeat dari & per quos & in quibus partibus. p. 1. fol. 32. a. 2.
Vnctio extrema potest fieri cum chrismate si oleum infirmorum deficiat. ibidem. g.
Vnctio extrema quot bona secum afferat. ibid. 2.
Vnctio extrema non debet dari ei qui semper fuit stultus, neque puero tempore innocentiae. ibid. 2. 4.

Vnctio olei in pectore & inter scapulas significat diuinae legis amorem. p. 1. fol. 19. a. d.
VNIVERSITATIS ius & res apud quem remaneant si oēs de vniuersitate fugiant, vel an illas possint homines de vniuersitate vendere. p. 3. fol. 181. a. col. 2. per totum.
Vniuersitatis sola licentia sufficit, vt aedificetur in loco publico. parti. 3. folio. 82. b. a.
Vniuersitas vel plures personae simul conuenerunt an maiores soluant sponsulas, quam vna persona. p. 3. fol. 98. a. a.
VOCARE inius vide in dictio. Citare.
VOLUNTAS patris inter filios taliter est interpretanda. quod resultet aequalitas. p. 6. fol. 29. a. h.
Voluntas habetur pro facto. p. 1. fol. 16. b. l.
Voluntas sola testatoris transfert dominium in legatarium absque traditione. p. 5. fol. 126. a. a.
Voluntas vltima immobilis perseverat. p. 6. fol. 66. a. f.
Voluntas tacita coniecturata aequiualeat expressae. p. 6. fol. 66. a. d.
In voluntatem heredis si relinquit legatum, non debet herede nolente. ibidem. 2. 1.
VIS est quae fit alicui qui se defendere non potest. p. 7. fol. 38. b. 2.
Vis est duplex cum armis & sine armis. ibid.
Vis ut dicatur, requiritur quod sit impetus factus in alium. ibid. c.
Vis armata poena est in infamam deportatio: & hac afficiuntur congregantes gentes ad vim inferendam. p. 7. fol. 39. b. 2.
VOX inest hominibus & brutis prout habet significationem naturalem. p. 2. fol. 19. a. e.
Vox seu verbum quid sit. p. 2. fol. 10. b. 2. 1.
Vocis appellatione intelligitur omne signum. p. 2. fol. 35. b. col. 1. in prin.
Voces sunt notae eorum, quae sunt in anima passionum. p. 2. fol. 19. a. e.
VOTA oia commutari possunt in votum religionis. p. 1. fol. 81. b. 2. 1.
Votum sub conditione, si sanitate consequatur, an sit licitum. ibid. c.
Votum Deo cito reddendum est. p. 1. fol. 79. b. c.
Voto astrictus bonum opus faciens an magis mereatur, quam si sine voto faciat. ibidem.
Votum de non petendo debitum ab vxore an valeat. p. 4. fol. 8. b. n.
Ad voti obligationem tria inter cetera sunt necessaria deliberatio, propositum, & promissio. p. 1. fol. 73. a. col. 1. in medio. & fol. 79. b. h. in fin.
Votum est promissio Deo facta alicuius rei licite, cum deliberatione animi. p. 1. fol. 79. b. 2. & g.
Votum duplex est, necessarium & voluntarium. ibid.
Vota de rebus vanis & inutilibus magis sunt deridenda quam seruanda. ibi. g.
Votum quod ex facilitate animi potius quam ex discretionem emittitur non est obligatorium. ibid. h.
Votum calore iracundiae emissum non obligat. ibid.
Votum voluntarium duplex est, simplex & folenne, & quid sit simplex vel folenne. p. 1. fol. 80. a. 1. & e.
Voti obligatio quoniam morte dissoluitur, & quoniam non. p. 1. fol. 81. b. d.
Votum licet in melius commutari, votum tamen castitatis non potest. p. 1. fol. 80. a. 2. cum sequen.
Votum emittere quae personae possint vel non. ibid. & k. & l.
Votum nullum religioso est firmum sine licentia prelati. p. 1. fol. 80. b. e.
Votum Hierosolymitanum solum per Papam commutari potest. p. 1. folio. 81. a. 2. 1.
Vota quibus de causis mutari possint, & quis ea commutare possit. ibi. dem. & c.
In voti commutatione quot sunt attendenda. ibid. q.
Vota quae mulieres sine viri consensu seruare non possunt. ibid. b. 2. 1.
Votum Hierosolymitanum potest maritus contradicente vxore emittere. p. 1. fol. 81. a. 2. 1.
VOVERE non potest seruus aliquid vnde minuatur seruitium domino. p. 1. fol. 80. b. a.
Vouere sine consensu vxoris in quibus rebus non possit maritus. ibidem. c.
Vouere potest maritus se non coitum nisi ad complacentiam vxoris. ibidem.
Vouere non potest monachus aliquid vni claustrum exire oporteat: oia enim vota in religionis obseruantia videtur commutasse. p. 1. fol. 80. b. e.
VSVS rerum delectabilium assimulatur vsui ciborum, qui plus minusue sumpti sanitatem corrumpunt. p. 2. fol. 10. f.
VSVS est id quod oritur ex dictis & factis quae homines populi dicunt & faciunt sequunturque, continuatum longi temporis spatio. p. 1. fol. 11. a. 2. 1.
VSVS & consuetudo quomodo differant. p. 1. fol. 10. b. g.
VSVS in populo introduci debet sine damno & pro communi utilitate. p. 1. fol. 11. a. 2. 1.
VSVS & mores mulierum non possunt inducere consuetudinem: quia mulier non potest condere legem. p. 1. fol. 11. a. h.
VSVS sylvae concessus civitati an sit vsus vel vsufructus. Alberi. ait esse vsufructum. p. 3. fol. 181. a. b.

Septem partitarum.

Et an talis vsus finiatum centum annis. ibid.
VSVSFRUCTUS si cui omnium bonorum relinquatur an censeatur haeres vel legatarius. partita sexta. folio. 17. b. columna secunda in fine. gloss. magna.
VSVSFRUCTUS finitur per destructionem totius proprietatis. partita 3. folio. 181. a. 2. 1.
VSVSFRUCTUS civitati vel villae quae sit finitur centum annis elapsis: quia praesumitur omnes qui constitutionis tempore vivebant, tanto tempore mortuos esse. ibid. 2. 2.
Quid autem in emphyteosi vel legato annuo videtur quod centum annis non finiatum. ibid. b.
VSVSFRUCTUS finitur morte vsufructuarii, vel vsuarii naturali vel civili. p. 3. fol. 178. b. 2. 1.
Quod etiam procedit si fructuarius conduxisset vsufructum. ibid. f.
VSVSFRUCTUS vel habitatione legata, si legatarius moriatur intra annum illum quo sibi legatum est, an illius anni vsufructus vel habitatio transmittatur ad haeredes. p. 3. fol. 181. b. col. 2. in prin.
VSVSFRUCTUARIUS, feudatarius aut creditor pignoris possunt extraneo nutiare nouum opus: non autem domino proprietatis. partita tertia. folio. 182. b. 2. 1.
VSVSFRUCTUARIUS vi deiectus per proprietarium acquirit sibi aut haeredibus suis proprietatem. p. 7. fol. 42. b. 2. 1.
Quid autem si vsufructuarius expellat vi dominum proprietatis. ibidem. g. in fine.
VSVSFRUCTUARIUS, & vsuarius cauere debent de restituenda re finito vsufructu, & de vtendo bono modo salua rerum substantia. parti. 3. folio. 177. a. 2. 3.
VSVSFRUCTUARIUS, qui delictum testatoris aliquas res alienauit an finito vsufructu ad restitutionem alienatarum rerum teneatur. ibid. b. g.
VSVSFRUCTUARIUS & vsuarius in quo differunt. p. 3. fol. 178. a. 2. 2.
VSVCAPIO & praescriptio sicut introducuntur, vt dominia rerum sint certa cuius sint. p. 3. fol. 165. a. 2. 2.
Vsvcapio impeditur errore tituli in facto proprio: in facto autem alieno non. p. 3. fol. 168. b. 2. 1.
Quid tamen si aderat titulus: sed nullus, qui putabatur valere, an procedat vsucapio. ibid. d.
Vsvcapitur res mobilis triennio a bonae fidei possessore. ibid. 2. 2.
Vsvcapio incepta si res ad alium titulo singulari vel vniuersali transferat continuatur tempus praedecessoris cum tempore successoris. p. 3. fol. 169. a. 2. 1.

VSVRARIVS absque alia sententia ipso facto est infamis. par. 7. folio. 23. b. q.
Vsvrarij manifesti qui dicantur. p. 1. fol. 107. b. n.
VTI nescit suo qui semper vsus est alieno. p. 2. fol. 51. a. a.
VXOR si ex dote post mortem viri honeste viuere non potest, succedit viro in quarta, etiam liberos habenti. p. 6. fol. 92. a. 2. 1.
Atque ita vero, vt quauis ipsa vxor sit industriosa, & possit manibus suis victum lucrari habebit nihilominus ipsam quartam. ibid. f.
Vxor potius praesumitur alimentari, quia vxor quam contemplatione dotis. p. 4. fol. 36. b. d.
Vxor potest durante matrimonio dotem exigere. si ex mala viri administratione timet dotis dissipationem. p. 4. fol. 37. a. 2. 3.
Vxor derici coniugati incedentis in habitu & tonsura an gaudeat priuilegio fori in criminalibus. p. 3. fol. 114. a. g.
Vxor simpliciter dando licentiam marito intrandi religionem, non videtur ipsa tacite vonere continentiam nisi de hoc fuisset confecta, & certificata. p. 1. fol. 74. a. k.
Vxorem potest maritum de religione infra annum exeuntem recuperare licet ipsa vouerit continentiam. ibid. n.
Vxor an debeat magis diligere quam pater aut mater. partita quarta. folio. 2. a. h.
Vxor vel filius an possint conueniri actione furti. p. 7. fol. 51. b. column. 1. in principio.
Vxor lucratur donationem propter nuptias si vir committat adulterium. p. 4. fol. 35. a. f.
Item contra vir dotem vxoris lucratur si ipsa adulteratur, nisi qui dotem dedit stipulatus fuerit eam sibi reddi soluto matrimonio. ibid.
Vxor licet non possit accusare maritum ad poenam adulterij: tamen poterit eum accusare ex capite iniuriarum. p. 7. fol. 65. b. c.
Vxor quibus modis possit repellere accusationem adulterij sibi a viro propositam. p. 7. fol. 67. b. 2. 1.
Vxor hodie stante lege fori post mortem mariti non potest accusari ab alio de adulterio. p. 7. fol. 66. b. col. 1. in prin.
Vxor an possit contrahere cum marito. parti. 4. folio. 31. a. col. 1. in prin. per totum.
Vxor si habuit rem cum marito & cum amasio potius praesumitur filius natus ex marito, quam ex amasio. p. 2. fol. 42. b. d.
In vxore eligenda quatuor debent attendere. p. 2. fol. 16. b. c. & k.
Vxores duas simul habere est peccatum contra naturam. partita secunda. folio. 17. a. 2.

FINIS

